5 A Critical Edition and an Annotated Translation of the *Icakkiyamma<u>n</u> Katai* (N1)

5.1 Some Notes on the Editorial Work

In the course of translating the N1 text, I came to see with increasing clarity that what I had chosen as the base text was beyond doubt a defective *katai,* one that contained numerous instances of corrupt language and textual incoherence, yet for much of my work it was the longest text available to me. In my view, it is not fruitful to assume that texts that are products of a living tradition such as the *villuppāṭṭu* (bow-song) can be edited by a normal set of procedures, especially when, as in the case of N1, the reader finds himself struggling to reconstruct a more intelligible and natural sequence of events. Rather, the demands posed by such material make it advisable to rely on all additional means and sources possible. Consultation with experts who were familiar with the idioms of the Ka<u>n</u><u>n</u>iyākumari regional dialect and the Nāṭār social dialect, and were able to read the palm-leaf manuscripts, was indispensable, particularly regarding certain crucial stages and concerns (linguistic or otherwise) of my edition and translation. I have discussed every problem (often several times) and virtually each line of the edition with either Professor T. Naṭarāja<u>n</u> or T.M.P, the bow-song bard, from whose mental[1] text of the *IK* I have profited greatly. Faced with defective text material, then, I was forced to immerse myself in the various versions of the text in order to present the manuscript more accurately. This brought me into contact with additional and better manuscripts—for instance, N10, which contains what could be considered to be a fairly complete and homogeneous text of the *IK.* It was the version that finally allowed me to solve most of the problems with the base text and make good its shortcomings.[2]

Several factors have contributed to prolonging the editorial work. As I mentioned in the preface, it was in the course of my translation of the base text N1 that I came to know that the other versions (N2-N9) had gone missing. Their rediscovery naturally necessitated a revision of the entire edition and translation. The discovery that another palm-leaf manuscript of this *katai* was in the hands of the bow-song bard T.M.P. caused further delay. It is a very fortunate circumstance that I was able to use this manuscript, but the resulting revision of the text required for my edition was again time-consuming, given that the translation had already been completed. It goes without saying that my work was far too advanced to present to the reader an edition and translation based on the N10 version.

5.1.1 The Problems of Editing Text N1

As mentioned above, the text of N1 is highly defective, containing many anomalies. I shall give just a few examples: Line N1.1546 reads as follows: *aḷakaṭaikkuḷirutti yu<u>n</u><u>n</u>ai kaṭuñcākkum.* Without the

[1] See Sect. 2.4, Nīli10.

[2] Any text borrowed from N10 or other versions so as to render the N1 version more comprehensible has been incorporated into the translation within brackets [ ].

assistance of N10 one would read *aḷakaṭaikkuḷa* as *toṭṭilil,* "in the cradle." But if we go to N10 for a parallel reading, the text reveals its real meaning, namely: N10.109.2703 *(aḻavēṇṭām),* N10.109.2704 = N1.1546 *kaṭaikkuḷ iruttiyappar kaṭum carakkum.* Another example of the difficulties in reading the texts when confronted with dialect features, variants in orthography, and scribal error may be given in N1.4 and parallel versions: N1.4 reads *pōṭṭuvatu,* but should read *pōṟṟuvatu.* The parallel lines of versions N10 and N8 read *yoṭṭuvatāy* (N10.2c) and *poṭṭuvatum* (N8.2c). The cases quoted here, however, are only a small variety of the variant types the texts come up with; there are also others, such as morphological, semantic, and textual variants, or simply negligence (scribal slips) while copying the text.

The last leaves of the N1 manuscript are in a confused state. The restoration of lines 2129-2484 was a trying affair. The text is here highly defective, and the passages entirely out of their actual or any logical order. The only possible explanation is that the palm leaves got mixed up either at the time of copying or even earlier. The situation was such that without the newly found version N10 of Paṉaṅkoṭṭāviḷai temple (T.M.P.), a reconstruction of the actual order of this final part of the *IK* would have been impossible. The versions N8 and N2, given their shortened forms, can mislead one, as I myself experienced. What still awaits an explanation, and cannot be explained away by noting that the palm leaves were thrown into disorder (this holds for most parts of the segment 2129-2484 but not for all of them), is the fact that within the passages N1.2129-50, 2151-68, and 2178-2209 are found lines of almost the exact same wording (or at least content) as other parts of the same N1 text. There seems to me only one possible explanation: that these parts shed light on the performative style of N1. As pointed out in the ethnographic description of the *koṭai* elsewhere, these lines very probably testify to a "non-linear, non-narrative overlapping singing"[3] that usually only occurs in a performed text. While the longer passages, the ones entirely out of their actual or any logical order, were reassigned a proper place very easily by comparing them with corresponding ones in N10, N8, and N2, the textually overlapping lines are (and this comes quite as a surprise) entirely absent in the texts of these three versions.[4] In short, what we are probably faced with is the interchange of leaves: one folio containing lines 2129-77, then another containing lines 2178-2209. These clearly come before the final dénouement of lines 2440ff. The first folio may have recorded a confused recitation, close to but not identical with the original.[5] The second one looks relatively coherent.

For the reader's convenience I recapitulate:

1. In manuscript N1, on which my edition and translation is based, some portions are out of their actual or any logical order. These same passages occur in the other versions as well (in their correct order).
2. There are passages out of their actual order (lines N1.2129-50, 2151-68, and 2178-2209) that either overlap or are identical with other passages of the same text (N1).
3. Whereas the passages described under (1) have equivalents in N10, N8, and N2, those in (2) are not found in other versions, and so are difficult to situate. My reconstructed placement can only be regarded as guesswork.
4. There are lines (2274-91) that neither overlap textually nor are in their actual or any logical order. No corresponding text could be traced in N10, N8, or N2.

5.1.2 The Presentation of the Edited Text N1

I must first draw attention to some of the inherent irregularities naturally found in a text written in dialect form. The copyist of the palm-leaf manuscript seemingly left the text in its defective state; this has the virtue that he was content to pen what did not make sense rather than substitute his own conjectures. However, at times he made an attempt to improve the text, placing the result within

---

[3] Compare Lauri Honko's account of the Siri epic text performed during the Siri festival (Honko 2000:229–30), from which source I borrow the phrase.

[4] Since there was no other solution at hand, I used my own discretion to assign placement to such textually overlapping lines.

[5] It apparently is the sequence that the singer has re-imagined and woven into performance.

parentheses ( ). For my edition of N1, I decided not to ‘normalise’ the copyist’s paper manuscript, but to accept any ‘incorrect’ form.[6] What corrections there are, in parentheses, are the copyist’s, and appear as such in my edition. I have reproduced the reading of the manuscript exactly, including the *scriptio continua* and non-standardised spelling; that the reader’s reading will in some cases differ from mine is to be expected. With respect to the peculiarities of the manuscript, the originally long vowel “ா–ā” was written in a form indistinguishable from the consonant “ர–ra.” The copyist of the manuscript apparently occasionally confuses one for the other (for example, பரல் and கரயாளர், written respectively as பால் and காயாளர்; further, line 997 தரம் as தாம், line 2274 பரக்கப்பரக்க as பாக்கம் பாக்க, and vice versa, line 2367 பாஷாணம் as பரசரணம்). The two words பரல் and கரயாளர் are the only ones that have been emended by me in the Tamil text itself, owing to their frequency (particularly in the latter case), and to the fact that these emended readings are undoubtedly right and in accord with all parallel passages. I have not noted such emendations in the footnotes. Except for them, then, no emendation of the Tamil text itself has been undertaken. All other emendations have been clearly signalled within angled marks < > in the translated text and explained in footnotes to the Tamil text; problematic readings have also been noted, and questions concerning the dialect dealt with.

In a few cases where text is omitted or damaged, I have attempted to restore it in a plausible way, and have mentioned this fact in the notes. When relevant, I have pointed out in notes, too, the readings of versions that differ both from my N1 version and from each other. In framing emendations, I have been guided by considerations both of language and context. In general, I have made my reading clear in the notes. The footnotes are not intended as commentary, but rather deal with textual difficulties and cite variants. Comments and interpretative notes are left to the footnotes of the translated text.

As for the restoration of lines 2129-2484 (those passages entirely out of their actual order), I present both the Tamil text and the translated text in their “emended order.” The original disorder does remain transparent, however, inasmuch as I have left the numbering of the lines according to the manuscript. This procedure should not cause any difficulties for the reader.

In general all brackets are mine. So too are the line numbering and textual divisions. There are certainly some places where another division would have been possible, particularly in the dialogues, where divisions explicitly mark a change in speaker.[7]

5.1.3 The Language of the Edited Text N1

The language of the presented text is a subject whose treatment is confined to brief remarks in the footnotes to the edition. Among the irregular usage attributable to the dialect form of the text (a regional Tamil dialect influenced by Malayalam and the caste dialect of the Nāṭārs) the reader will frequently encounter linguistic peculiarities. These include a few lexical ones, among them occasional archaic wording. All such instances are noted in the footnotes.

5.2 Some Notes on the Translation

No translation of the *IK* has previously been made into any European language. The present work is designed, as far as my abilities allow, to make good this omission. The translation, though already completed, was entirely reworked after the discovery of version N10. N10 provided clarifications that led to a substantial improvement of the translated base text. None of the other versions available to me has been of such concrete assistance.

The translation is meant to be read with the text. While in general keeping close to the Tamil and attempting to be as faithful as possible to the original, to the extent that the idioms and syntax of the

---

[6] Note that the palm-leaf manuscript was not accessible.

[7] I myself occasionally found it difficult to decide who was speaking.

English language permit, I have not hesitated upon rare occasion to translate with some freedom, when such a course seemed better adapted to the end I had in view. However, I have aimed, in reproducing the text, at making the meaning clear rather than presenting a polished translation or imitating the poetic style of the original. A poet could easily turn the translation into verse on the basis of my text. Certain words are mere fillers, much in the style of a performative narrative. As for formulas, I have tried to keep them whenever they appear, by repeating them in the same wording. For a full comprehension of the text I have incorporated, within brackets [ ], lines or passages of the newly discovered N10 version into the translated text. If some lines of the translation seem ambiguous, they are so in the original version, too.

One of the chief difficulties in translating Tamil performative *katai*s is the economy of text natural to its poetic form. The other is the logic of word order within Tamil regional and social dialects, in a poetic text that runs for pages without any mark for the end of a sentence. Moreover, the order in which the lines appear in a verse and the extensive use of non-finite verb forms, whether the *vin̲aiyeccam* or the infinitive form (the latter is also used as a participle form), only makes ascertaining the reading that much more difficult. Here we face the additional problem that the verbs cannot always be syntactically assigned to a clear subject. In these cases, I have tried as far as possible to establish the correct assignment on the basis of parallel readings. Furthermore, available dictionaries are often of little help in identifying the manifold traditional jewels mentioned in the text; therefore the help of local experts was called upon.

To a large extent the notes are supplementary to those in the Tamil text. In addition to such references as are required to justify the constitution and translation of the text, I have added a few more with the whole corpus of variants in mind.

For proper names I preferred to write the Sanskrit pronunciation, except for specifically Tamil names that are not common in Sanskrit.

5.3 Text Edition of N1

இசக்கிகதை

காப்பு

1 கொட்டுவது செளுங்[1] கஞ்சம்[2] குளிப்பதுவும் நீர்க்குமிளி[3]
2 வெட்டுவதும் போர் களத்தை விதைப்பதுவும் ஓர் நிலத்தை
3 கட்டுவதும் பரி[4]மாவை[5] காற்ப்பதுவும்[6] கற்ப்பு[7] நிலை
4 போட்டுவதும்[8] தமிள் பிரிவு[9] புகள் பளவை[10] அன்னகரே(ர)[11]
5 அன்னகரி[12] வளமயது[13] அம்மயப்பர் திரு கோவில்
6 நன்னகரி[14] வளமை யெல்லாம் னான் கூற யிப்புவியில்[15]
7 கன்னலுடனே கனிகள் பலகாரம்
8 வன்னமலர்[16] பாதம் வைப்பேன் வந்துதவாய்[17] கணபதியே.

நூல் எழுதிய காலம், இடம் முதலியன

9 சீரிளங்கும்[18] தென்னாடு
10 தேன் சொரியும் மலைனாடு
11 மளை[19] தினமும் பொளியும் னாடு
12 மந்தி குதி பாயும் னாடு
13 குளிர் சோலை பூச் சொரியும்
14 கொற்றவனார் குரு னாடு
15 தானமது தவறாமல்
16 தப்பாமல் மாரி[20] பொளியு னாடு
17 கெறேயுதா[21] யுகமதிலும்[22]

---

[1] செளு – செழும் – செழுமை. (Dash means: Read.)

[2] கஞ்சம் – ஒரு வாத்தியம். According to *TL*:643, a musical instrument made of bell-metal, as cymbals. Cf. N10.2b கம்சம்; N8.2c கமலம்.

[3] குளிப்பதுவும் நீர்க்குமிளி – குழிப்பதுவும் நீர்க்குமிழி. The letters ள் and ழ் are interchangeable. The orthographical contravention ள் for ழ் can be regarded as a regular feature throughout the text; however, cf. line 96 வழர்.

[4] பரி – விரைவு.

[5] மா – குதிரை.

[6] காற்ப்பதுவும் – காப்பது. The epenthetic letter ற் (or sometimes ர்) is here a common feature of the dialect.

[7] கற்ப்பு – கற்பு.

[8] போட்டுவது. I read போற்றுவது. Cf. N10.2c யொட்டுவதாய்; N8.2c பொட்டுவதும். This is a fine example of the difficulties one faces when reading the texts: dialectal features, orthographical contraventions, scribal error.

[9] பிரிவு. Cf. N10.2c, N8.2c விரிவு.

[10] பளவை – பழகை (the locality of Paḻakai). See N10.2c.

[11] அன்னகரே(ர) – அந்த நகர்.

[12] அன்னகரி. Read அந்த நகரின்.

[13] வளமயது. Read வளமை.

[14] நன்னகரி – நல்ல நகர்.

[15] யிப்புவியில் – இந்தப் புவியில்/பூமியில்.

[16] வன்னமலர் – வண்ணமலர்.

[17] வந்துதவாய் – வந்து உதவுவாய்/உதவும்.

[18] சீரிளங்கும் – சீரிலங்கும்.

[19] மளை – மழை.

[20] மாரி – மழை, நீர்.

[21] கெறேயுதா – கிரு(த)யுதா: முதல் யுகம். Regional dialect.

[22] யுகம் < Skt. *yuga*.

18 திறேயுதா[23] யுக மதிலும்
19 துவா பரகரா[24] யுகமதிலும்
20 சிறந்த[25] கலியுக மதிலும்
21 கலியுகம் ஆனதிலே
22 கதை யெளுதி சேற்த்து வைத்த
23 மருவிய மான் விளையாடும்
24 வடசூர னகரதிலே[26]
25 மின்ன கொல்லம்[27] தனை நீக்கி
26 நின்ற கொல்லம் கலியுகத்தில்
27 ஆயிரத்தி நூற்றி முப்பத்தி னாலில்
28 யிடப[28] மாசம் தெயதி[29] இருப(த்)தேளில்
29 வைகாசி மாஸ்த்தயிலே[30]
30 மாரியது பொளி ந்திலங்கும்
31 யிருபத் தேளாம் தெயதியதில்
32 திங்களுதய காலையிலே
33 சிறந்த நல்ல அஸ்ட்டமியியும்[31]
34 அன்பத்தஞ்சி[32] னாளியலும்[33]
35 அது விரவாய்[34] களித்து[35] விட்டு
36 பூரட்டாதி[36] நச்சேத்திரத்தில்
37 புகள் பெறவே யெளுதி[37] வைத்த
38 பூமாரி பொளி ந்திலங்கும்
39 பொன்னிலிங்கம் னாடார்[38] யெளுதி வைத்த
40 பளகை நல்லூர் காவியத்தை
41 படிப்பதற்க்கு யெளுதி வைத்தார்.
42 பகவதியாள் பெற்ற மகன்
43 பரமசிவன் அருளாலே
44 அரண்[39] பாதத்திலே பிறந்த
45 அன்ன வடிவு னாடாச்சியும்[40]
46 மாலையிட்டு மணம் புணர்ந்து
47 வாள்ந்திருக்கும் வேளையிலே
48 வம்முச மெல்லாம்[41] தளைக்க[42]
49 வய்யகத் தோரும்[43] தளைக்க

---

23 திறேயுதா – திரேதா: இரண்டாம் யுகம். Regional dialect.

24 துவா பரகரா – துவாபரம்: மூன்றாம் யுகம். Regional dialect.

25 சிறந்த. I read this as கனத்த(ல்) (unbearably heavy).

26 வடசூரனகர் – வடக்குச்சூரங்குடி என்னும் ஊர். A location in Kaṉṉiyākumari district.

27 கொல்லம் – கொல்ல ஆண்டு.

28 இடபம் < Skt. *ṛṣabha*. The second month, corresponding to the Tamil month of வைகாசி *(TL)*.

29 தெயதி – தெய்தி/தேதி.

30 மாஸ்த்தயிலே – மாதத்தில்/மாசத்தில்.

31 அஸ்ட்டமி – அஷ்டமி < Skt. *aṣṭami.*

32 அன்பத்தஞ்சி – ஐம்பத்தைந்து.

33 னாளியல் – நாழிகை. An Indian unit of time equivalent to 24 minutes. The term is still used in astrology.

34 விரவாய் – விரைவாய்.

35 களித்து – கழித்து.

36 பூரட்டாதி. The 25th lunar asterism (Fabricius).

37 யெளுதி – எழுதி.

38 பொன்னிலிங்கம் னாடார். இந்நூலை எழுதச் செய்தவர். A proper name.

39 அரண் – அரன் – சிவன்.

40 அன்னவடிவுனாடாச்சியும். பொன்னிலிங்க நாடார் மனைவி.

41 வம்முசம் – வமிசம் – குலம் < Skt. *vaṁśa.*

42 தளைக்க – தழைக்க.

43 வய்யகம் – வையகம் – பூமி.

50 பாரியும்[44] பற்த்தாவு மாய்[45]
51 படிப்பதற்க்கு யெளுதி வைத்தார்.
52 ஆடு மாடு சொத்து சுகம்
53 அத்தரயும்[46] தான் பெருக
54 யெளுதி வைத்தோரும் தளைக்க
55 மக்கள் மனையாட்டியுந்[47] தளைக்க
56 மகதேவர் வர மளித் தார்.
57 வரி[48] புகுந்தோரும் தளைக்க
58 வம்முசத்தே(ா)ருந் தளைக்க
59 கோ மரமும்[49] தான் தளைக்க
60 கூடி நின்றபேர் தளைக்க
61 ஆடின பேர் பாடினபேர்
62 அத்தர பேரும் தளைக்க
63 யிக்கதயை கேட்டிருந்தோர்
64 யெல்லோரு மிக தளைக்க
65 குற்றம் குறை யிருந்தாலும்
66 குவலயத் தோர்[50] தான் பொறுப்பீர்.
67 பாடுகி றேன் யிக் தயை[51]
68 பலம் பெறலாம் கேட்டு கொள்வீர்.
69 இசக்கி கதை முடித்த பின்பு
70 யெல்லோரு கேட்டு கொள்வீர்
71 மறு யேடு[52] மலை வளப்பம்[53]
72 மனுக்க ளெல்லோரும் கேட்டு
73 னாட்டினுட வளப்பம்[54] கேட்டு
74 நாம் திரும்ப வேணு மெனி[55]
75 வன்னியடி மறவனுட கத[56]யத[57]யும்[58]
76 வளம் பிறவே[59] தான் கேட்டு
77 மண[60] வளர மறை[61] வளர
78 னாவுலகம் தான் வளர பொன்லிங்கம் னாடார் அன்னவடிவு னாடாக்ஷி.

---

[44] பாரி – மனைவி.

[45] பற்த்தா – கணவன்.

[46] அத்தரயும் (M.) – அத்தனையும்.

[47] மனையாட்டி – மனைவி.

[48] வரி – குடியிறை (tax, contribution) < Skt. *bali.*

[49] கோமரம் – தெய்வ ஆவேசம்.

[50] குவலயம் – பூமி.

[51] யிக் தயை. I read யிக் கதயை – இந்தக் கதையை.

[52] மறு யேடு – அடுத்த ஏடு.

[53] மலைவளப்பம் கதை/நீலன்சாமி கதை. This is another palm-leaf manuscript well known in the Kaṉṉiyākumari district (K.K.Dt.), but to my knowledge it has not been published yet.

[54] வளப்பம் – வளம்.

[55] எனி – இனி.

[56] கத – கதை.

[57] அத – அதை.

[58] வன்னியடி மறவன் கதை ஏடு. Published by T. Natarajan.

[59] பிறவே – பெறவே.

[60] மண. It is uncertain whether this should be read as மணம் (prosperity, affluence; see *TL*) or as மனை (dwelling place). The sister-language Malayalam offers no help here. Both words in question occur in Malayalam, as respectively *maṇa* and *mana*.

[61] மறை – மாடு. See *TL*. Colloq.

தென்பளவை மூதூர் யிசக்கி கதை

காப்பு[62]

1.
முத்தமிள்[63] சேர் தென் பளவை[64] மூதூர் யிசக்கி கதை
அத்தரயும்[65] யென்னாவால் அறிந்தபடி யான்[66] பாட
நற்றமிள்[67] சேர் வெண் கோட்டு னாதாவுமிது[68] படைத்த
வித்தகம்[69] சேர் குட வயறா[70] வேளை[71] முகவன் காற்ப்பதாமே[72].

2.
அடல்[73] பரவும்[74]கல் யானை[75] ஐங் கரரே[76] சங்கரா[77]
வட மொளியாள[78] தடவரை[79] மேல் மகிள்ந்து பெற்ற வாரணமே[80]
குட வயறா கணபதியே குஞ்சரமே யிஞ்சொல்[81] மொளி[82]
இடறொரு[83] னாள்[84] வாராமல் யிதின்[85] கதைக்கு முன்னடவாய்[86].

3.
முன்னடவாய் சரசுபதி[87] முப்பொழுதும்[88] செப்பமுடன்
பொன்னடி வாள்[89] திசை[90] கமல பொகுட்ட[91] சிம்மாசனத்தில்

---

[62] The following lines 79-102 are largely identical with the *kāppu* in N8.2a-c and N10.1-2b.

[63] தமிள் – தமிழ்.

[64] பளவை – பழகை.

[65] அத்தரயும் (M.) – அத்தனையும்.

[66] யான் – நான். Old Tamil.

[67] நற்றமிள் – நல் தமிழ்.

[68] னாதா – நாதன்.

[69] வித்தகம் – அறிவு, ஞானம்.

[70] குட வயறா – குடவயிற்று. Cf. N10.1a குடவயறான்.

[71] வேளை. I read வேழ – யானை.

[72] காற்ப்பதாமே – காப்பதாமே.

[73] அடல் – வலிமை, வெற்றி.

[74] Cf. N10.1a-b வரையும்; N8. 2a அடலரவும்.

[75] கல் யானை. I read கலியாணன் (one of noble character) on the basis of N8.2a.

[76] ஐங் கரரே – ஐங்கரன்.

[77] சங்கரா. I read சங்கரர்க்கு.

[78] வட மொளியாள. I read வடமொழியை ஆள்/வடமொழியாளன். Cf. N8.2a வட மொழியாள்; N10.1ab வடமொழியான்.

[79] தடவரை – தடம் வரை, தடம் – மலை < Skt. *taṭa*.

[80] வாரணம் – குஞ்சரம் – யானை < Skt. *vāraṇa*.

[81] யிஞ்சொல் – இன்சொல்.

[82] மொளி – மொழி.

[83] இடற் – இடர் – துன்பம். Regional dialect. The letters ற் and ர் are interchangeable.

[84] ஒரு னாள் – ஒரு நாள் – ஒன்றும். Note the contravention of orthography: the letter ன் for ந் in an initial position.

[85] யிதின். I read இன்/இனிமை. Note the epenthetic empty morph -தி-. Cf. N8.2b/N10.1b இன்சொற்கதைக்கு [...] இனிமையுடன் முன்நடவாய்.

[86] முன்னடவாய் – முன்நடவாய்.

[87] Goddess Sarasvatī.

[88] முப்பொழுதும். I read எப்பொழுதும்.

[89] பொன்னடி வாள் – பொன்னடிவாள். Cf. N10.1b பொன்னடவாய்.

[90] A filler (அசைச்சொல்).

[91] பொகுட்ட – பொகுட்டு.

89 மின்னொளி போல் ஒளி பரப்பி வீற்றிருப்பாய் லெச்சுமியே[92]
90 உன்னடிமை தான் பணிவேன் உள்மயக்கம் தீர்த்தருள்வாய்.

விருத்தம்

91 மசக்கி[93] மொளி பலா[94] பறைந்து[95] வளிவரும்[96] செட்டிதனை[97] வதைத்த[98]
92 இசக்கி தன் கதயை[99] யிப்புவியிலே[100] பாட
93 திசக் குற[101] வெங்கும்[102] பறைந்த[103] செழுங் கடல்க்கப்பால்[104] ஒருவன்
94 குச[105] குதிரை தனை தாண்டி குதித்திடுவேன்[106] யென்பதற்க்கும்[107]
95 கோவிந்தன் மார்த்த(ா)ண்டன் குட்டி[108]யென்னும் கோற்த்த[109] தமிள
96 மாவிந்தன்[110] சேர்[111] (?)கை[112] வழர்[113] புவியருளால்[114]
97 யேவிந்தம்[115] தீற்க்க[116] இசக்கி கதை தன்னை நன்றாய்
98 பாவிந்தமி[117] யான்[118] பாடுவேன் பாரிடத்தே[119].

---

[92] லெச்சுமி – லக்ஷ்மி.

[93] மசக்கி – மயக்கி. Note the interchange of the letters ச் and ய்.

[94] பலா. I read பல. Cf. N8.2b, N10.1c.

[95] பறைந்து (M.) – கூறி.

[96] வளிவரும் – வழிவரும்.

[97] செட்டிதனை – செட்டியை. Notice the empty morph -தன்-, a colloquial feature.

[98] வதைத்த – கொன்ற.

[99] கதயை – கதையை. Note the change of vowel ஐ to அ, a colloquial feature.

[100] யிப்புவியிலே – இந்தப் பூமியில்.

[101] திச – திசை. Cf. N8.2b தியக்குற எங்கும்; N10.1d திசைகுறவன்.

[102] வெங்கும் – எங்கும்.

[103] பறைந்த. Here, unlike in line 91, to be read as பரந்த; see N8.2b, N10.1d.

[104] கடல்க்கப்பால். I read கடல்க்கு அப்பால். Cf. N8.2b, N10.1d கடற்க்ப்பால்.

[105] குச – குசை – கடிவாளம் (bridle).

[106] குதித்திடுவேன் – குதித்துவிடுவேன்.

[107] யென்பதற்க்கும். Cf. N8.2b என்பது ஒக்கும்.

[108] Kōvintaṉ Mārttāṇṭaṉ Kuṭṭi. This is seemingly not a Tamil but rather a Keralese name. The identically same name is found in N2.3a-b, N8.2b, and N10.1d.

[109] கோற்த்த. I read கோத்த. Note the epenthetic letter ற்/ர், a dialectal feature.

[110] விந்தன். I read விந்தம் – மலை < Skt. *vindhya*. See N8.2b மாவிந்தம். Cf. N10.1d வரவிந்த [read: வர – வரை – மலை].

[111] சேர் – சேரும்.

[112] I restore <கங்கை> on the basis of N10.1d, N8.2b.

[113] வழர். I read வளர் on the basis of N10.1d, N8.2b. The retroflex ழ் occurs in the text only rarely.

[114] புவி. The reading of the other versions seems to me preferable: பூபதி. Cf. N10.1d வரவிந்தசேர் கெங்கைவளர் பூபதியின் அருளினாலே; N8.2b மாவிந்தம் சேருங்கங்கை வளரும் பூபதியருளால்.

[115] யேவிந்தம். The meaning is unclear; maybe ஏ – ஏகம் (whole, total; *TL* s.v.) + விந்தம் – சிறந்த (great; *TL* s.v.); perhaps chosen merely for the rhyme. N8.2b is of no help: ஏவிந்தன் தீர்க்கனான இயக்கிகதை தன்னை நன்றாய். N10.2a deviates: ஏகமெங்கும் புகளபட்ட இசக்கிஅம்மன் கதையைநன்றாய் (the story of Icakkiyammaṉ, which was praised in superlative terms by the whole country). The lexical question remains unresolved.

[116] தீற்க்க – தீர்க்கம் – தெளிவு.

[117] பாவிந்தமி. I adopt the reading in N8.2b: பா இந்த <வண்ணமாக> – பாட்டை இந்தமாதிரி; பா – பாட்டு (see *TL* s.v.). See N8.2b பாவிந்த வண்ணமாகப் பாடுவேன் பாரிடத்தே (I sing the song in this way in this world/country/place). Again, N10.2a deviates: திண்ணமுடன் நான்அடியேன் பாடுவேன் பாடுவேனே (I, your humble devotee, sing it with force).

[118] யான் – நான். Old Tamil.

[119] பாரிடத்தே – பாரில், பார் – உலகம். Here: ஊர்.

அவையடக்கம்

பாராரும்[120] சேந்த மீள்நூல்[121] பாடுவதும் உன் புதுமை
போராது[122] னாட்டில்[123] முறை[124] பெரியோரே பொறுத்தருள்வீர்.
ஆராரும்[125] மெய்க்க[126] அடியே[127] னாவில் யே[128] பெருகும்
பூ மடந்தை[129] இளயவள் வந்து முன்னிற்ப்பாயே[130].[131]

[இசக்கிகதை]

நாடான னாடதிலே[132]
நல்ல வடசீர்மயிலே[133]
தேசமான தேசத்திலே
சிறந்த அன்னகரியிலே[134]
அன்னகரி யானதிலே[135]
அன்னகரி யானதிலே
அம்மயப்பர் திருக்கோவில்
அம்மயப்பர் திருக்கோவில்
ஆதிமற[136] வேதியர்கள்
வேதியர்கள் குலமதிலே
மிக்க மறயோர்களவர்.
மறயவர்கள் பூசைசெய்ய[137]
மகதேவர் மனமகிள[138]
திசைபுகள் பூசைசெய்ய
சிறந்த மறவேதியர்கள்
அறுபத்தொரு மறயவர்கள்
அவரவர்க்கு தக்கமுறை
ஒருனாளும் குறயாமல்[139]
உள்ளமுறை தப்பாமல்

---

120 பாராரும் (all the people of this place/this earth). It is unclear to me how this nominative form can be integrated into the sentence.

121 சேந்த மிள்நூல். I read செந்தமிழ் நூல்.

122 போராது (insufficiency). Cf. N8.2c பேராரும்; N10.2a ஏராரும்.

123 Cf. N8.2c நாட்டின்முறை பெரியோர்கள். But N10.2a நாட்டில் உள்ளபெரியோரே.

124 முறை. It is unclear in what sense the word is used; perhaps in the sense of “convention”? Or முறை in the sense of கூடியிருக்கும் (assembled)?, a meaning given by the *Piṅkala Nikaṇṭu* dictionary.

125 ஆராரும் – எல்லோரும்.

126 மெய்க்க. I read மெச்ச (praise, admire). Cf. N10.2b அல்லோரும் நானும் மெய்க்க; N8.2c ஆராரும் மெய்த்திடவே.

127 அடியே. I read அடியேனுடைய/அடியேனின்.

128 யே. Obscure. I emend to <வல்லார்> (strength) on the basis of N10.2b.

129 பூமடந்தை. I read Būdēvi, that is Pārvatī.

130 னிற்ப்பாயே – நிற்பாயே. Note here the doubling of the letter ப் after ற், a feature found throughout the text.

131 Other versions have slightly variant readings for lines N1.101-2. Cf. N8.2c ஆராரும் மெய்த்திடவே அடியேனின் நாவதிலே / ஏராரும் பூமடந்தை இளையவளும் நிற்பாளே; N10.2b அல்லோரும் நானும் மெய்க்க / அடியேனுட நாவில்வல்லாரும் பூமடந்தை / வண்மையுடன் காத்தருள்வாய்.

132 னாடு+அது+இல்+ஏ – நாட்டில். Note the contravention of orthography (ன்) and the empty morph (அது), the latter being a colloquial feature.

133 சீர்மய் – சீர்மை < Skt. *sīman.*

134 அன்னகரியிலே – அந்த நகரத்திலே.

135 அன்+னகரி+ய்+ஆன்+அது+இல்+ஏ – அந்த நகரத்திலே.

136 ஆதிமற – ஆதிமறை.

137 A repeated linguistic feature of the infinite is here its function as a *viṉaiyeccam.*

138 மன மகிள – மனம் மகிழ. Note the loss of the final m-sound.

139 Instead of குடியாமல் I read, as emended in the Ms.: குறயாமல் – குறையாமல்.

122 தப்பாமல் பூசைசெய்ய
123 தான்வாற[140] வேளையிலே

பார்ப்பனனுக்கு குழந்தை பிறத்தல்

124 அப்போது சிவபாப்பான்[141]
125 அவன் தனக்கு பிள்ளயில்லை
126 யிப்போது[142] சிவபாப்பான்
127 யிருந்தானே[143] மலடாக
128 மலடாக சிவஆதி
129 மனமறுகி யிருக்கயிலே[144]
130 மனமறுகி அம்மயப்பர்
131 மலர்பாதம் தான் தொளவே
132 மதலை[145]யில்லா கவலையாலே
133 வைத்தகெற்ப்பம்[146] உதித்ததுவே.
134 உதித்தகெற்ப்பம் உருவளர்ந்து
135 உகந்து பத்தும் சென்றதுவே.
136 பத்து மாசம்[147] சென்றபோது
137 பாலகரை பெற்றெடுத்தாள்.
138 பயின்றெடுத்த பாலருக்கு
139 பாப்பானும் ஆதியுமாய்
140 சிறந்த நல்ல பாலருக்கு
141 திருநாம பேர் கூறுவாரே.
142 வேதியநென்று[148] திருநாம பேரது கூற
143 மிக்க சிவபாப்பான் சந்தோசமாக மகிள
144 அப்படியே மறயோனவன் செப்பமுடநே
145 ஆதிமற வேதியன் வளருகின்ற னாளில்

சிவகாமி தாசிக்கு ஆண்குழந்தை பிறத்தல்

146 செப்பமுடநே சிவகாமி தாசியவள்தாம்
147 சித்திரமாய் கோவில் நித்தம் பணிவேலை செய்தாள்.
148 சேய்யிளை னால்ப்பத்தொரு[149] தாசிக்கு மூத்த தாசி.
149 சிவகாமி தாசி அதிய[150] தொளில் கற்ற தேவி
150 அதிய தொளில்களும் னாடகம் ஆடவும் கற்று
151 அல்லோற்க்கு[151] முன்பாய் அவள்முதல் தண்டியிருந்தாள்[152].
152 தண்டின பொன்னும் உடம்பும் வேண்டும் துயிலும்[153]
153 சந்ததியில்லயே யித்தனை செல்வமும் ஆள

---

[140] வாற – வருகிற.

[141] பாப்பான் – பார்ப்பான். Note the loss of the consonant ṛ.

[142] யிப்போது – இப்போது. Note the prefix ய், a colloquial feature.

[143] யிருந்தானே. A scribal error; read யிருந்தாளே.

[144] யிருக்கயிலே – இருக்கும் போது, இருக்கை.

[145] மதலை – குழந்தை.

[146] கெற்ப்பம் – கர்ப்பம். Note the change of vowel: க to கெ, a colloquial feature.

[147] மாசம் – மாதம். A Sanskrit loan word.

[148] வேதியநென்று – வேதியன் என்று. Note here the orthographical contravention: dental ந் for ன் in a final position. – In the versions N8 und N2 Lakṣmī's brother is called Vēlavaṉ.

[149] னால்ப்பத்தொரு – நாற்பத்தொரு.

[150] அதிய – அதிகம் – நிரம்ப. The consonant க் undergoes palatalisation and is changed into ய். Cf. N10.4a அதிக.

[151] அல்லோற்க்கும் – எல்லோர்க்கும்.

[152] தண்டியிருந்தான். A scribal error. I emend it on the basis of N8.4bc தண்டியிருந்தாள்.

[153] துயிலும் – துகிலும். Cf. N8.4bc தண்டின பொன்னும் உடைமையும் வேண்டுந் துகிலும்; also N10.4b.

தோண்டிய[154] போட்டு துலாவை[155]
நிறுத்தி வைத்தேனோ.[156]
சொல்ல துலயாதே[157]
யித்தனை செல்வமும் ஆள
யில்லயென்றே பலகாலம்
யிவளும் வருந்தி
யீழ்பரன்[158] மேலே
கருத்த[159] யிருக்கிற னாளில்
வல்ல மயாய் சிவன்
பாற்வதிக்கே யுரைசெப்ப
மங்கை சிவகாமிக்கு
பதவி கொடுத்தார்.
கொடுத்தது பிள்ளை குறியாகவே யுருவாகி
கோல வயிற்றிலே யீரஞ்சி திங்களும்[160] சென்று
சென்றிரு மாசம் திகைந்தது[161] கண்டினத்தவர்கள்
சேர யினத்தார்கள் கூடியிரங்கிடவேதான்[162]
அன்று சிவனார மைத்தபடியாலே அவளும்
ஆண்பிள்ளை பெற்று அருவ[163] குரவையுமிட்டார்.
யிட்டகுரவை யெல்லோரும் கேட்டு மகிழ்ந்து
யாந்திளயாள்[164] சிவகாமி யீன்ற பாலரென்னா[165]
பாலரை பெற்று மடியிலிருத்தி பாலூட்டி
பலபேரும் கூடி திருனாம பேரது கூற
கூறிய பேரும் திருகண்ட நட்டுவரென்னா
குஞ்சரம் போலே திருக்கண்டனோடி வளர
ஓடிவளரவே நட்டுவர் கூடியிவனை
உத்த[166] தமிள் கல்வி
மத்தள(ம்)கொட்டும் வருத்தி
வருத்தியே கொட்டும்
வாய்த்த திறம் கைகளில் கண்டு
வல்லபனாகவே[167] மத்தளம்
கொட்டும் சேவித்தான்
சேவித்து யிப்படி கூலியுடமயும் வேண்டி
சேயிளையாள் பொற் சிவகாமி யோடிருந்தானே.

சிவகாமி தாசிக்கு பெண் குழந்தை பிறத்தல்

யிருந்தாள் சிவகாமி யெப்போதுதான்[168]
யிரங்கினாள் பெண்மதலை தனக்காக

---

[154] தோண்டிய – தோண்டியை. Colloquially in usage: தோண்டிப் பட்டை.

[155] துலா – ஏற்றமரம். Colloq.

[156] The same phrase occurs in N2.5a, N8.4c, and N10.4c.

[157] துலயாதே – தொலையாது–ஏ.

[158] யீழ்பரன் – ஈஸ்வரன்.

[159] கருத்த – கருத்து.

[160] யீரஞ்சி திங்கள் – இரண்டு ஐந்து மாதம்.

[161] திகைந்தது – முடிவுறுதல். Tirunelvēli dialect.

[162] யிரங்கிடவேதான் – இரங்கிவிடுவே+தான்.

[163] அருவ (M.) of Ta. அரிவை – பெண். Note the assimilation of *i* to *u* in Malayalam. Cf. N8.4d அரிவை குரவையுமிட்டார். See also N10.4d.

[164] யாந்திளயாள் – ஏந்திழையாள்.

[165] என்னா – என்ன – என்றால்.

[166] உத்த – உற்ற.

[167] வல்லபன் – வல்லவன்.

[168] யெப்போது – அப்போது.

மருந்து[169] போல மகள் வேணுமின[170] சொல்லி
மனது நொந்து சிவகாமி வாடினாள்.
யிருந்ததினால் பலனொன்று மில்லயே.
யிறந்து போனாலதினாலே மோக்ஷமே.
மறந்து பால்க்குடி தீரா தெளியுமுன்[171]
மக்களைப்[172] பெற்றெடுப்பார்.
மடவார்கள் பெண் பிள்ளைக்கு பலனில்லையோவென்னா[173]
பிள்ளைக்கு தவம் செய்தாள் சிவகாமி.
பெண்பிள்ளைதாம் யினக்குண்டுமானாக்கால்[174]
போத பொன் தேடி ஆதாயமாக்கலாம்[175]
யென்று சொல்லி சிவகாமி தாசியும்
யீச்பரர் தரவேணுமின சொல்லி
கோவிலில் சென்று னாடகம் ஆடாமல்
குறயாய்த் தவம் செய்திருக்கும் னாளில்
ஆதியும் உமை மனதாகியே
ஆயிளயாள் சிவகாமிக்காகவே
கோளதாக[176] வயது குறயாமல்
குளந்தையொன்று அருளினாரப் போது
யீனமில்லாமலே[177] சிவகாமிக்கு
யேற்ற கெற்ப்பம் உருவாய் வளந்திட[178]
வளந்து கெற்ப்பம் திகைந்தது மாசமும்
மங்கையர்க்கு திருவயற்[179] னோகவே
னொந்து(ை)ளந்து[180] உடலு தள்ளாடியே
நுன்னிடைமார்[181] யிருபுறம் கைதாங்க
தாங்கியே உபகாரமாகவே
சங்கரனா ரமைத்த படியினால்
யேற்றதோர் மடவார்கள் மகிளவே
யின்பமாகவே ஒரு
பெண்பிள்ளை பெற்றனரே
பெற்றனரே பெண்பிள்ளைதாம்
பேதை சிவகாமி தாசி
உற்றார்களுறமுறயார்[182].
ஒன்றொடிமார்[183] வரிசை செய்ய
சித்திரம் போலே பிறந்த
சிவகாமி மகள் தனக்கு
உற்ற தன்பாலூட்டி
ஒன்றொடிமார் தாராட்டி[184]

---

[169] In the sense of அருமருந்து அன்ன/அருமந்த.

[170] வேணுமின – வேண்டும் என/என்று.

[171] தெளியுமுன் – மாறுமுன், ஒழியும்.

[172] Here: female child.

[173] என்னா. Read என்ன.

[174] யினக்குண்டுமானாக்கால் – எனக்கு உண்டுமானால் – பிறந்தனால்.

[175] ஆதாயம் – இலாபம் < Skt. *ādāya.*

[176] கோளதாக – குற்றமில்லாமல். The former is dialectal.

[177] யீனம் – குற்றம் < Skt. *hīnam.*

[178] வளந்திட – வளர்ந்துவிட.

[179] வயற் – வயிறது. See N8.5d.

[180] This is partially illegible in the Ms., but is very probably: னொந்துளைந்து – நொந்துழைந்து, as found in N8.5d and N10.7b.

[181] நுன்னிடை – நுண்ணிடை.

[182] உறமுறயார் – உறன்முறையார் – உறவின் முறையார்கள்.

[183] ஒன்றொடி – ஒண்தொடி.

[184] தாராட்டி – தாலாட்டி.

தாராட்டி ஓராட்டி[185]
சந்ததியென்றே வளத்தார்.
வளந்திடவே மடவார்கள்
மகள் தனக்கு பேர்கூற
ஆருடைய[186] பேரிடுவோம்.
அருமையுள்ள மகளார்க்கு
முன்னுள்ளோர் பேரிடவோ
மூதாக்கள் பேரிடவோ
யென்நவேதான்[187] மகிள[188]
லெச்சுமியாரம்மை யென்று
யேந்திளைக்கு பேருமிட்டா(ர்)[189].
பேருமிட்டு தாராட்டி
பிள்ளைக்கு பொன் பணியுமிட்டாள்[190].
காலுக்கு வீர தண்டை
கையிக்கு நல்ல கடயமிட்டாள்[191].
தோளுக்கு முறுக்கு வளை
துடியிடைக்கு வளயல் கெக்ஷம்[192]
பட்டரஞாண் நெத்திப் பிறை
பாவை உக்ஷி[193] பிறையும் வைத்தாள்.
உக்ஷி பிறை கண் மலரும்[194]
உகந்த சரபணிகள்[195] மின்னி
பக்ஷ வடம்[196] ஆபரணம்
பதைக்கன்[197] விஸ்த்தாரமிட்டாள்.
ஆக்ஷி[198] மாலை ஆபரணம்
அதிய[199] முத்து தாவடமும்[200]
நெத்தி பிறை உச்சி பிறை
நேரிளைக்கு[201] திருவம் பிறை
பயத்தங்காய் சாயலிலே
பத்துவிரல் மோதிரமும்
கோரி தொளித்தது போல்
கொம்பனயாள் மேனியது
வாரிதொளித்தது போல்
வயற் நிறைந்த தேமல்களாம்

---

[185] An echo word (onomatopoetical expression).

[186] ஆருடைய – யாருடைய.

[187] யென்நவே – என்னவே – என்று.

[188] This may be considered a filler.

[189] The scribe adds a plural suffix (in parentheses), as in version N8.6b.

[190] பணி – ஆபரணம்.

[191] கடயம் – கடையம்.

[192] வளயல் கெக்ஷம். For கெக்ஷம் I read கச்சு/கச்சை (girdle) < Skt. *kakṣyā* (see *TL*). This is an ornament similar to ஒட்டியாணாம், worn by women around the waist. (I would like to thank Professor T. Naṭarājan̲ for the proper meaning.) Cf. N10.8c துடியிடைக்கு வன்னகச்சை (for the *tuṭi*-like waist a beautiful girdle).

[193] உக்ஷி – உச்சி.

[194] கண்மலர் – விக்கிரகங்கட்கு அணியும் விழிமலர் *(TL)*. Cf. N10.8d கண் மலடு.

[195] சரபணிகள் – மணிவடம்.

[196] பக்ஷ வடம் – பச்சவடம் – பச்சைவடம். An ornament studded with green stones. (I thank the bow-song bard T. Muthucami Pulavar [T.M.P.] for the meaning.) பச்சவடம் here has a meaning different from the one given in the *TL* (in *TL*: "a long piece of cloth").

[197] பதைக்கன் – பதக்கம்.

[198] ஆக்ஷி. Unclear; perhaps the intended form is அச்சு (mould), or perhaps it has no concrete meaning and is merely a repetition of the sound க்ஷி/க்ஷ (see lines 245, 247, 249). The word is left untranslated.

[199] அதிய – அதிகம் – நிரம்ப. As in line N1.149.

[200] தாவடம் – தாழ்வடம்.

[201] நேரிளை – நேரிழை.

259 ஒருபாக ம்தலை முடியும்
260 உடலளகும் ஒப்பினயும்[202]
261 கெண்டயக் கண் விளியாள்க்கு
262 கீள்மாறிப் பாற்த்த கண்ணும்
263 வளந்தாளே லெச்சுமியார்.
264 வானமதில் கதிரவன் போல்
265 வளந்து வரும் னாளயிலே
266 வண்மயுள்ள ஆடவர்கள்
267 ஆடவர்கள் கண்டதுண்டால்
268 அவர்பிறகே துடந்திடுவார்[203].
269 பெருவிரலை மூக்கில் வைத்து
270 பேதலித்து மயங்கிடுவார்.
271 குளந்தை வயதுமிட்டு
272 கொடியிடைக்கு வயது ஏளாய்
273 யேளான வயது சொல்ல
274 யெளுத்து வாசன்[204] வருத்த
275 கூடு[205]விட்டு கூடுபாய
276 குறளிவித்தையும்[206] படித்தாள்.
277 இந்திரசால மந்திரசாலம்
278 யிணசால[207] வித்தைகளும்
279 வருத்திய கைமுறயும்[208] கற்று
280 மங்கை லெச்சுமியார் தனக்கு
281 ஆடவர்க்கு யேற்றவளாய்
282 ஆயிளயும் தான் வளர
283 யிப்படியே தான் வளர
284 யேற்ற நல்ல மறயவனும்
285 மன்னிய[209] கால் தடுமாறி
286 மதிமசங்கி[210] விளுந்தனரே
287 யிருந்தனரே ஆசையினால்
288 யினி அகப்பட்டானிநவே[211]
289 யெளுந்திருவு மென உரைத்த
290 யிசல்[212] மறயோன் தனைனோக்கி
291 திருத்திய பொதிலி மாந்த
292 செவ்வரியோடல் விளியும்
293 பொருந்திய தோர் மாமறயோன்
294 பிறியாமல[213] ருகிருக்க
295 திருந்திளயாள் மதி நினைந்து
296 செய்தியெல்லாம் தாய்க்குரைத்தாள்.
297 மருந்திடவே வேணுமென்று
297.1 மருந்து மலர் தேடுவாளாம்
298 ஆடைவொட்டி[214] பின்துடரி[215]

---

202 ஒப்பின – ஒப்பனை.

203 துடந்திடுவார் – தொடர்ந்துவிடுவார்.

204 வாசன் – வாசனம் –அறிவு.

205 கூடு – உடம்பு.

206 குறளிவித்தை < Skt. *kurali vidyā*.

207 யிண – இணை – உடலுறவு, சால – சாலம் – ஒக்க.

208 கைமுற – கைமுறை – மருந்துசெய்யும் அனுபவமுறை.

209 மன்னிய – உறுதியாய் நிற்றல்.

210 மசங்கி – மயங்கி.

211 பட்டானிநவே – பட்டானெனவே.

212 யிசல். I read இயல் (nature, worth, good conduct).

213 பிரியாமல் – பிறியாமல் (பே.வ.மா).

214 ஆடைவொட்டி – ஆடையொட்டி.

215 பின்துடரி – பின்தொடரி – பெண்தொடரி.

அதிய[216]மடி சேலையொட்டி
பேடையொத்த கரும் காக்கை
பித்துடநே பித்தாந்தல[217]
தேடியொக்க[218] மருந்த யெல்லாம்
திரட்டி யிணலால்[219] உணர்த்தி[220]
பாடு பட்ட மருந்த யெல்லாம்
பாக்கிலே தான் மூட்டினளே
யிட்ட பல மருந்தாலும்
யிளந் தனமாருறவாலும்[221]
கட்டுகின்ற தனத்தாலும்
கால் பிடிக்கும் திறத்தாலும்
ஒட்டத்தனத்தாள் மாமி
ஒருதி[222] ஒளித்திட்டாலும்[223]
வட்டமிட்ட பணத்தயெல்லாம்
அவள் வசமாய்[224] கொடுத்தனநே
கொடுத்தனநே பல னாளாய்
கொடுத்தமுத்த பின்பு
அப்போது தாய் கிளவி
அவன் முகம் பாற்தே[225] யுரைப்பாள்
யென் தின்னை[226] விட்டு யெளுந்திரடா
யெளிதான வேதியநே
யிந்த மொளிதனை கேட்டு
யேற்ற வனகாச மிட்டான்.
வனகாச காடதிலே
வளிபாற்த்து அவனிருக்க
சடப்பாகி[227] கோவிலிலே
தாசியவள் ஆடினதால்[228]
நம்மை விட்டு பிரியாத[229]
நல் மறயோன் யெங்கே போனாந்
யென்று சொல்லி லெச்சுமியார்
இன்பமுடன்[230] தனை தேடி
அடந்த[231] பெருஞ்சாலி[232] வயல்
அணி மதுரம்[233] நிலங் கடந்து
சீர்குலைந்து போவதற்கு
செய்த பள வினையாலே
அருந் தவ(ம்)செய்ய வேணுமென்று

---

216 அதிய – அதிக. Nāṭār dialect. Cf. N10.11a.

217 பித்தாந்தல – பித்தம் ஆந்தை. This is virtually an inversion of ஆந்தைப்பித்தம், as found in N8.7b.

218 ஒக்க – ஒருசேர.

219 யிணல் – நிழல். Dialect.

220 உணர்த்தி – உலர்த்தி.

221 தனமாருறவாலும் – தனமார் உறவு.

222 ஒருதி – ஒருத்தி.

223 ஒளித்திட்டாலும் – ஒழித்துவிட்டாலும். ஒழித்தல் – நீக்குதல் – வெளியே அனுப்புதல்.

224 அவள்வசம் – அவளிடம்.

225 பாற்தே – பார்த்தே.

226 தின்னை – திண்ணை.

227 சடப்பாகி – சடைவாகி, சோர்ந்து.

228 Lines 324-5 are out of their actual order. According to N10.17a they should occur between lines 347 and 348.

229 The negative *peyreccam* should very probably be read as *peyreccam* non-negative. Unfortunately, no analogous sentence is found in the other versions available to me.

230 இன்பமுடன். Here a filler.

231 அடந்த – அடர்ந்த.

232 சாலி – செந்நெல் < Skt. *śāli*.

233 மதுரம். An alternative reading would be the metathetic மருதம் நிலம், as in N8.8a.

அவனு(ம்) மனம்தனில் நினைந்தான்.
நினைந்து அந்த மறயவனும்
நேரிளய[234] தனை(த்) தேடி
வாறயந்த வேளயிலே
வளி பாற்த்து அவனிருக்க
தேடியவள் யிருண்ட பெரு
காட்டு வளி நடந்தனளே[235]
கள்ளருண்டும் கானகத்தில்
கன பணி யெல்லாம் பூண்டு வாதாய்[236]
யிப்படியே வருவாளே.
யேதுமக்கு[237] சீர்தூக்கம்
முக்காடு[238] வேதியநேன்
மோசம் வரும் யெளுந்திரியும்[239]
நீல மொத்த கட[240]வளசி[241]
நிறவளசி தாக்குடநே
சாலம்[242] ஒக்கயெடுத்திடலாம்
யிவளை தன்னை வதை செய்திடுகில்[243]
யென நினைந்தங்கருள் மறயோன்
யிளமணலை மிக கூட்டி
அன்ன நடயாள் தலயை
அசையாமல் மணலில் வைத்து
மனம் துணிந்த மறவரைப்போல்
மறயவனும் மனதுறப்பாய்[244]
வனமிருந்த நெடுவயிர
கல்லை யெடுத்திட்டனரே
மனமிகுந்த மாமயில் போல்
மாது தலை நெரிந்தனளே
கல்லை யெடுத்து மறயவன் போட
கன்னி நல்லாள் தலை தகற்ந்ததே[245] நெரிய
நெரிந்தாள் சரிந்தாள் பொரிந்தாள் மெலிந்தாள்.

---

[234] நேரிளய – நேரிழை.

[235] So far N1, N10.14a, N8.8a, and N2.11c relate to one another. In the following, up till N1.347, my base text N1 remains unclear, lacking as it does the connecting passages preserved in the versions N10, N8, and N2 (see translation).

[236] பூண்டு வாதாய் – பூண்டவளாய் – பூண்டவளாக. N1.342-3 are out of their actual order. According to N10, N8, and N2, these two lines should appear between N1.347 and N1.348. See N10.15d.366-7 and N8.8b.194, where—unlike N1 (there seemingly in the narrative mode; see line 344)—they form part of the dialogue between Icakki and Vēṭiyan̲, the Brahmin.

[237] From உமக்கு it is clear that a woman is addressing a man and not vice versa.

[238] முக்காடு – முகம் ஆடை.

[239] For better comprehension I add the section left out in N1 but found in N8.8b-c and (as quoted) N10.15c-16a:
மொழிந்தனனே வேதியனும் முத?ள்ளது பொருள்பலதும்
திருந்திளை யேவடமயிலே
சேர உனக்களித்தேனே
விழுந்தோடி தேடி வந்தாய் விட்டகத்தில் வாறதில்லை (...)
கள்ளருண்டு காட்டகத்தில்
கன பணியல்லாம் பூண்டு (=N1.342-3)
எள்ளளவும் மனமில்லா என்பிற கேதனியே வந்தாய் (...)
உள்ளதொன்றும் குறையாது
ஊரகத்தேவாருமென்றாள் (...)
இருந்தன னேகாட்டகத்தில் ஏற்றகள்ளிநிழ்திலே
சடைவாகி கோவிலிலே
தாசியவள் ஆடினதால்(=N1.324-5) (...)
மடிதனிலே விளிதுயின்றாள்.

[240] கட – கடல்.

[241] வளசி – வளைவி – வளையல். Cf. line 988.

[242] சாலம் – எல்லாம்.

[243] செய்திடுகில் – செய்துதிகில்.

[244] உறப்பாய் – தைரியமாய்.

[245] தகற்ந்தது – சிதைந்துவிட்டது.

நிலைநின்ற கள்ளியர் நீங்கள் நடுவென்றாள்.
திரிந்தாள் உருண்டாள் மருண்டாள் வெருண்டாள்.
சிவசங்கரக் கடவுளே தஞ்சமென்றாள்.
யென்றா ளிறந்தாள் பெரும் சீவனும்போய்
யிதுநன்று கலிகாலம் அவகால மென்னா
களத்தி[246] மறயவன் வேட்டியில் முடிந்து
கன்னிநல்லாளுட உடமை பணிகளெல்லாம்
பிளைக்கலாம் நம்முடைய பிள்ளை உள்ளளகும்[247]
பிற மாகவே மனது பூரித்து
பூரித்து மறயவன் பொட்டணமதாக
போக புறப்பட்டு அவிடமிட்டாநே[248].
போன பொளுது திருக்கண்ட நட்டுவன்
புகள் கோவில் விட்டவன் வீட்டிலே வந்தான்.
வந்தவன் மத்தளம் கீளே யிறக்கி
வாய்மொளி கேட்டாநே சிவகாமியோடே
யென் தங்கை லெச்சுமி யெங்கயடி அம்மா
யென்று சிவகாமி யோடே அவன் கேள்க்க
உன்தங்கை லெச்சுமி ஊதாரி போலே
உத்தமற வேதியநே தேடியே போனாள்.
கெடுத்தாநே பாவி சதித்தாநே யென்னை
கெட்டோமெனத் தலை மீதிலடித்தான்.
அடித்து தெருத் தலைவீதி கடந்து
ஆயிளை லெச்சுமி தடத்தின் துடந்தான்.
வேதியன் தடத்துடன் தாசியர் தடமும்
மிக்க தமயனும் தேடி னடந்தான்.
ஓடிஓடி நடந்துள்ளம் பதைக்க
உற்ற[249] பளகை நகர் காட்டிலே வந்தான்.
காட்டிலே தங்கை யிருந்த யிடத்தில்
கள்ளியடி மூட்டிலே தங்கயரைக் கண்டான்.
கண்டாநே தங்கை தலை மேலே கல்லை
கட்டி யெடுத்தவன் கல்லை நகட்டி
உன்னாலே தங்கா பிளைத்திருந்தோமே
ஊளி[250] விதியோ நீ காட்டிலிறக்க
தங்கா நீ யிந்த தனிக்காட்டிலுன்னை
சதித்தார் தமக்கு யிது தற்மமோ வென்றான்.
யெந்தவிதமா யிறந்தா[251]னீ தங்கா
யினிதான் முகம் யிறக்க[252] ஆருண்டுமென்றார்[253].
வங்கார சிங்கார அலங்காரமேனி
மண்ணுன்று தோ[254] வென்று மனமறுகி விளவே
பொங்கார[255] மேனி லெகுவானதாலே[256]
பூவதமயனும்[257] ஆவியவிட்டாநே.

---

[246] களத்தி – கழற்றி.

[247] உள்ளளகும் – உள்ளளவும் – உள்ளவரை.

[248] அவிடம் – அவ்விடம்.

[249] Just a filler.

[250] ஊளி – ஊழி – விதி.

[251] யிறந்தா. Read இறந்தாய்.

[252] யிறக்க – இரக்க.

[253] ஆருண்டுமென்றார் – யார் உண்டும் என்றார்.

[254] மண்ணுன்றுதோ – மண்ணுண்டுதோ. Cf. N10.21a.

[255] பொங்காரம் – மிகு துக்கம்.

[256] லெகு. I read வெகு. Cf. N10.21a வெகு.

[257] பூவ – பூவை; தமயன் – தமையன்.

(விருத்தம்)[258]

406 ஆவிதா னடங்கி யந்த அண்ணனும் தங்கைதானும்
407 பாவி யந்தணர் தாம் கொண்ற பளியது வாங்க வென்று
408 தாவியே வனத்தில் வந்ததமயனும் தங்கைதானும்
409 மேவியே சிவனை போற்றி விண்ணிலே உயிர்கள் போனாரே.

(பாட்டு)

410 தாசியை கொன்ற பளி நம(க்)கில்லை தடந்தெரியாதினவே
411 சாட்டு வளி[259]விட்டு காட்டுவளியாக சற்றே தூரம் போனார்.
412 காசிக்கு போய் வோடி[260] வாசிப்பு[261] தேடலாம் கப்பல் சமைத்திடலாம்[262]
413 கவ்வை[263] நமக்கில்லை யென்றந்த வேதியன் கைதட்டி பாடினாரே.
414 யெல்லா யாபாரமும்[264] செய்து பிளைக்கலாம்
415 யென்றொரு பொட்டணமாம்[265]
416 கெட்டி யெடுத்தவன் மாறாப்பு[266] போட்டு
417 கெறுவிதமாய்[267] நடந்தான்.
418 வேண்டும் பவுசை[268] பெறலாம் நம(க்)கொரு
419 வே றொரு தீங்குமில்லை.
420 வேதியனுக் கொரு யெள்ளள வாகிலும்[269]
421 விசனங்கள்[270] கிடையாது.
422 [271]வேசய[272] கொன்ற ரெத்த[273]விறியாலே[274]
423 வெய்யில் தகை யெளும்பி
424 வெருண்டுடொரு[275] காதம் யிருண்ட
425 வனத்தில் விரவாய்[276] வளி நடக்க
426 சன்டை பிடிக்கின்ற வண்ட[277] கிளவி மகள்
427 தங்கசரப்பணியை
428 தட்டானிடத்தில் விலைக்காட்டலாமென்று
429 [278]சந்தோஸ(ம்) மெத்த மெத்த கண்ணி கயற்றோடு[279]

---

[258] This term is taken from N10.21b.

[259] சாட்டுவளி – போக்கானவழி, நெர் சாலை வழி.

[260] வோடி – வட்டி. Cf. N10.21c, N8.10, N6.5.

[261] வாசிப்பு – வசிப்பு – வாழ்க்கை.

[262] See also N8.10c காசி சென்றுவட்டி வாங்கி கப்பலும் செய்திடலாம்; N6.5 காசிக்கும் போய் வட்டி வாசிக்குஞ் தேடலாம் கப்பலும் வைத்திடலாம்; N10.21c காசிக்கு போய் வட்டிவாசிக்கு தேடலாம் கப்பல் முடித்திடலாம்.

[263] கவ்வை – கவலை.

[264] யாபாரம் – வியாபாரம்.

[265] பொட்டணமாம். A scribal mistake. Read பொட்டணமாய்.

[266] மாறாப்பு – மாராப்ப. A word seldom used.

[267] கெறுவிதமாய் – ஆணவமாய்.

[268] பவுசு – மேன்மை.

[269] யெள்ளள வாகிலும் – எள் அளவாகிலும்.

[270] விசனங்கள் – விசாரம் – துன்பம். Cf. N10.22c.

[271] Lines 418-9 and 422-9 are in a different order in N10.22c-d: 426-427-428-429-418-419-424-425-422-423.

[272] வேசய – வேசியை.

[273] ரெத்த – இரத்தம் < Skt. *rakta*.

[274] விறி – வெறி.

[275] வெருண்டுடொரு – வெருண்டு+வ+ஒரு.

[276] விரவாய் – விரைவாக.

[277] வண்ட – தீய.

[278] Cf. N8.11 and N6.7.

[279] கண்ணி கயிறு. A rope made from coconut fibre. (My thanks to Professor T. Naṭarājaṉ for explaining this to me.)

430 தோண்டியதொட்டவ[280] கல்லில் மிதித்திடவே
431 கல்பிடைக்குள்ளொரு சற்ப்ப[281] மிருந்து
432 கடித்தது பாப்பானை.
433 கய்யிலுட்மைகயத்தில்[282] விளவே
434 கரயிலவன் விளுந்தான்.
435 கண்டவருண்டென்று கூப்பிட்டு கூப்பிட்டு
436 காட்டில் பதபதைக்க[283]
437 யிரண்டடி தூக்கி யெடுக்குமுன் னாளில்[284]
438 கோதி[285]கொள்ளவே
439 யிந்த உலகத்துக்கு ஆகாதுயென்று
440 பாப்பானும் யிறந்து விட்டானே.
441 போனார் கயிலயில் ழூபேருமாகவே ஒன்று
442 பொல்லாத பாவியும் அண்ணனும் தங்கையுமாக
443 ஆதிசிவனார் யிருக்கும் கயிலாழம்[286] தன்னில்
444 ஆகாத பாவியை அப்பாலே நில்லென்று சொன்னார்.
445 நில்லென்று சொல்லி
446 நிருத்தி மறயவந்தன்னை
447 நேரிளயாளும்
448 தமயனை(ப்) பாற்த்தேது[287] சொல்வார்.
449 கல்லாலே கொன்ற
450 பளிய திரும்பவும் வாங்க
451 காசினி தன்னில் பிறப்பிக்க
452 வேணும் சிவனே
453 நல்லது யென்று நயினார்.
454 மனது மகிள்ந்து
455 னாட்டில் பிறப்பிக்க
456 கூட்டகணக்கில் யெளுதும்
457 யெளுதிடும் யென்று
458 ஈஸ் பரனார் சொன்ன போது
459 யெல்லோரும் நல்லது யென்று சிவனோடுரைத்தார்.
460 நல்லது யென்று நயினார் மனது மகிள்ந்து
461 நாட்டிலே பிறப்பிக்கக் கூட்ட
462 கணக்கி லெளுதும்
463 யெளுதிடும் மென்று சொல்லிய – சோளன்
464 அரசனவனுடதேவி தோகை நல்லாளுமே
465 பிள்ளையில்லாமல் திகைத்தாள்.
466 தேனார்மொளியாள் திகை(த்)தந்த செம்பியன்தேவி
467 செம்பியன்தேவி திகைத்தேது வார்த்தைச் சொல்வாளாம்.
468 யேனோ மதலை நமக்கு ஒன்றில்லாத பாபம்[288]
469 யிருந்தால் யிறந்தால் யினிகூடங்காரது[289] செய்வார்.
470 உய்யும்[290] புவிதனில் யெத்தனைபேர் பிள்ளையில்லார்.
471 உடயோன் விதித்த விதிவசம் ஒண்ணுதல் கேளு
472 யின்னிலங் தன்னிலே நல்மகனை யீன்றெடுத்தாக்கால்

---

[280] தோண்டியதொட்டவ – தோண்டியை தொட்டவன். The தோண்டி, according to Professor T. Naṭarājaṉ, is made from palmyra leaves.

[281] சற்ப்பம் – சர்ப்பம்.

[282] கய் – கை; உட்மை (a scribal mistake) – உடமை/உடைமை; கயம் – குளம்.

[283] பதபதைக்க – பதைபதைக்க.

[284] னாளில். A scribal error. I read நாவில் on the basis of N10.24a நாவில் ரெத்தம் குதிகொளளவே. Accordingly I emend to <நாவில் இரத்தம்>.

[285] கோதி. I read குதி (to splash). Cf. N10.24a குதி.

[286] கயிலாழம் – கயிலாசம்.

[287] பாற்த்தேது – பார்த்து எது.

[288] பாபம் – பாவம்.

[289] கூடங்காரது – சடங்கு யார் அது.

[290] உய்யும் – வாழும்.

473 யெல்லோற்க்கும் அன்னமிட்டேங்கி மகிள வேண்டாமோ.
474 நல்லமகனை மணி தொட்டின் மேலே கிடத்தி
475 னாடிவிளக்கேற்றி மோடியாய் தாராட்டேனோ.
476 அன்பாய் மகனுக்கு கிண்கிணி நூல்புரம்[291] கொஞ்ச
477 ஆதரவாய் வரும் பாவினை காண வேண்டாமோ.
478 ஆவலுடன் பல ஆய்த[292] வித்தயும்கற்று
479 அங்கத்திலே[293] வரும் சங்கீதம் கேள்க்க வேண்டாமோ.
480 மேவு[294] மடவார்கள்[295] மிக்க கலியாணம் செய்து
481 வெற்றி முரசிகள்[296] ஒக்க அதிர வேண்டாமோ.[297]
482 பாவினையாக மகனாரை பள்ளியில் வைத்து
483 பள்ளி புகுந்து படிப்பது காண வேண்டாமோ.
484 தாபமோடுள்ள[298] சடங்கு பலது முகித்துத்[299]
485 தாயாரை கைதொள ஆசயாய்னாங்[300] மகிளேனோ.
486 அந்தனா ளொரு சோளன்தேவி
487 அசயா மணி மடந்தை
488 அய்யகோ உயிர் தேய்யவே
489 உள்ளம் நய்யவே[301] உடலசய
490 யெந்த னாளிலு முகியா தவம்
491 யேற்றி முகித்திடவே
492 யிமயோருட[302] உமயாள்பல
493 உமை கேள்வனும்[303] வெளியாய்
494 உய்வெளியாகிய[304] பகவானுயிர்
495 வேந்தர் முகம் னோக்கி
496 வீண்போய மன்னா[305] உனக்கேபிள்ளை
497 தனக்கெதி[306] யில்லைக் காண்

(சோளன் அரசன் செம்பியனுக்கு பெண்ணும் ஆண்குழுந்தையும் பிறத்தல்)

498 அரை மாசமும்[307] புவி மீதினில்
499 அஞ்சோடஞ்சி நிறய
500 அறிவோம் மென னோக்காடிது
501 ஆவோமென அறிந்தார்.

---

[291] நூல்புரம் – நூபுரம் – காற்சிலம்பு.

[292] ஆய்த – ஆயுத.

[293] அங்கம். Here in the sense of "heart." (I would like to thank the bow-song bard T.M.P. for clarifying this point.) Cf. N10.26d.

[294] மேவு – விரும்பும்.

[295] மடவார்கள். I read here singular rather than plural, as reflected in the translation.

[296] முரசி – முரசு.

[297] Lines 482-3 are displaced. From a chronological point of view, they should appear between lines 477 and 478. Cf. N10.26 c-d.

[298] தாபம் – தாகம்.

[299] முகித்து – முடித்து.

[300] ஆசயாய்னாங் – ஆசையினால்.

[301] நய்யவே – நையவே.

[302] யிமயோருட – இமையவருடன் – தேவர்களுடன்.

[303] கேள்வனும் – கேளனும் – தோழன். An old word for "companion." Cf. N10.27c கேளனும்.

[304] உய். I read உயிர் on the basis of N10.27c.

[305] ன்னா – என.

[306] தனக்கெதி – தனக்கு கதி. கதி (fortune, luck, way; see *TL* s.v.). Cf. N10.27d தனக்கே விதி.

[307] அரை மாசமும் (half of the [ten] months [of pregnancy]). Cf. N10.29b, which is identical with lines N1.498-9, but is preceded (20 lines) and followed (1 line) by lines which are not found in N1: தேவ தேவனைவணங்கிதிருத்தேவி மனம் திகைத்தாள். அரைமாதமும் பவி மீதினில் அஞ்சோடஞ்சு நிறைய. அரசன்திருத்தேவிவயறுளைந்து மதிமயங்கி.

ஆரூர்பெருமாநே உன(க்)கபயம்[308]
உனக்கபயம்
வேற்ப்பாள்[309] வெதும்பிடுவாள்[310].
பிள்ளை விதனங்[311] கடிதென்பாள்.
ஆகோவென[312] அளுவாள்.
மலரணை மேல் பய்ய சரிவாள்.
ஓகோ மருத்துவமே[313]பிள்ளை
உனக்கேப் பதமென்பாள்[314].
யென்பாளுடள் மெலிவாள்.
யிளமான் போல விளுந்தளுவாள்.
பொன்போல முகம் வேற்ப்பாள்.
புவிமீதில் புரண்டளுவாள்.
புவியப் படை(த்)தோநே.
பொல்லாங்கல்லோ செய்தாள்[315].
நஞ்சோ நடுவயிற்றில்
னாதன் தரிப்பித்தானோ[316].
நானோ யிது படுவோயிது
நடுவொன்றில்லை அய்யயோ
வாளத் தடை[317] போலே
சித்திர வற்ன[318]துடை ரண்டும்
வயறும் குலைத்திடயும்
கடவயறு மிருகுது[319] அய்யயோ
காலத்த உண்டவர் போலே
உடல்கட்டு விழுகுது நெரிய
கண்ணிலே முளிக்க[320] சொல்லுங்கோ.
கன்னிமார்களே நீங்கள்
மாலைதந்தனர் மணமுண்டவர்
மணவாளவரெங்கே
மன்னவா உயிர்கன்னுதே[321].
மதிப்பேன்கண்ணில் முளிப்பாயோ.
கண்ணில் முளிக்க கருதியே மன்னவனாரை
கய்யோடே நீங்கள் கூட்டிவர வேணுமிப்போ[322]
யென்னுட பக்கத்திலிருக்கிற தோளிமார் நீங்கள்
யீராசாவை[323] சென்று அளைத்து வாருமெடி[324] பெண்ணே
கோல வயிற்றிலே கல்லா கனக்குதே[325] பிள்ளை
கூறுங்கே பெற்று பிளைப்பதற்கென்னுயிர் தோளி

---

308 அபயம் – அடைக்கலம்.

309 வேற்ப்பாள் – வேர்ப்பாள்/வியர்ப்பாள்.

310 வெதும்பிடுவாள் – நொந்திடுவாள்.

311 விதனம் – வேதனை. In use in the Kaṉṉiyākumari district dialect.

312 An exclamation of pain.

313 மருத்துவமே – பிரசவம்பார்க்கின்றவளே. Cf. line 547.

314 பதம் – பொழுது.

315 செய்தாள். A scribal error. I read செய்தா<ர்>, as reflected in the translation. It is the god whom the queen addresses at this point.

316 தரிப்பித்தானோ – தரச் செய்தானோ.

317 வாளத் தடை – வாழைத்தடல்.

318 வற்ன – வர்ணம் < Skt. *varṇa*.

319 இருகுது – இறுகுது.

320 முளிக்க – முழிக்க – விழிக்க.

321 கன்னுதே – குறையுதே.

322 இப்ப – இப்பொழுது.

323 யீ–இந்த.

324 எடி – அடி/ஏடி.

325 கனக்குது – மாரமாதல் < Skt. *ghan*.

புத்தியற்று போனால்[326] பொன்னே[327]திருத்தேவியம்மா
பூவுலகானதில் யாபேற்க்கு[328] உள்ளமுறைதான்
யில்லயே யெந்தன்வயிற்றில் சனித்ததோர்[329] பிள்ளை
யீனம் யிரக்கமில்லாத நெட்டூர்[330] குளந்தை
குளந்தை யிதில்லைக் காண்
யினக்கு உதவ மாட்டாது.
கூத்துவனாக[331] வயிற்றில்
ஸெனித்தது[332] கொல்ல
யென்னடி பெண்ணே
மருத்துவமே[333] யின(க்)கிப்போ
யீன்றெடுத்திடவே
லெக்ஷிணமுண்டாக்கால்[334] பாரு.
பாற்த்ததினால் பளுதில்லையே திரு(த்)தேவி
பாருலகானதில் யாபேற்கு உள்ளமுறைதான்
உள்ள முறயே உடன் கொடுவாருங்கோ[335] வென்று
உத்த[336] நிலத்திலே சத்திரமிட்டு[337] யெளுதி
மெளுகியே பன்னீரும் சந்தணம் கொண்டு தொளித்து[338]
மேகவற்ணப் பட்டு னாள்[339] கொண்டு உள்ளூற மூடி
மூடிநிறமரக்கால்[340] நிறனாளியும் வைத்து
முப்பது பொன்னயும் முந்தி[341] கெட்டாகவே[342] வைத்தார்.
கெட்டி வைப்பது வன்ன[343] கலத்திலே யிட்டு
கிறுபயுடநே[344] மடவார்களெல்லோரும் காண
காணவே கிண்ணியில்[345] மூன்று குல யெண்ணை[346] வாங்கி
கன்னியே அஞ்சாதேயென்று வயிற்றினிலிட்டார்.
யிட்டிடும் யெண்ணை யிவள் வயிறானதில் சென்று
யெல்லோரும் காண மெய் னோவுது டங்கிடுமாமே[347].
பத்தான மாஸ்த்தயிலே
பாரரசன் திருத்தேவி
உற்றான ஆளோடி
உறமுறயாள் குணம் சொல்லி
மற்று நிகரொவ்வாத

---

326 போனால். Probably a scribal error. I read போனாய், and emend accordingly. Cf. N10.31d புத்தியது சொன்னாய்.

327 பொன்னே – பெண்.

328 யாபேற்க்கும் – யாவர்க்கும்.

329 சனித்ததோர் – தோன்றியதோர் < Skt. *jan*.

330 *neṭṭūr* – *neṭṭūram* < Skt. *niṣṭhura*.

331 கூத்துவனாக – கூற்றுவன்.

332 ஸெனித்தது – தோன்றியது. See line 540 சனித்தல். Note the different orthography.

333 Cf. line 508.

334 உண்டாக்கால் – உண்டானால்.

335 கொடுவாருங்கோ – கொண்டுவாருங்கள்.

336 உத்த – உற்ற.

337 சத்திரமிட்டு யெளுதி – சித்திரம்வரைதல். Cf. N10.32b-c சந்தணம்மிட்டுமெழுகி.

338 தொளித்து – தெளித்து.

339 பட்டு னாள். Read பட்டினால். Cf. N10.32c.

340 மரக்கால், னாளி (நாழி) – அளவைப்பெயர்; நிற – நிறை.

341 முந்தி – முந்தானை.

342 கெட்டாக – கெட்டியாக.

343 வன்ன – வண்ணம்.

344 கிறுபய் – கிருபை.

345 கிண்ணி – கிண்ணம்.

346 மூன்று குலயெண்ணை – மூன்றுவகையான எண்ணெய்.

347 னோவுது டங்கிடுமாமே. Read நோவு துடங்கிடுமாமே – தொடங்கிவிடுமாமே. Cf. N10.33a வயிறுநோவது வருமாமே.

569 மருத்துவத்தாள் சொல்ப் படியே
570 உரைத்திடுவாள் கருத்திலிட்டு
571 உருத்திரண்ட கெற்ப்பமதாய்
572 பொருத் தெலும்பும் குறுக்கெலும்பும்
573 பொன்னாந சரீரமெல்லாம்
574 வயிற்றில் நெரி புதல்வநென்னா
575 வயிற்றில் நெரிப்பாகுதய்யோ
576 கருங்கல்லோ யென் வயத்தில்[348]
577 கல்லாக கனக்குதம்மா
578 யிந்தசெய்தி தெரியுமானால்
579 யிருப்பேனோ அருந்தவசி[349]
580 கணவனயும் அறியாமல்
581 கருமருந்தெ[350] குடித்தேனில்லை.
582 ஆடுகெற்ப்பம் ஆனாலும்
583 அலறியொரு மறியீனும்[351].
584 மாடு கெற்ப்பம் ஆனாலும்
585 மறுகியொரு கன்று யீனும்.
586 அயிரெட்டி[352] பங்காக[353]
587 அடிமுறிகள் னோகுதம்மா
588 மளைபொளிந்த குளலாளே
589 மலங்காதே பிள்ளை பிறக்குமென்றார்.
590 வல்லவரி கல்லதிலே
591 வருத்தி வைத்த யெளுத்ததுவோ.
592 காரிகயாள் மெய்னோக
593 கன்னிநல்ல குடமுடய
594 கன்னிக்குடமுடய
595 கண்டாளே மருத்துவமும்
596 திருவயிறு வாள்ந்திலங்க
597 சிறந்து ரண்டு[354] குளந்தயது
598 ஒரு குளந்தை பிறந்தபோது
599 ஓவியத்தார் குரவையிட்டார்[355].
600 மறுபடியும் பெண் பிறந்து
601 மனமகிள்ந்தார் தாதியர்கள்
602 மந்திரி மார்தனை யளைத்து
603 வரவளைத்தார் சோசியநெ[356]
604 காறந்த பால் நெய்யது போல
605 கய்யோடே சோசியநெ
606 வந்து அந்த சோசியனும்
607 வளர் சோளன்தனை தொளுதாரே.

(விருத்தம்)

608 தெளிந்திருந்திருந்த செம்பியர் முன்
609 சென்று நின்று சோசியனும்
610 மொளிந்தானே சாஸ்த்திரத்தின்
611 முன்னூலின் முறைப் படியே

---

[348] வயத்தில் – வயிற்றில்.

[349] தவசி – தவம்.

[350] மருந்தெ – மருந்தை.

[351] மறி – ஆட்டுக்குட்டி; யீனும் – ஈனும்.

[352] அயிரெட்டி – ஐ x இரட்டு – பத்து.

[353] பங்காக – தடவை.

[354] ரண்டு – இரண்டு.

[355] குரவையிட்டார் – ஆண் குழந்தை பிறந்தால் சமுதாயத்தில் குரவையிடுதல் மரபு. அதனையே இந்நூலும் குறிப்பிடுகின்றது. பெண் குழந்தை பிறந்தால் குரவையிடுதல் இல்லை.

[356] சோசியன் – சோதிடன்.

612 அளிந்திடுமே[357] பிறந்த பிள்ளை
613 அவனி[358] மோயரிமை[359].
614 யிறந்திடுமே[360] படைவிடுதனில்[361]
615 யிவர் பிறந்த பலாபலநே

(விருத்தம்)

616 யென்ன பலன் கண்டுரைத்தா[362] யியலுடைய[363] சோசியநே
617 மொளிந்தனநே சாஸ்த்திரத்தின் முன்னூலின் முறைப்படியே[364].
618 அளிந்திடுமே படைவீடு அவரிருவர் பிறந்த பலன்.
619 யிளந்த செல்வம் யெளுபது பேர் யிறுதியுண்டும் கண்டாயோ.

(விருத்தம்)

620 ஓது மறயோர் தமயும் உடனரசர் முகம்னோக்கி
621 னாதநருளப்படியானால் நம்மாலே வேறுமுண்டோ
622 அளிந்திடுமே பிறந்தபிள்ளை
623 அஸ்ட்டமே[365] னாலாமிடத்தில்
624 ஆனது கண்டே உரைத்(த)தேன்
625 அரசே யென்றடி தொளுதாரே.
626 அரசாள வாய்(த்)தில்லை செவ்வாய்
627 அஸ்ட்டமே னாலாமிடத்தில்
628 கேது ஒன்பதா(ம்) னாலாமிடத்தில்
629 நின்றராகுவது[366] பொல்லாது
630 ஒப்பாதிங்கொரு[367] னாளும்
631 உள்ளுறக்கம் வாராது
632 அப்போதுவும் பிதாவும்
633 உங்கள் அடிமுதலும் அளிந்து போகுமே.
634 [368]ராரி ஆரி ஆராரோ கன்னே
635 ஆரி வரி ஆராரோ
636 யீனாத வாளயது யிளவாளை
637 யீன்ற கன்னோ[369]
638 கன்றோடிணங்கிய
639 கார்வண்ணரோ
640 கலச(த்)துறிவெண்ணை உண்டவனோ ராரி
641 யெங்கள் குடியாள பிறந்தவனோ
642 யீணாதிள வாளை யீன்ற கண்றோ
643 யென்று சொல்லியே தாதியர்கள்
644 யிரவும் பகலுமாய் தாராட்ட[370]

---

[357] Read இறந்துவிடுமே. I replace அழிந்துவிடுமே with இறந்துவிடுமே of line 614.

[358] அவனி – பூமி.

[359] அரிமை – அருமை – அபூர்வம்.

[360] Read here அழிந்துவிடுமே. Following N10.42a, I replace இறந்துவிடுமே with அழிந்துவிடுமே of line 612.

[361] படைவிடு – படைவீடு – இராசதானி.

[362] கண்டுரைத்தா – கண்டுரைத்தான்.

[363] யியல் – புகழ்.

[364] See lines 610-1; சோதிடன் சோதிடம் பார்த்துக் கூறும் முகூற விளக்கம் பட்டுள்ளது, see lines 617-33.

[365] அஸ்ட்டமே – அஷ்டமி – எட்டாம்.

[366] ராகு – இராகு.

[367] ஒப்பாது – உடன்படாது.

[368] Lines 634-42: தாலாட்டு.

[369] கன்னோ – கன்றோ. The two lines 636-7 express a simile.

[370] தாராட்ட – தாலாட்ட.

நன்றெநருள்படி கால் திருத்தி[371]
நலமாய் வளர்கின்ற னாளயிலே
ஊட்டி உறக்கிற தாதிமாரை
உபாயத்தாலவர்[372] முன்னுறக்கி[373]
பூட்டு நவமணி கதவு தன்னை
புலிய போல சென்று தாள்திறந்து
வேட்ட புலி போலே குதிபாய்ந்து
வீதி தெருவெல்லாம் விளயாடுவார்.
[374]மாட்டு நிரை மேலே சென்று கொண்டு
வலிய[375] காராவும்[376] பொலியெருதும்[377]
ஊட்டிதனை[378] முறித்திருபேரும்
ஒளுங்காய் கிடக்கிற நிரைகளெல்லாம்
காட்டிலிடயர்கள் காணாமல்
கதற கதறவே கொல்லுவாராம்.
கொம்பும் தோலும் குளம் பெலும்பும்
கூண்ட[379] முடியுடன் குடல் கிடக்க
ந(ர)ம்பு சதைகளும் அறிந்து[380] தின்று
நடந்து ஒருவரும் அறியாமல்
மீண்டு கோவிக்கல்[381] உள்புகுந்து
வீதி தெருவெல்லாம் விளயாடுவார்.[382]
பூண்ட பசு நிரை கோன்களெல்லாம்
பொளுது விடிந்தபின் யெளுந்திருந்து
யெருது பசுக்களை காணோமென்பார்.
யேங்கி சேகன்று[383] யெங்கேயென்பார்.
கருதி நிரைகொண்டு போனதாரோ
கைகால்ப் பதறியே கதறிடுவார்.
ஒட்ட சாண்கொம்ப சுட்டிகாளை[384]
உறுக்கி பாய்கின்ற உக்ஷி[385] கொம்பன்
கட்டகருமறை[386] மாக்காளை
காரிகாளையே[387] காணோமென்பார்.
பொட்ட கண்ணொரு முட்டிவாலன்[388]
புண் தளும்புள்ள பின்மறயோன்

---

[371] நன்றெநருள்படி. Corrupt. I read the line on the basis of N10.46b நன்றாய் உருப்பட கை கால் திருத்தி (in order to give good shape to the baby's physique they massage its hands and feet).

[372] உபாயம் – தந்திரம்.

[373] முன்னுறக்கி – முன்னே உறங்கச் செய்து.

[374] The following lines, narrating the killing of the cattle and sheep, seem to be important for the tradition. This episode is found in all the versions, with the Iṭaiyār herdsmen appearing in all versions of the margosa–plough type.

[375] வலிய (M.) (வழக்கு) – பெரிய.

[376] காராவும் – கரும்பசுவும்.

[377] பொலியெருது – பொலிகாளை – பொலிகடா.

[378] ஊட்டி – குரல்வளை, மிடறு.

[379] கூண்ட – கூடின.

[380] அறிந்து – அரிந்து.

[381] கேவிக்கல் – அரண்மனை.

[382] வீதி தெருவெல்லாம் விளயாடுவார். This sentence seems to be displaced. The sentence that occurs in N10.47b would make sense here: விரைவாய்தொட்டிலில் சென்றேறுவாராம்.

[383] யேங்கி சேகன்று. I read -ஏ கன்று; ஏ as an emphatic particle added to யேங்கி: யேங்கி+யே. I follow here the reading in N10.47d rather than that of N8.14c சிவந்த கன்று.

[384] சுட்டிகாளை – நெற்றிச் சுட்டியுள்ள காளை.

[385] உக்ஷி – உச்சி. Cf. N10.47d ஊசி.

[386] மாக்காளை – மாமைநிறக்காளை.

[387] காரி – கறுப்பு.

[388] பொட்ட கண் – குருட்டுக்கண்; முட்டிவால் – குறுகியவால்.

677 குட்டி கருமறை கூளவாலன்[389]
678 கொம்பு முறிந்தாரே காணோமென்பார்.
679 யெட்டி பாற்த்திட நிரய காணோம்
680 யேங்கி சே[390]கன்று யெங்கயென்பார்.
681 நெட்ட[391] தடிகம்பை தறயில்[392]போட்டு
682 நிமர[393] சாடியே[394] விளுந்திடுவார்.
683 கிட்ட கிளயில்லை[395] குடி[396]வாங்க
684 கிடுகிடென்றவர்[397] பதறிடுவார்[398].
685 பாடுபலாபட்டு[399], தண்ணீரூட்டி
686 பரம கோனாரும் பாற்த்தடைத்தார்.
687 கூடு கிடக்க ஆடய்ந்து[400] போச்சே
688 குட்டி கோனாரே குடிகெட்டோமென்பார்.
689 கோனார் பேனாய்[401] போலோடுவார்.
690 கூட மேய்ப்பாரும் வாய்ப்பாறுவார்[402].
691 அப்படியே பலனாளும்
692 ஆடுமாடும் கொன்றறுத்து
693 கொன்றிப் படிவரும் வேளயிலே
694 கோன்களெல்லாம் கூதம்மில்[403]
695 ஒன்றி(த்)தெளுந்தவர்[404] தான்போக
696 ஒருமித்தார்[405] யிடயரெல்லாம்
697 கொங்கமார் கூடியே தாங்கு மடமில்லாமல் கூடினார் செம்பியனாட்டிலே[406]
698 வாள்ந்த மனயில்க் களவு வந்ததில்லை யிது வரயும் மாடாடு சேடம்மொளிய[407] ஆச்சுதே.
699 ஆச்சுதே யினி னாமள் யெல்லோரு மிக கூடி அரசனை காண வென்று அவர்களும்
700 விரவாக வரும் யிடயர் அவருடய பேரேது விளம்பவே கேளும்.
701 [408]ஆண்டி கோன் பாண்டி கோன் அண்ணாமலை கோனும்
702 அளகிய நம்பி கோன் மாலுகோன்
703 நம்பிகோன் தம்பிகோனும் கோன் வேலுகோன்
704 நயினாரும் நல்ல மாட கோனுடன்
705 நல்ல மாடகோனுடன் பெரிய அணஞ்சான் கோனும்
706 நாமகோன் மானுகோன் வேலுக்கோன்
707 வேலுக்கோன் மாலுக்கோன் வீரவாகுகோனும்

---

389 கூளவால் – குட்டைவால்.

390 See line 668.

391 நெட்ட – நெட்டை.

392 தறயில் – தரையில்.

393 நிமர – நிமிர.

394 சாடியே – வேகமாக ஓடியே. The former is the Nāgarkoil dialect. (I thank the bow-song bard T.M.P. for supplying the correct meaning.)

395 கிளய் (M.) – சந்தை (fair, market). (I thank T.M.P. for supplying the correct meaning.)

396 குடி – குட்டி.

397 கிடுகிடு–என்று. An echo word.

398 பதறிடுவார் – நடுங்கிடுவார்.

399 பாடுபலாபட்டு – பாடுபலபட்டு.

400 அய்ந்து – ஐந்து.

401 பேனாய் – பேய் பிடித்த நாய், வெறி நாய்.

402 வாய்ப்பாறுவார் (குமரிமாவட்டவழக்கு) – உளறுவார்.

403 கூதம்மில். A scribal error. I read கூடிதம்மில் on the basis of N10.50a கூடி சேர்ந்து தம்மில்.

404 ஒன்றித்து – ஒருங்கு கூடி.

405 ஒருமித்தார் – ஒன்றுசேர்ந்தார்.

406 செம்பியன் – சோழன்.

407 சேடம் – சொத்து. Cf. N10.50d. See also line 727, containing the orthographically variant form சேமம்.

408 The list of the names of the herdsmen is a sub-set of the more extensive list mentioned in N10.51f.

708 விரவான வீரபாண்டி கோனுடன்
709 நெட்டை கோன் கட்டை கோன்
710 மட்டி கோன் ஆண்டிகோன்
711 விரவான பிச்சாண்டி கோனுடன்
712 பிச்சாண்டி கோனுடன்
713 பெரிய மலை நம்பிக் கோனுடன்
714 பிணமாலை பிறைசூடி கோனுடன்
715 விடுமாடன் பேயாண்டி
716 மாடன் கூளத் தடிமாடன்
717 வீர உடன் வருகின்ற கோங்கன்மார்.
718 கோங்கன்மார் கைதனிலே கடயாலும் தடிக்கம்பும்
719 கொண்டு கூடினார் முக்ஷ்ந்தி வீதியிலே
720 வந்து நின்றான் வயி(ர)வனாத கோன்
721 மைத்துனந் சடைகுட்டி கோனாருடன்
722 குட்டி கோனாரும் கோபாலன் குற்றாலன்
723 குருனாதன் யிருளப்ப கோனாரும்
724 ஆண்டி கோனாரும் பாண்டிதன் கூட்டமும்
725 அண்ணாமலை கோன் அளகிய நம்பிகோன்
726 சோட்ட கோனாரும் காட்டு கிடாகோனும்
727 சேமமொளியவே[409] ஆச்சுதே மாடுகள்
728 மாடு ஆடு நிரயது போச்சுதே
729 வலது கையில் கடயாலும் தூக்கினார்.
730 கடயாலும் தடிக்கம்பும் தோளிலே
731 கடு நடயாக கொண்டு புறப்பட்டார்.
732 விரவாக வளிநடந்தேகியே
733 வேந்தர் மண்டப வாசலில் வந்தனர்
734 வாசலில் வந்து மன்னனை கும்பிட்டு
735 வாய் பொத்தியே விண்ணப்பம் சொல்லுவார்
736 ஆளுவாயே உலகம் அடங்கலும்
737 அன்று சோளன் அசயா மணி[410] கெட்டி[411].
738 [412]வீதி(க்)கே வெட்டி ஆக்ஷினை[413] சேவிப்பேன்[414]
739 விடியுமுன்நே னீ ரண்டிலொன்று சொல்லு
740 சிதம்பரத்தின் மகதேவர் தன்னிடம்
741 திரு நடனம் செய்து முகித்தவர்[415].
742 உலகிறோம்[416] யெங்கள் ஆடு பசுக்களை
743 ஒருனாள் கண்டதை ஒருனாளில் காணிலோம்.[417]
744 நகரி அடிப்பவ(ர்)க்கு மேய்ப்பாரின் சொல்லி[418]
745 னாடியே படைவீடு காற்க்க[419] துடங்கினாரே.[420]
746 காற்த்திருப்பதறியாமல்[421]
747 கன சோளன் தன்னுடநே

[409] சேமம் – சேடம் (698) – சொத்து.

[410] மணி – நீதியின் மணி.

[411] கெட்டி – கட்டி. Cf. N2.23a, N8.15d, N10.53b.

[412] This section (lines 738-41) is out of its actual order; it should follow lines 742-3 rather than precede them. It is also shorter than the corresponding section in N10.56. Cf. N10.56a, N8.17a, N2.25c, where the following discourse between the king and the watchmen precedes line 738: களவுதானும் பிடியாமல் இருந்தாக்கால் (If you don’t catch the culprit/thief [...]).

[413] ஆக்ஷினை – ஆக்கினை < Skt. *ājñā*. Cf. N10.56a, N8.17a.

[414] சேவிப்பேன் – செய்விப்பேன். Cf. N8.17a.

[415] முகித்தவர் – முடித்தவர்.

[416] உலகிறோம் – உளைகிறோம்.

[417] Lines 742-3 are out of their actual order. They should occur after line 737.

[418] நகரி அடிப்பவ(ர்)க்கு மேய்ப்பாரின் சொல்லி. I read this on the basis of N2.25d/N8.17b, as follows: நையடிப்பார் குமைப்பார் எனச் சொல்லி. Cf. N10.56b.

[419] காற்க்க – காக்க.

[420] Cf. N8.17b.

[421] காற்த்திருப்பது – காத்திருப்பது.

கோத்திரத்தில் பிறந்தபிள்ளை
குளங்தை யுருவாகினரே[422]
ஆத்த[423] வொண்ணா பசி யெளும்பி
அடங்காத பசியெளும்பி
குன்றெடுத்து குடைபிடித்த
கோபாலன் தனை[424] விளுங்கி
மீண்டு அவர் காத்திருப்பார்[425]
மிக்க தலையாரிமார்கள்
தாண்டியென்று சொல்லிடுகில்[426]
தானடக்கமாய் கேட்டு
உலகின் மெளுகின் உருகி
ஒன்றொடிமார் தனக்குரைத்து
சுத்திலுள்ள ஆடுப்பசு
சேமமொளிய[427] தின்றபிள்ளை.
தெள்ளுந் தமிள்[428] செம்பியந்தன்
திருத்தேவி மனம் உருகி
துள்ளி மனம் பதபதைத்து[429]
துடிக்க துடிக்க சூள்ந்து தென்றார்.
சூள்ந்த வினை தன்னையே அரசர் மனதில் கொண்டு
சோதித்து னாமும் விசாரிக்கிறோமென்னு
நினைந்தனர் மனந்தனில் உணர்ந்து விணிகேசன்[430]
நிலை நின்ற கள்வரே[431], நீதியுள்ளோர்களே[432]
அந்த சாமம் அரசர் மகவை குளிப்பாட்டி
அள்ளியே தொட்டினில் யேறியே த(ா)ராட்டி
புந்தியே[433] தாசிமார் தங்களு(க்)கஞ்சியே
பொய்யுறக்கமாக உறங்கின்ற போதே
பொய்யுறக்கமாக உறங்கின்றபோதே
வந்தியே ஓடியே மாடாடுயெல்லாம்
வாயார[434] கவ்வி வயிறார[435] தின்றார்.
தின்றுயிருபேரும் புகளேப்பமிட்டு
தேடினார் யிடயர் உறங்குமிடத்தே
அண்டர்[436] திரளான ஆடுமாடெல்லாம்

---

[422] குளங்தை யுருவாகினரே. This makes no sense. I follow versions N2.26a/N8.17b குழந்தையுருதன்னை விட்டு. Cf. N10.57a பருவரை போல் உருவாகி.

[423] ஆத்த – ஆற்ற.

[424] குன்றெடுத்து குடைபிடித்த கோபாலன்தனை – குன்றெடுத்து குடைபிடித்தோன் குலத்துதித்த கோபாலனை.

[425] Between lines 753 and 754 one line is missing; it occurs in N2.26c, N8.17c, and N10.57c: மன்றரசர் மக்கள் தங்கள் மாளிகைக்கே மீண்டனராம்.

[426] சொல்லிடுகில் – சொன்னால். Part of the sentence is missing, but it occurs in N2.26d, N8.17c, and N10.57d: தாண்டியென்று சொல்லிடுகில் தலைபோமென்றுரைத்தனராம்.

[427] சேமம்/சேடம் – சொத்து.

[428] தெள்ளுநதமிள். Read தெள்ளும் தமிழ்.

[429] பதபதைத்து – பதைபதைத்து.

[430] விணிகேசன் – அரசர்கோமான். Cf. N10.59d, N8.18a. See also *TL* s.v.

[431] நிலை நின்ற கள்வரே. I read நிலைநின்றவர்களே/நிலைநின்ற காவலரே – நிலைநின்றகோன் (firm-minded one/king). The vocative in கள்வரே makes little sense if we read it as "thieves." Cf. N2.27c நிற்கின்றகோன்பார்த்து சொன்னாரே நூலோர்; N8.18a நிற்கின்ற கோள்பார்த்து. N10.59d is of no help since it reads the same as N1: நிலைநின்றகள்வரே நீதியிலுள்ளோரே.

[432] The words of the astrologer, as recalled to mind.

[433] புந்தியே – புத்தியாய் (N10.60c), புத்திமகிழ்கின்ற (N2.28b), புந்தி மகிழ்கிற (N8.18c).

[434] வாயார – வாயால்.

[435] வயிறார – வயிறால்.

[436] அண்டர் – தேவர்.

அசயிட்டவாரெனு ஆரோடும்[437] அருளி
சண்டாள பாலகரை யின்று னாம் வைத்தால்
சாவதுவே நம்முடைய சீர்மை சனமெல்லாம்[438]
பண்டாயம்[439] சுங்காம் பணங்கள் திரவியங்கள்[440]
பரணிலே போய் விடும் (யி)வரிருந்தாக்கால்
கொண்டு யிருபேரயும் முதுகாட்டினோடே[441]
கொல்லாமல் போட்டு வருவீறேயென்றார்.
உரைத்த உடநே தலயாரிமார்கள்
உடநே யெடுக்க பதறியே அஞ்சியே
அஞ்சியே பாலகர அவருடைய சூக்ஷம்[442]
ஆருக்கும்[443] தெரியாது பாலருட வளமை
யெடுத்து திரு சோளனாடது கடந்து
யிரு பேரயுங் கொண்டு விடவேதான்
நிரைத்த மரமும் கறடு[444] ஓடயும் அடுத்து
நிணலான[445] வேப்பமரமுட்டிலே விட்டார்.
யிரத்த குளலுடய[446] ரண்டதயுமிட்டு
யெப்படியும் தப்பி பிளயென்றுசொல்லி
திரைகடல் ஒலியென உரைமொளி கேட்டு
செம்பியனும் திகைத்திருந்தானே.
திகைத்தவர்கள் தானிருக்க
செம்பியனும் ஊரவரும்
முகத்தறஞ்[447] சேர் மலர் வேப்பின்
மூட்டகத்தே வாள்ந்தனராம்.
உகந்த புகள் நீலராசன்
உடன்வளர் ஆனைகள்[448] போல
ஆலியப்[449] போலவன் வளர
ஆயிளயும் பருவமதாய்
கேட்டிரோ அண்ணர்களே
கிட்ட ஒரு யிடமிருந்தாள்[450]
னாட்டிலுள்ளோர் நம நகைப்பார்.
நமக்கீனம் பறைந்திடுவார்
வாட்டமில்லாயிங்கிரும் நீர்
வாளுகிறேன் செங்காட்டில்
செங்காட்டில் போவதற்கு
சிவநே நீர் துயில்[451] தாரும்
யின்று துயில் தாருமென்று
யிசக்கியம்மைதான் கேள்க்க
அன்று சிவநருளாலே
ஆகாச துயில் வரவே

---

[437] ஆரோடும் – மற்றவர்.

[438] சனம் – ஜனம்.

[439] பண்டாயம். I read பண்டாரம் (treasury).

[440] திரவியம் – சொத்து.

[441] முதுகாடு – முதையல் (See *TL*) – பழங்காடு.

[442] சூக்ஷம் – சூட்சம். Tirunelvēli dialect.

[443] ஆருக்கும் – யாருக்கும்.

[444] கறடு-கரடு – சிறுகுன்று.

[445] நிணல் – நிழல். Note the different spelling in line 303: யிணல்.

[446] குளல் – குடல். Note the change from ட் to ள்.

[447] முகத்தறஞ்சேர் – முகத் திறம் சேர்.

[448] ஆனைகள் – யானைகள்.

[449] ஆலியம். Tirunelvēli dialect. I read ஆலி – பூதம் (demon). Cf. N10.63c ஆவினம் போல் நீலனோடு ஆயிளையும் வளர்நதனளே (Like a group of heavenly cows / Kamadhenus, the beautiful lady grew up with Nīlaṉ).

[450] இருந்தாள். Read இருந்தால்.

[451] துயில் – துகில். Cf. N10.64b, N8.19c.

நின்ற நிலை பிரியாமல்
நீலனு மோவேம் படியில்
குனறெனவே நின்று கொண்டு
கூட்டமிட[452] துடங்கிவாராம்.
ஆலமிட[453] பாய்ந்ததென்னா[454]
அவனத்தே[455] தோன்றுவானாம்.[456]
சதிப்படுத்தி கொ(ண்)டுபோன[457]
சதிகாற[458] மா[459]மறயோன்
சந்தமில்லாகருங்காட்டில்[460]
சாஸ்த்தா உண்ட வனத்தில்
பிடித்த துயில்[461] நிலத்தில் விள
பெருஞ் சருவமும்[462] அரிகி[463]
கெடுத்து வளி பிளைதோடி
கீரி கண்ட பாம்பது போல
அடித்து மனம் தனைப் பதறி
அய்யாவென்றோடு வானாம்.
அய்யாவே மாபூதம்
அடியேனயும் தின்ன வந்து
அந்த மொளிதனை கேட்டு
அய்யனாரும் யேகிவிட்டார்[464]
பொய்யாம வய்யனுந்தான்
புகளும் குண்டோதரனை விட்டு
கையோடே கைநெரித்து
கதிர்த்து பிடி(த்)தே யடித்தான்.
அடித்தாநே கைகள் ரண்டும்
ஆடாமல் அசையாமல்
பிடித்தாநே யிச்சக்கியுடன்
பிறந்தாரே கொல்லவென்று[465]

---

[452] கூட்டமிட – கொட்டமிட. Cf. N2.31a, N8.19d. கூட்டமிட is also found in N10.65a.

[453] ஆலமிட. The lines 823-4 are out of their actual order. According to version N10, the lines in question should occur later, after line N1.846. Cf. N10.66d ஆலமுடன் பாய்ந்ததன்ன அவ்வனத்தே தோன்றுவாளாம். In N10 the phrase relates to Nīli coming to visit her brother Nīlan̲, bearing delicious food. Asked for the meaning of ஆலமுடன் in version N10, T.M.P., who usually performs that version, suggested that his version, too, was in error, yet he could not offer a satisfying reading. In my opinion, ஆலமுடன் in N10 possibly corresponds to நஞ்சு (poison) or, still more likely, கருமை (blackness; see TL ஆலம் < Skt. *āla*): "She [i.e. Nīli] appears as if darkness spread over the forest" (N10.66d). I suggest this meaning as well for the reading of lines 823-4 above.

[454] என்னா – என.

[455] அவனம் – அவ்வனம் – அந்த வனம்.

[456] Cf. N10.66d தோன்றுவாளாம்.

[457] The text in lines 824-5 is corrupt and out of its actual order. Many syntactical questions remain unresolved. The same phrase is repeated in lines 863-4, there in its proper place. Other versions are silent. N10.65ab, for instance, reads at this point instead as follows: துடங்கியதோர் நாளையிலேதுஷ்டமிருகங்கள்எல்லாம் / அடங்கலுமோ கொன்றுநின்று / அவ்வனத்தே அடங்கிநின்றார். Similarly N8.19d, N2.31a: துடங்கியந்தக் காட்டிலுள்ள தொன்மிருக முள்ளதெல்லாம் / அடங்கலுந்தான் கொன்றுதின்று அவ்வனத்தி லடங்கினராம் (He performed all kinds of atrocities while in the forest, killing and eating all manner of animals). I have attempted to integrate the phrase into the given context, though I am fully aware of its syntactical incompatibility with line 826 and my highly tentative translation.

[458] சதிகாற – சதிகாரன் – மோசக்காரன்.

[459] மா. Lit. "great," but I read it in the sense of நல்ல.

[460] சந்தமில்லா – சத்தம+இல்லாத.

[461] துயில் – துகில்.

[462] பெருஞ்சருவமும் – வாயகன்ற பாத்திரவகை *(TL)*.

[463] அரிகி – சோறுடனே. Cf. N8.20a. See also N10.65c.

[464] ஏகிவிட்டார் – ஏவிவிட்டார்.

[465] For better comprehension I add at this point a passage missing in the base text N1 but found in N2.32a-b, N8.20b, and N10.67a-b: நீலனங்கே இறந்தபின்பு நீலியண்ணன் தனைத்தேடி (N8.20b). [...] அன்னேரம் அவ்வனத்தில் அற்ப்பபிசாசுகள்தான் கூடி முன்னே சென்று (N10.67a-b).

847 யின்னேரம் உன்தமயனயும்
848 யிசமபுரம்[466] யேற்றிவிட்டார்.
849 நின்ற ம(ர)த்தடிதனிலே
850 நேரிளயும் யிருந்தளுதாள்.
851 அன்று அவள் முடித்தகுளல்
852 அவள் முடியாதிருந்தனளே
853 இருந்தனா ளறியாமல்
854 யெளுபது பேர் கரயாளர்
855 திருந்த புகளய்யனுக்கு
856 திருக் கோவில் கெட்ட[467]வென்று
857 பொருந்தும் நல்லவன் காட்டில்
858 பொருப்பனவே வேப்பவெட்டி
859 அருந்த[468] திரு கோவில் கெட்டி
860 அவர் பளகைஊர் புகுந்தாள்[469].[470]
861 யெண்ணமெல்லாம் யெண்ணியெண்ணி
862 யிடகாட்டில்[471] தான் திரிந்தாள்.

(மானாகன் செட்டிக்கு ஆண்குழந்தை பிறத்தல்)

863 சதிபருத்தி[472] கொடுபோன
864 சதிகாற மாமறயோன்
865 செப்பமுள்ள மானாகன்
866 திருவயிற்றில் பிறக்கவென்று
867 ஒப்பமுள்ள சிவனாரும்
868 உரைக்கலுற்றார் அவன்வயிற்றில்
869 சொல்ப்படியே பிறக்கவென்று
870 சொல்லுவாராம் சிவனாரும்
871 விண்ணுலகம் தனில் சேற்ந்த வேதியநேபிரமா
872 மீளவே காவேரிபூம்பட்டணத்தில்
873 மண்ணுலகில் ஒருநீலி வலியபளவினையால்
874 வலியதொரு மான(ா)கன்
875 மனவி திருவயிற்றில்
876 பண்ணனய மொளியாளுக்கு
877 யீரஞ்சி[473] ஒன்றாய்
878 பருவானுடன் மெய் நொந்து
879 பெற்றெடுத்தாளே.
880 பெறறெடுத்தது கண்டு
881 வந்து மானாகன்
882 பிரமயுடன்[474] சோதிரியை
883 தன்னை வரவளைத்து
884 சுத்த[475] கிரகங்களோடு
885 பக்கவாரங்கள்
886 சுத்தினால்[476] பக்கமும்

---

466 யிசம் – யமன்.

467 கெட்ட – கட்ட.

468 அருந்த – அரும், அழகிய. Cf. N10.68b அளிந்த.

469 புகுந்தாள். A scribal error, which I emend on the basis of the pronoun and the closest variant (N10.68b) to புகுந்தா<ர்>.

470 For better comprehension I add here a passage missing in the base text N1 but found in N2.32d, N8.20d: இயக்கியம்மை அழுதுநின்று உரைத்திடுவாள் அவ்வனத்து தெய்வத்திடம் அண்ணரையும் கொன்றுவிட்டார் அவருறைந்து நின்றதொரு விண்ணடர்ந்த வேம்பையுமோ வேரறவே வெட்டிவிட்டார். பண்ணமரும் தமிழப் பழகைப் பதியையும்நா னழிப்பேனென (...)

471 யிடகாட்டில் – இடைகாட்டில்.

472 சதிபருத்தி – சதிபடுத்தி.

473 யீரஞ்சி – இரண்டு ஐந்து.

474 பிரமய் – பிரியமாய்.

475 சுத்த. Em. <உற்ற> on the basis of N10.69b.

476 சுத்தினால் – சுற்றி நால். Cf. N10.69b பூதரிய நாள் பக்கம்.

887 ஒக்கவே யெண்ணிப்
888 கற்ற பல நூலறிவு
889 நன்னூலும் யெண்ணி
890 கற்றவர் தொகுத்தவர்
891 னாவிலுளிருந்தருளி
892 ஆறினால் ஒருபத்து[477]
893 வயதாகுமுன்னே
894 அதிய மாதா பிதாவுக்கு மதிமோசம்
895 மீறிவரும் வயசு பதினாறு பதிநேளி(ல்)[478]
896 மேலும் ஒருநீலி பளிசூள்[479] விதியுண்டும்
897 யேற்ற புகள் சூளவே[480] நீலி பலியாலே[481]
898 யெளுபது பேர் கரயாளர் யிறக்க விதியுண்டும்
899 உண்டும்[482] யிதுக்கு விதியேற்ற நலமில்லை[483]
900 ஊர்வளி தனித்து போ கண்ணாது[484] காணும்
901 பண்டே பருத்த வயிரகொடி[485] வேம்பின்
902 பத்திரம்[486] நெடுங்கயில் யெடுத்திடவும் வேனும்
903 தண்டான மனதாயன் விண்டொளுகு தீரன்[487]
904 தாநெங்கும் சார்த்திரம்[488] தானவே சொல்லி
905 உண்டே நல்மொளியுரை கண்டவர் சொல்லி
906 யிவைரோதாமும் கலந்து பரதவித்து[489]
907 யிளவரசன் ஆனந்தன் யென்று பேரிட்டார்.
908 பேரிட்டு கண்டு மானாகன் தனக்கு
909 புகளான் ஆனந்தன் வளருகிற நேரம்
910 வாக்குடனல்லதோர் பள்ளியில் வைக்க
911 வாத்தியார் தன்னை அளைத்தார் சிணத்தில்
912 நேரிட்டு விக்கிற வினாயகனருளால்
913 நிறனாளி[490] நெல் விடலை[491] கடலை பயறவல்[492] தேன்
914 சீரிட்டு[493] விக்கிற வினாயகநருளால்
915 செல்வ குமாரனொரு பள்ளிக்கிருத்தி
916 பள்ளி புகுந்து படிப்பு துடங்குவாநே.
917 அரினமோ த்துசிநவென்று[494]
918 அண்ணாவி ஓதி கொடுத்தாரே.
919 அளகுடய பாலனும் படித்தான்.
920 தம் அ ஆ இ ஈ உ வென்று
921 அஞ்செளுத்தும் கற்று கொடுத்தாரே.

---

[477] ஆறினால் ஒருபத்து – ஆறினோடு பத்து – பதினாறு.

[478] பதிநேளி(ல்) – பதினேழு.

[479] சூள் – சேரும்.

[480] சூளவே – சேரும். Cf. N10.70a, N2.34b, N8.21.c-d.

[481] பலி – பழி.

[482] உண்டும். I read உண்டோ in order to make the sentence comprehensible.

[483] யேற்ற நலம் – உபாயம். Cf. N10.70a, N2.34c, N8.21d.

[484] போ கண்ணாது – போகொண்ணாது – போக முடியாது.

[485] வயிரகொடி. Cf. N10.70a வைத்த கொடி.

[486] பத்திரம் – இலை.

[487] தண்டான மனதாயன் விண்டொளுகு தீரன். Obscure. Cf. N8.21d தண்டை பிதா கையோடு வனெ்றோள் திரள. Neither the base text N1 nor the variants N8/N2 are clear at this point. The lexical questions remain unresolved. Version N10 is silent on this point.

[488] சார்த்திரம் – சாஸ்த்திரம்.

[489] பரதவித்து. Cf. N8.22c புசித்து. Cf. N10.71b பாவித்து.

[490] நிறனாளி – நிறை நாளி (one-half litre).

[491] விடலை – இளநீர்.

[492] பயறவல் – பயறு அவல்.

[493] சீரிட்டு – சீர்செய்து.

[494] அரினமோ த்துசிந. Perhaps “namo ’stu [te].”

ஆதர உடநே படித்தாநே.
எ ஏ ஐ ஒ ஓ ௌ[495] கூ கா வென்று
ஆக யிருபது அக்ஷரத்தை உன்னியே[496]
அரிசுவடி[497] தான் படித்து கொடுத்தார்.
அரிவிரி கொன்ற[498] வேந்தன்[499]
அன்னயும் பிதா உடநே
ஆனை யேற்றம் கற்று கொடுத்தாரே.
அடிமுறைகளை தானும் கற்றுக் கொடுக்க
மல்லடவு சிரமமுடன்
மற்றுமுள்ள தொளிலுடநே
மானாகன் செட்டி மகன் படிக்க
வரிசை கணக்கும் கற்று கொடுத்தார்.
யிங்கிலிஸ் பாசைகளும்
யிதமான கொந்தங்களும்
யெல்லா வித்தை கற்று கொடுத்தாரே.
யிதமுடநே வாத்தியாரிடத்தில்
சந்தோஸமாய் வளியனுப்பி
தானும் வெள்ளி கோலுடநே[500]
ஆதிநூல் வளியாக ஆனந்தன்
மணம் புணர்ந்தாநே.
மணம் புணர்ந்து யிருந்ததற்பின்
வணிகர் குல ஆனந்தனும்
குணம் புணற்ந்த தகப்பனுக்கு
கொடுமறணம் யெடுத்திடவே
புணற்ந்த புத்திதன்னாலே
போதமெல்லாம்[501] சொல்லுவானாம்.
வாராய்னி[502] ஆனந்தனே
மணமுடித்திடு மகநே
கேளாயோ நீ புதல்வா
கெணித்த[503] நுதல் வேதியநே[504]
னாளாய் சிறுபுதல்வன்
நானு முன்னாள் கேட்டிருந்தேன்
கோளான பேய் மகளால்
குலைப்படுவாய்[505] யென்றுரைத்தார்
மணி மருவு மலைமார்பா
வலு வேம்பின் பத்திரத்தை[506]
ஒரு பொளுதும் நிகளாதே[507]
ஊர்தனித்தும் போகாதே
தனித்து வளி நடவாதே
தங்கூரில்[508] போகாதே
அபத்தம் செய்யும் பளிகாறன்
அவரோடு உறவாடாதே

---

495 ௌ. Obscure. I read <ஔ>.

496 உன்னியே – எண்ணியே.

497 அரிசுவடி – அரிச்சுவடி.

498 கொன்ற – கொன்றை.

499 ஔவையார் இயற்றிய கொன்றை வேய்ந்த என்று தொடங்கும் ஒரு நீதிநூல்.

500 வெள்ளி கோல் – துலாக்கோல்வகை.

501 போதம – போதமை < Skt. *bōdhanā.*

502 னி – நீ.

503 கெணித்த – கணித்த.

504 கெணித்த நுதல் வேதியநே – கணிதன்.

505 குலைப்படுவாய் – கொலைப்படுவாய்.

506 பத்திரத்தை – இலை.

507 நிகளாதே – இகழாதே.

508 தங்கூரில் – தங்கு ஊரில்.

964 கனத்த முதல் தேடுதற்க்கு
965 கருதி புத்தி நினையாதே
966 யித்தலத்தில் நீ பிளைப்பாய்
967 யென்று சொல்லி யிறந்தனரே.
968 சிறந்த புகள் ஆனந்தனும்
969 செட்டி சில காலமெல்லாம்
970 மறந்தனநே தந்தை சொன்ன
971 வலிய உபதேச மெல்லாம்
972 யெல்லாந் தாமறந்தாலும்
973 யேந்தியதோர் பத்திரத்தை
974 வல்லாள ஆனந்தனும்
975 மறவானாம்[509] ஒருனாளும்
976 தந்தையர்க்கு சடங்கறுத்து
977 தானம் செய்து தவமளித்தான்.
978 பதினாறு திரு வயதில்
979 பார்[510] வெள்ளி கோலெடுத்தான்[511].
980 கோலமிகு பட்டாடை
981 கொண்டு விக்க[512] து(ட)ங்கினரே
982 கல்லாலே கொன்றபளி
983 காலம் வந்து முடுக்கிடவே
984 காலம் வந்து முடுக்கிடவே
985 கடும் சரக்கு கஸ்த்துரி
986 யேலம் யிஞ்சி பொற்பராகம்[513]
987 யிசைந்த சந்தண குறடாம்[514]
988 நீலமொத்த கடவளயல்
989 நிறவளசித் தாக்குடநே
990 கோல மிகு பட்டாடை
991 கொண்டு விக்க துடங்கினரே
992 உடக்கியதோர்[515] ஆனந்தனும்
993 ஊளி[516] விதிபடியாலே
994 ஒய்யார தொங்கலுடன்
995 ஒரு தோளில் பக்கறயும்[517]
996 அடக்கியதோர்[518] அவல் பொரிசேர்
997 அதியதாம்[519] பலகாரம்
998 மிடுக்குடய வெள்ளி கோல்[520]
999 மேவியே பாக்கு சுருக்காம்[521]
1000 சுருக்காம் வெத்திலை[522] சுருக்காம்
1001 சுத்தி[523] நவகறண்டவமாம்[524]

---

[509] மறவான் – மறவாமல் இருக்கையில். Cf. N8.24b.

[510] Unclear; perhaps பாரம் – கனம்.

[511] வெள்ளி கோல் – துலாக்கோல்வகை.

[512] விக்க – விற்க.

[513] பொற்பராகம் – புட்பராகம், நவமணியிலொன்று < Skt. *puṣpa-rāga.*

[514] குறடு – மரத்துண்டு.

[515] உடக்கியதோர். See also N8.24b. Cf. N10.75b உறுதிகொண்டு.

[516] ஊளி – ஊழி – விதி. This phrase recurs in line 1037.

[517] பக்கறய் – பக்கரை – பை. The former is in usage in the Tirunelvēli/Kan̲n̲iyākumari dialect.

[518] அடக்கியதோர் – உள்ளடக்கியதோர்/அடுக்கியதோர்.

[519] அதியதாம். A scribal miscopying of a dialect form. I read அரிய தரம் (well made, high-quality); அதிய – அரிய. Cf. N10.75b, N2.39c, N8.24b அரியதரம்.

[520] வெள்ளி கோல் – தராசு.

[521] சுருக்கு – சுருக்குப்பை.

[522] வெத்திலை – வெற்றிலை.

[523] சுத்தி < Skt. *śuddhi.*

[524] கறண்டவமாம் – கரண்டகம் < Skt. *karaṇḍaka.*

1002 யிருக்கால் முக்கால் வெளுத்த
1003 யெண்ண[525] சாய[526] துப்பட்டியாம்
1004 துப்பட்டியாம் அதினிடயில்
1005 சேற்ந்தனல்ல அரஞாணமாம்[527]
1006 கல் பதித்த மோதிரமாம்
1007 காதில் தங்க கடுக்கன்களாம்
1008 யிப்படியே ஆனந்தனும்
1009 யெடுத்து சந்தோஷமுடன்[528]
1010 கொப்படியே[529] தாண்டுவழி
1011 கோதயர்கள்[530] தெருக்கடந்து
1012 முப்பொளுதும் புகள் படைத்த
1013 முடுக்கில் வந்து தோன்றினரே
1014 விலக்கிடுமாம் கோட்டானும்
1015 மிக்க கட்டி சுட்டி முயல்
1016 யிடுக்கியொரு யிறுதலக்ஷி[531]
1017 யெதிராக்குசத்திவர[532]
1018 அடுக்கிருந்து புதுப்பானை
1019 அதிய சட்டி தாளிகும்பம்
1020 ஒருக்கமுள்ள[533] மூக்கறுவன்[534]
1021 ஒருவன் யெதிராக வந்தான்.
1022 நாகமது படம்விரித்து
1023 நடைக்கு முன்னே தோன்றிடுமாம்
1024 மெல்ல வளு[535] கால் தூக்கி
1025 மேவிவைக்கும் வேளயிலே
1026 சொல்லுதல்லோ பல்லி[536] – பலன்
1027 சூனுயத்தால்[537] வினை[538] உனக்கு
1028 கொல்லவென்று யிசக்கி நிற்பாள்
1029 குலைப்படுவாள்யின[539] சொல்லுதே.
1030 நிக்ஷியமச்[540] சாவி[541]யென்பாள்
1031 நீலியோடு கானகத்தில்

---

[525] எண்ண. Probably a meaningless expression, though it could be an exclamation: என்ன. It is unlikely to be எண்ணெய்ச்சாயம், which is found in N8.24c.

[526] சாயம் – நிறம் < Skt. *chāyā.*

[527] அரஞாணம் – அரைஞாண்.

[528] For better comprehension I add here the passage occurring in N8.24c: பழகைநக ரரனதுக்கு என்றுசொல்லி வழியனுப்பி எழுந்துமனை கடந்துவெளி சென்றிடவே.

[529] கொப்படியே. Obscure. Em. <செப்படிவித்தைக்காரர்> on the basis of N10.75d.

[530] கோதயர்கள் – கோதையர்கள்.

[531] யிறுதலக்ஷி – அறுதலி. Cf. N8.24 பறுதலைச்சி.

[532] குசத்தி – குயத்தி.

[533] ஒருக்கமுள்ள. A scribal error. I read according to N8.24 ஒடுக்கமுள்ள.

[534] மூக்கறுவன் – மூக்கறையன். Cf. N8.24.

[535] வளு கால் – வலது கால். Cf. N10.76b மெல்ல மெல்ல கால்.

[536] In N2.40c-41a, N8.25a-b it is a woman soothsayer of the Kurava tribe (*kuṟatti*) who forecasts: முன்னாலே நீமறையோன் முதற்கொடியா ளுன்தேவி உன்மேலே மனதாகி ஊர்கடந்து விரைவாக வழிநடந்தாள் உன்பிறகே வனமதிலே கள்ளியின்கீழ் விழுந்தடியாள் உறங்கையிலே விரைவுடனே கல்லாலே பழுதுபட தலைநெரித்த பாவம்வந்து சூழ்ந்துதடா அழல்விழியாள் கொலைநீலி அவள்பிறந்து வளருகிறாள் கொலைநீலி கண்டுனையும் கோரணிகள் பலவுரைத்து வலைவீசிப் பிடிப்பதுபோல் வழிமறித்துத் பின்துடர்ந்து பச்சமுறும் பெண்களைப்போல் பகட்டியுனை மடிப்பிடித்து.

[537] சூனுயத்தால் – சூனியத்தால் < Skt. *śūnya.*

[538] வினை – தீச்செயல்.

[539] குலைப்படுவாள்யின. A scribal error. I read குலைப்படுவாய் என்று. See also N10.77a.

[540] நிக்ஷியம – நிச்சயம்.

[541] சாவி. I read மச்சாவி (husband). Cf. N10.77.1906 நிக்ஷியம்மச்சாவி என்பாள்.

உக்ஷிதனில்[542] மேல்பளவை
ஊருமட்டும் பின்துடர்வாள்
அக்ஷிளியா[543] பிச்சுளைதான்[544]
அலைகெடுவான்[545] யின சொல்லுதே.
ஊளறியதோர்[546] ஆனந்தன்
ஊளி விதிபடியாலே
யின்றவளி[547] பெருங்காட்டில்
யிடவளிக்கே தோன்றுவாளே.
தோன்றி நின்றாளிசக்கி
துடியிடைகேற்ற[548] பட்டாடயுடன்
பட்டாடை கொய்துடுத்தாள்.
பகள[549] செய்வாய்கள்[550] கனிந்தொழுக
யிட்டாளே முட்டாங்கை[551] – செட்டி
யெப்ப வருவாரென்றெண்ணி யெண்ணி
கட்டான பூங்குளலாள்
கமல முகத்திலே வேர்வை சிந்த
பொட்டானதுவுமிட்டு
போதவே கண்ணதில்[552]
மையுமிட்டாள்.
தொட்டாள் களுத்திலே
தங்க சூரியன் போலே திருத்தாலி
திருத்தாலி தானிலங்க
செம்பகள வாய்கனிந்தொளுக
ஒளுகாய் அதனிடயில்
ஒய்யார தொங்கலும் தோளிலிட்டு
யிட்டாள் சரப்பணிகள்
யேலங் குளலுக்கு யெண்ணயிட்டு
ஊன்றுங் கதிரவன் போல்
ஓடி உலாவும் கதிர் விளியின்
விளியாம் கனபணியாம்
வேடிக்கை காதாம் குமிள் மூக்காம்
மொளியாம் செவ்வாய் மலராம்
முத்து மாணிக்கம் போலே மதிமுகமாம்
மதிதங்கியே[553] முகமும்
மங்கல ஞாணும்[554] நல்பொற் பணியாம்
ஆலால[555] யிலைவயறும்
அன்பு தனத்திலே பொற்ச்சுளியாம்
நூல் போல யிடை துவள
கையில் னோக்கியே
வேல் போல யிருவிளியாம்
விளியும் துடியிடயும்

---

542 உக்ஷிதனில். Nāṭār dialect. உச்சிதமாக – நிச்சயம். Cf. N8.25b உச்சிதமாய்ப் பழகைநகர் ஊருமட்டும் [...].

543 அக்ஷிளியா. I read அச்சழிய. சழிய (distorted, unshapely, squeezed). Cf. N8.25b அச்சொழிய; N10.77d அச்சளிய.

544 பிச்சுளை – பிச்சுடலை. Cf. N8.25b, N10.77d.

545 அலைகெடுவான். A scribal error. Em. அலைகெடுவா<ள்>. Cf. N8.25b, N10.77d அலக்கழிப்பாள்.

546 ஊளறியதோர் – ஊழி அறியதோர்.

547 யின்றவளி. I read இன்று அவள் இப்பெருங்காட்டில்.

548 கேற்ற – கட்டிய.

549 பகள செய் – செம்பவழம்.

550 வாய்கள் – உதடு.

551 முட்டாங்கு – முட்டாக்கு.

552 கண்ண(த்)தில் – கண்ண்+அது+இல் – கண்ணில். Cf. N10.78d. One unlikely alternative would be கன்ன(த்)தில் (She placed a black dot on her cheek [கன்னம்]).

553 மதிதங்கியே – மதிதிங்கள். Cf. N10.78d.

554 நாண் – மாங்கலியங்கோத்த சரடு.

555 ஆலால – ஆலம் – மரவகை.

1073 மெக்ஷிய[556] பூச்சுங்[557]கை வீச்சளகும்[558]
1074 நளியாம் அன்ன நடயாம்
1075 நல்ல விரால் போல கணங்காலும்[559]
1076 கணங்காலும் பாடகமும்
1077 காலில் சிலம்பு அலம்பிடவே
1078 மனம் போலுடன்கலர்ந்த[560]
1079 மஞ்சண[561] வாடையுடயளகும்[562]
1080 துடியான துகள் ரெம்ப[563]
1081 தொங்கலிட்ட[564] ஒய்யாரமுமாய்
1082 மாயாத கை சுருளும்
1083 வாயிலொதுக்கியே பாக்களகும்
1084 தோயாத[565] பொற்க்குடம் போல
((1085 நளியாம் அன்ன நடயாம்
((1086 நல்ல விரால் போல கணங்காலும்
((1087 கணங்காலும் பாடகமும்
((1088 காலில் சிலம்பு அலம்பிடவே
((1089 மனம் போலுடன் கலர்ந்த
((1090 மஞ்சண வாடையுடயளகும்
((1091 துடியான துகள் ரெம்ப
((1092 தொங்கலிட்ட ஒய்யாரமுமாய்
((1093 மாயாத கை சுருளும்
((1094 வாயிலொதுக்கியே பாக்களகும்
1095 நெறியுமதி[566] தைத்தது[567] போல
1096 ஒரு நீலியெதிர் வந்து தோன்றினாளே.
1097 யெதிர் வந்த செட்டி
1098 யக்கண்டிசக்கி(யம்)மன்[568] மகிள்ந்து
1099 யினி கெட்டி கெட்டி யென்று ஆடினாளே.
1100 மதுரமொளி மடவார் மனது பிரிசமுற்று[569]
1101 மகதேவர் தஞ்சமென்று வாள்த்தினாளே.
1102 யிது நன்று நன்று பளி[570]யெங்கே போனாலும்
1103 விடேன்[571] யென் பளி கொள்வேநென்று போற்றினாளே.
1104 அதன்கனகமுதல் அவனி முளுதறிய
1105 அதோ செட்டி வாறாநென்று ஆடினாளே.
1106 ஆடினாள் பாடினாள் ஆனந்த வாய்சொரிய
1107 அதோ செட்டி வாறாநென்றங் காடினாளே.
1108 ஓடினாள் சந்தோஸம் கொண்டு
1109 உலகமெல்லாம் குலுங்க
1110 உடயவரே தஞ்சமென்று போற்றினாளே.

---

[556] மெக்ஷிய – மெச்சிய.

[557] பூச்சுங். Read மஞ்சள் பூச்சு (smearing turmeric).

[558] கை வீச்சளகும் – கை வீச்சழகும்.

[559] கணங்காலும் – கணுக்கால்/கணைக்கால். Colloq. – காற்பரடு. Cf. N8.26a, N10.80b.

[560] கலர்ந்த – கலந்த. Cf. N10.80b.

[561] மஞ்சண – மஞ்சள்+நெய்.

[562] மஞ்சண வாடையுடயிளகும் < Skt. *vāṭa.* A more likely alternative is மஞ்சணை வாசனையுடைய அழகும்; the reference is to a medicated aromatic mixture that places a person under a spell.

[563] ரெம்ப – நிரம்ப.

[564] தொங்கல் – பருத்த பூமாலை.

[565] தோயாத. A more likely alternative is தேயாத; cf. N10.80c.

[566] நெறியுமதி – நிறையும் மதி.

[567] தைத்தது. Cf. N8.26b நெறியுந் திகைந்தது.

[568] செட்டிய கண்டு இசக்கி – செட்டியை கண்டு இசக்கி.

[569] பிரிசமுற்று – சந்தோசமுற்று.

[570] பளி – பழிகாரன்.

[571] விடேன் – விடமாட்டேன்.

1111 துணை செய்வாய் மகதேவர்
1112 துக்ஷ்ணக்காரி[572] நீ நல்ல[573]
1113 சொல்லிக்கொண்டு பளியிப்போ
1114 கொள்வேநென்றாள்.
1115 பளிகொள்வேன் கொள்வேநென்று பாரசிலம்பலம்ப பய்யவே[574] செட்டி முகம் னோக்கினாளே.
1116 அளிசேர்[575] குடல்மடவார்[576] ஆனந்தன் செட்டியக்கண்டு அன்னம் போல் நீலியெதிராக தோன்றினாளே.
1117 யெதிர் வந்து தோன்றியபின் யேங்கியே மனம் பதறி மதிகுன்றி மெய்நடுங்கி
1118 வாயலர்ந்து[577] கால் பதறி விதி வந்து சூள்ந்து தென்று விரல்[578] வணிகன் ஆனந்தனும்
1119 சதிவந்து சேற்ந்த தென்று செட்டி ஒக்கவே தள்ளாடப்பட்டனரே[579]
✳2274 பதறி பதறி மனம் கலங்கி செட்டி பாக்கம் பாக்க[580] முளிப்பாகி[581]
✳2275 சிதற்றுடன் மனது கலங்கி சிந்தை கலங்கிவிட்டாநே.
✳2276 குமரகுருபரா[582] யென்ன கோடி[583]மனம் கலங்கி விட்டான்.
✳2277 பதறி மனம் கலங்கிவிட்டான் பாவி கெடுத்தாளே யென்றான்.
✳2278 யெலியின[584] குஞ்சிபோல்[585] பதுங்கி யிடகாட்டிலே வந்து மனம் கலங்கி
✳2279 கடுவாய்[586]கண்டவர் போலே அஞ்சி கலங்கி மலங்கிவிட்டாநே.
✳2280 தொட்டுபிடியாளென்றேன் பதறி கிட்ட வராமல் முடுகி
✳2281 பட்டு கொடுக்கவே[587] யிவள்க்கு பளிதான் கொடுக்க பிறந்தேன்
✳2282 யெட்டி போவோமென்று உன்னி செட்டி கொள்வாள் நம்மையென்று
✳2283 முட்டுக்காறியென்று[588] செட்டி விட்டுபோகாளென்று கெட்டி[589]
✳2284 தட்டுமுட்டுதலைகொண்டு கட்டுவிட்டேநென்று யெண்ணி
✳2285 விட்டுவிட்டாளென்று தலை தட்டுமுட்டு கொள்ளுவானாம்.
✳2286 கண்டாளவன் படும் பாட்டை காரிகை மாய யிசக்கி
✳2287 செட்டி திண்டாடும் வாற்த்தய கண்டு சிந்தகளி கூர்ந்த தேவி
✳2288 வந்து அகப்பட்டாநென்னா[590] பளிவாங்காமல் னாங் விடுவேனோ.
✳2289 தள்ளாடி உள்ளம் கலங்கி கதிரவன் கண்ட தாமரை போலே
✳2290 உள்ளே உடலும் விறைத்து

---

[572] துக்ஷ்ணக்காரி – துஷ்டக்காரி – துட்டை < *Skt. duṣṭā*. Cf. N10.81.2016, N8.26c.

[573] நீ நல்ல. A scribal error. Em. <நானல்ல> on the basis of N10.81c and N8.26d.

[574] பய்யவே – பையவே.

[575] அளிசேர் – அணிசேர் – அழகு சேர்த்தல். Cf. N8.27a, N10.82b.

[576] குடல் – குழல். Cf. N8.27a.

[577] வாயலர்ந்து – வாய் உலர்ந்து.

[578] விரல் – விரள்தல்.

[579] Line 1119 is followed directly by lines 2274-91. This insertion is out of its actual order in the original hand-written Ms. provided to me. This strongly suggests that the palm leaves on the basis of which the hand-written manuscript was produced got mixed up at some point.

[580] பாக்கம் பாக்க. A scribal error. The copyist of the palm leaves obviously again confused the letters ா and ர். I read பரக்கப்பரக்க.

[581] முளி – முழி – விழி. Colloq.

[582] குமரகுருபரா – குமரகுருபரனாம். Another name for the god Murukaṉ. The word appears in N10.151d.3758 and N8.53b.1804, but in a different context. Therefore I see no way to tell where this passage, obviously out of its actual order, should be placed.

[583] கோடி. Probably கோடு – கொடுமை (hardship; see Fabricius: கோடு). It is very unlikely to be கொடிய in the sense of "crooked."

[584] யெலியின – யெலியின்.

[585] குஞ்சிபொல் – குஞ்சு போல்.

[586] கடுவாய் – கழுதைப் புலி (hyena).

[587] பட்டு கொடுக்க – இறந்து போக (to die).

[588] முட்டுக்காறி – முக்காட்டுக்காரி (veiled woman).

[589] கெட்டி – கட்டி.

[590] என்னா. I read என்றாள்.

*2291 செட்டி ஒக்கவே தள்ளாட பட்டனரே.
1120 தள்ளாடப்பட்டனரே தமிள்வணிக பெருமாளே
1121 முள்ளாடும் கரும்சூரைமூட்டடந்த[591] காட்டோடே
1122 துள்ளாடபடவேண்டி[592] துணையுமில்லா தனில் பொறந்தீர்[593]
1123 வெள்ளாட்டிக்காகவல்லோ
1124 விளிச்சா[594] பெண் சாத்துகறிர்[595]
1125 யேன் காணும் உம்மோடே
1126 னா நிணங்கி யிருப்பதெல்லாம்
1127 தான் காண பயந்தீரே
1128 சய்யல்[596] கண்டால் தெரியாதோ
1129 சய்யல் கண்டால் தெரியாதோ
1130 தனப்பட யாரினப்படயார்[597]
1131 நொய்ய மனத்தரசர் முகம்
1132 னோக்குவதும் னோக்காதோ
1133 வெய்யில் நடை தானடந்து
1134 வெப்பெடுத்து னாவுணர்ந்து[598]
1135 துய்ய மனதுடயவரே
1136 சற்றே சுண்ணாம்பு தாருமென்றார்.
1137 தாருங்காண் சுண்ணாம்பு
1138 தந்து யிணல்[599] மீதிலிருந்து
1139 ஆதினமுள்ளதலம்[600]
1140 ஆனதுண்டால்[601] னாலு திக்கும்
1141 பாரி[602]னாம்முக்காட்டில்[603]
1142 பதைப்பிறவே பறைந்திருக்க[604]
1143 பாரிர் னாமுக்காட்டில்
1144 பதைப்பிறவே பறைந்திருக்க
1145 துள்ளி முந்தி ஓடிவந்தாள்.
1146 சுண்ணாம்பு தாருமென்றாள்.
1147 பள்ள முண்டால் பாருமென்றான்[605].
1148 பறைந்திருக்க வாருமென்றாள்.
1149 கள்ளமுண்டு யிவள் கய்யிலே
1150 கண்ட வர்க்கும் தெரியாதோ
1151 தாளாயோ[606] யென்றுரைத்தீர்
1152 தமிள் வணிக பெருமானே
1153 பாளான நிலத்திலிட்ட
1154 பயிரது போலென்னை விட்டு

---

591 சூரை – செடிவகை *(Zizyphus oenoplia)*. மூட்டடந்த – மூட்டு அடர்ந்த; cf. N8.27b, N10.83b மூடடர்ந்த/மூடடர்ந்த.

592 துள்ளாடபடவேண்டி. Cf. N8.27b துள்ளாடப்படவேங்கி. துள்ளாடுதல் – துள்ளத்துடித்தல் – துன்பம்.

593 பொறந்தீர் – போறீர். See N8.27b; cf. N10.83b வந்தீர்.

594 விளிச்சா – விழித்தால்.

595 சாத்துகறிர் – சாற்றுகிறீர் (explain in detail, speak; *TL* s.v.).

596 சய்யல். Probably தையல் – பெண், as in N2.45b. Cf. N8.27c சையல்; N10.83d சய்யல்.

597 தனப்பட யாரினப்படயார். Cf. தனம்படையார் தனம்படைத்தால், as found in N8.27c, N2.45b. Version N10 is silent on this point.

598 னாவுணர்ந்து – நாக்கு உலர்ந்து. Cf. N8.27c.

599 இணல் – நிழல். Cf. N8.27c.

600 ஆதினம். Obscure. The lexical question remains unresolved. I read contextually, in agreement with T.M.P., மறையிடம் (hiding place [probably a pit]).

601 ஆனதுண்டால் – இருக்கும் ஆனால்.

602 பாரி – பாரீர். Also line 1143.

603 முக்காட்டில் – கடும் காட்டில்.

604 பறைந்திருக்க (M.).

605 என்றான். More likely என்றா<ள்>. Cf. N10.84b, N8.27d.

606 தாளாயோ. This may mean தாழாதே போடி/போய்விட. Cf. N10.85b, N2.45d, N8.27d.

1155 வாளாதே நீர் போனால்
1156 வலிய பள வினையுனக்கு
1157 சூளாதோ செட்டியாரே
1158 சூள்ந்தாக்கால் உமை விடுமோ
1159 யினி விடுமோ செட்டியாரே
1160 யென் கய்யிலகப்பட்டீரே
1161 கனி மருவும் பூங்காட்டில்
1162 கல்லாலே கொன்ற பளி
1163 துணி[607] மருவும் தோளாரே[608]
1164 துணயுமத்து[609] விட்டீரே
1165 தனிவருமோ செட்டியாரே
1166 தனித்து உம்மை போக ஒட்டேன்
1167 போக ஒட்டேன் யென்றிசக்கி
1168 புத்தியெல்லாம்[610] தடுமாறி
1169 ஆகட்டே நீலி பள[611]
1170 அய்யா[612] மொளி பொய்யாது
1171 நீலி யென்று அறியாமல்
1172 நினைந்தனரே[613] மணம் புணர
1173 பாலி[614] யென்றும் சூலியென்றும்[615]
1174 பக்குவப் பெண் அனுதாராம்[616].
1175 வாலிபத்தில் னாநொரு பெண்
1176 வலிய அகப்பட்டேநே.
1177 ஆரானும்[617] விடுவாளே[618]
1178 ஆனாக[619] பிறந்தவர்கள்
1179 நாணாமல் சுளுக்காமல்[620]
1180 நளுக்காமல் திரிவாரோ
1181 வீணாக நடவாதே.
1182 விளலி[621] சும்மா போய் விட்டி[622].
1183 புருசமுடன்[623] உமை துடர்ந்தேன்.
1184 பேருமில்லா[624] போய் விடவோ
1185 வரிசயுடனீருமிப்போ

---

[607] துணி மருவும் – துணிவு படும்.

[608] தோளாரே. This may mean தோழமை – நட்பு. Cf. N10.85c, N8.28a.

[609] துணயுமத்து – துணையுமற்று.

[610] புத்தியெல்லாம். I take this to refer to Icakki, on the basis of N10.86a போகவிட்டேன் என்றிசக்கி புத்தியெல்லாம் அவன் கேட்டு.

[611] பள – பழி.

[612] அய்யா – அப்பா. Cf. N10.86b *vacaṉam*: நமது தந்தை சொன்ன வார்த்தை சரி.

[613] Lines 1171-2 are corrupt. I emend to <நீலியென்பதல்லாதே நினைத்த நேரம்> and follow more or less N8.28b: நீலியென்பதல்லாதே நினைத்த நேரம் புணர்வதற்கு. N10.86b reads நீலிஎன்றதல்லாதநினைத்த நோம்புதான் புணர (Don't think of me as Nīli. I am a modest woman; I am your wife).

[614] பாலி. Nāṭār dialect. I read பாவி (wicked woman), or more precisely, பாவி என்று [நினைக்காதே]. பாலி (young damsel) is very unlikely. Cf. N10.86d, N8.28b, N2.46c பாலியல்ல, where the word appears with a negative.

[615] சூலி – *Cūlinī* (the goddess Durgā) and சூலி என்று [நினைக்காதே] respectively. Another possible reading would be கருப்பவதி (pregnant woman), but this is very unlikely. Cf. N10.86d, N8.28b, N2.46c சூலியல்ல, where the word appears in a negative sense.

[616] அனுதாராம் – அமுதாராம். Cf. N8.28b பக்குவபட் டனுதாரம்.

[617] ஆரானும் – யாரொருவன், யாரானும்.

[618] விடுவாளே. A scribal error. Em. விடுவா<ரே>/விடுவா<ர்களோ>. Cf. N8.27b.

[619] ஆனாக – ஆணாக.

[620] சுளுக்காமல் – சுளிக்காமல்.

[621] விளலி – விழலி – பயனில்லாத பெண். Cf. N8.28.b, N2.46d.

[622] விட்டி. I read விடடி. Cf. N8.28b, N2.46d.

[623] புருசம். I read பிரியம் (love, affection). Cf. N8.28b பிரியம்.

[624] பேர் – பெயர்.

1186 மணமுடியாதேயிருந்தால்
1187 கனிமருவும்[625] சுடுகாடு
1188 களுதயும் போல் பிரளேனோ[626]
1189 தீண்டாதே பெண் கொடியே
1190 செட்டி பெற்ற[627] கொம்பல்லவோ[628]
1191 பெட்ட[629] கொம்பென்றீரே[630].
1192 பேர்பெரிய செட்டியாரே
1193 வட்டிக்கிட்டு பாற்ப்பதற்கு
1194 மண்டலத்தில் யெங்களம்மை
1195 பொட்டளகும் பாவினயும்[631]
1196 பொன்னெளுத்தும் ஒவ்வாது
1197 கட்டளகும் பாவினயும்
1198 கண்டா கொண்டாசை கொள்வார்.
1199 செட்டிகுல பெருமாளே
1200 செட்டியருகே வாருமென்றாள்.
1201 உன் வலக்கைதான் பிடித்து
1202 ஊரகத்தே தானிருப்பார்[632]
1203 பின் வலக்கை யார்தருவார்
1204 பெண்மதியால் கெட்டேநே[633]
1205 முன் வலக்கையானதென்ன
1206 மோகன பெண் ஆனாலும்[634]
1207 ஒத்து கேளாயிசக்கி
1208 உனக்குறுதி சொல்லுகிறேன்
1209 கொத்து கொட்டை மொகூஷ்றுமோ[635]
1210 கொண்ட மோர் கடைவார்களோ
1211 பத்தி[636] கொண்டியாதே பளிகாறி மாயிசக்கி
1212 யின்னேரம் போய் விட்டியென்றுரைத்தார்[637] யிவ்விடத்தில்.
1213 முன்னேரமானாலு[638] முகம் திரும்பி யென்னுடய

---

[625] கனிமருவும். Em. க<ரி> மருவும் on the basis of N8.28c.

[626] பிரளேனோ – புரளேனோ – உருள்தல். Note that at this point N8.28c-29b and its twin version, N2, continue on with a thirty-two-line dialogue between Icakki and the Cetti that is found neither in the base version N1 nor in the longest version, N10.

[627] பெற்ற. Cf. N10.87c பெட்ட.

[628] கொம்ப – கொம்பு. Cf. N10.87c கொப்பு. According to N10, this is spoken by the Ceṭṭiyār.

[629] பெட்ட – பெட்டை/பொட்டச்சி – பெண். Cf. N10.87d பொட்ட.

[630] According to N10.87d, this is spoken by Icakki.

[631] பாவின – பாவனை < Skt. *bhāvanā.*

[632] There is some confusion as to who has married whom and whose words these are. N10.89a reads at this point: வனிதையரே உனக்கேத்தமணவாளன்யார்போடி / உன் வலக்கை முன்பிடித்தோன் ஊரிடத்தேதானிருக்க / பின் வலக்கை யார்தருவார் (O lady, who [could be] a suitable husband for you? Go away! The man who took your right hand is in town. So afterwards who else would marry [you]?). By contrast, the prose part *(vacaṉam)* in N10.89c that follows the lines in question reads: நான் ஊரில் சென்று என் மனவி யோடுவாழ்ந்து இருக்கிறேன் – என்றான் வனிகேசன் ("I live with my wife in town," said the merchant). An answer to the initial question lies in considering the marriage customs. Clearly the right hand (வலக்கை) refers to the bride, since the bridegroom gives his left hand in the marriage ceremony. Therefore the speaker must be the Ceṭṭi.

[633] I take these words as coming from Icakki, since the term பெண்மதி (or பெண்புத்தி) is only in usage among women. (I would like to thank T.M.P. for pointing this out.) Note the well-known Tamil proverb used by women: பெண்புத்தி பின் (A woman, given her poor knowledge, is slow to catch on [lit.: realises only afterwards]). For the proverb, see Lazarus 1991:518, No. 7345.

[634] Cf. N10.89a-b முன்வலக்கரமுடையமோகனபெண்ணானாலும் / என்வலக்கையானதன்ன நானுக்காளில்லையடி (Even though you are a lady of seductive charm, I did not marry you).

[635] மொகூஷ்றுமோ – முளைத்திடுமொ. A proverb.

[636] பத்தி – பற்றி.

[637] விட்டி – விடடி.

[638] முன்னேரமானாலு – முன்னேரமானாலும்.

அனியாயமோ[639] கெடுவா[640] அதட்டாதே போய் விட்டி[641]
தேயிராயம்[642] போய்[643] வெருண்[644] திரண்ட மாகாட்டகத்தில்
உயிராயம்[645] தீர[646] வந்தாள் ஒருதி யென்றோடலுற்றானே.
ஓடுகிறான் செட்டி வணிகேசனவனும்
உற்றதொரு பக்கறயும் தோளிலேயிட்டு
காலில் வில்லை செருப்பு கலீர்கலீரென்ன[647]
கடுவாய்கிட்ட வந்தனரி காட்டிலே போவது போவது போல
பதறியோடி வணிகேசன் பளக நகர் காட்டில்
பாவி கண்ணில் னாமள[648] வீணிலகபட்டேன்.
ஆவி உயிர் போனாலல்லோ தெரியும் காண்
அல்லாத[649] பாவி அகல போவாளோ.
காரிகைக்கு யேற்ற கணவன் ஊர்திலேயுண்டும்[650]
கள்ளத்தனமாக யிவள் கொல்லவே வந்தாள்.
கொல்ல வந்தாளென்று யென்னை பேசுறீர்.
கொள்ள முதல் கொடுத்ததுண்டோ கள்ளமாகவே
கள்ளமாக உம்முடைய மாமி[651] யென்னுடய தாயார்
கைமாலி[652] செய்ததற்க்கு உம்மை னோவேனோ.
கைமாலி யென்று பேசுறாய் பெற்ற தாய்த்தான்
காட்டுக்குள்ளே துடர் சொல்லி கூட்டிவிட்டாளோ.
விட்டதினால் தேடி வந்தேன் உம்மை தேடினார்[653].
வெயிலாத்த[654] போகுதில்லை மெல்ல நடவுங்காண்.
வெயிலாத்த போகுதில்லை மெள்ள நடவுங்காண்.
கட்டிலு தலையிணை மேலிட்டுறங்கி
காட்டுக் குள்ளே நடந்தலுத்து கண்ணுறக்கமில்லை.
கண்ணுறக்கமில்லை யென்றால் மாய யிசக்கி

---

[639] அநியாயம். I read here வல்லமை (power; force) rather than the given word (which means: uselessness; wrong action). I base my decision on N10.90a (prose part): என்னைதனிமையாகவிட்டு ஓடபார்க்கிறீர்/ஆனால்என்வல்லமைஉமக்கு தெரியாது (You're trying to run away and abandon me. But you don't know my power).

[640] கெடுவா – கெடுவாய். Note that in N1 the line is spoken by two successive speakers: Icakki and the Ceṭṭi. Such is not the case in the corresponding lines in N10.91a-b, which contains only words of the Ceṭṭi. It is worthy observing how the different versions either skip over text or rearrange it. For instance, N10.90d-91a-b reads quite differently, containing interesting dialogue that the base version at the same point (N1.1213-4) ignores: N10.90d; Icakki's speech: இன்னேரம்போய்விடடி என்று ரைத்தீர்இவ்வனத்தில் / முன்னேரம் ஆனாலும் முகம்திரும்பிஎன்னோடு / பொன்னார்தனம் குலையபொருந்தியொருதலமிருந்தால் / அன்னேரம் தெரியுமென்ன – உம் / ஆண்மையும் பெண்மையுமோ. N10.90ab; the Ceṭṭi's speech: அனியாயமோகெடுவாய்அலட்டாதேஎன்னைவிட்டு / [...] ஒளியாமல்வழியாக உள்ளதல்லாம்தீர்த்து / வந்தேன் /இவளோடுவாதாடினால்இனிபிளைக்கமாட்டோம் என்று [...] ([Icakki:] In this forest you urge me to leave at once. Even you said so before, please turn (now) your face towards me. If you enjoy me one time, squeezing my beautiful breasts, you will come to know your male sexual power and my female sexual power, won't you? [The Ceṭṭi:] You'll completely ruin me by your useless action. Don't threaten [me]! Hey, leave at once! I haven't hidden [from you]. I came having lost everything. [To himself:] If I argue with her, I won't escape).

[641] விட்டி. Read விடடி.

[642] தேயிராயம் – செயிர்+ஆயிரம். Cf. N8.29c, N10.90b செயிராயம்.

[643] போய்வெருண். A scribal error. Read போலிருண்ட. Cf. N8.29c, N10.90b.

[644] வெருண் – இருண்ட.

[645] உயிராயம். ஆயம் is unclear. It could mean உயிர்+ஆயம், if we read ஆயம் as ஆயுள் < Skt. *āyus* (lifetime). However, it could as well be interpreted as the bow-song singer's meaningless repetition of the syllables -ஆயம் of lines 1214 and 1215.

[646] தீர – தீர்க்க.

[647] கலீர்கலீரென்ன. An echo word.

[648] னாமள – நாம். பேச்சு வடிவம் (ST).

[649] அல்லாத. I read பொல்லாத.

[650] ஊர்திலே – ஊரதிலே.

[651] மாமி – மனைவியுடைய தாய் *(TL)*.

[652] கைமாலி – கோல்மால். Dialectal usage.

[653] தேடினார். Em. <தேடினாங் – தேடி நான்>. Cf. line 1244, where the same syntax (*vin̲aiyeccam* plus pronoun) is employed.

[654] ஆத்த – ஆற்ற.

காட்டுக்குள்ளே துடர சொல்லி கூட்டிவிட்டாளோ.[655]
சூக்ஷ்மில்லை[656] உம்மை தேடிதுடந்து வருவேனாங்.
சொல்லசொல்ல தட்டிவிட்டு போகாதே காணும்.
போகாதே யென்று சொல்லி பின்துடராதே.
பொட்டு குலய[657] போறாய் விட்டுனாங் சொன்னால்
சொன்னதெல்லாம் கேள்க்கவல்லோ உம்மே தேடினாங்[658].
சூள்சூளத் திரிந்தலைந்தேன் பளக நகர் காட்டிலே
உம்முடய தாயர் யென்மாமி ஓடிபோக சொன்னாள்.
உம்மாலேயல்லோ நடந்து வார்றேன் காண
காணும் காணும் யென்று சொல்லி பாவி வராதே.
காட்டுக்குள்ளே வாறபோது கண்டேன் தடயை
வாட்டமில்லை உன் முகத்தில் கண்டபோதிலே
வட்டக்கண்ணை தானுட்டி[659] நட்டமாக்காதே.
நட்டமாக்க வந்தேனோ நலமாக்க வந்தேனோ
னாயகவறிவார் காணும் போகாதே நில்லும்.
நில்லுமென்று சொல்லி நிறுத்தாதே நீலி
நெஞ்சுகள் பதறுதேடி[660] அஞ்சி உன்னாலே
அஞ்சி அஞ்சி செட்டிபிறகே யேறிட்டு பாற்த்து
அய்யாவே யென செட்டி கூட அலறி ஓடுவாளாம்.
ஓடிஓடி போறீரோ மனம்வொட்டி னாநும்[661] வந்தேன்.
போடி போடி யென்றீரே பூத்தான[662] பட்டீரே.
வாடிவிட்டீரேண்[663] காணும் குங்க்கலியம்[664] தரித்தீரே.
பாடு பட்டீர் நீருமென்று பதயாமல் போனதுணடோ.
பாதகத்தி[665] பசுக்களுண்டு[666] பளக நகர் ஊர் தூரம்
யிரவயிட[667] யெங்கள் மமை[668]
யிளயவனாம்[669] பிள்ளைகளும்
காயிடத்தே[670] வாள்ந்திருப்பா[671]
காளயரே உம்மாணை
விடியுமுன்[672] சென்றவதரித்து
விடியு முன்னே போவோமென்றார்[673].
மச்சு முண்டு கூடமுண்டும்

---

[655] Note at this point the dialogue in the type of couplets (கன்னி) employed in later medieval, pre-modern, and modern poetry—set to music but sung without any refrain and counter-refrain (see Zvelebil 1995:326, s.v. *kaṇṇi*).

[656] சூக்ஷ்ம – சூட்சுமம்.

[657] பொட்டுக்குலைதல் – மதிப்பு இழத்தல் (to lose honour; *TL*); literally: to lose the *tilakam* centred on the forehead. The red dot is a sign of auspiciousness and the wedded state.

[658] நான்.

[659] தானுட்டி – தான் உருட்டி.

[660] பதறுதேடி – பதறுது+ஏ+டி.

[661] னாநும் – நானும்.

[662] பூத்தான. I read பூத்தானம் (unnecessary importance; *TL* s.v.). Cf. N8.32a, where the same word appears in a different context: பூத்தானமேன் காட்டுகிறீர் செட்டியாரே.

[663] ஏண் – ஏன்.

[664] குங்க்கலியம் – ஒரு வகை மரம் < Skt. *guggulu.* To my knowledge the powder produced from this tree is used for purifying rooms, but not as a *tilakam*, the mark placed on the forehead of a woman.

[665] பாதகத்தி. Obscure. Probably பரதவித்தீர்/பரதவித்து. Cf. N8.31b, N10.93c.

[666] பசுக்கள் – பசி. Cf. N8.31b.

[667] யிரவயிட – இரவையுடன்.

[668] யெங்கள் மமை. Obscure; probably a scribal error. Read எங்களம்மை. Cf. N8.31b.

[669] யிளயவனாம். Read இளையவளும். Cf. N8.31b, N10.93c.

[670] காயிடத்தே. Probably தாயிடம்; perhaps a contamination of கரை (N8.31b) and தாய் (N10.93c). In the interests of a clearer comprehension, I use both expressions in my translation.

[671] வாளந்திருப்பா – வாழ்ந்திருப்பார். Cf. N10.93c.

[672] விடியுமுன். Corrupt. I emend to <விரைவுடன்> on the basis of N10.93d and N8.31b.

[673] என்றார். Read என்றாள்.

மாடம் உண்டும் திண்ணையுண்டும்
வச்சியுண்டு[674] போவோனாமள்[675]
வாருமென்று சித்தம் வைத்தாள்.
சித்தம் வைத்து வீடெடுத்தாள்.
சிறப்புடநே னாலுதிக்கும்[676]
கண்டாநே னாலுதிக்கும்
கயிசாலையும்[677] மதிலும்
வண்டாடும் பூஞ்சோலை
வளவு தலை வாசல்களும்
உத்திரமும் பொற்பலகை
உகமயுடன்[678] போதிகயாம்[679]
சித்திர வற்ன சாலைகளும்
செம்பொன் மணி மேடைகளும்
குத்துமத்தும்[680] திண்ணைகளாம்
தூங்குமஞ்சி[681] அறப்புறயாம்[682]
யித்தாயும்[683] யிசக்கியம்மை
யிமைக்குமுன்னுண்டாக்கி வைத்தாள்.
உண்டாக்கி வைப்பதயும்
உள்ளதென்று குறயாமல்
திண்டாடி ஓடிவரும்
செட்டி குல பெருமாளே
கண்டாநே னாலுதிக்கும்
கயிசாலையும் மதிலும்
வண்டாடும் பூஞ்சோலை
வளவு[684] தலை வாசல்களும்
பாத்தானோ[685] யிவளிசக்கி
மானிடரில் ஒருவரில்லை
தோத்தாதோ[686] ஊர்மனைதான்
துணையொருவர் வாறாரோ.
தலை வாசல் தனிலே நின்று
தாயினவே ஒரு கிளவி
யிலை போலே தலையசைப்பாள்.
யேங்குவாள் கைநெரிப்பாள்.
வாள்ந்த மன மகளிற் கூர்ந்து
மருமகன் வந்தாரினவே
சூள்ந்து நின்ற கொளுந்தியர்கள்
சோற்று கறிதான் சமைத்தார்.
சேற்ந்த மொளிதான் குறைந்து
செட்டியவன் தடுமாறி
மக்ஷாவி[687] மச்சாவி
யெங்கள் மனயில் வந்தாலாகாதோ
யேன் காணு மக்ஷாவி

---

[674] வச்சி – வசதி.

[675] போவோனாமள் – போவோம் நாம்.

[676] திக்கும் – திசை.

[677] கயிசாலையும் – கைசாலை – சின்ன சுவர். See also line 1292. Cf. N10.95a கைசாலை.

[678] உகமயுடன் – உண்மையுடன். Cf. N10.94c உகமையுடன்.

[679] போதிகயாம் – போதிகை – குறுந்தூண் (a short, stout pillar; see *TL*). Cf.N10.94c.

[680] குத்துமத்தும் – சுற்றுமுற்றும்.

[681] தூங்குமஞ்சி – தூங்குமஞ்சம் – தொங்கியாடுங் கட்டில்.

[682] அறப்புறயாம் – அறைப் புரை.

[683] யித்தாயும் – இத்தனையும்.

[684] வளவு – வீட்டுபுறம்.

[685] பாத்தானோ – பார்த்தானே.

[686] தோத்தாதோ – தோற்றாதோ – தோன்றாதோ.

[687] மக்ஷாவி/மச்சாவி – மச்சம்பி/மச்சான் – சகோதரியின் கணவன்.

1312 ஆக்ஷியும்[688] நீருமாக
1313 வாள்ந்த னாள் யிது வரயும்
1314 வந்ததுண்டோ மச்சாவி
1315 சாந்தணியும் புயத்தாரே
1316 சடுதியிலே[689] வாருமென்றாள்
1317 காறந்த மருமம[690] கிளவியவள்
1318 கண்ணான[691] மருமகனே யென்பாள்.
1319 மருமகன்தான் உனக்காரு.
1320 மாமியார் யினக்காரு.
1321 உரிமயுள்ளோருனக்காரு[692].
1322 உடயவள் தானிநக்காரு[693].
1323 கருமமெல்லா மனதடக்க
1324 காத்தடித்த[694] பீடைகள் போல
1325 ஒரு மனப்பாடே[695] பளகை
1326 செட்டி ஊர் னோக்கி ஓடலுற்றாநே.
1327 செறுத்தனள் வந்து சிரித்தனள்
1328 செட்டியார் முன்னே வந்து தோன்றினாள்.
1329 தென் பளவை ஊர் தூரம் வம்பாவி[696] போகாதே செட்டியாரே யினிபோவதோ
1330 போவதோ வென்று வளி மறித்தாக்கால் போவதேன் செட்டியாரே நீர்
1331 புகள் பளக நகரதிலே கண்டவர்[697] போகா[698] புதுமை[699] காணும்[700] பொய்யல்ல.
1332 பொய்யில்லவென்று மாய யிசக்கினி[701] பேசாமல்[702] யெனை நிறுத்தினால்
1333 பொல்லாத பாவமிது வல்லாமைகாறினி[703] போடினி மணவாளனிடத்திலே
1334 மணவாள நீரல்லவோ செறுப்பதிலே[704] தாலி கெட்டினீர்
1335 ஒரு பலகயில் யிருபேரும் வலதுகை தொட்டு பிடித்ததும்
1336 பிடித்தேனோ உன்னை மாய யிசக்கினி[705]
1337 பேசுறாயடி பேய் மகள்
1338 பிறமாணமாகவே வளிதனிலே வந்துனி
1339 பேசுறாயடி மாய யிசக்கினி
1340 யிசக்கி யென்று நீர் சொல்லவுமாம்
1341 கெளுந்துதோ[706] சொல்லானது
1342 யிடயிலே உம்மை விட்டு ஓடினால்
1343 யேசுவார் யென்னை பெண்டுகள்

---

688 ஆக்ஷி – ஆச்சி – அக்கா. Cf. N10.98b அக்கா.

689 சடுதியிலே – சடிதி < Skt. *jhaṭiti* – விரைவாக. Colloq.

690 காறந்த மரும. Corrupt. I emend on the basis of N10.98b-c: <காந்தமலர்>கிளவியவள். காந்தம் (magnetic attraction; *TL* s.v.).

691 கண்ணான – கண்போன்ற.

692 உரிம – உரிமை.

693 தானிநக்காரு – தான் எனக்கு யார்.

694 காத்தடித்த – காற்று அடித்த.

695 மனப்பாடே – மனப்பட்டே.

696 வம்பாவி – வம்பு+ஆக.

697 கண்டவர். A filler? Neither N10.91a—an identifical passage apart from the word in question—nor N8.29d and N2.49c contains it.

698 போகா. Obscure. Read போக as in N10.91a, N8.29d, and N2.49c.

699 புதுமை – அபூர்வம் *(TL).*

700 காணும். Cf. N10.91a, N8.29d, N2.49c காணுது.

701 னி – நீ.

702 பேசாமல். Cf. N10.91a, N8.29d, N2.49c போகாமல்.

703 வல்லாமைகாறி – வல்லாண்மைக்காரி. Cf. N8.30a.

704 செறுப்பதிலே – சிறுப்பத்திலே. Cf. N8.30a, N10.91b.

705 னி – நீ.

706 சொல்லவுமாம் கெளுந்துதோ. A scribal error. I read சொல்லவும் உமக் கெழுந்துதோ on the basis of N10.91c, N8.30b, and N2.50a.

1344 மண்டலந்தனிலே மாய யிசக்கினி
1345 வளிதனிலே மருட்டாதெடி[707].
1346 மாபாவி நீ யொருத்தி பளிகாறி நெட்டூரி[708]
1347 வளிதனிலே உன்னை கண்டேனாங்.
1348 கண்டேனா நென்று பேசுறாயிந்த
1349 காட்டிலே வந்த போதிலே
1350 கற்மமே யிது முன்னுள்ளவர்கள் செய்ததோ[709]
1351 காட்டிலென்னுடன் ஆனவர்[710]
1352 வருவதென்னடி மாய யிசக்கினவனிவன்[711]
1353 யென் குலமதிகமே
1354 வளர் வயதில் பதினாறில் கலியாணம் செய்த
1355 வளமங்கை தானுண்டு ஊரிலே
1356 ஊரிலே போனாலல்லோ தெரியுங்காண்
1357 உம்முட ஞாயமும் யெஞாயமும்[712]
1358 உளவர் பதி[713]வெகுதூரம் கடுநடயாய் ஓடாதெயும்
1359 உம்மாணை யென்பளி நிக்ஷயம்[714]
1360 நிக்ஷயமென்று யிசக்கி சொல்லவே
1361 பக்ஷி[715] பறவைகள க்ஷமாய்[716]
1362 நிகராசன்[717] வணிகேசன் அவனை[718] முகம் பாராமல்
1363 நிமராமலே குன்னி[719] ஓடினாங்.
1364 ஓடினாலும்மை[720] விடுவேனோ காண்.
1365 ஒரு வாற்த்தை சொல்லுகிறேன் கேளுமே
1366 உலகம் அறியாத படி பளிகாறி வாறாளென்று
1367 உடநே கடுநடயாய்[721] ஓடினாநே.
1368 போகலாகலாகு செட்டியாரே போகலாகலாகுமோ[722]
1369 போகலாகுமோ பெண்களாட வரை வேகமாக[723] தேடி
1370 முன்னே வந்தெதிர்த்தால் வேக மனத்தடக்கி
1371 விளுந்து யேன் ஓடுகிறீர் போ
1372 யென்று காண்பேநென்று யேக்கம்[724] தெளிய போறேன்
1373 நின்றேன் காட்டில் நெடுநேரமாக தேடி
1374 நன்றாய் வந்தெதிர்த்து நாமும்[725] நீரும் கூடி ஒன்றாயிருந்து

---

707 மருட்டாதெடி – மருட்டாதே+அடி.

708 *neṭṭūri – niṣṭūri.*

709 செய்ததோ. Read செய்ததோர். Cf. N10.92b.

710 என்னுடன் ஆனவர். Corrupt. This appears to be a contamination of உம்முடன் நான் வர (N10.92b) and என்னுடன் கூடி நீ வர (N8.30c).

711 மாய யிசக்கினவனிவன். A scribal error. I emend to <மாய இசக்கி நீ வணிகர் என் குலமதிகமே> on the basis of N10.92b, N8.30c, N2.50b.

712 யெ – என்.

713 பதி – ஊர்.

714 நிக்ஷயம் < Skt. *niścaya.*

715 பக்ஷி – பட்சி, பறவை.

716 பறவைகள க்ஷமாய். Em. <பறவைகளை போல் அச்சமாய்>. Cf. N10.92d, N8.30d.

717 நிகராசன் – மகராசன்.

718 அவனை. A scribal error. Em. <அவள்> on the basis of N10.92d, N8.30d.

719 குன்னி – குன்றி.

720 ஓடினாலும்மை – ஓடினாலும் உம்மை.

721 கடுநடயாய் – கடும் நடையாக.

722 The following lines are out of their actual order. Cf. N10, N8, N2.

723 வேகமாக. Corrupt. I accept the reading in N10.107a, N8.35c, and N2.59b, and emend accordingly to <மோகமாக> – ஆசை.

724 யேக்கம் – ஆசை *(TL)*. Alternatively, but less likely, in the sense of துன்பம். My preference for ஏக்கம் (eager desire) is based on the variants N10.107a, N8.35c, N2.59b ஏகபோகமாகநாமஎஇருபேரும் (We once both fully enjoyed each other).

725 நாமும். Read நானும். Cf. N10.107b, N8.35d.

1375 உரைக்க கூடாமலே போக[726]
1376 உம்மை நம்பி பின்னே ஓடிவந்த யென்னை
1377 பின்னும் பாராமலே பெண் பளி யேற்றவர்
1378 யென்ன கொன்ற பாவம் யெங்கே போனால் விடும்
1379 யினி யென்ன ஓடுவது யேனை[727] செட்டியாரே – போ
1380 பாவியன்றென்னை[728] பகட்டாதே[729] செட்டியாரே
1381 சரலம்[730] பேச மதகரசவரா[731] வேறெ [...][732]ண்டும்
1382 ஆளி தனங்கள்[733] செய்ய ஆமோ செட்டியாரே – போக
1383 தல்லி தனமுமில்லை[734] தரங்கெட்டவளுமில்லை
1384 வல்லி கொடிக்[735]கிசைந்த மகா மந்திர ரூபி
1385 செல்வ பெண்ணு நீ தெய்வதிறிய[736] ஒத்த – பாவி[737]
1386 நல்ல பெண்ணும் நீயும் னானோ உனக்குலெக்கு[738] – பாவி[739]
1387 பொய்யா[740] வளி நிமித்தம்[741] பொருத்தந்தி[742] பாற்த்தேனில்லை
1388 மெய்யா[743] யிருந்து தய்யா[744] விளலி[745]யிசக்கியுடன்[746]
1389 தாவி விளுந்தோடினும் தாலிவைத்தால் விடுவேனோ[747]
1390 காவியரும்[748] குளல் மடவார் கன்னியரும்
1391 பின் துடர்ந்தாளே. [...][749] செட்டியாரே முகம் பாராதே நீர் போனால்
1392 பாராதே நீர் போனால் பத்தி[750] துடருவேநே.
1393 துடந்தால் நீ யென்ன செய்வாய் தோகயேமா யிசக்கி
1394 கடந்தே வனவாசம் கரயாளர் ஊரில் போனால் தெரியும்.
1395 போனாலல்லோ தெரியும் புத்திகளான தெல்லாம்
1396 வீணிலே பேசாதேயும் அடியாள் விருவது உள்ளமெல்லாம்

---

[726] போக. Em. <(போக) >. This remains untranslated. I consider it an echoing word of the *kuṭam* player rather than what is sung by the main bow-song singer. This is supported by the closest versions, N10.107a-b and N8.35d, where போக is put in brackets to mark the accompaniment's entry. It does not occur in N2.59c.

[727] யேனை – ஏழை.

[728] அன்று. A scribal error. Read என்று.

[729] பகட்டாதே – அதட்டாதே.

[730] சரலம் பேச. A scribal error. I read சாலம் – குறளை (here: abusively; *TL* s.v.). Alternatively, but unlikely, சரசம் பேச (to speak sweetly, speak amorously).

[731] Lexically unclear. According to the bow-song bard T.M.P., the meaning is (வேறு) பெண்ணோடு.

[732] The text is missing some syllables. T.M.P. suggests துண்டும். Other versions are silent on this point.

[733] ஆளி தனங்கள். I read ஆலிங்கனம் < Skt. *ā-lingana* (embrace; *TL* s.v.).

[734] தல்லி தனமுமில்லை. Read சல்லியம் – உபத்திரவம். I emend to <சல்லிதனமுமில்லை> on the basis of N10.108b, N8.36a, N2.60a.

[735] வல்லி கொடி – வள்ளி கொடி.

[736] திறிய < Skt. *strī.*

[737] The entry of the *kuṭam* player remains untranslated.

[738] லெக்கு – இலக்கு – குறிப்பொருள் (take aim at; *TL* s.v.) < Skt. *lakṣa.* Cf. N10.108c நல்ல பெண்பிள்ளை நீநானோ உலகில் பாவி (You are the good woman and I am the wicked one in this world, isn't it so?).

[739] The entry of the *kuṭam* player remains untranslated.

[740] பொய்யா. I read பொய்ய.

[741] நிமித்தம் – சகுனம்.

[742] பொருத்தந்தி. Unclear; perhaps பொருத்தம் அன்றி.

[743] மெய்யா – உண்மையாக.

[744] மெய்யா யிருந்து தய்யா. I read மெய்யாக இருந்தாயோ on the basis of N10.108c.

[745] விளலி – விழலி.

[746] Part of the sentence is missing. See N10.108c-d மெய்யால் இருந்தாயோ விளலிஇசக்கியும் கையில் அகப்படவும் கறுமவிதியோஇது.

[747] The line must be divided between two speakers. Cf. the prose part *(vacaṉam)* N10.108d.2681.

[748] காவி – கருங்குவளை (blue nelumbo; *TL* s.v.).

[749] Some lines are missing. Other versions are silent on this point.

[750] பத்தி – பற்றி.

1397 உள்ளது மெய் நீலி யிமாற்த்தம்[751] ஒன்றும் அறியாய் நீ
1398 கொள்ளயிடவே வந்தாய் கோட்டி கொள்ளாதெடி போ.
1399 தள்ள[752] கிளவியம்மா உன்தங்கயும் தான் விலக்க
1400 உள்ளதறியாமல் யிடயில் ஓடிவந்தால் போமோ[753]
1401 போமோ நீ துடர்ந்தவர் பூவயே மாயிசக்கி
1402 ஆமோ ரந்தனருளால்[754] ஆளில்லை நீ போடி
1403 போடியென்றே யுரைத்தீர் பொல்லாத பாவிமட்டே
1404 நான் வீணிலே வந்தேனோ வெருவ வெருட்டுகிறீர்.
1405 யிப்படி ஆகாது பாதகத்தி[755] அப்பாலே நில்லு நில்லு.
1406 தேடாத[756] வீட்டுக்குள்ளே நீ யொரு செல்ல பிள்ளயிசக்கி
1407 யிசக்கி யென்றே யுரைத்தீர் யென் கோலங்கள் காணல்லயோ
1408 திசைக்க[757] வேண்டாங்கான் அடியாள் தேட்டத்து கேற்றவள்காண்.
1409 மஞ்ச குளிக்க நீர் தந்த பணத்தை[758]
1410 வட்டமிட்டு தாரும் செட்டியார் பிள்ளை
1411 கய்யிலே கள்ள பணம் தருவீரோ[759] கொஞ்ச
1412 கோதை பெறும் மங்கல ஞாணளகு[760]
1413 பகலிரவு தரித்த [761][...]ண்டாச்சுதே
1414 பலர் பணித்ததோர் காடு கண்டாயோடா.[762]
1415 நீதாம்பறி[763] தனிவளி போவா தேங்கேயடா[764].
1416 நீ தரும் பளிக்கல்லோ நீலி வந்தேனடா.
1417 வந்தலடா[765] யெலி வெகுண்டிருந்தளுது[766]
1418 வயறெரியும் பூனை தானறியுமோ[767].
1419 யின்று யிருபேரு முன்னிருந்தயிடம்
1420 யிதே தெரியுது பாருங்காண் செட்டி
1421 பாருமென சொல்ல மாயயிசக்கி
1422 பதறியே ஆனந்தன் ஓடிவரும் நேரம்
1423 வந்தாளவன் பிறகே மாய யிசக்கி
1424 வளமாக வேதியனிருந்த தலத்தில்[768]
1425 சந்தோஸமில்லா[769] நிலைநின்ற கள்ளியர்[770]
1426 சலியாது கேள் நடுநிலை[771] நின்ற கள்ளியர்
1427 யிந்தா யொடிக்கிறேன் யிதோ முடிக்கிறனே்

---

[751] யிமாற்த்தம். Unclear; probably இந்த மாற்றம் – வஞ்சினமொழி.

[752] தள்ள – தள்ளை – தாய்.

[753] போம். A filler.

[754] ரந்தன். Obscure. I read இறைவன்.

[755] பாதகத்தி – பாதகி. Colloq.

[756] தேடாத – சம்பாதிக்காத.

[757] திசைக்க – திகைக்க.

[758] Lines 1409-11 are out of their actual order. Cf. N10.110d-111a.

[759] தருவீரோ. I emend to <தந்தீரோ> on the basis of N10.111a.

[760] ஞாண் – தாலி. Line 1412 is out of its actual order. Cf. N10.102a.

[761] Some text is missing at this point. Other versions are silent here.

[762] பலர் பணித்ததோர் காடு கண்டாயோடா. This line is out of its actual order. Cf. N8.33b, N2.54d. I emend according to N8.33 பணிகள் பறித்ததோர் காடுகண்டேண்டா.

[763] நீதாம்பறி. Corrupt. Read நீ தான் பதறி. Cf. N8.33b, N2.54d நீதியுரை (to judge), which makes little sense. The closest version, N10, is silent here.

[764] போவா தேங்கேயடா. Read போவாது – போவது. Cf. N8.33b போவதெங்கடா.

[765] வந்தலடா – வந்தால்.

[766] அளுது – அழுவது.

[767] Cf. N8.33b.

[768] தலத்தில் – இடத்தில்.

[769] சந்தோஸமில்லா – சந்தோசமாக.

[770] கள்ளி – செடிவகை: *Buphorbia.*

[771] Here நடுநிலை – சாட்சி.

1428 யென்றெடுத்தங்கே யெடுத்தாள் முறித்தாள்.
1429 யிக்கள்ளியை கள்ளிகை பிள்ளையாக்கி
1430 யென்றெடுத்தங்கே யிடுப்பிலே வைத்தாள்.
1431 தோடு பிறாமணி[772] வைத்த பஞ்சாயுதம்
1432 சொரி காது யிங்கம்பி[773] தோளிலடிபடவே
1433 அடுப்பியிட்ட[774] அண்து[775] போலே
1434 அழுது கதறி செட்டி அவன் பிறகால் ஓடுவாளே.
1435 ஆடவரே செட்டியாரே
1436 ஆணல்லவோ பெற்றெடுத்தேன்.
1437 காட்டகத்தில் பெற்ற பிள்ளை
1438 கள்ளியல்லோ கன்னியரே
1439 கள்ளி பிள்ளை யாகிடுமோ.
1440 காசினிக்கும் யேற்றிடுமோ.
1441 கொள்ளைக்கா கொடுத்தீரோ.
1442 குடீ[776] கெடுவான் செட்டியாரே
1443 வள்ளானார்[777] தானறிவார்.
1444 மாதுமயும்[778] யறிவார்.
1445 நல்ல குலமென்றிருந்தேன்.
1446 னாந் வாள்க்க பட்டேநே
1447 பொல்லாத பாவியென்று
1448 புகள் மாலை சூடுமுன்னே
1449 மண்ணாவாள் யென்தாயார்
1450 மன பொருத்தம் பாற்த்தாளில்லை
1451 பெண்டிருக்க வந்துமக்கு
1452 பொட்டு குலைந்தாகி விட்டேன்.
1453 குண்டணிக்கு[779] மூத்த கள்ளி
1454 கோமாளி கூத்தாட
1455 பண்டு உன்னை கண்டறியேன்.
1456 பளிகாறி மாயிசக்கி
1457 சண்டாள[780] பாதகத்தி
1458 சனியனைப்[781] போல துடராதே
1459 யென்று சொல்லி வணிகேஷன்
1460 யேந்திளைக்கு உபாயமிட்டாள்.
1461 செந்தூர பொட்டுமிட்டாள்.
1462 திருநீறு பூத்து[...]மிட்டாள்.[782]
1463 சவ்வாது[783] பொடியுமிட்டாள்.
1464 அணிந்ததெல்லாம் சிவன் தக்ஷம்[784] ஆதிபரனருளாலே
1465 வளந்த கொண்ட பூ முடிந்தாள்[785].
1466 மஞ்சளயும் பூசி கொண்டாள்.
1467 சரப்பணி பொன் மாலையிட்டாள்.
1468 தாவடங்கள் மிக யணிந்தாள்.

[772] பிறாமணி – பிறைமணி.

[773] கம்பி – அசையும். Cf. N10.108a சொரிகம்பயும்காதும்.

[774] அடுப்பியிட்ட – அடுப்பிலேயிட்டு.

[775] அண்து – அனல் < Skt. *anala.*

[776] குடீ – குடி.

[777] வள்ளானார் – வள்ளரனார் – கடவுள்.

[778] மாதுமயும் – மாது உமை (the lady Umā).

[779] குண்டணி – கோள்குண்டணி – கோள் மூட்டுபவள்.

[780] சண்டாள. A term of abuse.

[781] சனியன். A term of abuse.

[782] A portion of text is missing.

[783] சவ்வாது – ஜவ்வாது.

[784] தக்ஷம். Here செயல்.

[785] முடிந்தாள் – சூடுந்தாள்.

1469 பட்டரஞாண்[786] நெத்திப்பிறை
1470 பாவை உக்ஷி பிறையும் வைத்தாள்.
1471 யெண்ணவொண்ணா பணிகளெல்லாம்[787]
1472 கூடியவனார் அருளுவாராம்
1473 நினைத்த தெல்லாம் யிவள்க்கு வரம்
1474 னீடுளி[788] காலமட்டும்[789]
1475 பணியணிந்து யிசக்கியம்மை
1476 பிச்ச[790] பொன்னால் தானிலங்க
1477 உள்வாதலை[791] ஊருமட்டும்
1478 ஓடாமல் விடுவேனோ
1479 மடமடன[792] வேர்வை சிந்த
1480 வணிகேசனோடே கூடி
1481 பெண்டாட்டி வேம்பானால்[793]
1482 பெற்ற பிள்ளை பெரும் பகயோ
1483 பெரும் பகை பாராட்ட வேண்டாம்
1484 பெற்ற பிள்ளை முகம் பாருமென்றாளே.
1485 ஓடுவாநேன் கால் வருந்த செட்டியாரே
1486 உம்மை யொட்டி னாநும் வந்தேன் செட்டியாரே
1487 போடி போடி யென்றீரே செட்டியாரே
1488 பெண்ணைக் கண்டால் பேயிரங்கும் செட்டியாரே
1489 யேற்ற பெண்காண் னாநுமக்கு செட்டியாரே
1490 யென்னோடிணங்கி கொண்டால், தெரியும் செட்டியாரே
1491 கண்டவனோ கொண்டவனோ மாய யிசக்கி
1492 காம சங்கிலி பூட்டாதெடி கள்ளி நீ போடி
1493 கள்ளியென்று யென்னை பேசுநீர் செட்டியாரே
1494 கற்ப்புடயாள் னாநல்லவோ செட்டியாரே
1495 பிள்ளை[794] நல்ல பெண்பிள்ளை பிராயம் காணும்
1496 பேதலிப்பு பண்ணாதேயும் செட்டியாரே
1497 பேதலிப்பு உன(க்)கேதடி மாய யிசக்கி
1498 பிறகே வர சொன்னேனோ பெண்ணரசே போ போ
1499 ஆதரித்தேனோடிருக்க[795] ஆத்தானமோடி[796]
1500 கய்யறியா[797] வெண்பத்திவம்[798] அப்பாலே போம்[799]
1501 அப்பாலே போக வந்தேன் செட்டியாரே
1502 ஆணளக[800] னீரல்லவோ செட்டியாரே
1503 தப்பாவின பேசுகிறீர் செட்டியாரே
1504 சங்கடத்தை தீருங்காணும் செட்டியாரே
1505 சங்கடம் உன(க்)கேதடி மாய யிசக்கி

---

[786] பட்டரஞாண் – பட்ட அரைஞாண்.

[787] பணி – ஆபரணம்.

[788] னீடுளி – நீடுழி – நீடு+ஊழி, நீண்ட வாழ்க்கை.

[789] மட்டும் – வரைக்கும்.

[790] பிச்ச – பச்சை.

[791] வாதலை. I read வாதல் – வாசல்.

[792] மடமடன – மடமட என்று (quickly). An echo word.

[793] வேம்பானால் – விரும்பாமல் ஆனால். The leaves and the oil of the margosa (வேம்பு; Azadirachta indica) are very bitter.

[794] Read பிள்ளை as இளமை.

[795] ஆதரித்தேனோடிருக்க. I emend to ஆதரித்<துன்>னோடிருக்க. Cf. N10.100d, N8.32c, N2.53d.

[796] ஆத்தானம். Unclear; probably ஆத்திரம் – கோபம். Colloq. (M. *āttaram*). Cf. N10.100d, N8.32c, N2.53d. Alternatively, but not likely: ஆஸ்தானம்.

[797] கய்யறியா. I read <வ>கை அறியாமல் and emend accordingly. Cf. N10.100d, N8.32c, N2.53d அறியாமல் பின்பற்றாதே and அதை அறியாமல் பின்பற்றாதே.

[798] வெண்பத்திவம். The text is corrupt and largely unintelligible at this point. I emend on the basis of N10.100d and N8.32c to <பின்பற்றாதே>.

[799] போம் – போவும்.

[800] ஆண் – கணவன்.

1506 சற்றும் உடல் சுளுக்காதே சக்களத்திபோ
1507 பங்கபடுத்தாதேயடி மாய யிசக்கி
1508 பறக்குது யிறகு[801] உயிர்பாவி யுன்னாலே
1509 யிறக்கு முன்னே யென்ன[802] சேரும் சேரும் செட்டியாரே
1510 யேறிட்டு பாற்த்தினக் கொரு[803] முத்தம் தாரும்.
1511 மாறக்குமோ[804] உம்மாசை மனதைவிட்டு[805]
1512 மாயதுயர் தீருங்காண் பளவயாரே[806]
1513 மாய மாய மாய[807] ரூபா விடமயில் பெண் பெருமாள்[808]
1514 பேடமயில் பெண் பெருமாள் பிள்ளை ஒக்காயில்[809] வைத்து
1515 ஓடயதுவுங் கடந்து உத்த[810] மணலாறுமிட்டு
1516 சக்கரை போல மொளி பேசி தன் பிள்ளை முகம் பாருமென்றாரே.
1517 பிள்ளை முகம் பாரும் செட்டியாரே – பிள்ளை[811]
1518 பிள்ளை முகம் பாராமல் பெற்றாதனை[812] பாராமல்
1519 தள்ளி நடக்க மனம் தானாச்சுதோ செட்டி
1520 யெள்ளளவாகிலும் சற்றுமிரங்காதோ
1521 யினி யென்ன ஓடுவது யேளை செட்டியாரே
1522 யெத்தா[813] கோடி காலம் உத்த தவம் செய்தால்
1523 பெற்றெடுப்பாரொரு பிள்ளைதனை செட்டி
1524 அத்தன்மை[814] போலவே பெற்ற மகனோடே
1525 கத்திக் கொண்டு போக காறணமோ செட்டி – பிள்ளை[815]
1526 கண்ணுங்காதளகும் கமல முகத்தளகும்
1527 பெண்ணுக்கரசி பெற்ற பிள்ளையல்லோ செட்டி
1528 யெண்ணுங் கலயுங் கற்று பள்ளிகிருத்தி
1529 யொரு ரெகசியமுண்டு சொல்வேன் – பிள்ளை
1530 வருவீர் வருவீரென்று வளி மேலே நின்றே
1531 நானும் வடக்கு வீட்டிலொரு மடவாளிவளாளே
1532 கருத்தாய் மருந்தயிட்டு கஞ்சி குடியலைத்து[816]
1533 காட்டுக்குள்ளே ஓடிசெய்தாள் வாளாமலே போக – பிள்ளை
1534 பதறி ஓட சொன்னாள் பாவி பளிகாறிதாம் பரமசிவனே
1535 நடு[817] கேளும் கேளும் அசணி[818] வருகுது காண் செட்டியோதனக்கு
1536 அய்யோ கய்யை யெட்டி பிடித்து கொள்ளுதுகாணும் – பிள்ளை
1537 பய்ய நடவும் காணும் செட்டியாரே பய்ய நடவும்காணு
1538 பய்ய நடவுங்காண் பளக நகர் ஊர் தூரம்
1539 பாலன் உமை நினைந்து கதறி அளுகிறான்.
1540 கய்யும் கடுக்குது காண் காலும் நோகுதுகாண்.

---

[801] யிறகு. I read இறக்குது – இறக்கிறது. Cf. N10.101c, N8.32d. Less likely is யிறகு (feather), given the absence of any word introducing a comparison (போல்).

[802] யென்ன – என்னை.

[803] பாற்த்தினக் கொரு – பார்த்து எனக்கு ஒரு.

[804] மாறக்குமோ – மறக்குமோ.

[805] மனதை – மனசை, மனத்தை.

[806] பளவயாரே – பழிகாரன் – செட்டியாரே. These are words spoken by Icakki; cf. N10.101d.

[807] The threefold repetition might be taken as evidence that this text was performed on stage.

[808] A filler.

[809] ஒக்காயில் – ஒரு கையில்.

[810] உத்த – உற்ற.

[811] The echoing entry of the *kuṭam* player. Cf. N10.105a. The entry is marked by a dash.

[812] பெற்றாதனை. I read பெ<ற்றோர்>தனை. Cf. N8.34c பெற்றோர்தனை; N10.105a பெற்றதாய்.

[813] யெத்தா – எத்தனை.

[814] அத்தன்மை – அத்தனமை / அத்தனை.

[815] The entry of the *kuṭam* player.

[816] அலைத்து – அழைத்து.

[817] நடு – நீதி.

[818] அசணி. I read அசதி (drowsiness).

1541 கதறியளூது பிள்ளை கருத்தாக தேடுது காண் – பய்ன...ண[819]
1542 அளவேண்டா மகநே னாகப்பா[820] செட்டியகண்ணே.
1543 அளவேண்டாம் விளவேண்டாம்
1544 அப்பச்சா[821] கொடுவராத[822] பாலுண்டு பளமுண்டு
1545 பஞ்சமுற்தமுண்டு[823] சீனி சிங்கம் பளம்[824] சிறந்த கனிகளுண்டு போதவாரியுண்ண[825] புகள்[826] தருவார் காணும்
1546 அள[827]கடைக்குளிருத்தி யுன்னை கடுஞ்சாக்கும்[828] வேண்டி[829] உனக்கு பக்கறை[830] முதலும் உன்னாணை[831] தருவார்காண் அடக்கி[832] வாணுபம்[833]
1547 செய்ய ஆன பளகயில் போனால் தெரியும் அப்பான்[834]
1548 மஞ்ச குளிக்க தந்த பணத்தை
1549 வட்டமிட்டு தாரும் செட்டியார் பிள்ளை
1550 உம்மை நினைந்து உருகுதே பிள்ளை
1551 உடப்பு பிறப்போடே[835] பிறவாத நீரோ
1552 அறுத்தாக்கால் கெட்டாத[836] சாதியல்லோ னாமள்
1553 அனுதாரோம்[837] யில்லையே வணிகேசா உமக்கு
1554 குளந்தய கண்ட பொளுதிலே செட்டி
1555 குத்தி வயிற்றிலடி(த்) தோடி போனாங்.
1556 போனான் பளக நகர்கிட்ட முடுக[838]
1557 பொல்லாத பாவி அகன்று போவாளோ
1558 வீணிலே உயிர் கொடுக்க வா வந்தேன்
1559 வேறுவர கெட்டவளே மாய யிசக்கி
1560 கண்ணும் விறியாத்து[839] பக்கறயும் கொண்டு
1561 கணவர்[840] காணுமல[841]காட்டோடே[842] ஓட
1562 ஓடை மணலாறு ஓடை கடந்து

---

[819] பய். Em. பய் <யாநட>. The missing text containing the *kuṭam* player's entry is restored on the basis of N10.109.a-b.

[820] நாகப்பா. A proper name.

[821] அப்பச்சா – அப்பச்சி+ஆ (father; *TL*). According to a native speaker of Kan̲n̲iyākumari district, the word is rendered as "grandfather," but I find "father" preferable here. Cf. N10.109c-d, N8.36b அப்பச்சர்.

[822] கொடுவராத. Em. <கொடுவந்த-கொண்டுவந்த> on the basis of N10.109c-d and N8.36b.

[823] பஞ்சமுற்தம் – பஞ்சாமிர்தம்: வாழைப்பழம், தேன், சர்க்கரை, நெய், திராட்சை.

[824] சிங்கம் பளம் – வாழை வகைகளுள் ஒன்று.

[825] போதவாரி – போதுமளவுக்கு.

[826] A filler.

[827] அள. Displaced. The text is highly corrupt and misleading at this point. N10.109d shows that அள is a remnant of அழவேண்டாம், and belongs to the previous line and sentence. In N10, the word is written in brackets and signals the echoing entry of the *kuṭam* player. I emend according to N10, assigning it in the translated text to the preceding line.

[828] சாக்கும். A scribal error. Read சரக்கும்.

[829] வேண்டி – வேண்டிய.

[830] பக்கறை – பக்கரை, பை. Tirunelvēli/Kan̲n̲iyākumari dialect.

[831] உன்னாணை – உன் மீது ஆணை (I swear an oath to you). ஆணை < Skt. *ājñā*.

[832] அடக்கி. Read here உள்ளடக்கி (to pack, to stow away).

[833] வாணுபம். I read வாணிபம் – வணிகம் (business; Cre-A).

[834] அப்பான் – அப்புறம்.

[835] உடப்பு பிறப்போடே – உடன்பிறந்தவர்.

[836] கெட்டாத – தாலி கட்டாத.

[837] அனுதாரோம் – அனுதாபம்.

[838] முடுக (in haste, with speed).

[839] விறியாத்து – கறுத்து. See N10.111c.

[840] கணவர். A scribal error. Read கண்டவர், in line with N8.37b.

[841] காணுமல – காணாமல்.

[842] காட்டோடே – காட்டிலே.

1563 உற்[843]பளகையூர் தோப்புயும்[844] கண்டான்.
1564 தேறினாங் சிந்தை தெளிவாக செட்டி
1565 சீவன் கரயேறலா மினியென்னா[845]
1566 நாவிலடி[846] தோப்பு[847] கடந்தே நடந்து
1567 நல்ல தோர் செட்டி பிறகால் வரவே
1568 யிசக்கி நடந்து வளியை மறித்து
1569 யிரு போக ஒட்டேன் யிருந்து போமென்றாள்.
1570 வளியை மறியாதே மண்ணவா(ய்) போடி
1571 மாலையிட்ட மணவாளன் தேடி வருவான்.
1572 தேடியல்லவோ வந்தேன் ஆடவரே உம்மை
1573 திரும்பி ஒரு வாற்த்தை செப்புங்காண்வென்றாள்.
1574 மடமடன[848] செட்டி யிதினிடயில்
1575 வருவது கேள்வனுட[849] பிறகே
1576 மடி பிடியாய்[850] மாய யிசக்கி
1577 வருவது கேள்வனுட பிறகே
1578 கலீர்கலீரேன தண்டை சிலம்புகள்
1579 கைதனிலொரு குழந்தையுமாக
1580 திருதிடென[851] யென மணவாளர்
1581 செப்பிட ஒரு வாற்த்தய கேளு
1582 தென்பளவை ஊரது காணும்
1583 தெரியு காண் மேற்கே யென்றார்.
1584 வம்பிலே உயிர் போகாது காணும்
1585 வாற்த்தை சொல்லும் கேளும் வணிகேசா
1586 தம்பியல்லோ பெற்று யெடுத்தேன்.
1587 தனிப் பளவை ஊரது கடயில்
1588 சகல வகையானது முண்டு
1589 சதங்கை [852]சேறாடியு முண்டு
1590 தரன் ன...ண[853] வகையானது முண்டு
1591 சகலது வேண்டிடு வோனாமள்
1592 பண்பு கெட்ட மொழி களுரைத்தாய்.
1593 பளிகாறி மாய யிசக்கி
1594 பரிசி கெட போறாய் நீதான்
1595 பளகையூர் தனிலே வந்தால்
1596 யிடவளியில் யென்னை விடு
1597 யெங்கயும் நீ ஓடிப் பிளை
1598 நில்லு நில்லு யென்று சொன்னாய்
1599 நிற்ப்பேனோ செட்டியாரே
1600 நெடுந்தூரமதனில் நடந்து
1601 நெஞ்சியது நோகுது காண்
1602 தகையேறி போவோம் வாரும்

---

[843] உற் – உற்ற. Cf. N10.111c, N8.37b-c.

[844] தோப்பு – சோலை.

[845] சீவன் கரயேறலா மினியென்னா – சீவன் கரை ஏறலாம் இனி என்று.

[846] நாவிலடி – நாவல் அருகே. நாவல் – மரவகை. Cf. N10.111d, N8.37c நாகல். According to T.M.P. and other local people, நாகல் and நாவல் are one and the same tree; the letters க் – வ் are interchangeable. By contrast, *TL* has two separate entries: நாவல் (*Eugenia jambolana,* a jaumoon-plum tree) and நாகல் (cannonball tree).

[847] தோப்பு. M. *tāppu.* According to T.M.P. the term is only in usage with reference to தேங்காய் தோப்பு (coconut groves).

[848] மடமடன. An echo word.

[849] கேள்வன் – கணவன்.

[850] மடிபிடி. See *TL* s.v.

[851] திருதிடென. This can mean either: (1) திருதிரு என்று (a guilty person's look when caught red-handed); or (2) திடுதிடு என்று (swiftly). Here the latter seems preferable. Note again that டு and ரு are interchangeable syllables (see footnote to line 1556).

[852] சேறாடி. A rare word.

[853] Some text is missing. Other versions are silent.

1603 தளுத்த[854] மாமயிளி[855] லிருவும்
1604 யேலமே[856] னாங் சொன்னதெல்லாம்
1605 யேறாதோ உன் செவியில்
1606 யீஸ்பரனாரறிவார் காணும்
1607 யிருபேரும் செய்த முறை
1608 யினவே வளி புலம்பி
1609 யேங்கி விளுந்தோ டலுற்றாரே.
1610 அறிந்து முறிந்து செட்டி
1611 அல்லவென்றென்னை அகத்தி[857] விட்டு
1612 பறைந்தீர்[858] நம்மூரை விட்டு
1613 பளக நகரதில் சொல்லுமுன்னே[859]
1614 யெறிந்த புகளான
1615 யெப்பு[860] முண்டு மெத்த யிளையுமுண்டு[861]
1616 பிறிந்தீரே யென்னை விட்டு
1617 பெற்ற பிள்ளை முகத்தயும் பாராமல்
1618 ஆக்ஷாக்ஷி பேச்சாச்சாக்ஷி[862]
1619 ஆலலோற்க்கும் நல்ல யிருக்காக்ஷி[863]
1620 பேச்சாக்ஷி[864] உம்மாணை[865]
1621 பொன்னும் விளக்க[866] தொட்டாணை யிட்டீர்[867].
1622 வாக்கான[868] வேச அய்யர்[869]
1623 மனம் வைத்தீரே உறவத்தீரே[870].
1624 நோகாதோ யென் மனந்தாம்
1625 நொந்தாலுமக்கு பலி யாதோ
1626 பலியாதோ யெலி யளுதால்
1627 பக்ஷிக்க[871] வந்த பூனை விடுமோ.
1628 கலியோ கலியுகமோ
1629 காட்டுக்குள்ளே விளுந்தோடுகிறீர்.[872]

---

[854] தளுத்த – தழைத்த.

[855] மாமயிளில் – மரம் நிழலில்.

[856] ஏலமே – ஏலவே.

[857] அகத்தி – அகற்றி.

[858] பறைந்தீர். I read பறந்தீர். Cf. N10.115a, N8. 39a.

[859] சொல்லு. A scribal error. Read செல்லு.

[860] யெப்பு. I read எய்ப்பு. Cf. N10.115a-b எப்பும்; N8.39a எய்ப்பு.

[861] யிளையுமுண்டு – இளைப்பும் உண்டு. Cf. N10.115a-b, N8.39a.

[862] ஆக்ஷாக்ஷி பேச்சாச்சாக்ஷி. Unclear, but apparently a phrase of lament. The possible meanings are: ஆச்சா(ள்)–ச்சி (mother; *TL*) + பேச்சாச்சு (become the talk of [the mothers]); or perhaps சாக்ஷி – சாட்சி (eyewitness). Cf. N10.115b, N8.39b ஆச்சாச்சு பேச்சாச்சு (Whatever I wanted to tell, I told; there is nothing more to say. [Spoken in an angry mood]).

[863] யிருக்காக்ஷி. I read இருந்தபெண்கள். Cf. N10.115b, N8.39b.

[864] பேச்சாக்ஷி – பேச்சாச்சு. Cf. N10.115b, N8.39b.

[865] உம்மாணை – உன் மீது ஆணை.

[866] பொன்னும் விளக்க. This could mean "golden lamp," but I prefer பொன்னும் வெள்ளியும், as in the other versions. Cf. N10.115b, N8.39b. This is all the more persuasive as taking a vow in this manner is customary among the merchant community.

[867] ஆணை யிட்டீர் – சத்தியம் பண்ணுதல்.

[868] வாக்கான – வாகான – அழகான.

[869] வேச அய்யர் – வேசையின் மேல்.

[870] உறவத்தீரே. This can mean either: உறல்/உறவு வைத்தீரே (you were intimate); or, alternatively, உறவு அற்றீரே (you broke off the relationship). Assuming the first possibility, the full line would read: "You started a relationship [...] and became intimate," whereas the latter would read: "You started an intimate relationship but broke it off." Both readings are in themselves plausible, but in the context of the next line, 1624, the latter seems preferable. See also N8.39.b-c, N2.1239 வாகான வேசையரால் – நீரும் வைத்தீ ரேவுற வறறீரே. Cf. N10.115c வாகானவேசையின்மேல்மனமதுதான் வைத்தீரே.

[871] பக்ஷிக்க – பட்சிக்க – உண்ணுதல் < Skt. *bhakṣ*.

[872] I read the phrase as in N10.115c and N8.39c என்னை காட்டுக்குள்ளே விட்டு ஓடுகிறீர். I emend to <என்னை>காட்டுக்குள்ளே<விட்டு>.

பொலி காறி[873]னா நுமக்கு
பொங்காமல் பாலு பொலிந்திருக்க
சலியாதோ யென் மனந்தாம்
சந்தியில் பந்தாடலாகாதோ[874]
ஆற்க்க முடயவள்[875] காண
அஞ்சி வயதிலே வாள்க்கபட்டேன்[876].
னோக்கம் பலதானாள்[877]
நுன்பலம்[878] சொல்லியே பின் துடர்ந்தாள்.
துடந்தாளடந்தேறி செட்டி
கொள்ள போறேன் செட்டியாரே
படந்த[879] புலி போலே
பளக நகரதில் சொல்லுமுடனே[880]
மடந்தை கிளி மொளியாள்
மாய யிசக்கியும் பின் வரவே
பளகை நகரடுக்க
பண்பான ஆத்தங்கரயுமிட்டு[881]
உள் வரகரயாள்[882]
உற்றதோர் மாட்டுமந்தை கடந்து
பதறி வணிகேசன்
பக்கறை தோளிலடிபடவே
மடவார்கள் யிறந்து நிற்க்க
வணிகேசன் வெகுண்டு வருகிறதை
பதறி அவனோடி
பண்டுள்ள முன்பு வளக்குகளை
ஒருப்போலே தான்கூடி
ஊரிலிளந்தாரி மார்களுடன்[883]
யிளைத்து வணிகேசன்
யேங்கி மனமது தள்ளாடி
குடம்தான் சுமந்ததனம்[884]
கோதை நல்லாளென்னை தின்னாமல்
ஊராருடன் கூடி
உத்த தலைவரி மார்குடநே
பேரான் அம்பலத்தில்
பேசும் கணக்கை பறைந்திருக்க
ஆரோ[885] உயிர் காற்ப்பார்
அடித்து துடயும் கொண்டே பதறி
விளுந்தான் தறை தனிலே

---

[873] பொலிகாறி. Lexically unclear. The word may mean பொலிகடா (reckless person who leads a loose life; *TL*). T.M.P. suggests the meaning போலிகாறி (duplicate, resemblance), but in the context of the next lines this interpretation seems unlikely.

[874] பந்தாடலாகாதோ – பந்தாடலாக்காதே.

[875] ஆற்க்க முடயவள். I readஆக்கமுடையவள்.

[876] வாள்க்கபட்டேன் – வாழ்க்கைப்பட்டேன்.

[877] பலதானாள் – பழுதானாள்.

[878] நுன்பலம். Unclear; perhaps உன் பலம்.

[879] படந்த – படர்ந்த.

[880] சொல்லுமுடனே – செல்லுமுடனே.

[881] ஆத்தங்கரயுமிட்டு – ஆற்றுக்கரை விட்டு.

[882] கரயாள் – கரையாளர்.

[883] இளந்தாரி மார்கள் – இளையவர்கள்.

[884] சுமந்த. Tirunelvēli dialect.

[885] ஆரோ – யாரோ.

1667 விண்ணாகெறங்கி[886] உண்ணா கெரிந்தான்[887] பத்திவிளுந்திடவே[888]
1668 தலப்பாவும்[889] குலைந்து நிலத்தில் விள
1669 சேற்ந்து[890] விளுந்தவனை சூள்நின்றார் கெட்டிதா நெடுத்தார்[891].
1670 கெட்டி யெடுப்பளவில்[892]
1671 கீளே கிடந்து யிளகாமல்[893]
1672 தட்டி முட்டி பாற்த்து
1673 தலைமுட்டு முடைந்தவநேது சொல்வான்.
1674 யெட்டி யெட்டி பாற்த்து
1675 யேக்கமும் தான்தெளிந்தேது சொல்வான்.
1676 யிசக்கி யென்று வணிகேசன் அவனுரைத்தபோது
1677 யிருந்த கரயாளர்வர்[894] யேங்கி பதறி விட்டார்.
1678 பதறி மனந் தெளிந்து உளவா[895] காயாளரெல்லாம்
1679 பார் தொங்கல் வேட்டியது யிடுப்பில் கட்டி சமைத்தார்.
1680 யெதிர் அவள் வரட்டும் யெல்லா பேரும் னாமள் கூடி
1681 யெடுத்தா(ர்) தடிக் கம்புகள் அடித்தவர்கள் முறிக்க
1682 முறிக்க வேணு மென்று சொல்லி காயாளரெல்லாம்
1683 மோகத்துடன் மறு[896]வேசம் யெடுத்தாளிசக்கியம்மை
1684 யிடுக்கும் குளந்தை ளுக்கு[897] பணிவகயை கேளும்[898]
1685 யீசன்தனை நினைத்தாளே திருமனதிலுன்ன
1686 அன்று சிவ னார்தாம் நினைத்ததுனகென்று[899]
1687 அமைத்தபடி[900] அரயில் அரஞாண் மின்ன
1688 யெடுத்த மகனுக்கு இலம்பல[901]பரட[902]
1689 யேற்ற சொற்ன[903] வாளியோடு மோதிரமும் மின்ன
1690 பகல் ஒலிலிங்க பளபளன்று மின்ன
1691 சேசமாக[904] யிசக்கியம்மை பூண்ட பணியெல்லாம்
1692 குளய[905]கொண்டைக்குமேலே கொளுந்து பிக்ஷி[906] சூடி
1693 கூடை[907] கம்பிகர[908] சேலை நிலத்திலே துவள

---

886 விண்ணாகெறங்கி – விண்ணாக்கு இறங்கி. விண் நாக்கு (tip of the tongue).

887 உண்ணா கெரிந்தான் – உள்நாக்கு எரிந்தான்.

888 Many lexical questions remain unresolved in this line. The other versions are silent.

889 தலப்பாவும் – தலைப்பாகும்/தலைப்பாகை.

890 சேற்ந்து. I read சோர்ந்து – தியங்கி. The other versions are silent on this point. N10.117b (வசனம்) agrees with the base version N1: மயங்கிதியங்கிபேச்சுமில்லாமல்மூச்சுமில்லாமல்கீழேவிழுந்தான்இப்படி.

891 கெட்டிதா நெடுத்தார் – கட்டி எடுத்தார்.

892 யெடுப்பளவில் – எடுக்கையில்.

893 யிளகாமல். Cf. N8.40c, N2.67d மிளகாமல்.

894 கரயாளர்வர் – கரையாளர்.

895 உளவா. I read உள்ளவர்.

896 மறு - மாறு.

897 குளந்தை ளுக்கு. Read குழந்தைக்கு.

898 One would have expected this line to fall between lines 1686 and 1687.

899 உனகென்று – உனக்கு என்று.

900 அமைத்தபடி. A filler.

901 இலம்பல. I suggest இலம்ப-தல் – சிலம்பு-தல் (to make a tinkling sound), and read சிலம்பிய.

902 பரட. I read பரடு – காற்கரண்டை (ankle; *TL*). This is an old word found in the Tamil *kāppiyam Cīvakacintāmaṇi* v. 2445.

903 சொற்னம் – சொர்ணம் – பொன்.

904 சேசமாக. I read விசேஷமாக.

905 குளய – குழைய.

906 பிக்ஷி – பிச்சி – மல்லிகைவகை (*Jasminum grandiflorum*; *TL*). Colloq.

907 கூடை. This lexical question remains unresolved. The word is left untranslated. Perhaps கூறைநாடு (a village near Mayavaram noted for the manufacture of sarees; *TL*), whence the sense would be "Kūṟaināṭu-produced sari." கூடை (basket) is unlikely in the given context.

908 கம்பிகர – கம்பிகரை. See Cre-A.

1694 அமுற்த வாயில் பாக்கு வெத்திலை போட்டு மின்ன
1695 அன்ன(ம்) போல் கரயாளர் முன்பில் வந்தாளே.
1696 யிசக்கி யென்றென்னை சொல்ல யெளுந்து தோனாவுமக்கு[909]
1697 பதைக்கிறீர் வேசை அய்யோ பாற்த்த யாரனபின்ற[910]
1698 விசக்கிறீர்[911] அய்யோ கெட்டேன் வெருட்டுறீர் யென்னபாவம்[912]
1699 மசக்கியே[913] ஊரார[914] கேள்க்க மங்கையும் திகைக்கலுற்றாளே.
1700 கற்ப்புள்ள திறிய[915] செட்டி காளி[916] யென்றிவளை சொன்னான்.
1701 கற்ப்புள்ள திறியை[917] யெண்ணி ஊராரும் கேட்டிருந்து
1702 நற்ப்புள்ள[918] யிசக்கி சொல்லும் வாற்த்தயை மிகவும் கேட்டு
1703 கற்ப்புள்ள பளவயாரும்[919] நடுவரும்[920] திகைக்கலுற்றாரே.
1704 யெந்த ஊரு யெந்த தேசம் யேதுகுடி யேதுகுலம்
1705 தங்கள் தந்தைதாயாருடனித்திரு[921] பேரும் நீங்கள்
1706 வந்த வரலாறயெல்லாம் வகப்படியே[922] சொல்லுமென்று
1707 அந்த முள்ள[923] ஆனந்தனும் அடி தொளுது செப்புவாநே[924]
1708 செட்டி பதினாயிர செட்டி யெண்ணாயிரம்
1709 செட்டி யிளம்[925] செட்டி நீட்டின்[926]
1710 கைகளுக்கு நிறய சொற்ணம் கொடுப்போம்
1711 ஊற்க்கமுள்ள[927] நற்குலத்தில் உள்ளத்தில் தான்பெரிய
1712 மாத்தமில்லா நகேந்திரன்[928] மகனாங் காணுமாலவரே
1713 நாகபிள்ளை யெங்களப்பா னாடறியவே யினக்கு
1714 போகு முன்னே சொன்னதொரு புத்திதன்னை கேளாமல்
1715 பாகாரும் மொளிமடவார் பளிகாறி முளு[929] நீலி
1716 யிசக்கி யென்னை கொல்ல வந்தாள் அடைக்கலமுண்டில்[930] பிளைப்பேன்.

---

[909] எழுந்துதோநாவுமக்கு – எழுந்ததோ நா(வு) உமக்கு (Does your tongue rise?, i.e. Does your tongue dare?).

[910] யாரனபின்ற – யார் அனுப்பினார் என்று.

[911] விசக்கிறீர் – வியக்கிறீர்.

[912] The wording of lines 1697-8 is quite different from that of N10.118d, N8.40d, N2.68b-c, but the content Icakki wants to convey is not.

[913] மசக்கி – அழகு முதலியவற்றால் மயக்குபவள். Colloq. See *TL* s.v.

[914] ஊரார – ஊராரை.

[915] திறிய – திரி – பெண் < Skt. *strī*.

[916] Note here காளி (the goddess Kāḷi), in contrast with N10.119a, N8.40d, N2.68b-c கள்ளி (clever, wicked woman).

[917] Partially illegible. The hand-written Ms. has: ற்ப்புள்ள றியை. I complete this as follows: em. <கற்ப்புள்ள திறியை>; திறியை – திரி – பெண் < Skt. *strī*.

[918] நற்ப்புள்ள. Unclear. I read நட்புள்ள. The other versions read மெய்ப்புள்ள (proving); see N10.119a-b, N8.40d, N2.68c. This latter suits the context better.

[919] Note also here a slight deviation from the other versions (N10.119a-b, N8.40d, N2.68c), which read: நற்ப்புள்ளபழகைஊரில் நடுவரும்.

[920] நடுவர் – நியாயாதிபதி (judge).

[921] Partially illegible. I read as in N10.119b and N8.41a தனித்திருபேரும்.

[922] வக – வகை.

[923] அந்தமுள்ள – அழகான < Telugu *andamu* (beauty; see *TL*). Cf. N10.119c அந்தமுடன்; N8.41a அந்தவுடன். Though அந்தமுள்ள in the sense of அழகான (handsome) is not in daily usage, and though அந்தவுடன் (immediately) would be a more usual expression at this point, I do not emend.

[924] செப்புவாநே – சொல்லுவானே.

[925] The text is corrupt and largely unintelligible. I read, therefore, according to N8.41a, N2.69a எண்ணாயிரஞ்சேரிளஞ்செட்டி ஏழாயிரமாம் இளந்தாரி மன்னர் பின்னர் குலத்துதித்த மாநாகன்றன் மகன்நானே. N10.119d reads: எண்ணாயிரம்செட்டி இளம்செட்டி ஏளாயிரம் செட்டி இளந்தாரி வண்ணர் வணிகர் குலத்துதித்த மாணாகன் செட்டிமகன்.

[926] நீட்டின். I read நீட்டின.

[927] ஊற்க்கமுள்ள – ஊக்கமுள்ள.

[928] நகேந்திரன். I read this as a corruption of மாநாகன்றன் (N8.41.a) and emend accordingly.

[929] முளு. I read மூளி, a term of abuse. Other texts leave out this line.

[930] அடைக்கலமுண்டில் – அடைக்கலம் உண்டால்.

செட்டி யவனுரைத்தபோது தேன்மொளி யிசக்கியம்மை
கட்டளகி யிசக்கியம்மை கைகுளந்தையுமிடுக்கி
யிட்ட[931] முட்டாங்கு[932] மளியாமல்[933] யிச[934] வரம்பும்[935] குலையாமல்[936]
செட்டியயும் பளியாமல் செந்திருவாய் திறந்தாளே.
அண்ணரே கேளுங்கள் அடியாள் னாங் பட்ட சன்ன[937]
மண்பிறந்த பூவுலகில்[938] மனு[939] பிறந்த வய்யகத்தில்
பெண் பிறந்து னாநொருதி பெருக அகப்பட்டதெல்லாம்
யெண்ண மெத்த செய்தி யெல்லாம் யெடுத்து[940] கேளும் அண்ணே
நாக செட்டி மகனிவர் காண்
கற்ப்பக செட்டி மகள் னாங்காண்
யெங்களுட மனயதிலே
யிவருடய அப்பக்ஷாதான்[941]
பெண் பேசி வந்தாகள்[942]
பிரிசமுடன்[943] யிவரப்பக்ஷா
கடைக்கிருக்க மதியறியான்
காவாலிகள்[944] வரிவன்[945]
வெள்ளியுரை யறியான்
வெங்கலத்தின்[946] மாத்தறியான்
உள்ளபடி நிறை[947] போட்டு
உடி[948] நறுக்க மதியறியான்
யீயம் விலையறியான்
யிரும்பு பித்தாளை[949] யறியான்
வெள்ளி கோல் பிடித்தறியான்
வித்து[950] வாணிபம் செய்தறியான்
மனயாளென்றென் வீட்டில்
வந்திருக்க மதியறியான்
கலியாணம் செய்த அன்றே
காவாலி புத்தி கொண்டு
கலியாணம் செய்ததுதான்
காசினியோர் தானறியார்.
அசல்[951] வீட்டில் போயிருந்து
அவளொருதி பளிகாறி.

---

[931] யிட்ட. I read யிட்டு.

[932] முட்டாங்கு. I read முட்டாக்கு – முக்காடு. Other versions read முட்டாங்கு too.

[933] மளியாமல். I read அழியாமல். Cf. N10.120b, N8.41b.

[934] யிச. I read இயல். Cf. N10.120b, N8.41b இயல், இயல்பாய்.

[935] வரம்பு – ஒழுக்கம் (rule of conduct, morality).

[936] Many lexical questions remain unresolved in this line.

[937] சன்ன – சென்மம் < Skt. *janman.* Cf. N10.120c பட்டதல்லாம்; N8.41b பட்டசளம்; N2.69c பட்டசளன்.

[938] மண்பிறந்த பூவுலகில். This part of the phrase is different from what is found in other versions. N10.120c, N8.41b, N2.69c read: மண்ணை அளந்த மாலறிவார் (the god who measures the Earth).

[939] மனு. I read மனுசர் – மனிதர். Cf. N8.41b மனுக்கள்.

[940] யெடுத்து. Read எடுத்துஉரைக்க. I emend on the basis of N10.120c, N8.41c, N2.69c.

[941] அப்பக்ஷா – அப்பச்சர் – அப்பச்சி.

[942] வந்தாகள் – வந்தார்.

[943] பிரிசம் – பிரியம்.

[944] காவாலிகள் < Skt. *kāpāliṇ.*

[945] கள்வரிவன் – கள்வர் இவன்.

[946] வெங்கலத்தின் – வெண்கலத்தின்.

[947] நிறை – தராசு.

[948] உடி. Obscure. Probably it should be read as படி – தராசின படிக்கல் (weight for scales; *TL*). Other versions are silent.

[949] பித்தாளை – பித்தளை.

[950] வித்து – விற்றல்.

[951] அசல் – அயல் – அயலகம்.

யென் வீட்டில் வாராமல்
யேசாதி[952] மருந்தயிட்டு[953]
மருந்திடுமுனாளயிலே
மன்னவரும் நானுமாக
பதமாக[954] யிருக்கயிலே
பாலகனை பெற்றெடுத்தேன்.
யெங்களம்மை மாபாவி யேந்திளயாள் நெட்டூரி[955]
பங்கப்பட யிவர்தமக்கு யிளனு வாரி[956] மாலையிட்டான்.[957]
கூத்தியிட்ட[958] மருந்தாலே கொடுவிறி[959] கொண்டோடி வந்தான்.
பாற்த்திருக்க மாட்டாமல் பத்தி வந்தேன் பளகயிலே
நாத்திசயும்[960] உங்களுட னாமமெல்லாம் கேள்ப்பதற்க்கு
சாத்தினர்[961] சொல்லி வளியனுப்பும் சந்தோசமாக அண்ணே.
அண்ணேயண்ணே பளக நகர் காயாளன்மாரே
ஆணளகன் கோட்டி கொண்ட காரணத்தை கேளும்.
பொல்லாத பாவி சொல்லனும் வாற்த்தய கேளாதே
புத்தி யினாலுங்களை மருட்டுகிறாளண்ணே
புத்தியதுதான் படித்து பட்டு கொடுத்தேனே.
பொல்லாத பாவிக்கு கைபிடிக்கவும் கொடுத்தேன்.
கைய்யி பிடித்தாளென்று சொல்லுகிறாளண்ணே
காட்டுக்குள்ளே வாறபோது கோட்டி கொண்டாளென்னை
கோட்டி கொண்டல்லவோ பிள்ளை பெற்றதை கண்டீரோ
குவலயத்தில்[962] அனபேற்க்கும் உள்ளமுறை காணும்
ஊதாரியென்றென்னை சொல்ல னாணுதே உடம்பு
உளவர் காயாளரே பளூதில்லாமல் கேளும்
கேளுமென்று சொல்லுகிறாள் மாயிசக்கி யிவள்தான்
கெட்டி காறியென்று சொல்லிவிட்டு கொடாதேயும்
விட்டு கொடாதே படிக்கு தொட்டு கையதை பிடித்தீர்
பாவம் கெட்ட வேயி[963] பிறந்தாய் பளிகாறி யிசக்கி
பண்டு உன்னை கண்டறியேன் பாதகத்தி[964] உன்னை
உன்னமுன்ன பேசுகிறாய் ஊர் பளகைதனிலே
ஒத்திருந்ததறிவீரோ கத்தி கொள்ளலாமோ
தருமமுள்ளவரிடத்தில் தானாக சொல்லும் பலகையாரே
சாங்கம்[965] சொன்ன தெல்லாம் காணபோறீர் காணும்பளவயாரே
அருமயுள்ளவர் அதிய[966] நீலி காணும் பளவயாரே
அளிவாள கைதனிலே தள்ளி கொடாதிங்கோ பளவயாரே

---

952 யேசாதி. Unclear. I read தாதி – தாசி. Cf. N10.122b, N8.42b ஏந்திழையாள்.

953 மருந்தயிட்டு – மருந்தை இட்டு.

954 பதமாக – இன்பமாக.

955 *neṭṭūri* < Skt. *niṣṭhura.*

956 யிளனுவாரி. Obscure; probably an idiomatic expression for "spinning a lot (வாரி) of lies (=tall tale; the secondary meaning of yarn=இழை)." The bow-song singer T.M.P. suggests a meaning he paraphrases as எங்கள் அம்மை பொய் சொல்லி ஏமாறியதால் (because she cheats by lying). The other versions are silent on this word.

957 Cf. N10.121d, N8.42a. These versions deviate slightly. N10.121d readsஎங்களம்மைமாபாவிஎனைகெடுத்த நெட்டூரி/ கொடுப்பேன் பெண்கொடுப்பேன்என்று கூறிஎன்னை மாலையிட்டார் (My mother, that hard-hearted woman who has ruined me, great sinner [that she is], said over and over, "I'll give the girl." When she said this, he garlanded me). This whole phrase is displaced, and should appear after line 1740.

958 கூத்தி – வேசை.

959 விறி – வெறி.

960 நாத்திசயும் – நால் திசையும்.

961 சாத்தினர். Unclear. I read ந்யாயம்.

962 குவலயத்தில் – பூமியில் < Skt. *ku-valaya.*

963 வேயி – வேசி.

964 பாதகத்தி – பாதகி. Colloq.

965 சாங்கம் – சாங்கமாய் – முழுதும்.

966 அதிய – அரிய.

1784 தள்ளி கொடுப்பதென்ன பிள்ளை[967] இரங்காதே அண்ணமாரே
1785 தாலி கெட்டி கொண்ட கணவனிவர் காணும் பளவயாரே
1786 அஞ்சி வயதிலென்னை கொஞ்சி மாலை யிட்ட கணவன்காணும்
1787 ஆகாதென்று யென்னை விட்டு போறார் காணும் பளவயாரே
1788 கலியாணம் செய்யவில்லை கையும் பிடிக்கவில்லை அண்ணன்மாரே
1789 யிடகாட்டில்[968] தின்னவந்த யிசக்கி யிவள் காணும் அண்ணமாரே
1790 அறியாமலு தரை[969] பேசுகிறாள் அண்ணன்மாரே
1791 ஆத்தி பாத்தி[970] யெல்லாம் கூத்துகிறைத்துவிட்டார் அண்ணமாரே
1792 பண்டு யிவளை கண்டறியேன் அண்ணன்மாரே
1793 பாவி கய்யில் கொடுத்தால்
1794 ஆவி உயிர் போவுங்காண் பளகையாரே
1795 பளகை ஊராரே நடுவரே
1796 பாக்கிய முள்ளவரே
1797 வளமயாக வல்லோ வளக்கயும்ககளதளைக்க[971] சொல்லும்
1798 யிளம் பெண்ணிவள்தான் யிசக்கி மசக்குகிறாள்[972].
1799 களவு சூக்ஷமுண்டால்[973] நடுவரே கண்டு சூக்ஷித்து[974] யாரும்
1800 சூக்ஷியம்[975] பாற்ப்பதுண்டால் முளுதும் அணை[976]கெட்டுப் போனதென்ன
1801 வாக்கறியாத செட்டி யினத்[977]தள்ள மாகள்[978] பேசுகிறான்.
1802 போக்கும் நீக்கறியான் கையய பிடித்த பலந்தானோ[979]
1803 மூக்கிலே கோப(ம்) கொண்டு திரிவான் மொளிவானதற் மொளிவான்[980].
1804 அறமவைத்து[981] பேசுகிறாள் அவள் பேச்சை கேளாதிங்கோ
1805 உறவு மனாநறியேன் யிவளுட ஊரும் அறியேனாங்
1806 கறயுற்ற வேல்விளியாள் கன சூக்ஷக காறியண்ணே
1807 சிறயிலடயுமடா[982] தேசம் அளியும் அண்ணே
1808 தேசம் நகயாதோ சிறயிலடைத்ததுண்டால்
1809 யெண்ணாமல் யெண்ணுதடி உனது யிந்திரசாலத்தை கண்டு
1810 அண்ணாந்து பாராதே அங்கம் பறக்குதெடி
1811 மண்ணவா[983] நீ போடி உனை கொண்ட மணவாளன் தேடானோ
1812 தேடியல்லோ துடங்தேன் திருத்தாலி தானிலங்க[984]
1813 நாடுகரையேறி நாங்[985] கள்ளி ஆநேனே.
1814 பாடுபலதும் பட்டேன் யென்னை பரிசிகெடுத்தீரே[986].
1815 கூடிமுனாளொரு னாங் யிருந்த குணம் அறிந்தீரில்லை.

---

[967] பிள்ளை இரங்ாதே. Cf. N10.129b தள்ளிகொடுப்பதல்லாம் உங்கள்பெற்ற பிள்ளைக்கல்லோ அண்ணன்மாரே (What does he mean by “pushing (him into my hands)”? (Does he) have no compassion for (his) child, O Elder brothers?).

[968] யிடகாட்டில் – இடைக்காட்டில்.

[969] தரை. A filler.

[970] ஆத்தி பாத்தி – ஆஸ்தி பாஸ்தி.

[971] வளக்கயும்ககளதளைக்க. I read –யும் மக்கள் தழைக்க.

[972] மசக்குகிறாள் – மயக்குகிறாள்.

[973] சூக்ஷம் – சூட்சுமம்/சூட்சம் < Skt. *sūkṣma*.

[974] சூக்ஷித்து – சூட்சித்து.

[975] சூக்ஷியம் – சூட்சி, வஞ்சகம்.

[976] N10.123d, N8. 42c, N2.71c read சுணை (sense of shame).

[977] யின – எனை – என்னை.

[978] மாகள். Corrupt. I emend to <வம்புகள்> on the basis of N10.124a, N8.42d.

[979] பலந்தானோ – பலன்ந்தானோ.

[980] மொளிவானதற். I read மொழியாதை. Cf. N10.124a மொழிவதவனறிவான்; N8.42d மொழிவதறமொழியான்; N2.71cd மொழிவதற்மொழிவான்.

[981] அறமவைத்து. I read அறவைத்து – தந்திரமாக (cunningly). Cf. N10.124c அறவச்சி; N8.42d அறவச்சு.

[982] சிறயிலடயுமடா – சிறையில் அடையும்+டா.

[983] மண்ணவா. I read மண்ணவாய்.

[984] Cf. N10.125a தளைப்பதற்க்கு.

[985] நாங் – நான்.

[986] பரிசிகெடுத்தீரே – பரிசுகெடுத்தீரே.

யில்லாத பாவமல்லோ சொல்லி சொல்லி யெத்தாமாலவரே[987]
பொல்லாதவள் கய்யிலே பிடித்து கொடாதிருங்கோ.
கல்லாரும்[988] கானகத்தில் கள்ளி கள்ளி[989]
கைபிள்ளையாக்கி கொண்டு
கொல்ல யின[990] துடர்ந்தான்[991].
கொல்லாமல் காத்திடுங்கோ.
காற்றருள்[992] அண்ணர்களே
கற்ப்பு[993] வளுகாமல்[994]
யேற்ற கணவனிப்படி சொன்னால் யினி னாநெங்கே போவேன்.
கோத்திரத்தில் பிறந்து யிவராலே கூறுகள்[995] கெட்டேநே.
மாத்தி[996] கொள்ள போமோ மகதேவரமைத்தபடி
தான் மானக்காறி[997] உனக்கு சதிகற்றினே[998] வேறில்லலோ.[999]
மானாகன் செட்டி மகனவ வகை வணி[1000]தமக்கு[1001] மணிந்தானோ.[1002]
மானியம் கெட்டவளே உனக்கு மணவாளன் வேறில்லயோ.
ஊன்[1003] படுத்தாதே உனைக்கண்டால் உள்ளம் பதறுதெடி
தள்ளதள்ள துடங்தேன் சாதி வரம்பாலே
உள்ள விதியோ உள்ளி[1004] விதியோ[1005] யென்றாளே.
அன்ன நடயாள் யிசக்கி சொல்லும் வாற்த்தை
அல்லோரும் கேட்டிருந்து
ஆகம்[1006] குளிர்ந்து காயாளரெல்லாம் அப்போ மனமகிள்ந்தார்.
புத்தி கெட்ட செட்டி மெத்தமுனாளில் புலப்பம்[1007] யிவர்க்கு யுண்டு
பூவை நல்லாள் சொன்ன வாற்த்தயினாலே பிளயில்லை கண்டிரோ[1008]
கண்டிரோ யென்று கரயாளர் சொல்வதை காரிகையாள் கேட்டு
கண்ணீரு மார்பில் ஒளுக யிசக்கியம்மை கய்யெடுதே துடைத்தாள்.
துடைத்ததை பாற்த்து யிருந்த கரயாளர் சொல்லுவாரப்போது

---

[987] யெத்தாமாலவரே – எத்தாமல் அவளே. These are words spoken by the Cetti. I emend on the basis of N10.125b இல்லாதபாவமெல்லாம் சொல்லி சொல்லி எதுதுக்கிறாள் and N8.c-d இல்லாதெல்லாமுரைத்து உங்களை எத்துகிறாள் இவளும்.

[988] கல்லாரும் – கல்லாரந்த.

[989] கள்ளி. Read கள்ளியை. What is meant here is the plant, while another meaning of கள்ளி is "wicked woman," as exemplified in the immediately preceding usage.

[990] யின – என்னை.

[991] துடர்ந்தான் – em. தொடர்ந்தா<ள் >. The context of line 1812 here weights heavily.

[992] காற்றருள் – காத்து அருள்.

[993] கற்ப்பு – கற்பு. Cf. N8.43d.

[994] வளுகாமல் – வழுவாமல்.

[995] கூறு – கூறுபாடு, தன்மை (quality).

[996] மாத்தி – மாற்றி.

[997] தான் மானக்காறி. I read தானமானக்காரி.

[998] சதிகற்றினே. Corrupt. The intended form may be சரிபோர்ந்தார் (similar person), as in N8.45a-b, N2.73d. I emend accordingly. Cf. N10.128d சலிப் போர்ந்தார்.

[999] Lines 1827-30 are not found in the three versions most closely related to N1.

[1000] மகனவ வகை வணி – மகன் அவன் கை அணி.

[1001] தமக்கு. I emend to <உனக்கு>.

[1002] Cf. N10.128d மானகன் செட்டிமகன்உனக்கு கைவெளிச்சமண்ணாச்சோ (Do you consider Māṉakaṉ Ceṭṭi's son to be [nothing more than] mud in your hand?); N8.45b மாநாகன் செட்டிமகன – உனக்கு வாய்த்ததோர் மாப்பிள்ளையோ (Is the son of Māṉakaṉ Ceṭṭi really a suitable husband?).

[1003] ஊன் – உடல் *(TL)*.

[1004] உள்ளி – நினைத்து.

[1005] விதியோ. I read விதியோயே (Yes, it is fate).

[1006] ஆகம் – மனம்.

[1007] புலப்பம் – புலம்பு – அழுகை. Colloq. See *TL* s.v.

[1008] கண்டிரோ. I read கண்டீரே.

1841 தோகை நல்லாளிவள் மாயயிசக்கி[1009] மேல் உபாயம்[1010] யிருக்கு தென்றாள்[1011].
1842 மாயமும் வேறில்லை யென்னை பெற்ற தாயார் மண்ணாவாள்[1012] செய்ததற்கு
1843 மனது கன்னி[1013] கொண்டு னானும் அளுதேன் மலக்கத்தை யார் தெளிப்பார்.
1844 யென்னை கொண்ட மணவாளனிப்படி யினகோட்டி கொள்ளுகிறான்.
1845 யேசா[1014] பாதகத்தி யவளிட[1015]மிசல[1016] மருந்தானதினால்
1846 மருந்தை தவிர்க்க வயித்தியருண்ணே டோ[1017]வய்யக மானதிலே[1018]
1847 மாணிக்க முத்து வயிடூரியத்தை[1019] வயித்தியர்க் கீய்ந்திடுவேன்[1020]
1848 பொல்லாத பாவி மண்ணாரள[1021] யிந்த புத்தியெங்கே படித்தாய்
1849 பிரட்டும் உருட்டும்[1022] யிசக்கி உனக்கு சிரட்டை[1023] கிடைக்குமென்றான்.
1850 சிரட்டை கிடைப்பது யாபாரமானது[1024] செய்ய படித்தவ(ர்)க்கு
1851 சீமாட்டி யென்னை போல யெத்தானா க்ஷிமார்[1025] சேர்ந்து யிருக்கல்லயோ[1026]
1852 கண்ணை சிமிட்டி மொளிபடியாதே கைமாலி[1027]மா யிசக்கி
1853 காவலவன்[1028] வணிகேசனுரைத்திட கண்ணீரும் தாரைவிட்டாளே.
1854 கைமாலியென்று[1029] சொன்னீரே
1855 கரயாளர் செவிகேள்க்க
1856 காசினியில் யெந்தனுடல்
1857 கருதியேருரு[1030] காணுமோர்
1858 அளுதுகொண்டு மாயிசக்கி
1859 அம்பலத்து முன்னே வந்து
1860 அளப்பளந்து விட்டிரே[1031]
1861 அளப்பளந்து விட்டிரே
1862 அல்லவென்று அதட்டுகிறீர்
1863 விள்[1032]கெடுவான் செட்டியாரே
1864 விதியின்படி கேட்டிரோ[1033]

[1009] மாயயிசக்கி. Other versions read differently: மாயசுரூபம் or மாயச்சொரூபி. N10.132c தோகைநல்லாளவள் மாயசுரூபம் உபாயம் இருக்குதன்ன; N8.46a தோகைநல்லாளிவள் மாயச்சொரூபிமேல் மாயமிருக்குதென்பார்.

[1010] உபாயம் – தந்திரம்.

[1011] தென்றாள். A scribal error. Read என்றா<ர் >. Cf. N8.46a.

[1012] ஒரு வசைச்சொல். A term of abuse.

[1013] கன்னி. Corrupt. I read <கவலை> on the basis of N10.132c. I emend accordingly.

[1014] யேசா. Read ஏசாரி.

[1015] இட – இட்ட. See N10.132d, N8.46b.

[1016] மிசல. Corrupt. The intended meaning may be இந்திரசால (magic). We do not find the form in question in the corresponding line of the other versions. Cf. N10.132d, N8.46b ஏசாரிபாதகத்தி அவளிட்ட மருந்தின்வெறியாலே.

[1017] உண்ணேடோ – உண்டோ.

[1018] வய்யக மானதிலே – வையகமானதிலே – பூமியில்.

[1019] *vayiṭūriyam* – நவமணிகளுள் ஒன்று (emerald) < Skt. *vaiḍūryam.*

[1020] ஈய்ந்திடுவேன் – ஈந்திடுவேன் – கொடுப்பேன்.

[1021] மண்ணாரள or மண்ணாரா. Partially illegible in the original hand-written Ms. I read மண்ணாவாள். Cf. line1842.

[1022] பிரட்டும் உருட்டும் – உருட்டுபுரட்டும்.

[1023] சிரட்டை – பிச்சைக்கலம் *(TL)*.

[1024] யாபாரமானது. I read வியாபாரமானது.

[1025] ஆக்ஷிமார் – ஆச்சிமார்.

[1026] The two lines 1850-1851 appear nowhere else.

[1027] கைமாலி – கசுமாலி.

[1028] காவலவன் – காவலன் – கணவன்.

[1029] கைமாலி. Cf. line 1852.

[1030] கருதியேருரு. I propose *ru* for the last syllable, which is illegible in the original hand-written Ms. Read கருதி வேறு உரு.

[1031] விட்டிரே – விட்டீரே.

[1032] A filler.

[1033] கேட்டிரோ – கேட்டீரோ.

1865 களத்து குடி அயன்[1034]யெல்லாம்
1866 கரயாளர் அறிவோமென
1867 அளவறியா[1035] ஆண் குளந்தை
1868 ஆர்மடியில் சொல்லுமென்று[1036]
1869 களவறியலாமே பிள்ளை
1870 கள்ள மென்று அறிந்திடலாம்
1871 யிள மதலை தனதறயில்[1037]
1872 யிறக்கு மென்றார் கரயாளர்
1873 புகள் மூலை பெண்பெருமாள்
1874 புதல்வனயும் ஊர்விட்டாள்.
1875 அரைதனிலே யிருந்த பிள்ளை
1876 அளகுடய பாலகனை
1877 தறையதிலே யிறக்கிவிட்டாள்.
1878 தாயாரும் யிசக்கியம்மை
1879 ஊர் விட்ட குளந்தயது
1880 ஊரவரே முகம் நோக்கி
1881 ஆரை ஒட்டி போவோமென்று
1882 அளுதிடுமாம் பிள்ளையது
1883 தாரைவிட்ட கண்ணீரும்
1884 சதங்கை தண்டை கரை[1038]புரள
1885 நேரே செட்டி மடிதனிலே
1886 நீலிபிள்ளை யேறிடுமாம்.
1887 மடியேறி யிசக்கி பிள்ளை
1888 மகிள்ந்திருந்து சிரித்திடுமாம்.
1889 பொருந்தியே அப்பக்ஷிரென்று[1039]
1890 பூரிப்பாய் விளிக்க
1891 அருந்தவம் செய்தீரனவே
1892 அப்புவென்றே குளந்தை
1893 பொருரித[1040] மொளி தானுரைக்க
1894 பிள்ளை சொன்ன சொல்கேட்டு
1895 யிருந்த கரயாளரெல்லாம்
1896 யிதுவும் ஒரு கலியுகந்தாம்
1897 கடகமிளும்[1041] பளக நகர்
1898 கரயாளர் செவி கேள்க்க
1899 மடியேறி யிசக்கி பிள்ளை
1900 மகிள்ந்து யிருந்து சிரித்திடுமாம்.
1901 கொடிமை[1042] யுள்ள கரயாளர்[1043]
1902 கூடவங்கே தள்ளிவிட்டார்.
1903 தள்ளிவிட தள்ளிவிட
1904 தாயருகே போகாமல்

[1034] அயன் – ஐயன்.

[1035] அளவறியா – அளவு அறியாத.

[1036] சொல்லும் – செல்லும்.

[1037] தறயில் – தரையில்.

[1038] Illegible in the Ms. I read கரை.

[1039] அப்பக்ஷிரென்று – அப்பச்சர் /அப்பர் என்று.

[1040] பொருரித. I read பொருந்த.

[1041] கடகமிளும். I read கடிகமழும் (respectful, wonderful). கடி+கமழ்–தல் (*TL* s.v.). See N10.135a, N8.47a கடிகமழும் பழகைநகர்.

[1042] கொடிமை – கொடுமை.

[1043] To take the Karaiyāḷars as the subjects of the finite verb seems to me illogical. For one thing, the adjective, கொடுமையுள்ள, is unlikely to qualify the Karaiyāḷars. I prefer the reading in N10.136b, N8.47b, N2.76c, where the merchant is the subject: வருமியக்கி பிள்ளைதனை வணிகேசன் தள்ளிவிட்டான் (The merchant pushed away Icakki's child as it came [up to him]). This is all the more compelling as in lines 1911-2 we learn that the Karaiyāḷars become angry upon observing everything that happens. – I take கூட as an infinitive referring to the Karaiyāḷars, whereas the finite verb and the adjective go with the Ceṭṭi.

தள்ளிவிடும்[1044] பிள்ளையது
கண் பிசைந்து அளுதிடுமாம்.
அளுத பிள்ளைதனை விரவாய்
ஆயிளயும் சென்றெடுத்து
பளுது வாராதே மகனே
பதறினி[1045] அளவேண்டாம்.
கண்டிருந்து கரயாளர்
கறுத்தவர்களேது[1046] சொல்வார்.[1047]
பெண்டாட்டி வேம்பானால்[1048]
பெற்ற பிள்ளை பெரும் பகயோ[1049]
உண்டோ யிப்போது பாவம்
ஓரிடத்தில் கண்டதில்லை
திண்டாட தள்ளிவிட்டான்
செட்டியே[1050] பெண் காணுமென்பார்.
மூதேவி யிவன் கண்ணிலே[1051]
முளித்தாலும்[1052] வெகு தோஸம்[1053]
நல்லாற்க்கு பொல்லாரை
நாயகனார் விதித்ததுண்டும்
மல்லமருங்குளலாள்க்கு[1054]
மணவாளன் போந்து[1055]
யிம்மடந்தை நமக்கானால்
யிவளை னாந்[1056] விடுவதில்லை
பொன் போலே நிறத்தாளே
பிறத்தகவிட[1057] மனம் வருமோ
சித்திர கால்யிலங்கமதில்[1058]
சிறப்புடனே அடயு மென்றார்.

[1044] All other texts read கள்ளியிடும்/கள்ளிவிட்ட (*kal̲l̲i*-turned[child]).

[1045] னி - நீ.

[1046] கறுத்தவர்களேது – கோபித்தவர்கள் ஏது. Alternatively, but less likely: கருத்து / கருத்தை அவர்கள் (they [told] their opinion).

[1047] Here, too, as in other lines of this part of the text (cf. also lines 1901-2), N1 diverges from the other versions concerning the agent. In N10.137b and N8.47c, it is the merchant rather than the Karaiyāl̲ars who is angry: கரையாளர் கறுத்தவனைப் பார்த்துரைப்பார் (The Karaiyāl̲ars looked at the angry man [i.e. the Cet̲t̲i] and spoke).

[1048] What in lines N1.1913-4 is spoken by the elders is in N10.136c and N8.47b spoken by Icakki.

[1049] Lines 1913-4 are a repetition of lines 1481-2.

[1050] செட்டியே பெண். I read செட்டியப் பெண் (a woman of the Cet̲t̲iyār community). Cf. N10.137b, N8.47c.

[1051] Lines 1919-20 are out of order. In the other versions, these two lines precede line 1918, where they are spoken by the Karaiyāl̲ars.

[1052] முளித்தாலும் – முழித்தாலும் – விழித்தாலும்.

[1053] தோஸம் – தோஷம்.

[1054] மல்லமருங்குளலள்க்கு (மல்லம் ஆர்தல்) – வலிமை மிகும்குழலாளுக்கு. Cf. N10.137c வல்லாரும்குளலார்க்கு; N8.47c வல்லாரும் குழலாட்கு.

[1055] போந்து. Obscure. Cf. line 1960. I emend to <போராது> (not enough, insufficient) on the basis of N10.137c, N8.47d. This is justified in view of the preceding lines, and also grammatically (போந்து goes with the dative case, referring to Icakki). In contrast, see my reading of போந்து as உரியதாதல் (to belong to) in line 2081 (see the discussion in the footnote to it).

[1056] னாந். I read here நாம்.

[1057] பிறத்தகவிட. Probably புறம் அகல்விட (to separate from and desert). Cf. N8.47d, N2.77d புறத்தேவிட; N10.137c பிறத்தேயிட.

[1058] யிலங்கமதில் – இலங்கம்+அத்+இல். The *TL* entry and its English rendering ("uniting, joining") is not helpful in determining the nature of the building. Whether it is a house or a *man̲t̲apam* (an explanation the bow-song bard T.M.P. in our interview vigorously insisted on) remains unresolved. If it is indeed a *man̲t̲apam*, we may imagine it as a hall in a house—as commonly understood in Sri Lankan Tamil—or as a building with a large hall for conducting marriages, rather than as a pillared structure open on all sides. The prose part *(vacanam)* of N10.145a-b reads: இலங்கம் என்றால் அந்த காலத்தில் ராஜாக்கள். ஒவ்வரு இடம் 20 கிலோமீற்றர்தூரம் இலங்கமடம் கட்டிபோட்டிருப்பார்களாம் அப்படிபட்ட மடம் ஒன்று – பளகைஊரில் இருந்ததாம் (In those days kings had built *ilaṅkam*s in places 20 km apart from each other. One such mutt was situated in Pal̲akai).

1931 முத்தாரும்[1059] யிலங்கமதில் முன்பாக அடயுமென்றார்.
1932 யிரு பேரயும் தானடைத்தா[1060] ரண்டிலொன்று அறிந்திடலாம்.
1933 அடயுமென்று சொன்னபோது ஆயிளயாள் யிசக்கி சொல்வாள்[1061]
1934 பளிகாறன் கொன்றதுன்மல[1062] பாவம் விடாதுங்களயும்
1935 ஒருவர்பளி ஒருவர் கொன்றால் ஒக்க[1063] பளி போவோமென்றார்[1064].
1936 பளிபோவோம் மென்றீர்ர[1065] பாருலகில்[1066] யாரறிவார்.[1067]
1937 அடையாளம் தரவேணும் அண்ணர்களே யெந்தனுக்கு[1068]
1938 னல்லதென்று கரயாளர் னாயகியாள் கைதனிலே
1939 உண்மையுள்ள பரல் கொடுத்தார் ஓடியவள் முகர்ந்துகொண்டாள்.
1940 பளிபோவோம் போவோமென்று பரல்[1069] கொடுத்தார் கரயாளர்
1941 பரல் வாங்கி முடிந்த பின்பு பதறியந்த வணிகேசன்
1942 திரவாயில்[1070] துரும்பது போல் செட்டியவன் தடுமாறி
1943 தரைமீதில் உருண்டு செட்டி
1944 தடுமாறியேது சொல்வான்.
1945 யிரையாகும் னாமனிமேல்[1071]
1946 யிசக்கி விட போறதில்லை
1947 வல்லாருமதனத்தாளே
1948 வளமயுட னீ துடர்ந்தாய்.
1949 நல்லவளே உன்னோடே
1950 னாந் சொன்னது முளூ பிளைதாம்
1951 கொன்றுவிடு சடுதியிலே
1952 கோரணி[1072] கொள்ளாதே.
1953 கொம்பனயா ளிசக்கியம்மை[1073]
1954 கோடி முகம்[1074] வாடியவள்
1955 பரல் கொடுத்து கரயாளர்
1956 பாவினயாய்[1075] தானனைத்தாரே.

[1059] முத்தாரும் – மூத்தாரும்.

[1060] அடைத்தா – அடைத்தால்.

[1061] Lines 1933-4, even though in their proper order, deviate from the other versions. In N10.137d, N8.48b, and N2.78c it is the merchant who, as the subject, speaks out rather than Icakki: அடைப் போம்என்று சொன்ன போது ஆனந்தனசெட்டிசெ(ா)ல்வான். பழிகாறி கொன்னதுண்டால் பாவம்விடாதுங்களையும் (When they said; "Let's put them [in] and shut [the doors]," Āṉantaṉ, the Ceṭṭi said, "If this vengeful woman kills me, the blame [for it] won't leave you [Karaiyāḷars]") (N10.137d); N8.48b differs as follows: அடைப்போமென்று சொன்னபோது ஆனந்தன் செட்டி சொல்வான். படைவீட்டுள் பழிகள்செய்தால் பாவம்விடாதுங்களையும் (When they said, "Let's lock them inside," Āṉantaṉ, the Ceṭṭi said, "If a crime occurs within your jurisdiction, you [Karaiyāḷars] won't escape from the blame"). The deviation does not hinder comprehension at this point, since in a later line (N8.49d) Icakki has her turn at expressing a similar fear of being killed: என்னையுமென் பிள்ளையையும் இன்றிரவு கொன்றிடுவான்.

[1062] கொன்றதுன்மல. Corrupt. I read கொன்றதுண்டால் on the basis of N10.137d.

[1063] ஒக்க – ஒரு சேர – எழுபது பேரும்.

[1064] போவோம் – சாதல்.

[1065] என்றீர்ர. I read என்றீரே.

[1066] பாருலகில் – பார் உலகத்தில். பார் – பூமி.

[1067] While in other versions line 1934 is the speech of the Ceṭṭi, lines 1936-7 of the same versions accord with N1 in being the speech of Icakki.

[1068] யெந்தனுக்கு – என்தனுக்கு – எனக்கு.

[1069] பரல் – அடையாளம் (a token described as being used when taking an oath). A *paral* is thought of as a document *(pattiram)*. Cf. N10.138a, N8.48c (with a printing error); N2.79a, too, reads at this point பரல் (lit.: pebble, gravel, seed; *TL* s.v.). The term is in usage in *Caṅkam* literature, e.g. *Puṟa.* 246.9, 257.1 (ed. Cāminātaiyar 1971:420, 430); see also Lehmann and Malten 1992:294.

[1070] திரவாயில் – கடல் திரை வாயில்.

[1071] னாமனிமேல் – நாம்/நாமள் இனிமேல்.

[1072] கோரணி – கேலிக்கூத்து (grimace) < Skt. *ghora.*

[1073] கொம்பனயாள் – கொம்பனாள்.

[1074] கோடி முகம். Probably முகம் கோணி (to show dissatisfaction).

[1075] பாவ வினயாய்.

1957 யிலங்கமதில் போகவென்று
1958 யெளுபது பேர் கரயாளர்
1959 யெல்லோரும் தானும் நடந்தாரே.
1960 மங்கயவள் தந்தனக்கு மணவாளன்போந்து[1076]
1961 ரண்டிலொன்று தானறிய வேணும்.
1962 [1077]பகட்டிக் கரயாளர் பறய ஒட்டாமல் நீல[1078]
1963 பளிகாறி கைகுளந்தை பட்டேன்[1079] – பளி
1964 பளவ ஊர் தளைக்கவே மாட்டாது.[1080]
1965 தந்திரமதாக கேட்டு தாயாரும் யிசக்கியம்மை
1966 தன் முக(த்)தோடு அடித்து அளுதாளே
1967 யென் மகனே நீ புதல்வன் யேங்கி அளவேண்டாம்
1968 யிலங்க புரையில் பூட்டி வைத்து பாற்க்க
1969 யென் தலயில் விதிவசமோ யென்றாள்.
1970 யிலங்கமதனிலே செட்டி
1971 யிரு பேரயும் அடைத்து
1972 யெல்லோரும் கேட்டிரோ[1081] அண்ணன்மாரே
1973 யென்று சொல்லி ஆனந்தனும்
1974 யிலங்கமதில் போன பின்பு
1975 கண்டனய[1082] மொளிமடவார்[1083]
1976 காரிகையா ளிசக்கியம்மை
1977 கேட்டீரோ ஊரவரே
1978 கீற்த்தி பெற்ற வாசகத்தை
1979 னாட்டிலுள்ளோர் கேற்றிடுமோ[1084]
1980 நாயகனார் சொன்ன மொளி
1981 காட்டகத்தில் கோட்டி கொண்ட
1982 கரும மெல்லாம் அறிவீரோ
1983 பொல்லாதாள் னானொரு(த்)தி
1984 பூவுலகிலே பிறந்து
1985 தேடாத வீடது போல்
1986 இலத்தை[1085] கெட னாளாச்சே[1086]
1987 வாசலிலே புலம்பாதே
1988 வகுத்தவந்தான்[1087] யெளுத்துனக்கு[1088]
1989 யிட்ட மொளி சொல் கேட்டு
1990 யிருந்த காயாளரெல்லாம்

[1076] போந்து. Obscure. The phrase is a repetition of line 1924 and out of its actual order. I emend to <போராது> (not enough, insufficient). See the discussion in the footnote to line 1924. The other versions are silent.

[1077] Here, where several lines are missing in N1, the other versions (N10.139-140, N8.49) tell of the breakdown and lamenting of the Ceṭṭi, as he tries to make the Karaiyāḷars understand that they are about to commit a great injustice.

[1078] நீல. A scribal error. I read நீலி. Cf. N10.140d, N8.49c.

[1079] பட்டேன் – அகப்பட்டேன். See *TL*; also N10.140d, N8.49c பழிகாறிகைக்குள் அகப்பட்டேன். The text variants here show how a simple slip of the tongue (கைக்குழந்தை for கைக்குள்) results in something completely new. During my audio- and video-recording of the full version of the *IK* it became clear that the bow-song bard performs according to his manuscripts or else what he has written in a notebook. He would refer back to the written text at the beginning of each line. In doing so, words can easily be overlooked or misread.

[1080] From here until line 1991 the text is out of its actual order.

[1081] கேட்டிரோ – கேட்டீரோ.

[1082] கண்டனய – கண்டு/கற்கண்டு (sugar candy; *TL*)+அனைய (similar to).

[1083] மடவார் – பெண்.

[1084] கேற்றிடுமோ – ஏற்றிடுமோ. Alternatively, the intended form might be கேட்டிடுமோ, though a change from ற்ற் to ட்ட் is unlikely, whereas the letter க் prefixed to the long vowel ஏ is a feature that occurs elsewhere in the text.

[1085] இலத்தை. I read சிலத்தை – சிலவற்றை (some things). The *TL* defines இலம் as வறுமை (poverty), which cannot be the meaning here.

[1086] னாளாச்சே – நாள் ஆயிற்று.

[1087] வகுத்தவந்தான் – வகுத்தான்.

[1088] யெளுத்து – தலையெழுத்து.

வாட்ட மில்லா[1089] ஆனந்தநே
மனயாளும் நீயுமாக
யின்றிரவு யிலங்கமதில்
யிருபேரும் படுத்திருங்கோ
யென்று சொல்லி கரயாளர்
யிலங்கமதை தாள் பூட்டி
கண்டனய மொளியாளே
கலங்காதே யிருவுமென்றார்.
யென்று சொல்லி கரயாளர்
யின்பமுடன் மனை போனார்.
அறுபத் தொன்பது கரயாளர்
அவரவர்கள் மனை போனார்.
அதிலே ஒரு கரயாளர்
ஒத்தாளாய்[1090] பாற்த்திருந்தான்.
யிவனயுமோ மசக்கவென்று
யேந்திளயும் உபாயம் கொண்டாள்.
நேத்து ராவு[1091] நித்திரயில்
நீருனாமும்[1092] கூட்டி[1093]
சேர்த்து[1094] கடங்களெல்லாம்[1095]
சொல்லி பறைந்திருந்தோமே.
ஆற்றிலது கரைத்த புளி
ஆக்கிவிட்டாளே[1096] னாலும்[1097]
கொண்டு வந்த அதியதரம்[1098]
பொரி விளங்கா யிருக்குது[1099] காண்.
தின்று தண்ணீர் குடிவாரும்
செட்டிகுல பெருமாளே.
தின்று தண்ணீர் குடித்தாச்சு
செவியடைப்பும் தீற்த்தாச்சு.
கொன்றுவிடு சீக்கிறத்தில்
கோரணிகள் கொள்ளாதே.
முன் சினந்தாம் போகவில்லை
மூதேவி மருந்தாலே
கஞ்சி வைக்க அரிசியில்லை
கறிகேற்ற[1100] வகயுமில்லை
பஞ்சி மெத்த பாயுமில்லை[1101]
படுத்துறங்க வீடுமில்லை
சந்தியில் பந்தி காநேன்[1102]
தலயிளந்த நூலாநேன்[1103]
யென்தரத்து பெண்கள் முன்னே

[1089] வாட்ட மில்லா – வாட்டமில்லாத.

[1090] ஒத்தாளாய் – ஒற்றாளாய்.

[1091] ராவு – இரவு.

[1092] நீருனாமும் – நீரும் நானும்.

[1093] கூட்டி. Read கூடி.

[1094] சேர்த்து. I read சொத்து as found in N10.142d, N8.50b, N2.82b.

[1095] கடங்களெல்லாம் – கடன்கள் எல்லாம்.

[1096] ஆக்கிவிட்டாளே. I consider the line to be Icakki's speech, and emend to ஆக்கிவிட்டா<னெ> on the basis of N10.142d, N8.50b ஆக்கிவைத்து வந்தீரே.

[1097] னாலும். Perhaps ஆனாலும். It cannot be taken as நானும், as in line 2326 and elsewhere.

[1098] அதியதரம் – அரிய தரம் – அரிய வகுப்பு. Cf. N10.143a அரியதரம்.

[1099] பொரி விளங்கா – பொரிவிளங்காய்.

[1100] கறிகேற்ற – கறிக்கு ஏற்ற.

[1101] மெத்தபாய் – மெத்தைப்பாய்.

[1102] பந்தி காநேன் – பந்தானேன். This line and also lines 2028-30 are out of their actual order. Cf. N10.135d, N8.48a.

[1103] தலயிளந்த நூலாநேன் – தலைகுலைந்த நூலானேன். Cf. N8.48a; also N10.135d.

2030 யேசவென்று[1104] உடம்பெடுத்தேன்
2031 வீடுமுத்தம்[1105] அறியாதாள்
2032 மிகுந்த சந்தி கண்டு விட்டேன்
2033 ஆடுமயிடம்[1106] அறியாதாள்
2034 அம்பலமும் சந்திகண்டேன்
2035 மாலையில்லிட்டமடகொடிமார்
2036 வாளலய்யோ[1107] வய்யகத்தில்
2037 தாலிகெட்டி கொண்டவனும்
2038 தாரம் அளித்தால்[1108] ஆருதவா[1109]
2039 வீடு கெட்டி கூடம் வைத்து
2040 வெயிலு படாதே யிருந்தேன்
2041 காடு வெட்டி பயிரேற்றும்
2042 கரயாளன யிலங்கமது
2043 கூடுவிட்டு உயிர் போன
2044 கோலமுந்தான்[1110] ஆனேனே
2045 யென்று சொல்லி யிசக்கியம்மை
2046 யெடுத்தாளே பிள்ளைதன்னை
2047 மடகொடியா யிசக்கியம்மை
2048 மகனயும் தாராட்டுவாளே.[1111]
2049 நின்றார்[1112] தன்மன[1113]மகனோ
2050 நெடு நீலி பெற்ற கண்ணோ[1114]
2051 கன்றாத கானகத்தில் கள்ளி பெற்றகண்மணியோ
2052 கொப்பு[1115] சிலயானோ காட்டகள்ளி பெற்ற கண்ணோ
2053 முள் பொதிந்த மேனியேனோ
2054 முது[1116]கள்ளி பெற்ற கன்றோ
2055 பச்ச நிறத்தானோ பால் வடியும் மேனியனோ
2056 வெட்ட வெட்ட தளூத்வனோ[1117]
2057 வேரோடும் பாலகனோ
2058 பூவுலகில் மானிடற்க்கு
2059 புது வேலியாக[1118] நின்றாய்

[1104] யேசவென்று. I read ஏக – ஏக்கி – இசக்கி என்று. Icakki is also known under the name ஏக்கி. Cf. N8.48a என்தரத்துப் பெண்கள்முன்னே இயக்கியெனப்பெயரெடுத்தேன். The phrase could also be interpreted asஏசுதல் என்று [...] (I [have a body merely for it] to be scorned).

[1105] முத்தம் – முற்றம்.

[1106] ஆடுமயிடம். I read ஆடும் யிடம் – அனுபவிக்கும் இடம். This line and lines 2032-4 are out of their actual order. The corresponding lines N10.135b and N8.47d appear at an earlier point. The two versions read: (வீடுமுத்தம் அறியாதாள் – நான்மிகுந்தசந்திவிடுகண்டேன்)/நாடுகரைஅறியாதாள் [...] அம்பலமும்சந்திகண்டேன் (=N10) and (N8=) [...] நாடு நகரறியாதாள் [...] respectively.

[1107] வாளலய்யோ – வாழவில்லையோ.

[1108] I read அழித்தால் (to ruin, to damage).

[1109] ஆருதவா. I read யார் உதவுவார்கள் (Who will come to help [me]?). The other versions are silent.

[1110] கோலமுந்தான் – கோலமும் தான்.

[1111] What follows is a lullaby. Cf. N10.143bff, N8.50c.

[1112] நின்றார். The meaning is unclear; probably நின்ற கள்ளியுடைய (of the one that stood there [in the forest], that is, the *kaḷḷi* plant. Cf. N8.50c நீண்டோனின் தன்மகனோ (Viṣṇu's son, who grew to a great height [நீண்டவன்]); N10.143b-c நீலகண்டன்தன்மகனோ (Śiva's son).

[1113] மன. Obscure; probably a filler. Another suggestion: மனம்விரும்பிய (loving). Cf. N8.50c, N2.82d நீண்டோனின் தன்மகனோ. Cf. also N10.143bc நீலன்மருமகனோ.

[1114] கண்ணோ – கன்றோ.

[1115] கொப்பு – கொம்பு – கன்று/மகன். See line 1190.

[1116] முது. I read முத்தின – முற்றிய (full-grown).

[1117] தளூத்வனோ – தழைத்தவனோ.

[1118] வேலி – காவல் (guard).

2060 காலிப்[1119] பயிர் திண்ணாமல்
2061 காத்து நின்ற கண்மணியோ
2062 மணவேலி காற்த்தவனோ
2063 மலக்கமெல்லாம்[1120] தீற்த்தவனோ
2064 வெயிலிலே நின்று கொண்டு
2065 வெத்தி பூ பூத்தவனோ
2066 உக்ஷியிலே[1121] பூ பூத்து
2067 ஒளுங்காக நின்றவனோ
2068 பாலுமுண்டு சோறுமுண்டு
2069 உனக்கு பசி யொரு னாள்வந்து[1122]
2070 வேருமுண்டு தூருமுண்டு[1123]
2071 வெயிலிலே நிற்பதற்க்கு
2072 கஞ்சி குடி அலயாத[1124]
2073 கண்மணியே நீ யுறங்கு
2074 அஞ்சி நீ அள வேண்டாம்
2075 உடன் பிறந்தாரில்லையப்பா
2076 ஊதாரியாநேனே
2077 யென்று சொல்லி யிசக்கியம்மை
2078 யாந்திளயாள்[1125] தாராட்டுவாளே[1126].
2079 சென்று நின்ற கரயாளன்
2080 செப்பமுடநேது[1127] சொல்வான்.
2081 கற்ப்புடய[1128] வாணிகனுக்கு கண்ணிவன[1129] போந்து[1130]
2082 நற்புடய பெண்களுண்டும் நாட்டகத்திலனைபேரும்
2083 யிப்படி னாம் கண்டதில்லை யிவள்தனை போல் அளகுடயாள்
2084 யிம்மடந்தை நமக்கானால் யிவளை னாம் விடுவதில்லை
2085 யென்று சொல்லி கரயாளன்
2086 இன்பமுடன் மனை போனான்.
2087 கரயாளன் போனதையும் காரிகயும் தானறிந்து
2088 யிது வேளை பளியெடுக்க யென்று சொல்லி யிசக்கியம்மை
2089 பளிகாறன் வணிகேசன் படுத்துறங்கும் வேளயிலே

[1119] காலி. The last syllable was written over by the scribe, but it is unclear what consonant he added to the long ā-vowel. Therefore I follow N8.50d.

[1120] மலக்கம் – மலக்கடி – மனக்கலக்கம் (confusion of mind).

[1121] உக்ஷியிலே – உச்சியிலே.

[1122] The line is corrupt and out of its actual order. I read in the sense of உனக்கு பசி வராது. The other versions deviate: பாலும் உண்டு சோறும் உண்டு பசீதீர மாட்டாது. நாலுநல்ல நடுவர்முன்னே எனக்கு நடு நீயாயம் சொல்ல வந்தாய் (There is milk [and] there is cooked rice, [but] they won't satisfy your hunger. You came as a witness on my behalf before the judges) (N10.144b); and பாலுமுண்டு சோறுமுண்டு பசிதீர மாட்டாமல் நாலுபேர் நடுவர்முன்னே நடுச்செல்லவந்தகண்ணோ (N8.50d).

[1123] Other texts have nothing corresponding to lines 2070-1, which are apparently displaced, and if not taken as a rhetorical question, wholly illogical and contrary to the situation, since Icakki wishes to convince the Karaiyāḷar that she has a real child.

[1124] அலயாத – அலையாதே.

[1125] யாந்திளயாள் – ஏந்திழையாள்.

[1126] தாராட்டுவாளே – தாலாட்டுவாளே.

[1127] செப்பம். A filler.

[1128] கற்ப்புடய. I read கற்புடையவள். Cf. N10.144d, N8.51a.

[1129] கண்ணிவன. The intended form could be: கன்னி; இவன is probably a scribal error. I read இவள்.

[1130] போந்து – உரியதாதல் (to belong, to have rights over; see *TL* போ–தல்). This meaning is supported by other references, although not in the exact wording of N1: see செப்பமுள்ளமடக்கொடியை சேர்நதவன்தான்வணிகேசன். ஆகாதவணிகேசன்அவன்தனக்குஇவன்[?] வாய்த்தான் (N10.144d/145a); அழுகணியாம் வணிகேசன் அவள்தனக்கு வாய்த்தானே (N8.51a). By contrast, I read போந்து as போராது (doesn't suit) in lines 1924 and 1960 (see the remarks in the footnote to line 1924). Reading போந்து in line 2081 differently is justified in view of the succeeding line 2086 ("K. went home highly delighted"), and on the basis of grammar as well. Whereas in the preceding lines போந்து governs *Icakki* in the dative case ("a husband not suitable for Icakki"), here the word in question governs *merchant* in the dative, a fact that makes it very likely that போந்து should be read as it appears: "the woman belongs to the merchant," all the more so as in the cultural context of traditional India a wife is felt to belong to her husband; that is, he has rights over her, but not vice versa.

வணிகேசன் கையிலிருந்த பத்திரமும் நளுகிவிள
பத்திரமும் நளுகிவிள பருமவிளியால்[1131] உறங்கிவிட்டான்.
ஓராட்டஓராட்ட[1132] உறங்கிவிட்டான் ஆனந்தனும்
மூதேவி வந்தடய[1133] முளியாமல் உறங்கிவிட்டான்.
சுத்திவலமாக வந்தான்[1134] சூரியனைதஞ்சமென்றான்[1135]
ஆதியார்[1136] நீ சாக்ஷி[1137] அம்மயுமை நீசாக்ஷி
பாதிமதியுமணியும் பரமசிவர் சாக்ஷி யென்றாள்.
யென்பளி னாங் கொள்ளுகிறேன்
யெல்லோரும் சாக்ஷி யென்றாள்.
குமுகுமென[1138] குரவை யிட்டாள்.
கோதை நல்லாள் யிசக்கியம்மை
நெஞ்சதிலே பாய்ந்தேறி
நெடுங்குதிரி[1139] சேறாட[1140]
தொண்டைதனை முறித்தாள்
துள்ளுதிரம் சேறாட
அன்று மகன்தனை யெடுத்து[1141]
அதிய[1142] கள்ளி கொப்பா[1143] நீக்கி
அன்று நடு நீயல்லவோ
யின்று நடு நீ சாக்ஷி
நெஞ்சதிலே னாட்டி வைத்து
நேரிளயாள் யிசக்கியம்மை
முகட்டு வளி ஆகாஸம்[1144]
மொய் குளலாள் தான் பறந்தாள்.
ஊர் முளுது முடிக்கவென்று
உபாய மிட்டா ளிசக்கியம்மை
கரயாளர் தங்களயும்
கயி மேலே[1145] கொல்லவென்று
ஆனந்தன் தாய் போலே
அதிய[1146] நரக்கிளவியப்[1147] போல்
கய்யில் கம்பு தடியும் ஊன்றி
கக்குகக்கென்றே[1148] யிருமி
பஞ்சி வெட்டும்[1149] கிளவியப் போல்

1131 பருமவிளியால். Probably கருவிழி – கண்மணி (apple of one's eye).

1132 ஓராட்ட – தாலாட்டு.

1133 வந்தடய – வந்தடைய. Cf. N8.51ab வந்தணைய.

1134 வந்தான். A scribal error. I emend to வந்தா<ள் >. Cf. N10.146c.

1135 என்றான். A scribal error. I emend to என்றா<ள்>.

1136 ஆதியார். I read ஆதிபரனே (god). Cf. N10.146a ஆதிபரா; N8.51bஅத்தனே.

1137 சாக்ஷி – சாட்சி < Skt. *sākṣin.*

1138 குமுகுமென – குமுகுமென்று. An echo word.

1139 நெடுங்குதிரி. I read நெடும் குருதி; குருதி – இரத்தம். This is apparently a contamination of குருதி (N10.146d) and உதிரம் (N8.51c); உதிரம் – இரத்தம்.

1140 சேறாட. I read சேறோட – சேறு ஓடு–தல். See N8.51c சேறோட. Cf. N10.146d சோறோடே.

1141 எடுத்து – உண்டாக்கி.

1142 அதிய – அரிய.

1143 கொப்பா – கொப்பாக.

1144 ஆகாஸம் < Skt. *ākāśa.*

1145 கயி மேலே – கைமேல்.

1146 அதிய – அதிக. Cf. N8.51d அதிகநரை கிழவியைப் போல். Note that in version N1 அதிய apparently must be read as அதிகம் (see line 149) and as அரிய (see line 1782).

1147 நரக்கிளவிய – நரைக்கிழவியை. Cf. N10.148a, N8.51d.

1148 கக்குகக்கென்றே. An echo word.

1149 பஞ்சி வெட்டும். This can mean both "like someone beating raw cotton with a stick" or "speaking like a chatterbox" (an idiom). The former seems preferable here: பஞ்சி வெட்டும் – அடிக்கும். N10.149d reads பஞ்சி போல்

2122 கரயாளர் தெருவில் வந்தாளே.
2123 பளகநகர் தெருவிலே வந்தடி பனிந்து[1150] யிசக்கியவள்
2124 பாங்கு பெற[1151] தெருவதில் கூடி
2125 தொண்ணூறும் பத்தும் சென்றது வண்ட[1152] நரக்கிளவியப்போல்
2126 துணிந்தவளும் யேது மொளி சொல்வாள் – துணி[1153]
2127 கொஞ்ச மெடர்[1154] நம்முடய கொடிமயுள்ள[1155] வாள்வதுவும்
2128 கோலமாகி[1156] விட்டாயோ மகநே[1157]

[Emended Order]

2210 கூடிடவே யெல்லாரும்
2211 அறுபத்தொன்பது கரயாளர்
2212 அவிரிலங்க மதனிலே[1158] வந்தார்.
2213 யிலங்கமதை தாள் திறந்து
2214 யெல்லோரும் பாற்ப்பளவில்
2215 ஆடறுத்த களம்[1159] போலே
2216 அவனில்[1160] பட்ட உருதிகள்[1161] போல்
2217 பாடு கண்ட செட்டிதனை
2218 பைந்தொடியை கண்டுதில்லை.
2219 உயிர்விடுவோ[1162] னாமளினி
2220 ஊரதிலே போய் விடவே
2221 பாதகத்தி[1163] கிளவியவள்
2222 பாவியவள் விடுவாளோ.
2223 அடித்துதள்ளி முடுக்கிடலாம்
2224 ஆயிளயே[1164] கிளவிதன்னை
2225 இசக்கி கய்யில் கொடுத்த பரல்
2226 யில்லை யென்று போய்யிடுமோ[1165]
2227 தாயாக வந்தவனாம்[1166]
2228 தலயிலடித்தே வினாவாள்.
2229 யெங்கேசென்றால் காண்பேநெடா[1167]
2230 யென் மகநே ஆனந்தனே

நரைத்துபாவையரைபோல்வடிவாய் (She took the form of a woman with grey, cotton-like hair). But that is not the meaning here.

[1150] அடி பனிந்து – அடி பணிந்து.

[1151] பாங்கு பெற – பாங்கு பரிசனை (good manners, genteel dress and behaviour; see *TL* s.v.) – ஒழுக்கம்.

[1152] துவண்ட.

[1153] I consider this as an echoing interjection on the part of the *kuṭam* player.

[1154] எடர்–இடர்–துன்பம். See *TL* s.v. Cf. N10.150a, N8.52c கொஞ்சமடா நம்முடைய கொடுமையுள்ள வாழ்வது தான்.

[1155] கொடிமயுள்ள – கொடுமையுள்ள.

[1156] கோலமாகி. I read கோலமாக்கி on the basis of N10.150a, N8.52c, N2.86a. கோலம் – பெருந்துன்ப நிலை (wretched condition; *TL*).

[1157] Line 2210 follows directly upon line 2128. Note that the last portion (lines 2129-2484) of the *katai* is seriously out of its actual order and therefore has been emended.

[1158] அவிரிலங்கமதனிலே. A scribal error. I read அவரிலங்கம். Cf. N10.154c.

[1159] ஆடறுத்தகளம் – ஆடல் (=போர்) அறுத்த களம் / ஆடல் யுத்தம் களம்(?) – போர்க்களம். On ஆடல் see *TL*.

[1160] அவனில். Cf. N10.154cd அமரில் (on the battlefield).

[1161] உருதி. I read குருதி/உதிரம் – இரத்தம். It looks as if two words with the same meaning have been telescoped into one.

[1162] உயிர்விடுவோ. I read உயிர்விடவோ.

[1163] பாதகத்தி – பாதகி. Colloq.

[1164] ஆயிழை. A term usually only used to address young women. N10.155a confirms the reading.

[1165] Cf. N10.155a இசக்கி கையில் கொடுத்த பரல் இல்லை யென்றால் போய்விடுமோ. It is unclear how the line should be interpreted within this context. I therefore cite the prose text *(vacaṉam)* of N10.155c: கிளிவியை தள்ளிவிட்டாலும் ஆனால் இசக்கி கையில் கொடுத்தபரல் விடுவாளோ என்று.

[1166] வந்தவனாம். A scribal error. Em. <வந்தவள் >. Cf. N10.155d.

[1167] காண்பேநெடா – காண்பேன்+ஏ+டா.

மதிப்பே[1168] னாங்[1169] யென்று சொல்லி
வயிற்றிலடித்தே யளுதாள்.
குட்டிடுவாள் மோதிடுவாள்.
முகத்தோடே தானறைவாள்.
செங்கைவளை ஓலமிட
தெருவதிலே புரண்டளுவாள்.
அளுதளுது கிளவியவள்
அவன் பளியை மீள்வேநென்றாள்.
பளகை நல்ல ஊரையெல்லாம்
பாளாக்கி விடுவே நென்றாள்.
மலங்காதே கிளவியம்மா
மகன் பளியை னாங்கள் தாறோம்.
பளிதாரும் பளிபோறோம்.
பயிந்தோடியே பாற்க்கின்றார்.
அறிவு கெட்ட கரயாளர் அவரவர் கய்யிலே
வாள் னாட்டி சாவாரும் மரு[1170]னாட்டி சாவாரும்
நஞ்சி[1171] தின்று சாவாரும் னாண்டுகொண்டு[1172] சாவாரும்
அறுப தொன்பது பேரும் அத்தலத்திலே[1173] மாண்டார்.
உள்[1174] போன கரயாளன் ஒருவனயும் கொல்லவென்று
ஒருவனயும் கொல்லவென்று உபாயமிட்டாளிசக்கியம்மை
கரயாளன் மகளாக
கஞ்சி கொண்டு போகவென்று
அக்ஷதிலே[1175] வாற்த்தது போல்
அவனுடய மகளை போலே
காரிகையாளிசக்கியம்மை
கன்னி சிறுபிள்ளை போல்
கோலங் கொண்டாளே.
கோலங் கொண்டாள்
சிறு பிள்ளை போலே
கொடியிடை மாயிசக்கி
கொண்டைக்கு மேலொரு மல்லிகைமுல்லை
கொளுந்து மலர் கூட்டி[1176]
பாடகம் தண்டை சிலம்பு புலம்பிட
பைந்தொடி மாயிசக்கி
பைம்பொன்[1177] மணிமுத்து தாவமின்ன[1178]
பதைக்க[1179] சேவடி[1180] மின்ன
கண்ணதில் மய்யிட்டு[1181] நெத்தியில்
பொட்டிட்டு களுத்தினில் மஞ்சணயாய்[1182]

[1168] மதிப்பேன். I read மரிப்பேன். See N10.155d.

[1169] னாங் – நான்.

[1170] மரு. I read மழு – கோடாலி.

[1171] நஞ்சி – நஞ்சு – விஷம்.

[1172] னாண்டுகொண்டு. I read நாணிகொண்டு.

[1173] அத்தலத்திலே – அந்த தலத்திலே < Skt. *sthala.*

[1174] உள் போன – உழப் போன.

[1175] அக்ஷதிலே – அச்சில்.

[1176] கூட்டி. I prefer <சூட்டி> (adorned with) on the basis of N10.157b, N8.54b சூட்டி/சூடி. I emend accordingly.

[1177] பைம்பொன். I read பைய பொன். The other texts differ at this point. N10.157b பய்யவேதண்டை காலில்கலீரன்ன; N8.54bc பையப்பார் மீதில் நடக்கப் பளீரென.

[1178] தாவம். I read தாவடம் (a kind of ornament).

[1179] பதைக்க. I read பதக்கம் – மார்பணி (a pendant set with gems and suspended from a necklace) < Skt. *padaka*. Cf. N10.157b, N8.54b பதைக்கன்; N2.89c பதைக்கண்.

[1180] சேவடி. I readசவடி (neck-ornament) on the basis of N10.157b, N8.54b.

[1181] மய்யிட்டு – மையிட்டு.

[1182] மஞ்சணயாய் – மஞ்சணை.

2269 காலன்[1183] கரயாளன் தன் மகளைப் போல்
2270 கன்னியர் பட்டுடுத்து
2271 முத்துபோல் பல்லும்
2272 முருக்கிதள்[1184] வாயும்
2273 மேனி தளதளன[1185]
2442 கஞ்சியும் கொண்டு கரயாளனை தேடி கன்னியர்தான் வரவே
2443 கண்மணி யென்மகள் வாறாளே யென்று கரயாளர் பாற்த்து சொல்வாரே.
2444 யேறிட்டு பாற்த்திவளை
2445 மரதகமே[1186] கண்மணியே
2446 யேது சொல்வார் கரயாளர்
2447 மகளே நீ வருவதென்னா
2448 மனயை[1187]மறு வீட்டில்
2449 மகளே நீ போகாதாள்
2450 கரயாளன் மகளினவே[1188]
2451 காசியோரறியார்கள்[1189]
2452 உளவுகல் மனதிலே[1190]
2453 ஒண்ணுதலே[1191] வந்தென்னா
2454 ஊரிலாவலாதியுண்டோ[1192]
2455 ஒன்றொடியே[1193] சொல்லுமென்றார்.
2456 ஆவலாதி பேசிடலாம்
2457 அப்பு[1194] நீ கஞ்சி குடி
2458 கஞ்சியது குடித்திடலாம்
2459 கண்மணியே சொல்லுமென்றார்.[1195]
2460 சொன்னாக்காலென்ன பலன்
2461 சொல்லாவிட்டாலென்ன பலன்.
2462 பறைந்திடவே[1196] னாநுனக்கு
2463 பாவி ஒருதி பிறந்தேன்.
2464 பிறந்ததினால் யெனக்குகஞ்சி
2465 பெலனாக[1197] கொண்டு வந்தாய்.
2466 மறந்து போகுதே யினக்கு புத்தி
2467 வாய்திறந்து பேசுமுன்னே
2468 நன்று நடு பறைந்தீர்களே

[1183] காலன் – யமகிங்கரன் (Yama's messenger).

[1184] முருக்கிதள். I read முருக்கு இதழ். முருக்கு – முள்ளுமுருக்கு (East Indian coral tree, *Erythrina indica, TL*).

[1185] தளதளன. I read தளதள என/என்று. An echo word. Line 2442 follows directly upon line 2273. I emend according to N10.157.

[1186] மரதகமே. I read மரகதமே (emerald). The other versions are silent.

[1187] மனயை – மனை(யை) – வீட்டை. I suspect that the line is a contamination of two different versions. See N10.157d, N8.54d, N2.90a மங்களமாக மறு மனை செல்லாத / மங்கையர்க்கரசி (like a queen among ladies, one who hasn't [yet] gone auspiciously [i.e. as a newly wedded woman] to another house).

[1188] இனவே – என்று.

[1189] காசியோர் – காசினியோர்.

[1190] உளவுகல் மனதிலே. Corrupt. I emend to <உளவு+தலம்+அதில்> (to the ploughing field) on the basis of N10.158a உளவுதலம்தன்னில்.

[1191] ஒண்ணுதலே – ஒண்–மை+நுதல் (a woman with a beautiful forehead; *TL*).

[1192] ஆவலாதி, here: complaint. (Cf. Fabricius: "slander, defame"). See also N10.157d, N8.55a ஊரிலே வழக்கானது உண்டோ.

[1193] ஒன்றோடியே. I read ஒண்தொடியே/ஒண்டொடியே (a woman adorned with shining bracelets; *TL*).

[1194] அப்பு – அப்பா.

[1195] Lines 2457-9 differ in the other versions (see N10.158a), in that they read as the speech of the Karaiyāḷaṉ: [...] கஞ்சிகொண்டு(ஓடிவருவானேன்) / காரியமேதேனும்உண்டானால்சொல்லு / கண்மணியே மகளே ([Why are you coming] with gruel for me? If there is any reason for it, tell me, my dear daughter!). See also N8.55a.

[1196] பறைந்திடவே – சொல்லிவிடவே. Cf. the other versions, where this verb refers to the Karaiyāḷar's speech. In N10.158bc and N8.55b, the verb is part of a preceding sentence, which is missing in N1: அன்னமே நீ உளளசெய்தி ஆதரவாகப்பறைவாய். ("My dear, kindly tell me the truth," [he said]).

[1197] பெலனாக – பெலமாக – பலமாக.

2469 னாட்டிலயும் யிருந்தீர்களே[1198].[1199]
2292 யெளுபது பேர் கரயாளர்
2293 யிசக்கி கயில் கொடுத்தீரே.[1200]
2294 பாதகத்தி இசக்கியாலே
2295 பளகநகர் அளிந்துவிட்டோ
2296 தோதக[1201] கூத்தாடுதற்க்கு
2297 தொல்லைக்கா[1202] வருத்தி வைத்தீர்.
2298 ஆகாத[1203] கரயாளர்
2299 அவர்கள் உயிர் போவதற்க்கு
2300 பாவி மட்டை இசக்கி கய்யில்
2301 பளிகார பரல் கொடுத்தீர்.
2302 கொடுத்ததினால் பலனுமில்லை
2303 கொன்றாளே பாதகத்தி
2304 பாதகத்தி கொன்றுவிட்டு பறந்துவிட்டாள் ஆகாசம்
2305 கொன்றாளே பாதகத்தி கோலமுந்தா[1204] ஆனோமே
2306 அளுத குரல் ஆத்தாமல்[1205] அவர் போனாரிலங்கமதில்
2307 இலங்கமதை தாள்திறந்து
2308 யெல்லோரும் பாற்ப்பளவில்
2309 கலங்காத கரயாளர் கண்டாரே படுகளத்தை
2310 படுகளத்தை கண்டபோது பாவி வர ஒட்டாமல்
2311 அவர்களுட கால் மாட்டில் அடித்தளுது[1206] கிளவியவள்
2312 அளுதகுரல் ஆத்தாமல் அவரவரே யிறந்துவிட்டார்.
2313 செத்தாலும் குடிகேடு
2314 இருந்தாலும் யிளுக்கல்லவோ.
2315 சாகமதி அறியேநே
2316 சங்கயுள்ள[1207] யென் மகளே
2317 அவதான[1208] காட்டுகுள்ளே[1209]
2318 ஆர் பிடிப்பார் கல் பாய்த்து
2319 கோபமுள்ள அய்யாவுக்கு
2320 கொளு[1210]முனைதான் பஞ்சமில்லை.
2321 வாய்க்கவில்லை யென் மகளே.
2322 வயக்காட்டில்[1211] ஒருவரில்லை.
2323 வேறொருவர் வந்தாலும்
2324 விதனமுண்டு[1212] அப்புனக்கு
2325 நல்ல வேளை கஞ்சி கொண்டு

[1198] நாட்டிலயும் யிருந்தீர்களே. Corrupt. I emend to <அறிந்து> இருந்தீர்களே. See N10.158c, N8.55b, N2.91a நாடறிய இருந்தீர்களே.

[1199] Line 2469 is followed directly by line 2292. I have emended according to N10.159a.

[1200] N10.158cd, N8.55b, N2.91a have a different reading at this point (N1.2292-3): இன்றழியச் செட்டிதனை இயக்கிகையில் கொடுத்தீர்களே (You are responsible for the loss of the Ceṭṭi now, since you left him in the hands of Icakki) (N8.55b).

[1201] தோதகம் – வஞ்சகம் <*tōtaka*> (deceit; see *TL* s.v.).

[1202] தொல்லைக்கா – தொல்லைக்காக.

[1203] ஆகாத – புத்திகெட்ட (foolish). Cf. N10.158d, N8.55c, which read ஆகதக்க/ஆகத்தக்க (honourable).

[1204] கோலமுந்தா – கோலம்+உம்+தான். கோலம் – பெருந்துன்ப நிலை (wretched condition; *TL* s.v.).

[1205] ஆத்தாமல் – ஆற்றாமல்.

[1206] அடித்து – இழவுக்கடித்து (to beat one's breast).

[1207] சங்கயுள்ள – சங்கையுள்ள. This is frequently translated as "honourable," but as the bow-song singer T.M.P. explained, it is uncommon for a father to use the word "honourable" in addressing his daughter.

[1208] அவதான. Unclear; perhaps வனாந்தரம் (uninhabited place; see Winslow). The other versions are silent here.

[1209] காட்டுகுள்ளே – காட்டுக்குள்ளே here இடம்.

[1210] கொளு – கோள்/கொழு – ஏர்காறு.

[1211] வயக்காட்டில. I read வயல்+காட்டில்.

[1212] விதனம். I read விசனம் – துக்கம் < Skt. *vyasana.*

னாலும்[1213] வந்தேன் பேரெடுக்கு[1214]
ஆபத்துக்கு பாவமில்லை
அப்பக்ஷிரே[1215] பதறாதே.
சீவனுக்கு வந்தாலும்
தெளிய[1216] வேணும் னாட்டினுள்ளோர்
னா னிருக்க னீ நடுங்க
நடுக்கமுண்டோ அப்பக்ஷிரே
செங்கை[1217] வளை ஓலமிட
சென்றெடுத்தாள் கலயத்தை[1218]
கலப்பை கொளுவானதிலே[1219]
கரயாளன் பாய்ந்திறந்தான்.
கரயாளன் யிறந்ததற்ப்பின்
காரிகயாள் யிசக்கியம்மை
மயில் போலே துடியிடயாள்
வாள்[1220] பளகை ஊரில் வந்தாளே.
அவவூரில் வாறபோது ஆயிளயாளிசக்கியம்மை
அவள் மனது புகள்ந்தேது சொல்வாள்.
யி(வ்)வூரில் கரயாளர் யெல்லோரும் யிறந்தாநென்று[1221]
யிளவுகள்[1222] ஓசையது கேட்டாள்.
ஐயயோ கரயாளர் யெல்லோரும் யிறந்தியளே
அவள் மனதில் கன கிருபை கொண்டாள்.
நல்லது காண கரயாளர் னாசமாக போனாரோ.
னாமளினி உபாயமிடவேணும்.
போனாக்கால் ஒரு போலே உகமுடிந்து போகவேணும்
பிளைத்தால்[1223] ஒருப்போல் பிளைக்கவேணும்[1224]
ஆனாலும் யிசக்கி கொன்ற பேரெடுக்க வேணுமென்றால்[1225]
அவ்வூரு சனங்ளெல்லாம்[1226] கொல்ல
தாயான[1227] தாம் பெருக்கம்[1228] தந்தைதாய்[1229] அன்னஅத்தம்[1230]
தடுமாறி நின்று அலையாமல்
ஊரோடும் வேண்டும்
ஒக்கவுந்தான் முடிக்கவென்று[1231]

[1213] னாலும். I read நானும். Cf. N10.160b, N8.56a. But cf. also line 2012, where the meaning is unclear.

[1214] பேரெடுக்கு. I read பேரெடுக்க. Cf. N10.160b, N8.56a.

[1215] அப்பக்ஷிரே – அப்பரே.

[1216] Cf. N10.160c, N8.56b தெரிய.

[1217] A repetition of line 2235.

[1218] கலயத்தை. A scribal error. I read கலப்பைதனை on the basis of the next line (2335), and on the basis of N10.160d, N8.56b; கலப்பை – உழுபடை (ploughshare).

[1219] கலப்பை கொளுவானதிலே – உழுபடையின் கொழுவானதிலே (ploughshare).

[1220] வாள் – வாழ் – புகழ். Cf. N10.2c திருக்கோயில்; N8.2c வாழ்கோயில், திரு and வாழ் being interchangeable.

[1221] யிறந்தாந. I emend to இறந்தா<ர்>.

[1222] யிளவு – இழவு.

[1223] பிளைத்தால். Read பிழைத்தால்.

[1224] Lines 2349-50 are not found in the other relevant versions (N10, N8, N2).

[1225] The line is out of its actual order and context. Cf. the different meaning conveyed in N10.162a, N8.56c, N2.93b: அல்லவே இயக்கிகொன்றாளென்னப்பே ரெடுக்கவென்றால் (N8.56c) ([...] if not, I shall earn the reputation that Icakki herself has killed). In the other versions, the line occurs after னாமளினி உபாயமிடவேணும் (Now I must plan the strategy) (i.e. after N1.2348).

[1226] சனங்ளெல்லாம் – சனத்தை எல்லாம்.

[1227] தாயான – தாயாரும். Cf. N10.162a, N8.56c.

[1228] தாம் பெருக்கம். Obscure; probably தன்குடும்பம். I read, on the basis of N10.162a, N8.56c தமருபக்கம் (relatives, friends).

[1229] தந்தைதாய். I read தந்தையுடன். Cf. N10.162a, N8.56c.

[1230] அன்னஅத்தம். A scribal error. I read அன்னை சுற்றம் on the basis of N10.162ab. See also N8.56c அன்னசுற்றம்.

[1231] முடிக்க – அழிக்க.

2357 உபாயமிட்டாளிசக்கியம்மைதானும்
2358 யேதேது செய்வோமென்று
2359 யெண்ணாமல் யெண்ணி கொண்டு
2360 யிடைகாடு ஒரு பிறமாய்[1232] வரவே[1233]
✳2129 யெளுபது பேர் கரயளரை[1234]
✳2130 யிறந்த போது யிசக்கியம்மை
✳2131 யெளுபது பேர் பெண்டுபிள்ளை
✳2132 யிவர்களைத்தான் கொல்லவென்று
✳2133 காட்டின் ஒரு புறமாக
✳2134 காரிகயாள் வந்தனளே
✳2135 யீச்பரனை தனை நினைந்து[1235]
2361 காயாத கள்ளிப்பால் யிருனாளி னானாழி
2362 கய்யாலே கறந்தாளே யிசக்கி
2363 யேலம் பால் னாநாளி யெப்படினாங் கறப்பேநென்று
2364 யெண்ணியபடி கறந்துமாச்சே[1236].
2365 ஆவின்[1237] பால் ஆர் தருவார் அரனாரே[1238] யிப்போது
2366 அவள் நினைத்தபடிதான் கறந்துமாச்சே.[1239]
✳2136 யேலம் பால் கறந்து வைத்தாள்.
✳2137 கள்ளி பால் ஆளாக்கு[1240]
✳2138 காஞ்சிரம்[1241] பால் ஆளாக்கு
✳2139 யேலம் பால் ஆளாக்கு
✳2140 யெருக்கலம்[1242] பால் ஆளாக்கு[1243]
2367 பச்சனாவி[1244] பரசரணம்[1245] பரமசிவர் தானாமென்று[1246]
2368 பளிகொள்ளபோறேனாங்யென்னா[1247]
2369 அத்தாயும்[1248] ஒன்றாக பாத்திரத்திலிட்டபடி
2370 ஆயிளயாளிசக்கி ஒரு கோலம்[1249]
2371 ஒக்க ஒரு பாத்திரத்திலிட்டபடி மோராக்கி
2372 உகந்து[1250] மோர் குடுக்க[1251] யது யெடுத்தாள்.

[1232] பிறமாய் – புறமாய்.

[1233] Line 2360 is followed directly by line 2129.

[1234] The following lines are out of their actual and logical order. Cf. N10.150a, N8.52c. Apparently the palm leaves of the hand-written text got mixed up.

[1235] Line 2135 is followed directly by lines 2361-6.

[1236] கறந்துமாச்சே – கறந்தாயிற்று.

[1237] ஆ – எருமை (buffalo). An old word.

[1238] அரனாரே – அரன் – சிவன் *(TL)*.

[1239] Line 2366 is followed directly by line 2136.

[1240] ஆளாக்கு – ஆழாக்கு – அரைக்காற்படி.

[1241] காஞ்சிரம் – காஞ்சிரை.

[1242] எருக்கலம். The lexical and botanical question remains unresolved. (I would like to thank Professor T. Naṭarājan̲ for identifying the word as a species of medicinal plant.)

[1243] Line 2140 is followed directly by line 2367.

[1244] பச்சனாவி – பச்சைனாவி – வச்சநாபி – விஷப்பூடுவகை (*Aconitum ferox,* a poisonous shrub) < Skt. *vatsa-nābha.*

[1245] பரசரணம். A scribal error. The copyist of the Ms. apparently mistook here as elsewhere the long vowel "ா" for "ர" (another example being பால் instead of பரல்). I read பாஷாணம் (poison; see Fabricius) < Skt. *pāṣāṇa*. My reading is supported by the single reference N10.162d, where the two terms பச்சனாவி and பாஷாணம் appear in reverse order: பாசானம் பச்சநாவி (பரமசிவா அருளும் பளிகொள்ள [...]).

[1246] Cf. N10.162d பாசானம் பச்சநாவிபரமசிவா அருளும் என்றார். Versions N8 and N2 are silent.

[1247] போறேனாங்யென்னா – போறேன் நான் என்றாள்.

[1248] அத்தாயும் – அத்தனையும்.

[1249] கோலம். Corrupt. I read கோலங்கொள்ளுவாள்/கோலம் கொண்டு. The other versions are silent here.

[1250] உகந்து – மகிழ்ந்து.

[1251] குடுக்க. I read குடுக்கை. Cf. N10.163a.

2373 அவ்வேசம்[1252] தான் போட்டு ஆயிளயாளிசக்கியம்மை
2374 அளகுடய யிடக்ஷியப்[1253] போலானாள்.[1254]
✳2141 கோசலயாள் யிடக்ஷியப்[1255] போல்
✳2142 கொடி யிடையாள் கோலம் கொண்டு
✳2143 மோருபானை தலயில் வைத்து
✳2144 மொய்குளலாள் வளி நடந்தாள்.[1256]
2375 பண்டுமுன்னால்[1257] பளகயிலே மோரு விக்கும்
2376 யிடச்சியப் போல் பளகிய[1258] யிடக்ஷி[1259] போலானாள்.
2377 கண்ணினால் நீர்கள் சாட[1260] காரிகயாள்
2378 யிசக்கியவள் கடயாலில்[1261] மோர் தூக்கி கொண்டாள்.[1262]
✳2145 பளகையூர் தெருவதிலே
✳2146 பளிகாறன் கரயாளன்
✳2147 அவர்களுடைய வீடு தோறும்
✳2148 ஆயிளயாள் தானளுது
✳2149 உண்டு வந்தேன் உங்கள் சோறு
✳2150 உள்ளி விதி முடிந்தது வேர்[1263]
2379 உண்டேனாங் உங்களுட சோறுகறி தின்று வந்தேன்.[1264]
2380 உள்ளி[1265]விதியல்லாது உண்டோ.
2381 யிடச்சியவள் தெருதெருவாய் யேற்ற கிளவி[1266] போலே
2382 யியவுடன்[1267] கரயாளர் தெருவில் வந்தாளே.
2383 யெளுபது பேர் குடியிருக்கும்
2384 யியல் பளகை நகரில் வந்தான்[1268].
2385 தடுமாறி சந்தியிலே தானிருக்க வெகுநேரம்
2386 அளுத குரல் அல்லாதே ஆரொருவர் அறிவாரோ.
2387 யிடவளியில் போனதுண்டால்
2388 யெவரும் வந்து கேள்க்கமாட்டார்.
2389 கரயாளர் தெருவில் வந்து
2390 கன்னியரும் யிசக்கியம்மை

1252 அவ்வேசம். I read அந்த வேசம் – வேடம் (disguise; see *TL*) < Skt. *veṣa*. வேசம் போட்டு – வேடங்கட்டி. Alternatively, but less likely, ஆவேசம் (anger, fury); cf. N10.163b ஆவேசம்.

1253 யிடக்ஷிய – இடைச்சியை (a woman of the herder caste).

1254 Line 2374 is followed directly by line 2141.

1255 யிடக்ஷிய – இடைச்சியை.

1256 Line 2144 is followed directly by line 2375.

1257 பண்டுமுன்னால் – முற்காலம்.

1258 பளகிய – பழகிய.

1259 யிடக்ஷி – யிடச்சி – இடைச்சியை.

1260 சாட – சொரிந்து.

1261 கடயால் – கடையால்/கடைசால்.

1262 Line 2378 is followed by line 2145.

1263 வேர். Unclear. Line 2150 is followed directly by line 2379.

1264 My comprehension of this line is based on N10, N8, and N2. Note that the parallel versions differ from N1 inasmuch as Icakki, in disguise, laments her father's death. N10.4062-3 reads as follows: கன்னியரும் ஏதுமொழிசொல்வாள் / கரையளன்மார் சோறு உண்டு வாழ்ந்தேனே / இதுவரைக்கும் / […] / நன்றுநடுவில்லாமல் மண்ணாவாகெடுத்தாளே / நான்பிழைத்தபிழைப்புகளும்போச்சே / மண்ணாவா இசக்கி என்று அண்ணாவிகரையாளர் மாயமும் தனறிந்தாரில்லை என்று சொல்லி சற்றுநேரம்இருந்தழுது இசக்கியம்மை (Listen to what the young woman said! "Up to now the Karaiyālaṉ paid for my upkeep and fed me. That woman—may she go to dust!—has spoilt (everything), without caring for justice. My life is forever destroyed. May that Icakki go to dust!" she said. "[It seems] nobody knows about the death of my father, the Karaiyālaṉ," she said, sitting and weeping). See also N8.57b, which has the same meaning as, yet not the exact wording of, N10.

1265 உள்ளி – உள்ள.

1266 கிளவி – கிழவி – தலைவி (See *TL*).

1267 யியவுடன். Unclear; probably a scribal error. I read இயலுடன் (famous).

1268 வந்தான். I emend to வந்தா<ள்>.

2391 அனந்தாயி வெயிலுகந்தா[1269]
2392 அம்மை முத்து மோரடியோ
2393 மாறு கண்ணி[1270] புதுமாடி
2394 மந்திர கண்ணி மோரடியோ[1271]
✳2178 பிக்ஷிபிள்ளாய்[1272] மோரடியோ
✳2179 பிணமாலை[1273] மோரடியோ
✳2180 கோளூ சொல்லும் பண்டாரத்தி[1274]
✳2181 கோஸலயே மோரடியோ
✳2182 கண் சிமிட்டி மொளிபறயும்
✳2183 கசுமாலி[1275] மோரடியோ
✳2184 பிள்ளை மனம் கன்ன வைத்த
✳2185 பேக்ஷியம்மா மோரடியோ
✳2186 சின்னணஞ்சி மோரடியோ
✳2187 சிவகாமி மோரடியோ
✳2188 அடுத்தவர்க்கு தூதுஸெல்லும்
✳2189 அபிராமி மோரடியோ
✳2190 பிச்சபிள்ளாய்பிக்ஷ் முத்து
✳2191 பளகையூரான மோரடியோ
✳2192 முத்தாசி மோரடியோ
✳2193 மோகன பிள்ளாய் மோரடியோ
✳2194 அணஞ்சி பிள்ளை மோரடியோ
✳2195 அபிராமி மோரடியோ
✳2196 சின்னணஞ்சி மோரடியோ
✳2197 சிவகாமி மோரடியோ
✳2198 முத்தாசி மோரடியோ
✳2199 சித்தாசி மோரடியோ
✳2200 அணஞ்சி பிள்ளாய் மோரடியோ
✳2201 அம்மை முத்து மோரடியோ[1276]
2395 யிப்படியே பேர் கூறி
2396 யிடக்ஷியர் தெருவில் வந்தாளே.
2397 யேனென்று கேட்பவ ரொருவருமில்லை.
2398 வாவென்று சொல்லி அளைப்பாருமில்லை
2399 மங்கயர் கூடி அளூதிடவேணும்
2400 யென்று சொல்லியந்த மாய யிசக்கி.
2401 யெல்லாரும் கூட அளூதிடும் வேளை
2402 கட்டம்[1277] செய்தோர் பாவி பட்டுயிறக்க
2403 கயிலாச பதவி கிடைக்குமே தாயே
2404 அளூதால் ஒருவர் முளிக்கவு மாட்டார்
2405 அமர்த்துங்கோ வென்று கட்டி அணைத்தாள்.
2406 நட்டம்[1278] வாராதெடி தாய்மாரே நீங்கள்
2407 நாச்சியரே நீங்கள் அளூதது போதும்
2408 அளூதளூது யிடக்ஷியவள்
2409 அவளூக்கு[1279] புத்தி தெளிவு சொல்லி

[1269] This is a list of proper names. Read வெயிலுகந்தாள். Cf. N10.165a.4095, N8.57d.1956, N2.95b.1791, where the list starts with the same names.

[1270] One letter in the script is not legible, the reading being possibly either மாது கண்ணி or மாறுகண்ணி. I read மாறுகண்ணி. Cf. N10.166b.4122.

[1271] Line 2394 is followed directly by line 2178.

[1272] A female proper name. The varying orthography (see பிள்ளாய் in lines 2178, 2190, 2193, and 2200 vs. பிள்ளை in line 2194) can be considered incidental rather than meaningful.

[1273] This is probably a proper name.

[1274] பண்டாரத்தி – பண்டாரசாதி பெண்.

[1275] கசுமாலி – சண்டைக்காரி.

[1276] Line 2201 is followed by line 2395.

[1277] கட்டம் – கஷ்டம்.

[1278] நட்டம் – நஷ்டம்.

[1279] அவளூக்கு. I read அவர்களூக்கு. Cf. N10.168b.

2410 பதறாதே பதறாதே
2411 பாவியரே கய்யை விடு
2412 கய்யை விடு யினிமேலும்
2413 கனமோக்ஷம் சேற்ந்திடுவார்.
2414 அளுதாக்கால் வருவாரோ.
2415 அற்ப பாவமாகுதெடி
2416 எளுபது பேரிறந்தாலும்
2417 யிருக்குதெடி பெண்டுபிள்ளை.[1280]
✳2151 அள வேண்டாம் பெண் கொடியே
✳2152 அளுதாக்கால் வந்திடுமோ
✳2153 போன போக்கு மோச்ச[1281] முண்டும்
✳2154 புத்தி கெட்டு புலம்பாதே[1282]
2418 வாருமெடி யிடச்சியரே
2419 மங்கயரே புத்தி சொல்லு[1283]
✳2155 மோர் குடிக்க வாருங்கெடி[1284]
✳2156 ஒரு மனயில் கூடுங்கெடி[1285]
2420 மோர் குடித்து பசி தீற்த்து
2421 மொய் குளலே பேசிடலாம்
2422 முத்தரசி[1286] வீடதிலே
2423 மொய் குளலார் தான் கூடி[1287]
✳2202 யெத்த நயோ[1288] பேரும் கூடி
✳2203 யிவளூரில் கூடுங்டெி
✳2204 யென்று சொல்லி மாயிசக்கி
✳2205 யேற்ற மனைதனை கூடி[1289]
✳2157 சின்ன பிள்ளை ஒரு பக்கம் வைத்து
✳2158 சேய்யிளயே ஒன்றாக
✳2159 அனையோர்க்கும் புத்தி சொல்லி
✳2160 ஆயிளையாள் யிசக்கியம்மை
✳2161 வட்டில் செம்பு யெடுப்பாரும்[1290]
✳2162 கிண்ணி வட்டில் கொடுவாரும்
✳2163 செம்பு கெண்டி[1291] யெடுப்பாரும்
✳2164 யென்று சொல்லி யிசக்கியம்மை
✳2165 யின்பமுடன் கூடுவாராம்
✳2166 மோர் குடிக்க வாருங்கெடி
✳2167 மொய் குளல்மார் யெல்லோரும்
✳2168 அனந்தரசி[1292] மனமதிலே[1293]
✳2169 ஆயிளைமார் கூடுவாராம்[1294]

[1280] Line 2417 is followed directly by line 2151.

[1281] மோச்ச – மோட்சம்.

[1282] Line 2154 is followed by line 2418.

[1283] Lines 2418-9 are apparently corrupt. They can probably be read as follows: வாருமடி மங்கையரே. Cf. N10.169d, though it is unclear whether these are parallel lines in N1 and N10. Furthermore, I read புத்தி சொல்லி for புத்தி சொல்லு. Line 2419 is followed by line 2155.

[1284] வாருங்கெடி – வாருங்கள்+அடி.

[1285] Line 2156 is followed by line 2420.

[1286] I consider this a proper name. N8.58d reads differently: எழுபதுபேர்க் கும்மூத்த இயல்கரையாளன் மனையில் (in the house of the eldest of the the seventy Karaiyāḷars). Cf. also N10.169d-170a எழுபது பேர்கரையாளர் / இவரில் ஒருமுதலானோர் / அவர்மனையில் கூடுவாராம்.

[1287] Line 2423 is followed by line 2202.

[1288] யெத்த நயோ – எத்தனை+ஓ.

[1289] Line 2205 is followed by line 2157.

[1290] யெடுப்பாரும். I read this as எடுங்கள்/எடும்.

[1291] செம்பு கெண்டி – கெண்டிச்செம்பு.

[1292] அனந்தரசி. A proper name.

[1293] மனமதிலே. I read மனை+அதில் (in the house).

[1294] Line 2169 is followed by line 2424.

2424 கிண்ணி[1295] வட்டில் யெடுப்பாரும்[1296]
2425 கெண்டி செம்பு யெடுப்பாரும்
2426 தாறா[1297] வட்டில் தவலை செம்பு
2427 சருவமுடன் கிண்ணி வட்டில்
2428 ஒருமுடிவாய் தாநே விட்டாள்
2429 ஓவியமாய் யிசக்கியம்மை[1298]
*2170 வாறவிதி அறியாமல்
*2171 மங்கைமார் மோர்குடித்தார்.[1299]
2430 யிசக்கியென்று அறியாமல்
2431 யெல்லோரும் மோர் குடித்தார்.[1300]
*2206 யிளந்தாரி பெண்களூடன்
*2207 யெல்லோரும் மோர் குடித்தார்.
*2208 சின்னம் சிறு பிள்ளைகள் போல்
*2209 சேய்யுளயும்[1301] மோர் குடித்தாள்.[1302]
2432 மோர் குடிக்கும் வேளையிலே
2433 விறையலது பொறுக்குதில்லை.
2434 ஆகமது[1303] விட்டதினால்
2435 அடித்திளூக்கும் காலுகய்யை
2436 வெட்டி[1304]னாக்கும் உடம்புகள்க்கும்
2437 மெள்ளவே[1305] பால் குடியுமெடி.
2438 அடிமுறியும் உடலிளூக்க
2439 ஆக உயிர் முடிந்திடவே[1306]
*2172 குடித்த மோர் தங்குமுன்னே
*2173 குலபனிகள்[1307] செய்குறாளாம்.
*2174 பாவிகளே சூலிகளை[1308]
*2175 பிக்ஷிபிள்ளை[1309] தக்ஷிகளை[1310]
*2176 கருக்கருவாய்[1311] தானறுத்து
*2177 களூவதிலே[1312] யேறி கொன்றாள்.[1313]
2440 அவர்களூட சிறுபிள்ளையை
2441 வேடிக்கை வீச்சு[1314]முட்டாங்கு மிட்டு[1315] விரவுடநே நடக்க[1316]

[1295] கிண்ணி – கிண்ணம்.

[1296] The following list of vessels differs slightly in the other versions. Cf. N10.170a-b.

[1297] தாறா. I read தாரைத்தாள்வட்டில் – பாத்திரவகை; see *TL*. Cf. N10.170b தாரைவட்டில்.

[1298] Line 2429 is followed by line 2170.

[1299] Line 2171 is followed by lines 2430-1.

[1300] Line 2431 is followed by lines 2206-9.

[1301] சேய்யுளயும் – செய்யோளூம்.

[1302] Line 2209 is followed by line 2432.

[1303] ஆகமது – ஆகம்+அது. ஆகம் – உடல்.

[1304] வெட்டி (an attack of fits), i.e. நாக்கு உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளூம் [...] (The tongue draws back, the whole body suffers from convulsions).

[1305] மெள்ள – மெல்ல.

[1306] Line 2439 is followed by lines 2172-7.

[1307] குலபனிகள் – கொலை பணிகள்.

[1308] சூலிகளை – கருப்பவதி.

[1309] பிக்ஷிபிள்ளை. I read பச்சை குழந்தை (young [lit. tender] child).

[1310] தக்ஷிகளை. An echo word. Read பிக்ஷிபிள்ளை தக்ஷிகளை as பச்சைப்பிள்ளை தச்சப்பிள்ளை (little babies).

[1311] கருக்கருவாய். Unclear. The bow-song bard T.M.P. suggests the meaning துண்டம் துண்டமாக (into pieces).

[1312] களூவதிலே – கழுமரத்தில்.

[1313] Line 2177 is followed by line 2440.

[1314] வீச்சு – கை வீச்சு.

[1315] முட்டாங்கு மிட்டு – முட்டாக்கிட்டு/முக்காடு இட்டு.

[1316] Line 2441 is followed by line 2470. I emend according to N10.171.

ஆயிளயாள் கொல்லவென்று[1317]
சுண்ணாம்பும் சோறுமாக
திரட்டியவள் தான் கொடுத்து
கொன்றாளே பாதகத்தி
கொடும்[1318] நீலி யிசக்கியம்மை
யெல்லோரும் யிறந்தபோது
யேற்ற[1319] நரி ஓடவிட்டாள்.
பளகையூரானதிலே
பகல்[1320] தீ கொளூத்தி விட்டால்[1321]
யென்பெருமாள் துணையெனவே[1322]
கூஸபரனார்[1323] கயிலயிலே[1324]
கயிலாழ[1325] புரமதிலே
கரைக் கண்டனாரிடமதிலே
சிவனுடய கயிலயிலே
சென்றாரே யிருபேரும்.

பகவதி அன்ன யிசக்கி கதை முற்றிவிட்டது.

[1317] The sense is certain if we connect the two lines N1.2441 and N1.2470 on the basis of N10.171. Cf. N10.171ab எழுபதுபேர்சிறுபிள்ளையை இனி என்தாயார் / கொல்லவேணும்என்று.

[1318] கொடும் – கொடிய.

[1319] A filler.

[1320] பகல் – பகர் (blazing, bright, splendour; *TL* s.v.). This is based on the reading in N10.171d, where the word appears twice, once as பகல தீ and once as பகல நரி.

[1321] விட்டால். I emend to விட்டா<ள்> on the basis of N10.171d and N8.59a-b. In these two versions, lines N1.2477 and 2478 have no relation to one another. N1.2478, rather, evidently belongs in the scene that follows the killing. பளகநகர் தெருவதிலே பகலதீகொடுத்திவைத்தாள் / பழகைநகர்தெருவதல்லாம் பகல நரிஓடவைத்தாள்.

[1322] யெனவே – என/என்று.

[1323] கூஸபரனார். Corrupt. I emend to <குருபரனார்> on the basis of N10. 173a, N8.59b.

[1324] கயிலயிலே – கயிலாயம்/கயிலாசம்.

[1325] கயிலாழ – கயிலாசம். Note the difference in orthography compared to line 2480—a feature typical of the N1 text.

5.4 Translation of N1 with Annotations

Icakki Katai[1]

Invocation[2]

1 What is played is the excellent *kañcam* musical instrument. What bathes is the water bubble.
2 Where one kills [the enemy in battle] is the battlefield. Where one sows is the field for growing crops.
3 What is to be tied is the swift horse. What has to be protected is *kar̲pu,* female virtue.
4 That which is to be praised are the three divisions[3] of the Tamil language; to be praised is famed Pal̲akai Nakar[4].
5 What is great there is the Ammaiyappar temple.
6 In order to tell the greatness of this good town to this earthly realm,
7 I shall—(together) with sugar candy, fruits, and pastry—
8 offer colourful flowers at your feet. O Gaṇapati, come and help me [to succeed]!

Time, place, etc. of the composition

9 The prosperous southern land,
10 a mountainous land where honey flows;
11 a land where rain falls daily;
12 a land where monkeys are [ever] capering;
13-14 the land of kings and gurus, where cool groves bountifully give forth flowers
15 and charity never fails;
16 a land where water ever flows.

17 In the Kr̥ta-yuga,
18 in the Tretā-yuga,
19 in the Dvāpara-yuga,
20 in the unbearably heavy Kali-yuga—
21 [it was] in the Kali-yuga,
22 [that] the story was written down and compiled,
23-24 in the northern place [called] Cūraṅkuṭi, where the deer play,
25 the bright (Kerala) *kollam*[5] year being replaced,
26 in the running *kollam* year of this Kali-yuga,
27 in the year 1134 [=1959]
28 in the (Kerala) month of Iṭapam (i.e. May-June), on the 27th day,
29 in the (Tamil) month of Vaikāci[6],
30-31 on the 27th day, when rain was pouring down heavily,

---

[1] There is no profane context in which this narrative text is performed.

[2] Traditionally there is an invocation at the beginning of a poem. Invocations are a special genre, separate from the *katai* and not part of the story-line, but nevertheless part of the 'complete' *katai;* they invoke and summon the divine powers.

[3] முத்தமிழ்: இயல், இசை, நாடகம் (literature, music, drama). These three divisions are considered to constitute the totality of Tamil.

[4] It is noteworthy that நகர் (town) is added to the word Pal̲akai at the beginning of the *katai* but not at a later stage of the story (for instance, in the passages culminating in the episode of the Ceṭṭi's coming to Pal̲akai and pleading with the Karaiyāḷars for help).

[5] See Fabricius 1972:307.

[6] The second Tamil month: mid-May to mid-June.

32 on Monday morning,
33 in the eminent eighth [astrological] phase,
34 [in the night], in the 55th *nāḻikai*,[7]
35 [this work] was swiftly completed
36 under the stars of the 25th lunar mansion.
37-41:
37 It was written in order to become famous,
39 written by Poṉṉiliṅkam Nāṭār,[8]
38 who [in it] pours out a torrent of flowers.
40-43:
43 Through the *aruḷ* of Śiva-Parameśvaram,
40-41 he wrote down the epic of Paḻakai Nallūr in order to be read—
42 [he], the son born to Bhagavatī,
44 born at the feet of Śiva,
45-46 and married by garlanding Aṉṉavaṭivu Nāṭācci.
47-51:
47 During the time they lived
51 he wrote it
48 so that his entire family would prosper,
49 the people of the world would flourish,
50-51 and so that it would be read by both wives and husbands.
52-56:
56 [Śiva] Mahādeva gives the boon
52 [that] cattle, wealth, and happiness—
53 all this—shall prosper,
54 [that] those who wrote [this story], too, shall prosper,
55 and [that] children and wives shall prosper.
57 Those who have given a contribution [of money for the temple festival] shall prosper!
58 Their families shall prosper!
59 May possession by the spirits flourish!
60 May the people who are assembled here prosper!
61-62 May all those who dance and sing prosper!
63-64 May all who listen to this story prosper!
65-66 Even if there is a flaw, O people of this earthly realm, please excuse it.
67 I sing this story.
68 May we be benefited! You please listen!
69-70:
70 You all listen,
69 and after the *Icakki Katai* is finished,
71-72 another palm-leaf manuscript, [containing the story] of the *Malai Vaḷappam,*[9] can be heard

---

[7] நாழிகை (an Indian hour of twenty-four minutes; Fabricius, s.v.).

[8] This person belongs to the Nāṭār community. For further details on the Nāṭārs, see Sects. 7.1, n. 10 and 7.2.

[9] The story of the "Mountain's Riches," also known as the "Nīlacāmi Katai," is based on the *Icakkiyammaṉ Katai (IK).* Parts of the *IK* (Nīlaṉ–Nīli born to the Cōḻa king and abandoned under a margosa tree, Nīlaṉ killed by Kuṉṭōtaraṉ, and the journey to Kailāsa) recur in it. However, after the journey to Kailāsa, the Nīlacāmi Katai departs from the *IK*'s story-line, and tells of a boon given by Śiva and of Nīlaṉ's journey to the southern land. Nīlaṉ passes Cōḻa Nāṭu, the Kāviri River, Paḻakai Nakar (here he remembers his past encounter with the Karaiyāḷars and Nīli's revenge), continues on his way to Nāñcilnāṭu (where he witnesses the riches of the mountain) via Tiruccentūr (where he praises Murukaṉ), and further to Patmānāpapuram (the Nīlakaṇṭa Cāmi temple) and Tiruvaṉantapuram (present-day Trivandrum, where he dances in front of the Patmānāpa Cāmi temple). The story also tells of Nīlaṉ's former births as Bhīma *(Mbh.)* and as one of the heroes who fought against Rāvaṇa *(Rām.),* then as one of a pair of twins born to a Paṟaiyar woman, and as one of a pair of twins born to a devadāsī, each time dying a cruel death. Finally Nīlaṉ settles down permanently in Nāñcilnāṭu (see the synopsis in Perumāḷ and Śrīkumār 2002:125ff.). – According to Perumāḷ 1990:47ff. (or the reprint, Perumāḷ and Śrīkumār 2002:19ff.), the author of the "Nīlacāmi

by all of you—
73 telling of the land's riches.
74 And if again we want [another story] thereafter,
75-76 we shall listen to the *Van̲n̲iyaṭi Mar̲avan̲ Katai* in order to obtain wealth,
77 to increase our prosperity(?), to increase our [head of] cattle,
78 [and] in order that our world, Pon̲n̲iliṅkam Nāṭār, and [his wife] An̲n̲avaṭivu Nāṭācci may prosper!

The Icakki Katai of ancient South Pal̲akai[10]

Invocation

79-80:
80 I am going to sing with my tongue, according to my knowledge, the entire
79 Icakki story of the ancient village of South Pal̲akai—in the threefold [division of] Tamil.
81 The white-tusked god,[11] associated with fine Tamil, offered it.
82 He, the pot-bellied, elephant-faced god who is associated with knowledge, protects me.

83-84 O noble five-armed Gaṇeśa, [you who are] worshipped in order to obtain[12] success! O elephant god, happily born to Śiva Śaṅkara on the [Himālaya] mountains as ruler over the Sanskrit language!
85 O pot-bellied Gaṇapati! O elephant of sweet tongue,
86 you do inaugurate[13] the *katai* with your sweetness, so that we will never face obstructions.

87 O goddess Sarasvatī, kindly inaugurate [the *katai*] with never-(failing) flawlessness!
88 O golden-footed one, [sitting] on the pericarp of a lotus, (your) royal seat!
89 O goddess Lakṣmī, you [who] sit majestically, spreading light like the glittering sun!
90 I am your humble devotee. Graciously grant clarification of my flawed knowledge!

Viruttam

91-94 To perform the story of Icakki, who spoke with a cunning tongue, murdering the merchant who crossed her path, is like saying: "I will leap beyond the great sea that spreads in all directions, giving the horse free rein."[14]
95 (The story of Icakki) was composed in Tamil by Kōvintan̲ Mārttāṇṭan̲ Kuṭṭi

---

Katai" was Pon̲n̲aiñcavan̲ Putalvan̲ Umaikuṭṭi (Perumāḷ 1990:48), as stated in one "Nīlacāmi Katai" palm-leaf manuscript. A.K. Perumāḷ draws the conclusion that the story of Nīlacāmi may have been composed around 1775 C.E. (Perumāḷ 1990:49/Perumāḷ and Śrīkumār 2002:21). His evidence for this date is drawn directly from the "Nīlacāmi Katai," which speaks about the fame of Patmānāpapuram in the taluk of Kalkuḷam, K.K.Dt. (it was once the capital of Tiruvitāṅkūr). Among the kings of Tiruvitāṅkūr, King Rāmavarma was especially popular, and earned the title of *dharma rājā*. He ruled from 1758 to 1798 C.E. In the years following 1790, the fame of Patmānāpapuram decreased (see Perumāḷ 1990:49). One "Nīlacāmi Katai" palm-leaf manuscript, extant in Er̲umpukkāṭu, dates from the *kollam* year 950 (=1775 C.E.), a time when the population of Nāñcilnāṭu was suffering the ravages of war, according to historical sources relating to Tiruvitāṅkūr (Perumāḷ 1990:49/Perumāḷ and Śrīkumār 2002:21). – In the Icakki temples in Nāñcilnāṭu to which I have so far had access, Nīlacāmi (or Nīlaperumāḷ) is represented as a subordinate deity.

[10] I believe it unwise to make identifications of the original geographical location of Pal̲akainallūr (or Pal̲akai), in the absence of reliable information from inscriptions or coins (cf. Sect. 2.5, and Perumāḷ 1990:45).

[11] Gaṇapati/Gaṇeśa.

[12] A somewhat free translation of பரவுதல்.

[13] Literally: "walk before the story."

[14] Compare similar phrasing in Pukal̲enti's introduction to his *Naḷaveṇpā;* I cite Shulman's (2001:109) translation: "Like someone trying to bind a violent and fearless elephant with a lotus stalk—that is how I have sung this divine tale of Nala with his fresh garland of flowers filled with singing bees." On such standard literary figures and the pregnant images in them, occasionally paired with a personal remark on the part of the *kavi* author, see Shulman 2001:109.

96 through (Śiva's) compassionate act of giving—<the ruler>[15] of the earth, who dwells on the great mountains, wearing <Gangai>[16] [in his coiled, matted hair].
97 [I will perform] with clarity and in a perfect manner the whole grand(?)[17] story of Icakki.
98 In this <way>[18] I will sing the song in this village.[19]

Apologetic preface[20]

99-100 O great people, [observers of] the conventions(?) in [our] land, please accept my apology for [my] insufficiency in singing of your greatness in a composition in pure, high Tamil!
101-02 O young Bhūdēvi, come and stand first, to increase the <strength>[21] of this humble man's tongue [so as] to [elicit] everyone's appreciation!

The Icakki Katai [proper]

103 In the land of lands[22] (i.e. in the best land),
104 in the fine northern region,
105 in the [best] country[23] among all countries,
106 in the best town,
107 in that city,
108 in that city,
109 in the Ammaiyappar temple,
110 in the Ammaiyappar temple,
111 those Brahmins who know the Vedas, [the Ādiśaiva[24] Brahmins],
113 are the most orthodox Brahmins
112 among Brahmins;
114 orthodox Brahmins who do pūjā
115 to please Mahādeva.
117 Those best Brahmins
116 do the pūjā while praising the four directions
118 to the sixty-one[25] sages—
119 to each in a fitting manner—

[15] Em. <பூபதி>.

[16] Restored <கங்கை> .

[17] யேவிந்தம் remains unclear.

[18] Em. <வண்ணமாக>.

[19] The literal meaning of பார் is "earthly realm."

[20] அவையடக்கம். A common preliminary declaration of modesty and certain failure on the part of singers on stage.

[21] Em. <வல்லார்>.

[22] On *nāṭu* as a person-centric term, see Daniel 1987:68, 69, 70, where the term is defined as "any place that to [a person ...] at that moment strikes him as his country, whether it be India as a whole or the cluster of villages to one side or the other [...]" (ibid.:70).

[23] On *tēcam,* see Daniel 1987:68–70, 101: "In marked contrast to the terms *nāṭu* and *ūr* are the terms *tēcam* and *kirāmam*, which are of Sanskrit origin and which refer to nation/country and village, respectively. Both terms refer to bounded, standard, universally accepted, and constant spatial units. The government determines what is a tēcam and a kirāmam, [...]. There is no contextual variation in the use of these terms" (68f.). The term *tēcam* (from Skt. *deśa*) carries politico-geographical connotations. According to Daniel (ibid.), "[t]he word *tēcam* is by and large a political concept, and for those who are not interested in national politics [...] tēcam remains abstract and affectively distant" (69). The meaning of *tēcam* "is relatively context free, universal, and fixed" (70).

[24] Skt. *ādiśaiva,* Ta. *kurukkaḷ:* officiating Brahmin priests in Śaiva temples. The Ādiśaivas are one of the sixteen Śaiva sects that give prominence to outward symbols and forms of worship.

[25] The number sixty-one is of no significance; any other number could have been used. The same number is mentioned in N8.3d. One might have expected sixty-three saints, referring to the Śaiva saints known as Nāyaṉmārs.

120 without leaving a single day out,
121 true to the customary way,
122 without failing to do pūjā
123 at the time [they] come [to worship].

A child is born to the Brahmin.

124 At that time the Brahmin Śivapāppān̲
125 had no child.
126 At this time Śivapāppān̲, the Śaiva Brahmin—
127 [his wife] then barren,
128 barren Śiva-Āti—
129 was stricken with grief.
130-31 As they, grief-stricken, worshipped the flower-like foot of Ammaiyappar
132 out of sadness because of [their] childlessness,
133 by the grace of the god an embryo began to grow.

134 As the growing embryo took shape,
135 ten months passed happily.
136 When ten months had passed
137 [the wife] gave birth to a son.
138 To the child that was born
139 the Brahmin and his wife Āti—
140 to the surpassingly good son
141 they gave a good name.

142-45:
142-43 In those days, when Śivapāppān̲ happily had given him the name Vēṭiyan̲
145 and as the Ādiśaiva Brahmin was growing up—
144 at that same time—to the devadāsī Śivakāmi [who was] endowed with perfect Brahmanical manners a male child was born.

A male child is born to the devadāsī[26] Śivakāmi.

146 Śivakāmi, a devadāsī of perfection indeed,
147 performed her temple duties perfectly every day.
148 Of the forty-one[27] beautiful devadāsīs she was the oldest.
149 The devadāsī Śivakāmi was expert in many (rare) arts.
150 And as she had learned acting and dancing in addition to many [other] arts,
151 she [performed] before an audience and earned much money.
152 Even though she had collected gold and belongings and had a sufficient number of dresses,
153 there was no child to enjoy all this wealth.

---

[26] Devadāsī: temple dancer; literally: "female servant of a god." Devadāsīs are considered to be auspicious, particularly when it comes to increasing fertility (Marglin 1985). They used to play an important role in Hindu marriages (except for the dāsīs of Travancore; cf. Thurston and Rangachari 1909:141). Devadāsīs know no widowhood, since they are formally married to a god or a sword. On devadāsīs and their tradition in South India, see Kersenboom-Story 1987; in Puri, cf. Marglin 1985.

[27] The significance of the number forty-one in this particular context is unclear. Generally, the number forty-one is found in connection with the fasting and abstinence for the forty-one days of the Aiyappan̲ festival (see Flood 1996:214), and the forty-one days of mourning when someone has died. The number forty-one also figures on the occasion of birth. Eichinger Ferro-Luzzi comments on this number with regard to "women's pollution periods in Tamilnad" (1974:149).

154-55 “Did I drop the small water-pot and stop the picotah,[28] [refusing water to a thirsty person]?
156 I can’t really say
157-58 I enjoy all this wealth.” She said this several times
159 in lamentation,
160-61 while thinking fervently of the god.
162 The mighty Śiva,
163 after talking to Pārvatī,
164-65 blessed Śivakāmi.
166 His blessing bore fruit, as expected, and a child took shape
167 in the beautiful womb within ten[29] months.
168-69 Once kith and kin came to know that the months had been completed, they gathered full of compassion.
170 The day having been determined by Śiva, [Śivakāmi] gave
171 birth to a boy and uttered [three times] a shrill *kuravai* sound.[30]

172 Everyone heard the shrill sound that she gave forth, and it made them happy.
173-74 When she had given birth to that baby, [a baby] delivered by the beautiful Śivakāmi, they took the baby and put it on their laps to feed it milk.
175 Many people gathered to name the child.[31]
176 They named it Tirukaṇṭa Naṭṭuvar[32].

177 Tirukaṇṭa grew up like an elephant running about briskly here and there.
178 As he was growing up [and] running about, the Naṭṭuvars joined together
179 and taught him correct Tamil,
180 and how to play the drum. He strove hard,
181-82 and they saw the extraordinary talent he had of working his fingers over the drum,
183-84 so brilliantly did he render service as a talented artist by playing the drum.
185 Having offered [his talents] in such a way, he expected a recompense,
186 and so stayed with the lovely Śivakāmi [to accompany her dancing].[33]

A female child is born to the devadāsī Śivakāmi.

187 At that time Śivakāmi
188-89 was [full of] grief, saying that she desired a baby girl for herself,[34] [one precious] like

[28] Meaning: “Did I stop drawing water from the well?”

[29] Literally: “two times five.” Ten is the number of lunar months that elapse from conception to delivery.

[30] If a boy is born the sound is repeated three times; if a girl, once. My thanks to Dr. Vijayalaksmi of Maturai Kamrāj University, Dept. of Folklore, for providing me with this information and actually demonstrating the *kuravai* sound for me—a sound produced by fluttering the tongue rapidly across the open mouth while emitting a high-pitched tone.

[31] The *katai* refers here to the childhood rite of naming a child. On the naming of children, van Gennep (1960:62f.) notes: “[W]hen a child is named, [... it] is both individualized and incorporated into society” (62).

[32] Naṭṭuvar, an addition to the name proper, indicates the profession of dance master.

[33] Cf. Thurston and Rangachari (1909:127), who remark: “Some of the sons remain in the caste, and live by playing music for the women to dance to, and accompaniments to their songs, or by teaching singing and dancing to the younger girls, and music to the boys. These are called Nattuvans. Others [...] drift out of the community.”

[34] On inheritance through the female line, see Thurston and Rangachari (1909:149), referring to the Indian Law Reports, Madras Series Vol. XIII, 1890. As stated by the two authors (ibid.:144): “‘The birth of male children is not made an occasion for rejoicing, and, as the proverb goes, the lamp on these occasions is only dimly lighted. Inheritance is in the female line, and women are the absolute owners of all property earned [...]’.” The same authors (151) states: “It may be observed that Dēvadāsis are the only class of women, who are, under Hindu law as administered in the British Courts, allowed to adopt girls to themselves.” – A devadāsī who desires a female child as her heir, acquires one and brings her up in splendour, teaching her all the necessary skills, is a very familiar character in Tamil literature. A fine example is found in Caravaṇap Perumāḷ Kavirāyar’s *Cētupati Viṟaliviṭutūtu* (nineteenth century), 191ff., where in the story of Cuntaramaiyaṉ, son of Ātirattiṉam Aiyar, we hear about the famous courtesan Cenkamalavalli of Marutūr, who had long been barren (p. 226, v. 248), but finally by the grace of

nectar.
190 Grief-stricken, Śivakāmi lost [all] charm.
191 “There’s no use in living.
192 At least one attains salvation if one dies.”
193 Before the breast-feeding [of the first child] was completely over, forgetting [her grief],
194 she would give birth to [a second child], a baby girl.
195 While [the other] ladies were wondering whether there would be any chance [astrologically] of a baby girl,
196 Śivakāmi was doing penance for the [longed-for] child.

197 “If only I could have a baby girl
198 I could always earn enough money [for my livelihood] and make a profit,”
199 Śivakāmi-Dāsī said to herself,
200 and she pleaded, “May the god give me [one].”
201-02 For as long as she practised austerities [for the female child], she did not go to the temple to perform her dance.

203 Śiva and Pārvatī made up their mind,
204-06 and blessed the young, richly ornamented lady Śivakāmi with a healthy, fully developed baby.
207 At that time, without any defect,
208 the embryo grew in a shape befitting Śivakāmi.
209 It grew, and the month arrived
210 when the lady’s (i.e. Śivakāmi’s) labour pains began.
211 Painful and afflicted, her body showed [signs of] weakness.
212 Two ladies of slender waist held her hands on both sides [of her],
213 supporting her in a manner that was comfortable.
214 As had been determined by Śiva,
215 happily, [and] in a fitting manner, the lady—
216 entirely delighted—
217 delivered a baby girl.

218-19 It was indeed a baby girl that the lady Śivakāmi gave birth to.
220 All her kith and kin,
221 young women with beautiful bangles, brought presents,
222 and [as pretty] as a painting, the new-born
223 daughter of Śivakāmi
224 was nursed with their (i.e. the visitors’) own breast milk,
225 and the girls with the beautiful bangles sang lullabies.
226 [Thus] singing lullabies,
227 they brought her up [as an heir] within their lineage.
228 While she was growing up in this manner, the ladies

---

the god gave birth to a baby girl. It is stated explicitly that only baby girls are coveted and respected (தாசிகள் வீட்டில் பெண் குழந்தைகளுக்குத்தானே மதிப்பு, p. 192). The baby girl Mōhan̲amuttu is described as being fed with milk mixed with various character traits, such as deceitfulness, fraud, splendour, allure, charm, trickery, and deception (சூது, கவடு(–கவடம்), பகடம்(–பகட்டு), தித்திரிப்பு, வஞ்சம், p. 227, vv. 260-1), and is richly decked out with jewels (v. 264) by her old mother (தாய்கிழவி), who teaches her, after the young woman’s அரங்கேற்றம் (p. 230, v. 294), all the needed skills (pp. 230f., vv. 296ff.) of her trade (குலவித்தை, v. 297). She advises her, among other things, not to hesitate to lie and deceive men in order to accumulate wealth. Remembering all of her mother’s advice, the enchanting Mōhan̲amuttu, the most accomplished courtesan of her era, wasted no time impoverishing men, robbing them of both esteem and a clear mind (மோக வலையில் சிக்கி, பொன்னையும், பொருளையும், மதிப்பையும், மானத்தையும் இழந்தனர்) (p. 193). Here similar to the *Icakkiyamman̲ Katai,* this portion of the poem is highly interesting as a description of courtesan life, and provides psychological, sociological, and cultural insights into that profession.

229-30 [asked themselves], “Whose name do we want to give the girl?
231-32 Shall the lovely daughter be named after [one of her] ancestors,
233 or be named after one of the elders?”
234 Reflecting on this,
235-36 they named the beautiful girl Lakṣmī Ammai.

237 After naming her and singing lullabies,
238 [her mother] adorned the child with golden jewels;[35]
239 for her foot she put on a silver foot-ring;
240 a bracelet[36] on her upper arm;
241 for the shoulders, twisted bangles;
242 for the (slender) *tuṭi*[37]-like waist, an *oṭṭiyāṇam*-like ornament;
243 a golden cord around the hips and a forehead-jewel in the shape of a crescent;
244 and the pretty girl also put on a crescent-shaped head ornament—
245 a crescent-shaped ornament resembling an eye for the centre of the head;
246 also a fitting necklace with its string of shining gems;
247 an ornament studded with green stones
248 [and] decorated with a [round] pendant set with gems [was] suspended from the necklace she wore;
249 a golden neck-chain;
250 a drooping pearl necklace, studded with sundry pearls;
251 forehead-jewels, [and] hair-parting jewels (in the shape of a crescent moon);
252 for the finely adorned young woman, a crescent-shaped ornament worn on the forehead,
253-54 in the shape of a pulse in a pod[38]; also rings on her ten fingers;
255 like a sprinkling of drops of water
256 on the body of the woman as slender and supple as a growing branch,
257-58 the white spots scattered on the stomach [and looked] as [if they had been] scooped up and sprinkled;
259 her very long[39] hair tied in a knot.
260 [Such was] the beauty of the body and the make-up
261 of the girl of fish-shaped[40] eyes—
262 eyes, too, with a modest, downcast glance.
263 [In this manner] Lakṣmī grew up.[41]

264-65 In the days when she was growing as the sun rises in the sky,
266-68 strong men saw and followed her.
269 Putting their thumbs on one nostril [as a sign of surprise],
270 they lost their senses and became bewildered.
271 Having crossed the age of childhood,
272 once the girl with the vine-like waist reached the age of seven[42]—

[35] In lines 239-54 we find various ornaments described. This beautiful description is missing in N8.6b and N2.8b, but is found in part in N10.8c (till N1.248). Wearing a plethora of jewels is part of the devadāsī and courtesan tradition; cf. *Cil.,* Chap. 6, containing a description of the courtesan Mātavi so decked out.

[36] கடையம், cf. *Cil.*, Chap. 6, where the *kaṭaiyam* (bracelet) dance is mentioned.

[37] துடி (a small hourglass-shaped drum).

[38] Of the size of a green gram.

[39] A literal measurement is given, corresponding to approximately 3,66 metres (4 yards).

[40] The eyes of a beautiful woman are conventionally compared to a fish.

[41] Cf. Mōhaṉamuttu’s growing up in the *Cētupati Viṟalaliviṭutūtu* by Caravaṇap Perumāḷ Kavirāyar, p. 227, vv. 258ff. (see my more detailed discussion above in n. 34 to N1.188-9).

[42] Education usually begins at the age of seven. There are many popular songs on this theme.

273 when they say her age passed seven—
274 they called for a learned person to impart knowledge to her,
275 and [so] she learned[43] [the art] of leaving her body, [and] entering the body of someone else,
276 and also magical tricks, [such as] being aided by *kur̲aḷi* women.
277-79 As she learned juggling, the use of mantras, and numerous skills relating to love spells *(Liebeszauber)*, and also acquired a practical method of preparing traditional medicine,
280-82 the young woman Lakṣmī matured sexually.[44]

283 As she came of age in this manner,
284 the good, agreeable Brahmin, too,
285 was one [of those] who stumbled on his steady legs
286 and, confused and numb, fell down—allured by her.[45]
287 He, whose desire indeed was great,
288 was now trapped.

289-95 The beautifully adorned woman saw the good Brahmin [falling]. Telling him to get up, she reflected [to herself] on being constantly together with the great Brahmin, who, [intoxicated with her beauty,] had red streaks in his eyes, as if he had been drinking the exquisitely made local drink.
296 [Having thus reflected,] she told her mother about the whole matter.[46]

297 When [the mother] said that a love potion must be given [to the Brahmin],
297.1 [the daughter] began to collect medical herbs, shrubs, and flowers,[47]
298-99 [and] put [them] into her sari[48]: a plant with clusters of bristles that cling to clothes *(Pupalia orbiculata),*[49] [and] a plant[-based] drug which charms and enslaves men *(Scutia indica)*[50].
300-01 [She collected also] bile from both a black female crow[51] and an owl's liver.
302-03 After she had searched and collected all these medicines and the like and dried [them] in the shade [of a tree],
304-05 she wrapped all the collected medicine in a betel leaf.
306 Due to all the medicine given [to him]
307 and due to the relationship with [his] lady of tender breasts,
308 due to her alluring breasts
309 and due to her art of pleasing [him] by massaging his legs—
310-11 (even) though that good old lady [Śivakāmi] of shrivelled breasts had discarded [him]—

---

[43] The following passage, lines 275-9, is missing in the versions closest to the base text, namely in N2.8bc, N8.6b, and N10.9a. These three versions seem to avoid describing sensuality/eroticism and sorcery.

[44] Cf. Mōhan̲amuttu's coming of age in the *Cētupati Vir̲aliviṭutūtu* by Caravaṇap Perumāḷ Kavirāyar, p. 229, vv. 288ff. (see again my more detailed discussion above in n. 34 to N1.188-9).

[45] The description of the Brahmin who, mad with desire, spends his days hanging around the house of the devadāsī, is more elaborately described in other versions of the corpus. – Cf. the *Kūḷappa Nāyakkan̲ Vir̲aliviṭutūtu* by Cupratīpak Kavirāyar (eighteenth century), p. 113, vv. 387-8: களைப்புமாய்ப் பூனைபோற் கத்தி–கிழக்கே / அடுத்த மனையில் அருகுதிண்ணை தன்னில் / படுத்துக் கிடக்கின்றான் பாரும்–படித்தவரே, a very similar description of a love-sick client who is impoverished by a courtesan and passes his days, like a cat, on the veranda of a house neighbouring the courtesan's.

[46] These lines are somewhat different from those in both N8 and N2, where Śivakāmi gives the wily advice to her daughter not to take money from the Brahmin and not to allow anybody other than the Brahmin to become intimate with her, in order to attract him all the more (see N8.6d and N2.9b).

[47] A list of the medical herbs etc. follows in lines 298-301.

[48] மடி சேலை (the part of the sari that is kept loose [to serve as a kind of pouch for carrying things]; Cre-A, s.v.).

[49] ஆடைவொட்டி – ஆடையொட்டி.

[50] பின்தொடரி. This drug is administered particularly to men: ஆணை வசிபப் படுத்தும் மூலிகை.

[51] காக்கைப் பித்து. The bile of a crow's liver is used in a potion for bringing men under one's control.

312-13 he gave all his money to her (i.e. Lakṣmī), as [she] continued to encircle [him];
314 gave [money] for many days.
315 After he had given away everything,
316 the old mother then
317 looked in his face and said:
318 "Get up and leave my veranda!
319 You idiot Brahmin!"[52]

320 Hearing these words,[53]
321 he entered upon a forest life, as suited him.
322-28 While he was resting, having made his way through the forest where he took refuge, Lakṣmī was asking herself, exhausted by the *dāsī* dance in the temple: "Where has the good Brahmin gone who left [the house] and parted(?) from us?"
329 And [so she] began to search for him.

331 He was [just then] crossing the beautiful *marutam*[54] land
330 and its big fields of densely growing paddy.
332 As he had lost his status (and reputation)
333 as a result of former deeds,
334-35 he pondered the need for severe penance.
336-41 While the Brahmin was [thus] pondering and resting, the lady [who was] adorned with fine jewels at the same time had her eye on the path, on the lookout for him. She came searching along the path of the vast black forest.[55]

342 Into the forest where there are Kaḻḻars (i.e. a caste of thieves),
343-44 she comes richly adorned with jewels; in such a state she comes[56] [towards the Brahmin, addressing him as follows: "What is wrong with you that you have come to this forest?"][57]
345 "[Brahmin], how can you get a sound sleep [here]?

---

[52] The role of the heartless old mother of a devadāsī who insults the impoverished clients who are penniless and sick with desire, is found richly depicted in the *viṟaliviṭutūtu* literature; see, for instance, the *Kūḷappa Nāyakkaṉ Viṟaliviṭutūtu* by Cupratīpak Kavirāyar: lines 735ff., p. 153.

[53] Cf. N8.7c-d and N2.10d-11a, where the Brahmin reflects on his situation: அம்மையப்பர் தேடும்முதல் அத்தனைய் தோற்றாமே [...] ஆயுபல கல்விகற்றும் அறிவிழந்து போனோமே [...] கல்லையொத்த மனத்தார்க்கு காசீந்தும் பலனோயில்லை [...] பரதேசம் கற்றவென்னத் துணிந்தனனே [...] துணிந்ததற்பின் சுகமிழந்து வேதியனும் [...] அணிந்தனனே திருநீற்றை[...]நடந்தனனே ("I have lost all the money belonging to the Ammaiyappar [temple]. / I have become a fool, even though I am a learned man. / There is no use giving money to the hard-hearted." / He decided to go to other places. / Deciding [thus], he lost his desire [for her]. / He smeared himself with sacred ash and walked away). This passage is not found in N1, while N10.12b displays slightly other wording. – N1 lacks a line at this point that is found in other versions. In N10.12b we read: வாயுறவு அல்லாது கையுறவுகண்டேனில்லை ([The Brahmin reflects:] "I did not have sexual contact. The relationship was nothing other than a mere [lit. verbal] friendship."). In my interview, the bow-song singer T.M.P. cites this line as indicative of the virginity of the devadāsī. In his view, it is precisely Lakṣmī's virginity that legitimates her later deification. Cf. the parallel line in N8.7c: வாயுறவே இல்லாதே வந்திலையே மனவுறவு. In my opinion, this sentence makes sense if we read மனவுறவு as மணவுறவு (There was never a marriage relationship. There was no other relationship than a verbal [i.e. non-sexual] friendship).

[54] I take the alternative reading மருத நிலம், as in N8.8a. The *marutam* (agricultural tract) is one of the fivefold poetic divisions of land found in the *Tolkāppiyam* and applied in the Caṅkam *akam* poems (of the first to the third century).

[55] Up to here N1, N10.14a, N8.8a, and N2.11c correspond with one another. In the following lines, up to N1.347, my base text is not clear, lacking the connecting passages that are preserved in the versions N10, N8, and N2.

[56] The lines N1.342-3 are out of their proper order. According to N10, N8, and N2, they should appear between N1.347 and N1.348. See N10.15d.366-7 and N8.8b.194, where they—unlike in N1 (there seemingly in a reporting mode)—are a part of the dialogue between Icakki and Vētiyaṉ, the Brahmin. In this dialogue we are helped in our understanding of the further development of the story by the Brahmin's words to Lakṣmī: எள்ளளவும் ஈரமில்லா என்பிறகே ஏன் தொடர்ந்தாய் (Why have you followed me, who feel no love at all for you?; N8.8b, N10.15d).

[57] I add this passage, which is missing in N1 but found in N10.15a.343 and N8.8a.186, for clarity's sake.

346 O veil[ed][58] Brahmin,
347 something bad may take place [in this forest]. Get up!"

[While the Brahmin tried to make her understand that he had lost everything to her and that trying to convince him to return would be in vain, Lakṣmī, insisting that she would not leave him, caught hold of the edge of his clothing. The Brahmin thought, "Let it be," and as Lakṣmī was tired, she fell asleep, her head on his lap. The Brahmin then began to plot:][59]

348 "Bangles as blue as the sea— [Repeated in line 988]
349 attached to colourful bangles! [Repeated in line 989]
350-51 "If [I] kill her, [I] can take all (her jewels) collectively!"
352 [There], with murder in his mind,[60] the Brahmin
353 heaped up much soft sand,
354-55 and slowly, without moving it too much, placed the head of the woman, whose gait was as graceful as a goose's, on the sand;
356 and like a rude-hearted Maṟavar warrior,
357-59 the Brahmin boldly lifted the hardest stone in the forest,
360-61 and the head of the lady, who was as beautiful as a great peacock, was crushed [by it].

362-64 When the Brahmin took the stone and flung it down, the head of the young woman was smashed, slipped down (the mound) and split (open), and (she) grew weak.
365 She said, "O *kaḷḷi* plant, you are firm evidence."
366 She turned over, rolled, was stricken with fear—startled.
367 "O Śiva Śaṅkara, you are my refuge!" she said.
368 She said [this], and her great spirit left [her], whereupon she died.
369 This is the Kali-yuga. The Kali-yuga is the period of evil.
370-71 The Brahmin removed all the jewels from the body of the young woman and wrapped them in his dhoti.
372-73 He was joyful and excited. "I can live [wholly on these jewels]. It will indeed be enough till the end of our children's lifetime."
374-75 Joyful and excited, the Brahmin left that place with [his] bundle.

376 At the same time, when the Brahmin was thus setting off, Tirukaṇṭa Naṭṭuvaṉ (the brother of Lakṣmī)
377 had left the famous temple and was coming home.
378 Arriving home, he put down his drum
379 and asked Śivakāmi:
380 "Mother, where is my younger sister Lakṣmī?"
381 Śivakāmi, (so) questioned,
382 [replied,] "Your younger sister Lakṣmī, like a careless spendthrift,
383 went in search of (her) Brahmin friend.
384 He has spoiled that wretch and ruined me."
385 "We have been ruined"; so saying, he (i.e. Tirukaṇṭa) beat his head in agitation.
386 Beating himself, he crossed the main street
387 and followed Lakṣmī's footprints.
388-89 He followed the footprints of the Brahmin and his sister carefully.
390 He proceeded, running on and on, his mind in a state of great agony,
391 and arrived at the forest of the locality called Paḻakai Nakar.
392 In the forest, right where his younger sister had been,

[58] The word *veil* is here employed figuratively, in allusion to the Brahmin's intention of hiding from the other's view.

[59] For clarity's sake, I add the section left out in N1 but found in N10.15c-16a.357-74 and N8.8b-c.191-209.

[60] Literally: "thinking in such a way."

393 he found his sister next to the stem of the *kaḷḷi* plant.
394 He saw, of course, the stone on the head of his sister.
395 He pushed the stone away [and] hugged and lifted her.
396 "[With] your [help], O my younger sister, we secured our livelihood!
397 Was it your fate to die in the forest?[61]
398 [As] for those who killed you, O younger sister, you in this deserted forest—
399 is this [the justice of] *dharma*?" he said.
400 "O younger sister, how did you die!
401 Who is there now to show compassion?" he said.
402 "Your golden, beautifully decorated body
403 was devoured by the sand." His mind dazed, he fell down,
404 and since the travail of his body was overpowering,
405 the breath of the flower-like woman's elder brother, too, left (him).[62]

[Viruttam]
406 After their breath had ceased, the brother and his younger sister
407 resolved to take revenge on the Brahmin culprit for the murder,
408 and that brother and his sister, as they both had come rushing to the forest,
409 [now] joined and praised the god Śiva, and their spirits[63] went to the upper world.

410 "We cannot be blamed for killing the dancing girl; there is no evidence."
411 [The Brahmin Vēṭiyaṉ] left the straight path and went a little further through the forest.
412 "Let's go to Kāci[64] and seek a profitable life, and let's build a ship.
413 (There's) nothing to worry about." Saying this, the Brahmin clapped and sang.
414 "Let's do all kinds of business and live!"
415-16 He tied [his plunder] into a bundle, put the bundle on his shoulder—like a cross-belt[65]—
417 and swaggered away.
418-19 "Let's gain the prosperity (we) desire! There's no more danger in store for us."
420-21 The Brahmin was no more troubled than a sesame seed [is large].
423 [But] in the sun's heat he became thirsty.
422 [66]With a mad thirst for blood caused by his having killed the harlot,
424-25 he walked speedily one *kātam*[67] of the way through the black forest,
426-28 saying, "Let's take the golden necklace of the daughter of the wicked old woman who

[61] Lakṣmī is one of those who, having died an untimely death, are not granted the customary funeral rite of passage. Such dead greatly desire vengeance (see Gennep 1960:160f.), and are correspondingly dangerous. According to van Gennep (ibid.), "[p]ersons for whom funeral rites are not performed are condemned to a pitiable existence, since they are never able to enter the world of the dead. [...] They would like to be reincorporated into the world of the living, and since they cannot be, they behave like hostile strangers towards it. They lack the means of subsistence which the other dead find in their own world and consequently must obtain them at the expense of the living."

[62] From these verses it is unclear whether the elder brother of the devadāsī died a natural death or whether he died by committing suicide, as in other versions; cf. N12 ed. P. Subramaniam (see Sect. 2.4 above). Note the strong bond between the elder brother and younger sister. The "Nīlacāmi Katai," too, highlights this bond. There Nilaṉ, retrospectively retelling the events that happened in the forest, makes it clear that he, as Tirukaṇṭa Naṭṭuvar, died because he was unable to bear separation from his murdered sister Lakṣmī.

[63] In Tamil popular religion there is belief in spirits rather than in souls.

[64] It is obvious that Kāci, which any Hindu would identify as the old name of Varanasi, would not be a town where one would go to establish a money-lending business and to build a ship. Moreover, it is simply too far away from the scene of action in the far south of India. In my opinion, Kāci is here used symbolically: it is the place where all the accumulated karma of bad deeds is removed. For Brahmins especially, a pilgrimage there is a must. The name occurs in all the relevant versions, but the bow-song bards could not answer my question why he should want to go there for business.

[65] மாறாப்பு – மாராப்பு. A word seldom used.

[66] Lines 422-9 (also 418-9) are in a different order in N10.22c-d: 426-427-428-429-418-419-424-425-422-423.

[67] காதம். A measure of distance equal to about 17 km.

provoked the quarrel to the goldsmith and find out its value!”
429-30 Extraordinarily happy, he stepped on a stone while reaching for the roped bucket [of a well].
431 A snake in the middle of the stone
432 bit the Brahmin.
433 The bundle in his hand tumbled down into the well,
434 while he dropped onto its edge.
435 “Is there anybody who can see me?” he cried in a loud voice, again and again.
436-37 With a throbbing heart he had taken two steps forward in the forest,
437-38 [while] <blood>[68] spurted out from his <tongue>[69].
439 Unwanted in this world,
440 the Brahmin, too, finally died.

441 All three went together to Mt. Kailāsa:
442 the wicked culprit, the elder brother, and the younger sister.
443 Ādi-Śiva, on Mt. Kailāsa,
444 told the unwanted culprit to stay away.
445 Telling the Brahmin to stay away,
446 he stopped the Brahmin.
447 The beautifully adorned woman,
448 looking at her elder brother, says,[70]
449-50 “In order to take revenge for being killed by a stone,
451-52 O Śiva, you must let us be reborn on the earth!”
453-54 “All right!” Approvingly he (i.e. the god) ordered
455-56 that a rebirth in this land should be written into the accounts.
457-58 When the god ordered this to be written,
459 everybody said to Śiva: “That’s fine!”
460 Saying [in response], “That is [indeed] fine,” the god approvingly
461-63 ordered to be written into the accounts that they should be reborn in the same land.

464 The Cōl̲a king’s wife, beautiful as a peacock,
465 had no children. The queen was alarmed.
466 The queen of honeyed tongue, wife of the Cōl̲a king Cempiyan̲, was alarmed.
467 Listen to what the alarmed wife of the Cōl̲a king Cempiyan̲ says:
468 “Why don’t we have a child? It’s a curse.
469 If we stay childless, who will perform the rites of the dead when we die?
470 Who remains childless in this living world?”
471 “Listen, my lady of fair forehead, that is a fate determined by the god.”
472-73 “In this land [why] shouldn’t we have the joy of giving birth to a nice baby boy and giving a feast for everybody?
475 Shouldn’t I light the *nāṭi*-lamps and proudly sing lullabies,
474 after placing the baby boy into a beautiful cradle?
476-77 [Why] shouldn’t I see the beauty of my son as he walks gracefully with the sweet jingling sounds of tinkling bells on his anklets?
478 [Why] shouldn’t I [see] his eager interest in learning to use many weapons?
479 [Why] shouldn’t I listen to the music that comes from his heart?

---

[68] Em. <நாவில் இரத்தம்> on the basis of N10.24a நாவில் ரெத்தம் குதிகொளளவே.

[69] Em. <நாவில்>.

[70] சொல்வார்: Note the change of tense. – Note also at this point (though not reflected in the translation) the use of ஏது ([he says] what?). The insertion of a question addressed to the audience is typical of the style of a performance text.

480-81 [Why] shouldn’t all the drums of victory be heard when he marries the wom<a>n [he] loves?
482-83 [Why] shouldn’t I watch my son go to school and study, after putting the splendid [boy] in school?[71]
484-85 [Why] shouldn’t I have the joy [of seeing] him happily worshipping his mother, [each time] he eagerly completes [life’s] many rites?”
486-87 On that day the wife of the Cōḻa king, a lady [as] beautiful as a motionless bell,
490-91 adopted [a regime of] endless austerities.
488-89 Alas, her mind distressed, her body weary, she wore away her life.
492-93 Umā, with many celestials, and Umā’s husband (Śiva) appeared.
494 Bhagavan, who is the space that gives life,
495 looked into the face of the king.
496-97 “O king, look, it’s useless![72] There’s no way to give you a child.”
[Finally, after the king’s repeated requests, Śiva granted him the boon and the queen became pregnant.][73]

[Twins are born to the Cōḻa king][74]

498-501 On earth the people knew [well], (when) half of the months (of pregnancy) (were over), and what we would become (when) the pangs of childbirth (began), for they would say, “We know when five plus five months are completed!”
502 “O god of Tiruvārūr,[75] only you can save us!
503 Only you can save us!”
504 She is sweating. She has pain.
505 She says that the labour pains are very bad.
506 She cries out, “Ah! Oh!”
507 She lowers (herself) onto the soft[76] cushion.
508-09 “Ow! Ow! Midwife, it’s time! The child is yours. [Deliver it!]”
510 She says [this] and her body becomes slimmer.
511 The pregnant queen falls, crying like a doe.
512 Her gold-like face is sweating.
513 Rolling on the ground, she cries.
514 “O Brahmā, Creator of this earth!
515 Didn’t <he>[77] do great harm (to me)?”
516 “Is it poison [that’s] in the middle of my womb?
517 Has my husband made me carry this?
518 Or is it me? Shall we suffer this?

---

[71] Lines 482-3 are displaced. Chronologically, they should appear between lines 477 and 478. Cf. N10.26cd.

[72] **வீண்போய**. Note the god’s discouraging the king.

[73] At this point, a long section of 32 lines is missing in N1 but documented in N10.27d-29b. For a better understanding, I have inserted a line from N10.29a. The versions N8 and N2 skip far more of this passage concerned with the pregnancy of the queen, jumping ahead to where the queen has conceived and ten months have passed (N8.12b).

[74] The bow-song bard T.M.P., in an interview held on 10 May 2002 (K-O.01, A), commented as follows on the section about the birth, the killing of the cattle, and the children being punished: (A, 650ff.:) T.M.P. begins to sing: “The children are born” (A, 650). “It will take two hours to sing all these matters. We’ll cut all these things short. This is why we’re cutting the portion in the middle. In such places we cut portions short. After ten months the first child [born] is male; the second, female. The first child is named after Nīlarācaṉ, and she after Icakkiyammaṉ, as is recorded by Chitraputraṉ. The children are born. They are brought up. [... Taking] the form of devils, [... they] kill and eat livestock. [...] The king ordered these two children to be murdered in the forest. This is the beginning.”

[75] Located north-east of Tanjavur. The presiding gods are Vaṉmīkanātaṉ and Tiyākarācaṉ.

[76] Literally: “flower-like.”

[77] Em. **செய்தா<ர்>**. – The queen is scolding the god. In Tamil literature there are poetic compositions (called *ēcal pirapantam*) in which the poet scolds a god in every line.

519 O my god, this is not at all just!
520-21 (My) two picturesque thighs, like plantain stems,
522 (my) stomach, intestines, waist,
523 and lower abdomen [are] becoming tight, O my god!
524 As one who has swallowed poison,
525 the firm constitution of my body is crumbling.
526 Please call [my husband] to [come] see me![78]
527 O you young women,
528-29 where is my husband who garlanded me and tasted marriage?
530 O my king, my life is fading!
531 Please! Will you not look at me?
532-33 You must summon the king now and immediately[79] bring him to see me!
534 You, my women friends who sit beside me,
535 go, my dear women, and bring the king!
536 The baby is as heavy as a stone in my comely belly.
537 Please tell [me a way] to deliver the baby and [still] survive, my trusted female companion!
538 O young woman, Tirutēviyammā, <you>[80] must have forgotten your knowledge."
539 "Childbirth is an affair common to all in this earthly realm."[81]
540 "[But] the baby that I conceived in my womb
541 is a hard-hearted child that has no compassion.
542 Look, this is no child!
543 It will be of no help to me.
544 Like the god of death in my womb it is.
545 It is one born to kill.
546 What is it, O young woman?
547-49 O midwife, look and see if there is any sign of delivery (in) me now!
550 If it is done, there is no harm, Tirutēvi."

551 "Childbirth is an affair common to all in this world. [Repetition of line 539]
552 Please bring what custom demands!" Saying this,
553 [the midwife] made a drawing[82] in the proper place,[83]
554 cleansed the floor with cow-dung water, sprinkled [fragrant] rose water [mixed] with sandalwood,
555-56 put in place the *marakkāl* measuring vessel and the four-litre *nāḷi* measuring vessel full [of paddy], closed them by covering them with black[84] silk,[85]
557 and tied thirty gold coins together in the end of a sari.
558 She (i.e. the midwife) put the tied [piece] into a colourful vessel,
559 and as all the women benevolently watched—
560 as they watched—she (i.e. the midwife) took three different kinds of oil from a small vessel
561 and applied [the oil] to the belly, saying, "Young woman, don't be afraid!"

---

[78] She wishes to see her husband, fearing impending death.

[79] கய்யோடே. Literally: "by the hand."

[80] Em. போனா<ய்>.

[81] Spoken by the midwife.

[82] சித்திரமிட்டு யெளுதி/சித்திரம்வரைதல். In order to foretell the gender of the child, the midwife draws a square diagram representing the four directions before she begins the delivery. I owe this information to Professor T. Naṭarājaṉ, Kamrāj University of Maturai.

[83] Lines 553-61 contain a description of the preparations made by midwives for a delivery.

[84] மேகவர்ணம். Literally: "the colour of rain clouds."

[85] This procedure is not the same everywhere; it differs among *jāti*s and regions. The முடிநிறமரக்கால் is a sign of wealth.

562 The applied oil seeps into her womb
563 and, as all can see, the labour pains begin.[86]

564 In the tenth month[87]
565 the queen, wife of the ruler of the world
566-67 [and soon-to-be mother], talks about the qualities of her relatives and supporters,
568-70 and then, given that she (i.e. the queen) had the advice of an incomparable midwife,
571 the pregnancy took ideal shape:
572 ribs and backbone—
573 the entire body—golden in colour.
574 “If the child gives crushing pain in the womb,
575 is it [then] not taking shape in the womb?
576 I wonder whether there is a black stone in my womb.
577 It is as heavy as a stone in my womb, Ammā!
578 If I had known this [earlier],
579 would I not have performed rigorous austerities,
580 and without my husband’s knowledge,
581 would I not have drunk the black abortive medicine?
582 Even when a sheep gets pregnant,
583 it weeps when it gives birth to a lamb.
584 And if a cow gets pregnant,
585 it is exhausted when it gives birth to a calf.
586 Tenfold
587 pain [I have] in all [my] base bones, O Ammā!”[88]

588 “O woman whose hair is dark, like a black cloud that brings rain,
589 be not disturbed! The child will be born,” they said.
590-91 “Is not your fate written and fixed on stone by the god?”
592 The body of the lady was aching.
593 As the amnion of the young woman ruptured,
594-95 and after the midwife made the uterus of the young woman tear,[89] she saw
596-97 in the womb two most excellent children to be congratulated.[90]
598 When a boy was born
599 the ladies, [beautiful] as pictures, made the *kuravai* sound.
600 And after that, again, a girl was born.
601 The maidservants were happy;

---

[86] Note the change of tense to the future (in Tamil).

[87] In Tamil culture (as in many Asian countries), pregnancy is considered to begin with the month of the last menstruation.

[88] Interestingly, N10.33d-37d goes on to extend the description of the queen’s labour pains for more than one hundred lines, whereas versions N8 and N2 leave out this part of the text completely. See N8.12.

[89] We find here a wonderful description of the “rites of separation” (p. 54), that is, “rites which involve cutting something” (Gennep 1960:53). “[T]he child must first be separated from his previous environment, which may simply be his mother. [...] The principal separation is expressed in the cutting of the umbilical cord [...]” (50). Van Gennep points out further that “sometimes the instruments used to cut the umbilical cord belong to a class of tools appropriate to activities of one or the other sex” in order to “definitively establish the sex of the child” (50f.). From this point in the narration until the episode of Āṉantaṉ’s marriage, we find various Tamil rites of separation, transition, and incorporation.

[90] As van Gennep (1960:41ff.) remarks, “pregnancy and childbirth together generally constitute a whole. Often the first rites performed separate the pregnant woman from society [...]. They are followed by rites pertaining to pregnancy itself, which is a transitional period. Finally come the rites of childbirth intended to reintegrate the woman into the groups to which she previously belonged, or to establish her new position in society as a mother [...]” (41). Pregnancy and childbirth are rites of separation for both mother (her isolation, since pregnancy imposes, physiologically and socially, a special condition upon her) and child. “Pregnancy ceremonies [...] include a great many rites [...] whose purpose is to facilitate delivery and to protect mother and child [...] against evil forces [...]” (41).

602 [they] called for the minister,
603 and had the astrologer come.

604-06 The astrologer came immediately, just as milk becomes ghee in no time.
607 He bowed low to the great Cōḻa king,
608-09 and approaching the Cempiyaṉ Cōḻa king, who was sitting there clear-minded, the astrologer stood in front of him,
610-11 and foretold, according to the old tradition of the former Śāstras:
612 "The children who have been born will die.[91] How is not known.
613 It is rare in this world.
614 The ruling capital will be destroyed.[92]
615 This will be the result of their being born."
616 The famous astrologer calculated the result,
617 and explained, according to the old tradition of the former Śāstras:
618 "As a result of those two children having been newly born, the royal capital will definitely be destroyed.
619 You will see. There will be loss of property and the end of seventy persons."
620 The king looked into the faces of the Brahmins reciting the Veda.
621 "If this is the will of the deity, can anything be done by us?"

622 "The children who have been born will definitely be destroyed.
623 The eighth sign of the zodiac is in the fourth house.
624 I have spoken, seeing what is to be,
625 O king!" he said and worshipped the king's feet.
626 "There is no chance to rule the kingdom [further]. The sign of Mars,
627 the eighth sign of the zodiac, is in the fourth house.
628 Kētu is in the ninth house
629 and Rāhu, which is located in the fourth house, [there] brings misfortune.
630 [The configuration] will never be favourable.
631 There will be no sleep [for you] any more.
632 And at that time the ancestors
633 and your [kingdom] will be rooted out."[93]

[The king, after listening to the astrologer's words, sent him off with gifts and asked for the children. Brought by the nursing maidservants, he hugged them lovingly, adorned them with various jewels, and gave them back to the maidservants for bathing. The nursing maidservants laid them in the cradle and sang a lullaby].[94]
634 "*rāri āri ārārō kaṉṉē*
635 *āri vari ārārō*.[95]
636-37 Is this the offshoot that was born to the tender banana plantain which had not given birth up till then?[96]
638-39 Is he the black-coloured child (Kṛṣṇa)?

---

[91] Em.: I replace அழிந்துவிடுமே with இறந்துவிடுமே of line 614.

[92] Em.: I replace இறந்துவிடுமே of line 614 with அழிந்துவிடுமே of line 612.

[93] Literally: "will be destroyed from top to bottom."

[94] The narration does not advance smoothly at this point. For clarity's sake I add portions of the text that are found in N10.43-5 and, in part, in N8.13b-c, but missing in N1.

[95] The two lines of the lullaby are onomatopoetic. In N10.45a the lullaby is preceded by two lines that introduce the reader to a new scene in the children's bedchamber: இலங்கியநீலரையும் என்தாயார் இசக்கிஅம்மைதனையும் / யேத்தியேபொன்தொட்டில் கிடத்திதாலாட்டுவாரே.

[96] The point of this figure of speech is that like the queen, a young plantain takes a long time to produce its first offshoots.

640 Is it he who ate the butter in the small earthen pot put in the net bag?
641 Is it he who has been born in order to make our family illustrious and prosperous?
642 Is this the sprout that was born to a tender plantain which had not given birth before?” [Repetition of lines 636-637]
643 So sang the (nursing) maidservants.
644 As they sang the lullabies day and night,
645 (they) massaged the [babies’] legs and feet to shape them nicely.[97]
646 In the days when [the twins] were growing up well,
647-48 by a clever strategy, they would (regularly) put to sleep the (nursing) maid who fed them and made them go to bed,
649 [and] moving towards the beautifully gem-decorated locked door,
650 like a tiger, they would break open the bolt;
651 like a tiger on its hunt, jumping and leaping about,
652 (they) would play everywhere in the broad roads and streets.
653 [98]They would go towards a big herd of cattle, and taking
654 the strong black cows and the breeding bulls,
655 they would slit their throats.
656-58 Unnoticed by the herdsmen, the two children would kill all the cattle that were bellowing in the pen.
659 And leaving behind the horns, skin, hooves, and bones,
660 and also the hairs and the intestines,
661 they would cut the nerves and flesh of the muscle into pieces and would eat it.
662 Unnoticed by anyone,[99]
663 they would return to the king’s palace.
664 They would play in the roads and streets.[100] [Repetition of line 652]

665 The herdsmen of the herds of yoked cows
666 would get up after dawn
667 and report that the bulls and cows had disappeared.
668 Sorrowfully they would ask where the calves were,
669 and they would brood whether the herd had [intentionally] been taken away.
670 They would lament with trembling hands and legs:
671-74 “The one bull with a single horn a span in length and a white patch on its forehead, the frisky straight-horned bull, the big bull with small black spots, [and] the black bull—[they] have [all] disappeared,” they would say.
675 “One blind with a short tail,
676 one with a scar from a wound and spots on its back,
677 the young black-and-white-spotted [one] with the short tail
678 and broken horn—[all these] have disappeared,” they would say.
679 Peering about, [they would discover] that many had disappeared.
680 Sorrowfully they would ask where the calves were. [Repetition of line 668]
681 They would throw their long, thick staffs onto the ground,

[97] It is a custom in India and elsewhere to apply oil to a baby’s body and massage its limbs to form them while they are still soft.

[98] The tradition seems to consider the following lines, which tell of the killing of the cattle and sheep, to be important, since they are found in all versions. As for the Iṭaiyār herdsmen, they are mentioned in all versions of the margosa–plough type.

[99] For a similar notion of the “mystical capacities of twins,” see the study on twinship in Africa by Masquelier (2001:49), who writes: “[Twins] can enter a house without anyone seeing or hearing them. They can fly like witches [...] they can use their power to act in an antisocial manner. [...] They are especially fond of nocturnal escapades [...] and regularly leave their homes [...]. [With] spirits [...] they share a number of characteristics [...]” (51).

[100] **வீதி தெருவெல்லாம் விளயாடுவார்**. This sentence seems to be displaced. The sentence as found in N10.47b offers somewhat more meaning: **விரைவாய்தொட்டிலில் சென்றேறுவாராம்**.

682 their upper bodies would become erect (in anger), and they would run and stumble about.
683 There being no market for flocks and herds nearby where [they could] buy (new) calves,
684 their bodies would tremble strongly.[101]

685 Parama Kōṉār[102] had taken pains to water the cattle
686 and had carefully hedged them.
687 "[Here] stands the pen. Five sheep have been lost.
688 Oh, Kuṭṭi Kōṉār, (our) family is ruined!" So he would say,
689 [and] the herdsman would run about like a mad dog.
690 Along with him, the [other] herdsmen would also wail.
691 Thus it had been for many days:
692 the sheep and cattle were being killed and cut up.

693 At the time the killing was going on
694 all the Kōṉārs gathered among themselves,
695 and together got ready to go.
696 All the herdsmen were in accord.
697 The Koṅkamārs joined together, and having no other place, they assembled in the Cōḻa country.
698 "Until now there has been no theft where we lived, but now a wealth of cattle and sheep has been completely destroyed.
699 That's what has happened, [and therefore] now we all shall gather and [go] see the king!" they said.
700 The herdsmen, who were quick to arrive, gave their names [one by one, to show their presence at the meeting]. Listen [to the names that were given]!
701 Āṇṭi Kōṉ, Pāṇṭi Kōṉ, Aṇṇāmalai Kōṉ,
702 Aḻakiya Nampi Kōṉ, Mālukōṉ,
703 Nampi Kōṉ, Tampi Kōṉ, Vēlu Kōṉ,
704 and Nayiṉār Nalla Māṭa Kōṉ,
705 and Nalla Māṭa Kōṉ, Periya Aṇancāṉ Kōṉ,
706 Nāma Kōṉ, Maṉu Kōṉ, Vēlu Kōṉ,
707 Vēlu Kōṉ, Mālu Kōṉ, and Vīravāku Kōṉ,
708 and Viravāṉa Vīrapāṇṭi Kōṉ,
709 Neṭṭai Kōṉ, Kaṭṭai Kōṉ,
710 Maṭṭi Kōṉ, Āṇṭi Kōṉ,
711 and Viravāṉa Piccāṇṭi Kōṉ,
712 and Piccāṇṭi Kōṉ,
713 Periya Malai Nampi Kōṉ,
714 Piṇamālai Piṟaicūṭi Kōṉ,
715 Viṭumāṭaṉ Pēyāṇṭi, [and]
716 Māṭaṉ Kūḷa Taṭimāṭaṉ.
717 Bravely the Kōṉārs came.
718-19 The Kōṉārs, with vessels and heavy staffs in their hands, came and gathered at the crossing of three roads.
720 One who came and stood there was Vayiravaṉāta Kōṉ,
721 along with his son-in-law Caṭaikuṭṭi Kōṉār,
722 Kuṭṭi Kōṉār, Kōpālaṉ Kuṟṟālaṉ,
723 and Kuruṉātaṉ Iruḷappa Kōṉār,
724 Āṇṭi Kōṉār, and Pāṇṭitaṉ Kūṭṭam,

[101] They will be held responsible by the owners of the cattle and sheep.
[102] Kōṉār is the name of a community.

725 Aṇṇāmalai Kōn̲, Aḷakiya Nampi Kōn̲,
726 Cōṭṭa Kōn̲ār, and Kaṭṭu Kiṭā Kōn̲.
727 Wealth and property of cattle have been destroyed;
728 many of the cattle and sheep are lost.
729 Carrying in their right hands vessels,
730 [and] on their shoulders vessels and heavy staffs,
731 they departed with hurried steps.

732 Hurriedly going their way, they arrived
733 at the entrance of the royal hall.
734 Coming up to the entrance, they venerated the king, and
735 shielding their mouths behind their (right) hands (while extending their left hands in a gesture of begging), they petitioned:
736 "[Hail to] you who rules the entire world!
737 In former days the Cōḻa kings tied the bell of justice firmly."[103]

[The king called the royal guards and commanded them to keep watch during the night[104]: "If you don't catch the culprits,[105]][106]
738 I'll order you [guardsmen] killed right in the street.
739 Before dawn you will have to give one clear answer (out of two), [whether you caught them or not,]
740 in the presence of Mahādeva of Chidambaram (i.e. Śiva-Naṭarājan̲),
741 he who danced—and perfected—the holy dance!"[107]

[The continuation of the dialogue between the herdsmen and the king:]
742-43 "We're suffering. One day we saw our sheep and cattle, but the next day we didn't see them."

744 [The royal guards] said [among themselves]: "[If we don't protect them,] he (i.e. the king) will punish us severely; he will destroy us."
745 And [so] they began to guard the realm.
746-49:
747-48 The children born into the family of the honourable Cōḻan̲,
746 unaware of the guards,
749 <abandoned>[108] the form of children.
750 In their uncontrollable hunger—
751 an insatiable hunger—
752-53 they swallow a herdsman from the family of Kṛṣṇa, [he] who had [once] lifted up a hill, holding it like an umbrella,[109]
754 and (then) they return [to the palace].

---

[103] The reference is to a particular Cōḻa king by the name of Man̲unītikanda Cōḻan̲, who had his own son crushed under the wheels of a chariot after the latter had run over a calf and the calf's mother had come to the palace and rung the bell (of justice) at the royal gate, asking for redress (see *Cil.,* Chap. 20). The key cultural value attached to the just rule of kings is seen here. We may remark in passing that this key value is pronounced in various Tamil works; see, for instance, *Tirukkuṟal* 388, 546, and 549; also the Caṅkam poems *Puṟa* 37 and 39, which allude to the Buddhist Jātaka story of King Śibi and the dove.

[104] See N8.17a and N2.25b.

[105] See N8.17a and N2.25c.

[106] The following section is out of proper order. Missing parts are supplied in square brackets with the help of other versions.

[107] Lines 740-1 hint at the historically close connection between the Cōḻa kings and the god of Chidambaram, whose temple they renovated and whose dance they consecrated.

[108] Em. <abandoned *(viṭṭu)*> instead of "took" *(āki)*. The emendation is made on the basis of N2, N8, and N10.

[109] An allusion to the story in the *Harivaṁśa* of Kṛṣṇa raising aloft Mt. Govardhaṇa. See Hardy 1983:71.

755 Meanwhile the bold royal officers (who) were guarding and watching [over the realm],
756 accused [the twins] of having trespassed. "If we tell this fact [to the king, our heads will roll]."
757 Listening sheepishly [to their own words],
758 [the guards felt as if] their minds were melting just like wax.
759 They told the queen, [she] of beautiful bangles:
760-61 "These are the children who ate the sheep and cows in the surrounding (places), causing the loss of cattle wealth". [The queen and the king realised what had happened.]
762-63 The mind of the queen of the bright shining Tamil Cempiyaṉ was deeply shaken.
764 Her mind was trembling and throbbing,
765 and being in a great flurry of agitation, she said: "(Destiny) has manifested and fulfilled itself."
766 The king, pondering (the effects of) the destiny that encircled him,
767 said: "We will investigate [the matter] and make inquiries."
768 The king of kings recollected in his mind [what the astrologer had said]:
769 "O firm-minded king! O king of justice![110] [Evil will come once these children are born.[111]]"

770 That night the royal children were bathed
771 and, after they were taken and put in the cradle, (the nursing maidservants) sang lullabies.
772 Afraid of the discerning (nursing) maids,
773 they pretended to be asleep. Then
774 having pretended to be asleep,
775-76 they ran away and bit into the sheep and cattle, and ate till their stomachs were full.
777 After eating, both belched loudly.
778 (Then) they came in search of the herdsmen at their camp[112] shelter.

779-80 (The king) and the others, mentally terrified, thought: "These (two children) were chewing up the flock of sheep and cows, which are like a group of celestials."
781 (And the king said:) "If we now allow these wretched children to live with us,
782 it will be the death of all the people of our region.
783-84 If they are alive, our treasures, customs, and wealth will all be lost.
785-86 Take these two to the wild forest, abandon them without killing them, and return!" Thus he spoke.
787 When [this] was uttered, the royal officers
788 were instantly shocked, and were afraid of taking (the children).
789 Afraid of the children and their subtle magical skills,
790 whose extent nobody knew,
791-92 they led the two children away [and] crossed the holy Cōḻa kingdom,
793 traversing many dense forests, hillocks, and rivulets,
794 and abandoned them at the foot of a shady margosa tree next to a rivulet.
795 Abandoning those two, who had bloodthirsty intestines,
796 they said, "Try somehow to escape and survive!"

797-98 [When the royal guardsmen came back] King Cempiyaṉ listened to their report as [if he

[110] I take the line as containing the astrologer's words, here recollected by the king, who reminds himself of his duty to dispense justice, for which his predecessors had been famous.

[111] For clarity I add (in brackets) the text as it continues in N10.59d: அனத்தம்வரும்யிந்தமக உண்டானபோது; N8.18a: அனர்த்தம்வரு மிச்சிசு உண்டான போதே்; N2.27c: அனத்தம் வருமிஞ்சி உண்டான போதே.

[112] Literally: "sleeping."

were listening] to the roaring waves of the ocean. He was perplexed.[113]
799-800 [All,] Cempiyaṉ and those close to him—his ministers and counsellors[114]—were deeply perplexed.

801-02 (The two children) grew up at the foot of the mighty[115], fully grown and [ever] blossoming margosa tree[116].
803 Great Nīlarājaṉ
804 was growing physically like an elephant;
805 demon-like he was growing up,
806 (together) with the young woman, who was going through puberty.[117]

807 "Listen, elder brother,
808 if we are close to each other in one place
809 the people of this land will mock us.[118]
810 They will slander us publicly.
811 You stay here, free of trouble!
812 I shall live in the dense forest[119].
813 For going into the dense wood,
814 O god Śiva, give me a piece of clothing![120]
815 Give [me] a piece of clothing today!"
816 When Icakkiyammaṉ had beseeched in this way,
817 by the *aruḷ* of Śiva, on that day,
818 a heavenly piece of clothing came.

819-21 And Nilaṉ? He keeps standing like a hillock at the foot of the margosa tree; he stays [there], not moving from [that] point,
822 and starts to behave in an unruly manner.

---

[113] One would have expected lines 797-800 to fall between lines 778 and 779.

[114] As suggested by N10.63b, where the phrase is part of the text at this point: வகைத்திறம் சேர்மந்திரிமார்.

[115] In T.M.P's opinion, முகத்திறம் stands for முத்திறம் (three powers). In his view, therefore, the meaning is: "[the margosa tree has] the power of the *śakti*s, the consorts of the trio Brahmā, Viṣṇu, and Śiva" (personal communication, 20 January 2003).

[116] According to the bow-song bard T.M.P., the margosa *(vēmpu)* tree is considered to be female. See also Fergusson 1971:61, Chap. 11, "Tree-worship in Present-day India." He reports that in the state of Mysore margosa/*nīm* trees are thought of as female, and indeed ceremonial marriages with the pipal (fig) trees are performed there. – By contrast, in Rajasthan and the desert areas of the Punjab the margosa is regarded as a male, and there women cover their faces at the sight of this tree, as they do in front of unfamiliar men.

[117] Note that the following episode appears in all versions of the margosa leaf–plough type (N1, N2, N8, N10): (1) Icakki matures sexually, (2) she fears being ill spoken of by the people, (3) she asks for a piece of clothing (in N2, N8, N10, in the latter shared with Nīlaṉ), (4) Icakki goes to Ceṅkāṭu to live separately. Interestingly, the whole episode is absent in the versions of the sword–fire type (N7, N9), and appears only very rudimentarily in the versions of the margosa leaf–fire type (N5, N6), where the texts mention merely that Icakki has matured sexually (N5) or that the brother and sister are six years old (traditionally the marriage age).

[118] On the theme of sister–brother incest in folk tales, see Blackburn 2001.

[119] I translate செங்காடு somewhat uncertainly as "dense forest." Cf. *Nīli Yaṭcakāṉam*, ed. Pū. Cuppiramaṇiyam 1994, Vol. 1:23, No. 17, where the second-last line contains the form "Tiruceṅkāṭu," apparently the name of a place. It is worth mentioning that the place where the heroine of the *Cilappatikāram,* Kaṇṇaki, went after destroying Maturai was Tirucceṅkōṭu; see Zvelebil 1995:324. The proposed identification with a particular place, though, is rejected by the bow-song singers T.M.P. and G. Muttuleṭcumi. Still, it may be noted that not far from Chengan-ur (Kerala) is the Panayannarkavu Bhagavati temple, which is, according to Cardwell (1999:210), "renowned for the extreme ferocity of its goddess, as well as for the miraculous closure of the shrine's eastern door." That there is a link between Icakki and Bhagavatī on the level of the story is well attested in the last line of my base version N1, which reads: "Here ends the story of Icakki, who resembles Bhagavatī." For a further discussion of the latter goddess, see below p. 217, n. 479.

[120] A sign that she had become sexually mature. – Note that the forest is no less a place of social rules than the village (see lines 808-9 above).

823-24 Like darkness spreading all over the forest—in such a way he appeared.[121]
825-26 [Nīlan̲,] the treacherous plotter, who had been taken there [by the king], takes steps to kill[122] [Repeated in lines 863-864]
827 —in this quiet, black wild forest,
828 in the forest where Cāstā[123] resides—
826 a good Brahmin [who comes daily to do pūjā].[124] [The Brahmin looks at the huge dark, cloud-like Nīlan̲, who is coming to seize him.][125]
829 The piece of tissue in his hands[126] [containing the offerings for the deity] falls to the ground.
830-32 (The Brahmin) drops a large, wide-mouthed shallow vessel containing rice and, like a snake that at the sight of a mongoose [tries to] escape, he flees.
833 His throbbing heart is seized by panic.
834 He calls out, "O my god!" and runs away.
835-36 "O my god, a huge demon has come to devour me, your humble devotee!"
837 Aiyan̲ār heard these words
838 and was ready to help[127].
839 Without faltering,
840 he sent the famous (pot-bellied) Kuṇṭōtaran̲[128].
841 (The gluttonous) Kuṇṭōtaran̲ strangled (Nīlan̲) with his hands.
842 Trembling (but) holding [him] firmly, he struck.
843 He struck with both hands.
844 Without trembling and without any movement,
845-46 he firmly grasped the one who together with Icakki was born, and killed him.
[After Nīlan̲'s death Nīli came in search of him, carrying some light food dear to her brother. The demons that had assembled there came up to her and explained what had happened:][129]
847 "Now your brother
848 has reached the world of Yama, the god of death."

849 At the foot of the tree that stood there
850 the beautiful young woman sat and wept.
851 On that day her long hair, which was [usually] braided,
852 hung loose;[130]
853 on [that] day she sat there, not knowing
854 [that] seventy persons of the Karaiyāḷar community
855-56 had decided to build a temple for their highly praised god (Cāstā/Aiyan̲ār),
857-58 and had—in the lush forest that suited [their purposes]—most properly cut down the

[121] The two lines are out of their actual order.

[122] The text in lines 824-5 is corrupt and wrongly placed. The translation is highly conjectural. Other texts read differently at this point: N10.65ab, N8.19d/N2.31a: "He committed all kinds of atrocities while staying in the forest, killing and eating all the animals."

[123] Also called Aiyan̲ār; this is a deity associated with water. He often resides near waterfalls and is considered to be the protector of water sources. Protecting from both floods and drought, this god is especially important for farmers (Vēḷāḷas, Karaiyāḷars), and since he guards the forest, he is important for hunters as well. He is said in particular to protect the trade route through the forest. Cāstā, a god that requires no blood offerings, has a firm place in both great and little traditions of religion.

[124] I add a passage that is missing in the base version N1, but which occurs in N10.65b, N2.31b, and N8.20a.

[125] I add this passage, as recounted in N10.65c, N2.31c, and N8.20a, so as to bridge the discontinuity that occurs in the base version N1.

[126] Literally: "he is holding."

[127] Literally: "to give the order."

[128] Kuṇṭōtaran̲ is one of Śiva's multitudinous retinue.

[129] For better comprehension I add a section that is missing in the base text, but is found in N2.32a-b, N8.20b, and N10.67a-b.

[130] This is an expression of great sadness at having lost some beloved person.

margosa tree [where Nīlaṉ resided][131],
859 and had built a beautiful temple,
860 and had [then] proceeded [back] to Paḻakai.[132]

[Standing and weeping, Nīli began to complain to the god of the forest: "They killed my brother and also the tree where he resided. The huge margosa tree was felled by them and rooted out. I shall destroy the famous Tamil [place of] Paḻakai!"][133]
861 Thinking the whole strategy over again and again,
862 she roamed about in the midst of the wild forest.

[A baby boy is born to Māṉākaṉ Ceṭṭi]

863-64 "The Brahmin, the treacherous plotter, [he who] took steps to kill [the devadāsī Lakṣmī in his previous life], [Repetition of lines 825-6][134]
865-66 —have him be [re]born in the womb (of the wife) of the perfect (and wealthy) Māṉākaṉ[135]!"
867 Thus Śiva, the incomparable one,
868 decided. "As his son,
869 as (I) said before, let him be born!"
870 Thus are the god's words.

871 Vēṭiyaṉ, the Brahmin who had gone to the heavenly spheres, by the god Brahmā
872 was given back to [the town of] Kāvēripūmpaṭṭiṇam,
873 [reborn] into a worldly life under the sway of the strong old *karma* of one Nīli
874 —[she of great] power—
875-76 into the womb of the melodious-tongued wife of Māṉākaṉ[136].
877 (After) altogether two times five [months],
878 at the proper time of delivery, her body suffering from labour pains,
879 she [, the wife of Māṉākaṉ,] gave birth.

880 Seeing that the birth had taken place,
881 Māṉākaṉ came,
882-83 and with delight he called for the astrologer.

---

[131] This is clear from other variants: N2, N8, etc.

[132] The two episodes that recount both the killing of Nīlaṉ by Kuṇṭōtaraṉ and the felling of the margosa tree by the Karaiyāḷars vary in the versions available to me: In the margosa leaf–plough type versions N2, N8, and N10, the narrative sequence is as in the base text above, whereas in the margosa leaf (N5, 6)/sword(N9)–fire type versions the narrative sequence is the reverse: the Vēḷāḷas/Karaiyāḷars fell the margosa tree – Nīlaṉ breaks a leg – Nīlaṉ comes along to the temple within the cut wood – Nīlaṉ in anger attacks Cāstā's pūjārī – in retaliation Kuṇṭōtaraṉ kills Nīlaṉ (N5, N6)/the pūjārī burns Nīlaṉ (N9) – Icakki takes an oath: "They felled and uprooted the margosa tree/the Karaiyāḷars are responsible for the death of my brother, I will destroy Paḻakai." (It is interesting to note that version N7 [the most northern one] does not conform to either of these story-lines, omitting as it does the Kuṇṭōtaraṉ and tree-felling episodes in the forest in their entirety. Moreover, in N7 the children are abandoned under a banyan tree rather than a margosa tree; and further, in the forest they build a *maṇṭapam* with *gopura*s, where they produce food, clothes, and jewels for sale.) Whatever the narrative sequence in the various versions is, the sequence of action in all is doubtless: the Karaiyāḷars' felling the margosa tree for the Cāstā temple – Nīlaṉ's angrily attacking Cāstā's pūjārī (a spontaneous reaction to his tree being felled) – Nīlaṉ's death (the result of the pūjārī appealing to Cāstā for help) – Nīlaṉ going to Kailāsa. The dilemma for the reader/audience is that we have two independent agents (the Karaiyāḷars responsible for the death of the margosa tree; and Cāstā/Kuṇṭōtaraṉ, for the death of Nīlaṉ), whereas vengeance is only wreaked upon the Karaiyāḷars. This suggests that the principle of first cause is here operative when it comes to assigning guilt (the felling of the tree in which Nīlaṉ dwelt). One may recall that the worship of trees in India is "not for its own sake, but because it is the home of the spirit" (Fergusson 1971:23).

[133] For clarity, here I add a passage that is left out of the base text, but found in N2 and N8. See N2.32d and N8.20d.

[134] This is probably the right place for these lines, which occur in exactly the same wording in lines 825-6.

[135] Note the appearance of the name Māṉaikkaṉ as that of the wealthy father of Kaṇṇaki in *Cil.*, Chap. 1.

[136] Māṉākaṉ belongs to the Ceṭṭi trading community, a left-hand caste, seen by scholars (see Rao 1986:147) as woman-centred, in contrast to the farming and landowning community, which is one of the right-hand castes.

884-87 (The latter) calculated and compared with the [help of the] <positioned>[137] planets their rotation[138] and their positions, and the constellations.
888 With the knowledge he had acquired by studying many
889 good books, and pondering
890 [the knowledge of] those specialists and compilers,
891 he uttered divinely inspired words:
892 -93 "Before [the child] attains the age of sixteen,
894 there will very probably be a bad period for its mother and father.
895 After it passes the age of sixteen—in the seventeenth year—
896 it is further fated that vengeance will be wreaked [upon it] by one Nīli.
897-98:
898 There is destiny [in the form] of death for seventy Karaiyāḷars,
897 [brought on] by the vengeance of one Nīli,[139] who [will have] achieved increasing fame."

899 "Is there not a remedy for this fate?" [Mān̲ākan̲ asked].

900 "He (i.e. the son) mustn't go alone on village paths.
901-02 [If he ever wants to go] he must take one of the long leaves of a very old, sturdy margosa tree in his hand."[140]
903 The talented astrologer(?)[141]
904 spoke according to the Śāstras,
905 and they perceived the words [of] good [intent],
906 and along with those [who had come to worship the child][142] they feasted,
907 and named the young prince Ān̲antan̲.

908 After Mān̲ākan̲ had named him,
909 Ān̲antan̲ grew up renowned.
910 In order to put him, with blessings, into a good school,
911 they called quickly for a teacher[143].
912 In the presence *(aruḷ)*[144] of Vin̲āyakan̲,[145] [the god who removes all obstacles], they placed him properly,
913 [and offered to the teacher] a full measure[146] of paddy, a tender coconut, gram grain, puffed rice, and honey.
914-15 Giving [these] presents, they admitted the beloved son by the god's *aruḷ* into school.[147]

---

[137] Em. <உற்ற> on the basis of N10.69b.

[138] Literally: "their rotation around the four corners of space."

[139] நீலி. Cf. N2.34b, N8.21c-d இசக்கி/இயக்கி. By contrast, N10.70a has நீலி.

[140] Note that in two of the versions available to me (N7, N9), it is a sword rather than a margosa leaf (as found in N2, N5, N6, N8, and N10) that is said to protect Ān̲antan̲.

[141] The lexical question remains unresolved; perhaps "the talented astrologer, worshipper of the sky."

[142] See N8.22b-c.

[143] It is a custom that in the ceremony at hand the teacher smears a palm leaf with turmeric and takes the boy's hand and trains him to use the stylus *(eluttāṇi)*.

[144] See Handelman and Shulman 2004:40f.: "*Aruḷ* can [...] correspond in Śaiva texts to [...] the god's compassionate giving to his servants. More often, however, it approximates a notion of coming into being or freely becoming present, close, alive (40). [...] *Aruḷ*, for the Siddhantins, is a *śakti*—an active and female aspect of Śiva. Not 'grace' but 'emergent presence'." (41).

[145] Ganeśa.

[146] Half a litre.

[147] Here the *katai* adds support for van Gennep's (1960:55) view that "childhood last[s] until the performance of the important ceremony called 'entering school'; this marks the beginning of adolescence." (55) Entering school is one of the rites of incorporation.

916 Having entered school, he began his studies.
917-18 The teacher taught [him] to recite [the invocation] "*Hari*[148] *namo 'stu [te](?),*"
919 and the comely youth learnt [it].
920-21 The teacher taught him to say the five [vowel] letters *a ā i ī u.*
922 He learnt them with ease.
923 Saying *e ē ai o ō* <*au*>[149] *kū kō*—
924 counting twenty letters in this way—
925 the teacher taught him the whole alphabet;
926-27 also the *Ariviri*[150] and *Koṉrai Vēyntaṉ*[151], [Tamil schoolbooks] containing moral aphorisms, (ones like) "(Your) mother and father alone [are real gods]."
928 He taught him elephant riding.
929 He also taught him the martial arts
930 together with the difficult moves in wrestling.
931 Along with other skills
932-33 he taught the son of Māṉākaṉ Ceṭṭiyār [how] to learn mathematics,
934 also the English language,
935 also the useful fine arts agreeable (to the heart, mind, and senses).
936 He taught him all skills.
937 (After he had learnt) from the teacher in a pleasing way,
938 (his parents), in a very happy frame of mind, sent the teacher off.
939 (Then) they [provided] the son with a steelyard [to begin to do business with][152],
940 (and) in accordance with the Veda
941 Āṉantaṉ got married.[153]
942-47:
942-43 After Āṉantaṉ of the merchant community got married,
944 his father, who combined the best of qualities,
947 gave (him),
945 before his harsh death took place,
947-46 all [manner of] wise advice.[154]
947 Listen [to what he told him]:
948 "Āṉantaṉ, you come [here]!
949 My son, you are now married.
950 Will you listen to me, my son?
951-55:
952-53 In earlier days I long asked for a little son.
951 [But] the astrologer predicted that
955 you would be killed
954 by a very bad female demon.

---

[148] Hari – Viṣṇu.

[149] Obscure. I read <au>.

[150] Perhaps identical with the *Atticūṭi*?

[151] A short moral code in Tamil by Auvaiyār, commencing with *koṉraivēynta.*

[152] For clarity I add this passage, as found in N2.669 and N8.

[153] According to van Gennep (1960), the age of sixteen is considered to be the age of "children's 'maturity'" (59), and "maturity [...] is most clearly expressed in the founding of a family. Marriage constitutes the most important of the transitions from one social category to another [...]" (116).

[154] Note that all the relevant versions foretell that the son will be killed by a woman. All except N7 and N9 contain the advice that he should carry a margosa leaf with him. Only in N9 does the father give his son an amulet and a magic sword. N2 and N8 (Nāṭār texts) speak of the need to respect women's chastity. N2, N5, N6, and N8 proscribe visiting prostitutes. N1, N2, N5, N6, and N8 consider wealth to be a god for the Ceṭṭis. N7 is the only version in which it is the mother rather than the father who warns their daughter-in-law that danger can be expected in the form of a woman should their son travel north.

956-58:
958 Don't ever ignore
957 the powerful margosa[155] leaves
956 on [your] mountain-strong, gem-studded chest!
959 Don't go alone anywhere!
960 Don't walk alone!
961 Don't go and stay away from home!
962-63 Don't mingle with wicked fellows who are doing wrong!
964-65 Don't plan or cherish the idea of earning huge amounts of money!
966 [Only] in this native place should you earn your living."
967 Saying this, he passed away.
968-71: [But] famous Āṉantaṉ, after some time, forgot all the good advice given by his father, the Ceṭṭi.
972-75:
972 Even though he forgot everything (else),
974 strong Āṉantaṉ
975 never forgot
973 to keep (margosa) leaves in his hand.
976 After he had completed the rites for his father,
977 he practised charity and austerities.
978 At the age of sixteen
979 he took a weighty steelyard,
980 (dressed up) in very beautiful silk clothes,
981 [and] began to carry on a trade,
982-83 while the time of vengeance for his having killed with the stone speedily approached.
984 While the time was speedily approaching [Repetition of line 983],
985-91:
991 he began to carry on trade, selling [Repetition of line 981]
985 many goods: musk,
986 cardamom, ginger, topaz,
987 pieces of fine sandalwood,
988 sea-blue bangles [Repetition of line 348]
989 together with an attached set of colourful bangles, [Repetition of line 349]
990 and very beautiful silk clothes. [Repetition of line 980]
992-93:
993 And as dictated by fate, [Repeated in line 1037]
992 Āṉantaṉ firmly arranged
994-95 on one (of his) shoulders a bag and an elegant decorative towel,
996 and packed [for his journey] flakes of husked rice and puffed grains
997 delicious light food[156],
998 [and] a majestic steelyard,
999 and added [to all these things] a small pouch of areca (made of cloth drawn together at the mouth with a string),
1000 a small pouch of betel leaves,
1001 and a new polished small metal box for keeping the quicklime to be used with betel;
1002 a twice- or thrice-washed
1003 cotton cloth of pleasing colours [for covering himself in cool weather][157]

---

[155] When women cross the Icakkiyammaṉ temple grounds at Muppantal they usually carry margosa/*nīm* leaves or a piece of iron with them; cf. Haussig 1984:900.

[156] பலகாரம். Usually *iṭli, dōsai* etc.

[157] Usually used as a blanket.

1004 around the waist,
1005 (together) with a nicely fitting waist cord;
1006 also a (precious) stone–studded ring,
1007 and golden ear pins in his ears.

1008-09 After Āṉantaṉ had in this manner joyfully gathered up (all these things) [and had informed his wife, he began his journey to Paḻakai Nakar],[158] [to the accompaniment of bad omens].[159]
1010 On his way he passed a <juggler>,
1011 crossed a street where ladies as beautiful as garlands (resided),
1012-13 and came to the ever famous narrow lane,
1014 (where) an owl obstructed his way,
1015-16 (where) a widow[160] took a mischievous rabbit very tightly under her arms,
1017 and a potter woman, coming his way,
1018 set new pots in a row—
1019 a number of earthen vessels and large earthen pots—
1020-21 (and where) a disabled man whose nose had been amputated came his way.
1022 A cobra that was opening out its hood
1023 appeared in his path
1024-25 at a moment when he was putting one foot forward, gently raising his right leg.[161]
1026 Does[162] not the sound of the gecko[163] contain a prediction?[164]
1027 "The result of an evil deed [done] by sorcery awaits you.
1028 Icakki is waiting to kill you.
1029 You will be killed," (the gecko) is saying.
1030 "She will claim with certainty that you are her (dear) husband.
1031 Once you meet up with Nīli in the wild forest,
1032-33 she will surely follow (you) up to the village of West Paḻakai.
1034-35 She will pluck out your twisted intestines," (the gecko) is saying.

1036 Āṉantaṉ knows his fate.
1037 In accordance with (his) fate,
1038 now in the vast forest—
1039 in the middle [of it][165]—she appears.[166]

---

[158] For clarity, here I add the passage found in version N8 (N8.24c).

[159] Note that in all the versions I have compared, Āṉantaṉ is reminded of his fate, either at an earlier point by his father (see the advice in N7) or by his mother via his wife, or, as here, by bad omens or a prediction of a woman (a Kuṟatti/Kurava)/a gecko. – In N2, N6, N8, N9, and N10, when the Ceṭṭi leaves for Paḻakai, a Kuṟatti/Kurava woman tells him about his former life, reminding him of his murderous act. No mention of the Ceṭṭi's former life is found in N1, N5, or N7. With the exception of N7, bad omens appear in all versions: N1, N2, N5, N6, N8, N9, and N10. In all versions, too, the Ceṭṭi ignores either the advice he has been given or the omens/predictions.

[160] யிறுதலக்ஷி – அறுதலி. A widow, whose *tāli* (marriage badge) has been removed, is considered to be *amangala* (inauspicious).

[161] Judging by N10.76.1880-2, this line is related to N1.1022-3, since a gap and the opening of the *vacaṉam* follows.

[162] Note the change of tense—an alert signal.

[163] *Lacerta gecko.*

[164] In N2.40c-41a and N8.25a-b, a woman diviner (Kuṟatti) of the Kurava tribe blocks his way and tells him that he committed a murder in his previous life and that the murdered woman will appear to him.

[165] Handelman and Shulman (2004) emphasise the god's appearance in the "middle space." According to them, the "middle space is the only locus for interaction" (44). It is in the middle of the forest that Icakki, emerging as the goddess, meets the Ceṭṭi. Something happens thereby not only to the Ceṭṭi, but also to the goddess's inner self: she penetrates to the *middle* of herself, begins to feel joy, and becomes beautiful and present. From this medial position, the Ceṭṭi could have moved in any direction he wanted, but he chooses the *way of dying.*

[166] Note here the future tense. Given the dramatic climax, however, I render the verb in the present tense. – The goddess manifests her presence at this point. This is her first *alaṅkāram.*

1040 Icakki appears.[167] She stood (there)
1041 in her silk sari tied around her *tuṭi*-like slender waist.
1042 Thus she wore the silken sari, gathered into folds.[168]
1043-50:
1043 Her lips were ripe and soft, red as coral.[Repeated in line 1054]
1044 She had put on a veil.
1045 Again and again she thought [to herself], "When will the Ceṭṭi come?"
1047 Drops of sweat (appeared) on the lotus-like face
1046 of the beauty, whose hair[169] was well-formed and soft.
1048 A black dot was in the middle (of her forehead).
1049-50 She smeared collyrium on her eyes—just in the right position.[170]
1051 She touched her neck.
1052-53 The sacred *tāli* [on it] glittered golden, like the sun.
1054 Her lips were ripe and soft, red as coral. [Repetition of line 1043]
1055-57:
1057 She had put a gold chain inlaid with diamonds
1056 round her neck, with an elegant pendant
1055 duly placed at the centre of it.
1058 To her beautifully arranged hair she had applied oil.
1059-62:
1060 The shining pupils in her eyes reached out (everywhere),
1059 like the blazing sun emitting rays of light.
1061 She was decked with all sorts of ornaments.
1062 Cute ears, a snub nose,
1063 a beautiful voice, soft, red lips,
1064 a moon-like face, as if of pearls and rubies—
1065 resembling a full moon—were [marks of] hers.
1066 The auspicious *tāli,* containing fine gold ornaments,
1067 a stomach shaped like a banyan[171] leaf,
1068 on [each of] her lovely breasts a beautiful circlet,
1069 a slender waist, supple as a thread,
1070-71 [and] two spear-shaped eyes drawn to her hands were [marks of] hers.
1072 Her eyes, her waist as slender as a *tuṭi* drum,

---

[167] The following section, featuring the goddess's first *alaṅkāram* (N1.1040ff./N10.78b/N2.41c/N8.25c), is considered to be the most important by the bow-song bard T.M.P. (K-O.01, A, 425). He sung this section during my first interview with him on 10 May 2002 at his home in Svayambulingapuram: (K-O.01, A, 279ff.) "Only if the particular tune is sung by me will possession come." Music: (A, 319) "She appears. She is dressed in what suits her waist, dressed in silk, with a hip ornament on her waist. She wore gold jewels; she had oiled her beautiful hair. That deity of beautiful hair will appear just like the moon" (A, 326) (end of the singing demonstration). [...] T.M.P. sings: (A, 336) "That young lady, that adolescent girl, in order to heighten her beauty, tied her beautiful long hair into a knot, and exposed the sacred *tāli* on her neck. She smeared *mañcaṇai* [N10.1073/1079] *(mañcaṇātai manakavē pūci)*" (A, 344). [T.M.P. says in prose:] "She smeared sandalwood and applied a tilak. O Ceṭṭiyār, you stop here. (She called upon the Ceṭṭiyār to stop). That sweet-tongued Icakki, the deity, appears like that" [A, 349, end of the music]. – K-O.01, B, 096/119: "So if the deity does not come, I have to sing the part that goes '*tōn̲ri* ... beautiful waist, silk sari...' again to the right musical tune." T.M.P. sings this portion again (119). – K-O.02, A, 155ff.: "Exactly at midnight. At that time I shall sing the part that goes *tōn̲rin̲āḷ Icakkiyammai.* If I begin with that line, that is the place where the power possesses me. At that time the pūjā is also performed. The power of Icakki will come to a particular person. Everyone's attention is attracted at that time. The man who possesses the power of Icakki will begin to act" (167).

[168] An elegant way of wearing a sari is by gathering it into folds—very different to the manner as commonly worn in villages.

[169] Groomed and oiled hair, according to Tamil proverbs, is an expression "of pride and of being human in general" (Beck 1979:31). Beck (ibid.) adds: "The hair can be further understood to express the body's sexuality [...]."

[170] Alternatively, but less likely, this could be read: "She placed a black dot on her cheek (கன்ன(த்)தில்)." A black dot on the cheek is thought to protect one from the evil eye.

[171] ஆலம். *Ficus bengalensis.*

1073 the lovely smearing of turmeric,[172] the swinging of her arms,
1074 the proud graceful gait of a goose,[173]
1075 shins like a faultless *virāl* fish,[174]
1076 with anklets on her ankles,
1077 on her feet the anklets jingling,
1078-79 the scent of turmeric powder mixed with *kuṅkumam* and oil[175]—(as much of each) as the fancy struck her—(smeared on her neck):
1079 she was a [perfect] beauty.
1080-81 That she wore a quivering flower garland filled with pollen (added) to her [extraordinary] beauty, too.
1082-83 There was beauty in her rolling a betel nut continuously[176] in her hand and pressing it into a corner of her mouth,[177]
1084 as if it were a brand-new[178] gold pot.
1085-94 [Repetition of lines 1074-83]:
1085 The proud graceful gait of a goose,
1086 shins like a faultless *virāl* fish,
1087 with anklets on her ankles,
1088 on her feet the anklets jingling,
1089-90 the scent of turmeric mixed with *kuṅkumam* and oil—(as much of each) as the fancy strike her—(smeared on her neck):
1090 she was all beauty.
1091-92 That she wore a quivering flower garland filled with pollen (added) to her [extraordinary] beauty, too.
1093-94 There was beauty in her rolling a betel nut continuously in her hand and pressing it into a corner of her mouth.
1095-96:
1096 Nīli,
1095 like a rising full moon,
1096 made her appearance, coming up face-to-face [with the Ceṭṭi].[179]
1097-99:
1098 When Icakki caught sight of
1097 the Ceṭṭi as he was coming towards her, she joyfully
1099 began to dance, calling out "Bravo! Bravo!"
1100 The sweet-voiced woman joyfully
1101 praised Śiva Mahādeva for his mercy.
1102-03 "This is fine! This is good! No matter where the blameworthy man goes, I shall not leave

---

[172] Note that the goddess Icakki is known as மஞ்சணை வாடை உடையாள் (she whose fragrance is that of turmeric–sandal paste). See also Sect. 9.2.1, p. 291, n. 61.

[173] Here the bow song resorts to highly literary expressions, of the sort extensively used, for instance, by the poet Kampaṉ.

[174] This is a semi-classical expression of exquisiteness.

[175] In the *koṭai* festival for Icakkiyammaṉ held at Paḻavūr on 7 and 8 May 2002, the *mañcaṇai* the pūjārīs used was a mixture that contained *mañcaḷ* (turmeric), *kuṅkumam*, and oil.

[176] மாயாத. Literally: "without dying/perishing."

[177] Chewing betel is considered beautiful. It adds redness to lips, while it is also valued for its medicinal properties.

[178] தோயாத. Literally: "not soaked."

[179] Note that there are only slight differences among the versions with respect to describing Nīli's appearance in the forest. The descriptions of the *alaṅkāram* in N1, N2, N5, N8, and N10 range from long to very long. Those in N6 and N9 are respectively short and very short, neither one mentioning the following: the drops of sweat, the tilak, the *tāli,* the smearing of *mañcaḷ*, or the joy/dancing/singing, which otherwise appear in almost all of the versions: N1, N2, N5, N8, and N10. The betel chewing is found in fewer versions (N1, N2, N5, N8), and the lovely breasts in only two (N1, N5). Again, N7 is an exception to all versions, in that Nīli does not appear in her *alaṅkāram* form at all, either to the Ceṭṭi's wife or to the Ceṭṭi. Rather, she appears to the Ceṭṭi disguised as his actual wife, holding a *kaḷḷi*-turned-child in her arm.

him. I shall take revenge on him,” she said happily.

1104-05 She danced, repeating again and again, “Look over there; the Ceṭṭi is coming to let the whole world know about his wealth of gold!”

1106-07 She danced [and] she sang, spilling out words in joy: “Look, the Ceṭṭi is coming!” Thus she danced there.

1108-10 She ran about filled with joy. “The whole world is shaking! O god, you are my protector!” [With these words] she worshipped.

1111-14 “I have your support, Mahādeva. <I am not>[180] a wicked woman, (though) I now take revenge,” she said.[181]

1115 Her anklets tinkling, she gently looked into the Ceṭṭi’s face, repeating again and again, “I shall take revenge, I shall take revenge.”

1116 When Nīli, the woman of beautiful hair, saw Ān̲antan̲, the Ceṭṭi, she appeared before him as graceful as a goose.

1117 As soon as she came up to him, (the Ceṭṭi) screamed, panic-stricken. His mind shrunk, his limbs trembled,

1118 his mouth dried up. With trembling legs Ān̲antan̲ the merchant said, frightened, “Fate has come and caught me.”

1119 “A conspiracy has overtaken me,” said the Ceṭṭi, completely losing his balance.

<2274 Afraid and confused, the Ceṭṭi was watchful; his eyes wandered about.

<2275 Bewildered and extremely confused,

<2276 in his hardship(?) and confusion he cried out: “O Kumarakuruparā!”

<2277 He was afraid and confused. He said: “The wicked woman has ruined (me).”

<2278 Sneaking off like a young rat, he came to the middle of the forest—confused,

<2279 frightened, like one who has caught sight of a hyena.

<2280 Taking pains not to get close (to her) in his fright, he[182] said, “She won’t leave me without <grasping and taking hold of (me).”

<2281 “Was I born only to be trapped by her and suffer revenge?

<2282 Let’s get away (from her),” the Ceṭṭi thought, “she is going to kill (me otherwise).”

<2283-85 Thinking that she who is covered with a veil won’t let him go, the Ceṭṭi ties up the goods, [and] sets them on his head, saying, “I have escaped from bondage.” Thinking that she has left him, he carries off the utensils on his head.

<2286 The lady, that vengeful Icakki, watched his painful suffering.

<2287 The lady, who felt in an excess of joy at noticing Ceṭṭi’s struggling words,

<2288 said, “He’s ensnared. Would I let him go without taking revenge?”

<2289 Swaying, with a distressed mind, just like a lotus that senses the sun,

<2290 his body cold and shivering,

<2291 Ceṭṭi completely lost his balance.

[Nīli:]

1120 “O great Tamil merchant, you have lost your balance!

1121-22 Why did you enter this dense forest filled with black thorn-bushes—alone, without company, distressed, and panic-stricken?

---

[180] Em. <நானல்ல>.

[181] Note that N2, N8, and N10 contain a passage that is important. It refers to Nīli’s promise that she will take revenge for the murder of her brother and the felling of the tree in which he had resided. See N2.44b, N8.26d புழைக்கைபோன்ற என்னண்ணன் தன்னைக் கொன்றபழியும் / புகழுடன் நின்றநிம்பத்தின் பழியும்.

[182] The Tamil text uses the first person: என்றேன்.

1123 Wasn’t it because of a concubine[183]?
1124 If you (now) approach the woman, shouldn’t you give her a detailed explanation? [But you just stand there. I know well enough (why). You’ve forgotten everything.][184]
1125-27 Though you see I am at peace with you, you are still afraid. Why?
1128 When you see (me)—don’t you recognise this woman?[185]
1129 When you see (me)—don’t you recognise this woman? [Repetition of line 1128]
1130 If those who have had no wealth acquire riches,
1131-32 will they [still] look at the face of a king whose mind is troubled? [Likewise, do you, when you look at me, care or not? I want to be recognised as your wife, just as the king wants to be recognised as king by his subjects.]
1133-34 As I was walking in the sun, my tongue became dry because of the heat.
1135-36 Please give me a bit of lime,[186] pure-hearted man,” she said.
1137 “Please give me some lime!”[187]
1138-46:
1145 She came running, jumping forward.
1146 She asked again for some lime.
1144 She chatted to allay his fears.
1138 “After you give (me some lime), let’s sit down in the shadow (of a tree) [and you can enjoy me, O great man of the Ceṭṭi community!][188]
1139 Let’s see whether there is a hiding place!
1141 Look
1140 in all four directions if there is such (a place)
1141 in this dense forest!”
1142 So she spoke to allay his fears.
1143 “Look around in this dense forest!
1147 Look [to see] if there is a hollow pit,” <she>[189] said.
1148 “Come and chat,” she urged.
1149-52:
1152 “O you great Tamil merchant,
1151 you told me not to stay, to go away at once!
1150 ‘Don’t those who see her[190] know
1149 she is full of deceit?’ [You said such words to yourself.]
1153-57:
1155 If you go away without living with me, (enjoying me)—
1154 (if you) leave me behind like a crop
1153 sown on wasteland—
1156-57 won’t [some] powerful, ancient fate catch up with you, O Ceṭṭiyār?
1158 When it catches up with you, can you escape?
1159 Will it leave you hereafter, Ceṭṭiyār?

---

183 வெள்ளாட்டி is presumably an allusion to Lakṣmī, the Ceṭṭi’s lover in his previous life.

184 For clarity I add the text as it appears in version N10.83c: வெள்ளாட்டிக்காக வந்து மெய்மறந்துநிற்க்குறீர் (You came for the sake of a concubine, and (now) you stand here, having forgotten everything). Cf. N8.27b and N2.45a வெள்ளாட்டிக் காகநின்று விழிபரந்து பார்ப்பானேன். – Note, too, the interesting suggestion of the Ceṭṭi’s self-forgetfulness in version N10.83c. On “men’s self-forgetfulness,” see Shulman’s analysis of Nala (2001:131ff.).

185 This can mean: “I am not going to harm you!”

186 Lime is used with the areca nut (betel). The request for lime paste for the areca nut is “a common euphemism for sexual intimacy” (Blackburn 1980:207).

187 It is a common belief among Tamils that a demon, upon meeting someone, asks first of all for some lime.

188 For better comprehension I add a line left out in N1 but found in N8.27c and N10.84a.

189 Em. <ள்>.

190 Cf. N10.84d, where the possessive pronoun உன் is used. I take this line, therefore, as being a *direct thought* of the Ceṭṭi.

1160 You are entangled in my hands.
1161 [One day] in this beautiful forest surrounded by fruits
1162 you took on yourself the guilt of killing me with a stone.
1163 You gave up our daring friendship[191],
1164 and you left me without any help.
1165 O Ceṭṭi, did you come here alone or not?
1166 I shall not allow you to go (on) alone!
1167 I won't allow (you) to go (on alone)," Icakki said.

[Ceṭṭi:]
1168 Under (her) power of judgement he became apathetic.
1169 "Let Nīli's revenge take place!
1170 My father's words won't prove to be wrong!"

[Icakki:]
1171-72 "<You didn't think of me as Nīli[192] (at that time,)>[193] when you were enjoying me.
1173 Don't say I am a wicked woman, a Durgā!
1174 Wasn't I a mature woman of the right age?" she sobbed.
1175-76 "I was like a woman of a young age voluntarily entangled in your trap.
1177-78 Would any of <those>[194] who are born as men abandon [a woman in her youth]?
1179-80 Would she not follow (after), roaming around with a sense of shyness, with dislike (of her own state), and in distress?"

[Ceṭṭi:]
1181 "Don't behave irresponsibly![195]
1182 Worthless woman—hey, just leave me alone and go away!"

[Icakki:]
1183 "I followed you in love.
1184 Is it right for you (now) to leave without any sign [of our close relationship]?
1185-86 If you don't marry me now, as custom demands,
1187-88 I'll roll like a donkey at the cremation ground, which is filled with <ashes>[196]."[197]

[Ceṭṭi:]
1189 "You vine-like woman, don't touch me!
1190 Am I not the offshoot of a Ceṭṭi?"[198]

---

[191] An alternative reading: "You took [it, i.e. the guilt] onto your brave shoulders."

[192] An expression of rebuke.

[193] Em. <நீலியென்பதல்லாதே நினைத்த நேரம்>.

[194] Em. விடுவாரே<ர>/விடுவா<ர்களோ>.

[195] Another possible reading: "Don't waste your time walking (with me)!"

[196] Em. க<ரி> (charcoal). Alternatively, but less likely, according to *TL* கரி (she-ass), in use in the *Nīlakēci.*

[197] Version N8 contains at this point 32 additional lines (N8.28c-29b) of dialogue (between Icakki and the Ceṭṭi) not found in the base version N1. Two lines are of particular interest for the interpretation of the text. In N8.28c Icakki makes it clear that she has been sexually neglected: மருவிவிளை யாடுதற்கு வாய்க்காமல் காத்திருந்தேன் / இத்தனைநாட் கவலையெல்லாம் இன்றோடே போச்சுகாண் (I was waiting without the chance to play with you. [But] from today all [my] worries have gone). And in N8.29b Icakki wonders why the king did not make inquiries about her murder by the Brahmin: அன்றுஎன்னைக் கொன்றதற்கு அரண்மனையார் கேட்டாரோ.

[198] The *vacaṉam* of N10.87c helps in the understanding of this line: *eṅkaḷ kulam ceṭṭi kulam. Ataṉāl eṉṉai toṭarātē* (We are of the Ceṭṭi community, so don't touch me). Alternatively, but not likely, since *offshoot* usually refers to male offspring, the line could also be translated as: "You are not the daughter of a Ceṭṭi."

[Icakki:]
1191 “You said that I am a twig-like woman,[199]
1192-93 O Ceṭṭiyār, (you) who have made a name (for yourself) for receiving interest on loans[200] and other things!
[Am I not beautiful?][201]
1194-98 If someone sees me, he will desire me greatly. Such is the beauty of my well-shaped appearance, which cannot be equalled[202] in this land—[not] even by the beauty and glamour of our goddess, (she) who has a red dot on her forehead, or by letters of gold.
1199 Great man of the Ceṭṭi community,
1200 Ceṭṭi, come closer!” she urged him.

[Ceṭṭi:]
1201-02 “The one who married[203] you is in the town.
1203 Who could be married twice? [How can I become your husband? You have already given your right hand.]”

[Icakki:]
1204 “Woe is me[204] for a woman’s (poor) knowledge!”[205]

[Ceṭṭi:]
1205-06 “Though you are a young woman of seductive charm, how could I already have been married to you?
1207 Accept [the fact] and listen (to me), Icakki.
1208 I swear an oath to you.
1209 Does a bunch of plucked nuts grow again? [No, because they are not seeds.]
1210 Does buttermilk need to be churned? [No, once there is buttermilk it is not necessary to churn it again. Likewise, if one is already married, why should one marry again?]
1211 Don’t grab me, vengeful Icakki!
1212 Leave this place at once!” he said.

[Icakki:]
1213-14 “If you turn your face away [and try to run away, leaving me alone],[206] you will be completely ruined by my power,” [she said.]

---

[199] In N1.1191 one would have expected a repetition of கொடி (vine-like) (of N1.1189); the bow-song singer, however, put the word கொம்பு (twig-like) into Icakki’s mouth; this is probably a lapsus linguae on the part of the singer, who still may have had the preceding line 1190, which contains the word கொம்பு, reverberating in his mind.

[200] A short poetic text reproduced in the *Kanniyakumari District Gazetteer* (1995:183f.) provides a glimpse into the money-lending business of the Ceṭṭiyār community. The text is well known among the Ceṭṭiyārs of Kaṉṉiyākumari district.

[201] For clarity I add this line on the basis of N10.87.2149f., citing the *vacaṉam*: நான் என்ன அழகா இல்லையாயோட ஆண்பிள்ளைகள் யாராவது என்னை கண்டால் போதும். அப்புறம் என்னைவிட்டு போகவே மாட்டார்கள் (Am I not beautiful? If any young lad catches sight of me, he won’t let go of me).

[202] Note the use of the classical figure of speech *(alaṁkāra)* termed *pratīpa.*

[203] Literally: “grasped your right hand.” In Tamil marriage ceremonies, the bride gives her right hand and the bridegroom, who is sitting to the right of the bride, takes it in his left hand. – One might ask how the Ceṭṭi can be sure that the woman before him is married. The sign for him is obviously the *tāli* she is wearing (see the description of her appearance).

[204] Literally: “I am ruined.”

[205] Icakki’s words reflect the self-image of Tamil women. Their subtle undertone hints at customs and conditions of enforced enclosure, especially among the women of the Vēḷāḷa and Ceṭṭi communities in Tamilnadu’s villages. These customs give women little opportunity for any wider experience.

[206] The fuller meaning is supplied from N10.90a.

[Ceṭṭi:]
1214 "Don't threaten! Come on, leave at once!
1215-16 This woman has come to take my life in this dark and vast forest, which looks like the gathering of a thousand evils." So saying, he ran away.
1217 The Ceṭṭi merchant runs[207] away,
1218 with a bag over his shoulder
1219 and shoes with tiny round ornaments that jingle on his feet.
1220-21 The merchant ran through the forest like a fox that has come across a hyena. He ran through the forest of Paḻakai Nakar in a panic.
1222 "Willy-nilly we were caught by the eyes of that cruel woman.
1223 If [one's] life spirit is vanishing, one knows it. Isn't it (so)?
1224 Will that wicked woman leave (this place) and go away [before she takes my life]?
1225 Even though there are (other) suitable husbands available in town for that woman,
1226 she cunningly came (to *me*) in order to kill [me]."

[Nīli:]
1227 "You say about me: 'She's come to kill me.'
1228 Did I cunningly (arrange to) get a huge sum [for killing you], or what?[208]
1229-30 Should I blame you for the trick your mother-in-law, my mother, cunningly played on you? No, I can't blame you."

[Ceṭṭi:]
1231 "You are saying your own mother is a swindler.
1232 Did *she* advise you to follow [me] into the forest?"

[Nīli:]
1233 "Ever since you left me, I have come searching for you. <I>[209] searched for you.
1234 The sun's heat is intolerable, so walk slowly![210]
1235 The sun's heat is intolerable, so walk slowly!"
1236-37 "I feel drowsy from the (tedious) walk into the forest. Though I am tired, I have had no sleep [so far]. [There is a cot in my mother's house]. I put pillows on the cot."[211]

[Ceṭṭi:]
1238 "If you didn't sleep, you cunning Icakki, [how did you find the strength to follow me?]
1239 (Who) advised you to follow [me] into the forest?" Your mother? [Repetition of line 1232]

[Nīli:]
1240 "I came after [you] in search of you, without any tricks [to play].
1241 I keep on telling you not to go away."

[Ceṭṭi:]
1242 "Don't follow me saying I should not go away!
1243 If I open my mouth, you will (surely) lose your honour."

---

207 Note the shift to the present tense.

208 Although it is unclear, this appears to be Nīli speaking.

209 I read தேடினேன்.

210 நடவும் marks this line of speech as being addressed to a male.

211 The text is corrupt at this point and the passage is out of its actual order. Other versions do not contain this phrase. N10.96d, N8.31d, and N2.52b all refer to a cot in their descriptions of the magically created house (see below in 1273ff.). In these versions this line reads: படுக்கநல்ல மெத்தையுண்டு (There is a good mattress to lie down on).

[Nīli:]
1244 "I came in search of *you*. Should I listen to everything you say?
1245 I was going round and round, wandering and roaming in the forest of Paḻakai Nakar."

[Ceṭṭi:]
1246 "Your mother, my mother-in-law, told me to go."

[Nīli:]
1247 "Do I not come on foot to see you?"

[Ceṭṭi:]
1248 "You cruel woman, don't come telling (me) again and again to look at (you)!
1249 When I came into the forest, I perceived an obstacle[212].
1250 When I behold you, there is no distress in your face.
1251 Don't roll your round eyeballs so threateningly!"

[Nīli:]
1252-53 "Whether I have come here to destroy or to do [something] beneficial,
1253 you see, the god alone knows. Don't go! Stay!"

[Ceṭṭi:]
1254 "You Nīli, don't stop me, saying I should stay!
1255 My heart throbs in fear of you."
1256 Then, frightened to the core, the Ceṭṭi directed his glance back towards her and looked at her.
1257 He said, "O my god!," as she ran [off] with the Ceṭṭi, screaming.

[Nīli:]
1258 "I wonder! You run away again and again, when I come (with a desirous mind) attached to you.
1259 You said that I should go away. You attach unnecessary importance to that.
1260 Why are you so tired [of me]? You adorned me [with] a red dot[213].
1261 You, too, have suffered. Did I go without caring that you also suffered?
1262 You are sorely distressed and hungry. (But) Paḻakai Nakar is far off.
1263-64 My mother, my younger (sisters), and (their) children—all
1265 are living [at the edge of Paḻakai][214] at my mother's place[215].
1266 O bull-like man, it's true. I swear an oath to you!
1267 Let's get there <quickly>[216]!
1268 And let's proceed [to Paḻakai tomorrow] before dawn!" she said (in an effort to convince him).
1269 "There will be an upper storey, a small hall.
1270 There is a balcony and a raised front veranda[217].
1271 It is comfortable. Let's go!
1272 Come!" she forced him.

---

[212] Meaning a bad omen.

[213] Made of powder produced from the *kuṅkiliyam* tree.

[214] According to N8.31b. See the footnote in the Tamil text.

[215] According to N10.93c. See the footnote in the Tamil text.

[216] Em. <விரைவுடன்> on the basis of N10.93d, N8.31b.

[217] At the ground-floor entrance.

1273 (And while so) forcing him, she created a mansion.[218]
1274-75 He saw in all the four honoured directions, in all the four directions:
1276 small walls(?) and a compound wall,
1277 a flower garden with bees swarming,
1278 an open plot at the main entrance.
1279 At the cross-beam a golden-shining plank,
1280 a supporting timber indeed,
1281 and halls decorated with pictures,
1282 the second storey decorated with bright gold and precious stones,
1283 verandas on every side,
1284 and in the rooms, hammocks.
1285 All these Icakkiyamman̲[219]
1286 created in the blink of an eye.
1287-91 The great man of the Ceṭṭi community, bewildered, [and still] running, saw in all four directions everything that she had created, taking it for real [1291=Repetition of line 1275]:
1292-94 [Repetition of lines 1276-1278]:
1292 the small walls(?), a compound wall,
1293 a flower garden with bees swarming,
1294 an open plot at the main entrance.
1295 Did he see that she was Icakki?[220]

[Ceṭṭi:]
1296 "She is not a human being.
1297 Aren't the houses in town [ever] going to come into view?
1298 Won't someone come to help [me]?"
1299-1300:
1300 A motherly old woman
1299 standing at the main entrance
1301 shakes her head like a leaf.
1302 She sighs. She wrings her hands[221],
1303 and in a happy state of mind, in an excess of joy [at his appearance]
1304 she calls out, "[My] son-in-law has come!"
1305 The wife's sisters, who stood around her,
1306 were cooking rice and curry.
1307-08 The Ceṭṭi was bewildered, his voice feeble.

[One of the sisters:]
1309 "Brother-in-law, brother-in-law,
1310 why don't you come into our house?
1311 Why, brother-in-law?
1312-14 Have our elder sister and you up to now not always come, brother-in-law?
1315 O man whose arms are adorned with sandalwood,
1316 come quickly!" she said (invitingly).

---

[218] Producing imaginary objects is a feat traditionally ascribed to *yakṣīs*/*iyakkis*; see for instance the *Telapatta Jātaka* (No. 96), in *Jātaka,* Vol. I, pp. 395f. (tr. Cowell 1895 [Vol. 1]:234f.). In this Pali Buddhist literature, in addition to raising spectacles of houses, *yakṣīs* were supposed to seduce men by their charm and to follow them with a child on their hip (for the latter, see ibid., p. 397/tr. p. 235; cf. N1.1429-36).

[219] Note the use of the term *ammai,* which implies that here Icakki's status is considered to be that of a goddess.

[220] A question raised by the bow-song singer.

[221] Literally: "she cracks her fingers."

[The mother:]
1317 The cheerful[222] old woman called out, attracting him like an [iron] magnet:[223]
1318 "O my beloved[224] son-in-law!"

[Ceṭṭi:]
1319 "Who is for you a son-in-law?
1320 Who is for me a mother-in-law?
1321 Who are [your] relatives for you?
1322 Who is the only rightful wife for me?"
1323-26 (With) all his past acts suppressed in his mind, the Ceṭṭi ran, as if flying,[225] in horror [and] with a single aim, towards Paḻakai.
1327 She who was angry at (him) came laughing.
1328 She came and appeared in front of the Ceṭṭiyār.
1329-30 "South Paḻakai is far away. Don't go, useless man!" Blocking the path, she asked, "Is it right to go now, O Ceṭṭiyār? Hey, you Ceṭṭiyār, why are you going?"

[Icakki:]
1331 "It's not a lie (to say) that it is strange to see you [now] going to famous Paḻakai Nakar."

[Ceṭṭi:]
1332 "If you unrightfully stop me, you vengeful Icakki, telling (me) that [what you said] is not a lie,
1333 that is a great sin. You clever woman, you had (better) go [back] to your husband!"

[Icakki:]
1334 "Aren't you my husband? At a young age you tied the *tāli* and married me,
1335 as we two placed our right hands on a plank."[226]

[Ceṭṭi:]
1336 "Would I [ever] grasp (your hand) and marry you, vengeful Icakki?
1337 You are talking (to me) like the daughter of a demon.
1338 You have come all this way on an oath.
1339 You are talking (to me) as vengeful Icakki."

[Icakki:]
1340 "You call (me) Icakki.
1341 Do you (have the right) to choose this word?
1342 If I leave you in the middle of the path and go away (alone),
1343 the womenfolk will scold me."[227]

[Ceṭṭi:]
1344-45 "Vengeful Icakki, don't frighten me at this spot [while I am] on my way!
1346 You are a wicked and vengeful woman, you hard-hearted woman!
1347 I saw you on the path."

---

[222] Em. <மலர்>. Literally: "of a flower-like face."
[223] Em. <காந்த(ம்)>.
[224] Literally: "like my eyes."
[225] Literally: "struck by the wind."
[226] A wedding custom.
[227] Note that at this point Icakki's problem is portrayed as something that concerns all women.

[Icakki:]
1348 "You say that you saw me
1349 when I came into this forest."

[Ceṭṭi:]
1350-51 "That you are coming along with me in the forest—is this the result of past acts of our ancestors, I wonder?
1352-53 Why are (you) coming, <you>[228] vengeful Icakki? In my large merchant community,
1354 I was married at the age of sixteen
1355 to a beautiful, good young woman. She is at my place.
1356-57 If we go to my place, you will come to know whether the truth is on my side or on yours."

[Icakki:]
1358 "The village of the farmers is far away. Don't run so fast!
1359 I swear an oath to you: my revenge is certain.
1360 It is certain," Icakki said.

1361 Just <like> fearfully flying birds,
1362-63 the princely merchant was running fast, his body contracted, without looking up at <her>[229] face, not raising his head[230].

[Icakki:]
1364 "Even[231] if you run [off], will I let you go?
1365 Listen, I'll tell (you) one thing!"

[Ceṭṭi:]
1366 "Without people knowing it, the vengeful woman is coming."
1367 He instantly began to run [even more] quickly.

[Icakki:]
1368 "Can you [simply] go away, can you [simply] go away, O Ceṭṭiyār?
1369-71 Can one [simply] go away when women <affectionately>[232] come in search of men and appear in front of them? Why are you running so fast, stumbling [burdened] with an oppressed mind? Hey!
1372 When shall I see (it)? When do I get rid of this desire?
[Once we enjoyed each other. Ignoring those days, you [simply] go away.][233]
1373 [Once] I was waiting in this forest, having been searching for you a very long time.[234]
1374 You[235] came. You and I joined one another, sitting intimately together,

---

[228] Em. நீ.

[229] Em. <அவள்>.

[230] நிமராமலே – நிமிராமலே.

[231] ஓடினாலும்மை – ஓடினாலும் உம்மை. Cf. N10.92d.

[232] Em. <மோகமாக>.

[233] For clarity I add two lines that are found at this point in N8.35c and N2.59b, but are missing in my base text N1: ஏக போகமாக நாமளிருபேரும் இருந்து வொருதலத்திற் பொருத்திப்பாராமலே. N10.107a-b reads slightly differently at this point.

[234] A flashback. Lines 1373-5 refer to the forest scene of the first birth.

[235] According to N10.107.2645: *vantuviṭṭīr*.

1375 [but I] was unable to tell [you of my desire][236]!
1376-77 Even after I came in pursuit of you, trusting you, you, who bear the guilt of killing a woman, did not look at me.
1378 Will the crime of killing me (ever) leave you, wherever you go?
1379 So why are you now running away, you idiot of a Ceṭṭiyār? Hey![237]
1380 Don't abuse me by calling me a wicked woman, O Ceṭṭiyār!
1381 You may use such slurs with other women (?) [text missing].[238] [I am a chaste woman. I am your wife.]
1382 Why should I hesitate to enjoy sexual pleasures[239]? [We are husband and wife.]

[The Ceṭṭi speaks, mocking her:]
1383 "[Oh no,] you are not a <troublemaker>[240] [at all]! You are not a hussy.
1384 You, vine-like woman, have a bewitching figure.
1385 You are a woman of wealth, you are a divinely-[born], endearing woman.
1386 You are a good woman, and I am [the wicked one],[241] a target for you, am I not?[242]
[(I regret) I didn't follow my father's advice][243]
1387 I didn't see the omens against taking this journey.
1388 In truth, aren't you a worthless woman? [Is it because of my karma and fate that I have fallen into] Icakki's [clutches]?[244]"
1389 He jumped up and rushed away.

[Icakki:]
1389 "After you tied the *tāli*, would I let you go?"
1390 The young woman with curly hair that is as beautiful as the [blue] nelumbo,
1391 followed him [text missing]. "O Ceṭṭiyār, if you go away without a glance at me,[245]
1392 if you go away without a glance at me, I shall follow you and catch you, you can be sure."

[Ceṭṭi:]
1393 "If you follow me what will you do, great peacock-like Icakki?"

[Icakki:]
1394 "Once you cross the forest and reach the village of the Karaiyāḷars,[246] you will know.

---

[236] Cf. N10.107c and N8.35a சிறியவயதில் நாமள் தேனும் பாலும்போல குறியாயிருந்தோமே கூச்சமேன காண் செட்டி (In our youth we were joined like milk and honey. Why are you feeling squeamish now, O Ceṭṭi?). In N1, many of the lines of intimate conversation are missing. It is obvious that this version avoids treating the theme of sexual desire too explicitly.

[237] An expression of contempt.

[238] At this point the text is corrupt and letters are missing. Other versions do not contain this phrase. The translation is merely a conjecture.

[239] Literally: "to embrace."

[240] Em. <சல்லிதனமுமில்லை> .

[241] For clarity I supplement on the basis of N10.108c.

[242] A mockingly ironical utterance.

[243] This line appears in N10.108c at this point.

[244] I insert a line found in N10 to make the sentence intelligible at this point. See N10.108c-d கையில் அகப்படவும்கறுமவிதியோஇது.

[245] An expression that is commonly used to describe a loving relationship is the phrase "to look at someone." Those who "look at us" are those who love us by sharing their property with us, spending time with us, and being willing to eat and drink our food. A glance is of great significance within the social relationships of the Tamil people.

[246] கரையாளர் are owners of *karai* land in a village. According to Thurston and Rangachari 1909 and *TL*, it is also a caste-title of the Maṟavārs and some Iṭaiyārs. During my fieldwork from March to May, 2002, I asked different groups of people what they considered the term to mean. The question remained unresolved since there was no consensus of opinion among the Tamil

1395 If you go (there), you will know all there is to know.
1396 So don’t talk unnecessarily! What I, your devoted wife, say from the bottom of my heart
1397 is true. You don’t know anything about this vow of Nīli.”

[Ceṭṭi:]
1398 “You have come merely to steal. Hey! Don’t get mad!
1399-1400 I doubt whether you, not knowing the facts in the meantime, would have rushed (here), even though your aged mother and your younger sister had stopped you.[247]
1401 You, who have followed me—aren’t you deceitful, beautiful Icakki?”

[Icakki:]
1402-03 “You told me to leave. You say that I am not a human being. ‘Get lost!,’ [you said], calling me a bad, wicked woman.
1404 Have I come in vain? You frighten me like anything.”

[Ceṭṭi:]
1405 “[No], it won’t happen that way. Evil woman, stand aside!
1406 Icakki, you are a spoiled child in a house that you don’t deserve.”

[Icakki:]
1407 “You call me Icakki. Don’t you see my handsome appearance?
1408 You shouldn’t be astonished. I, your devoted wife, suit your taste.
1409 Give me the money[248] one [usually] gives for the pleasure of bathing in turmeric![249]
1410 Son of a Ceṭṭiyār, you are fined it, to be given (to me now) with interest [since you did not give it to me at the time of our wedding]. [Repeated in lines 1548-1549]
1411 <Didn’t>[250] you give me fake money?
1411-12 [See] the beauty of the auspicious *tāli* that [I,] [your] pet woman [who is] as beautiful as a garland, received (to wear)![251]
1413 Day and night [I] wore it [text missing] [people could see](?)][252]
1414 <Haven’t I discovered [the past events] in this forest, where you snatched away my jewels?>[253]
1415 You tremble. Where are you going all alone?
1416 I have come as Nīli to take revenge on you.
1417-18 Would a cat with a hot, burning stomach feel understanding for the fear and the (squeaky)

---

scholars, folklorists, historians, and members of the community of the Vēḷāḷa and Nāṭār communities. According to the Nāṭār bow-song bard T.M.P., Karaiyāḷars are a sub-group of the Vēḷāḷas. Others say that they are called Karaiyāḷars in the south and Vēḷāḷas in the north of Tamilnadu. A third opinion is that of members of the Vēḷāḷa community, who consider it a title that has been bestowed on them.

[247] The meaning is unclear.

[248] Money, here probably a euphemism for the penis. Caldwell (1999:166) cites an interesting excerpt from published texts (by N. Ucida, *Oral Literature of the Saurashtrans.* Calcutta: Simant, 1979:82-3) of some puberty songs, from the turn of the century, sung to young women by female relatives during the puberty ceremony. Their explicit goal is to teach the sexually matured young women about sexual life: “You have attained puberty, O girl! [...] Come into the eggplant field! Come! I’ll give you a handful of money! Tell me whether this will go in or not! I shall very slowly thrust this in and draw it out, come dear! Go away! This cunt has just brought forth a baby. I shall very slowly thrust this in and draw it out, come dear!”

[249] **மஞ்சட்குளிக்க**. The bath taken by women after smearing their face and body with turmeric paste is a euphemism for “sexual enjoyment.” I would like to thank Professor T. Naṭarājan̲, Kamrāj University of Maturai, for the meaning of this phrase. See also Narayan 1995:488, cited in Sect. 9.2.3 below.

[250] Em. <**தந்தீரோ**>.

[251] Line 1412 is out of its actual order. Cf. N10.102a.2520.

[252] **...ண்டாச்சுதே**. Unclear; perhaps **(க)ண்டாச்சுதே**.

[253] Em. <**பணிகள் பறித்ததோர் காடுகண்டேணடா**>.

cry of a mouse?[254] [Repeated in lines 1626-1627]
1419-20 Look here, the place where we both were in earlier days—it is visible, Ceṭṭi!"

1421-22 When deceitful Icakki asked him to take a look, Āṉantaṉ ran away trembling in a panic.
1423 Vengeful Icakki followed (close) on his heels.
1424 At the place where the Brahmin (once) had been powerfully [present],
1425 there firmly stood the *kaḷḷi* plant.

[Icakki:]
1426 "Listen, O *kaḷḷi,* indefatigable [one], you stand as (my) evidence[255]!
1427 Look, I'll break (a branch) off of you [now]! Look here, (now) it's about to be done!"
1428 she joyfully said. She took hold of [a branch], broke it,
1429 turned the *kaḷḷi* plant[256] into a child on her arm,
1430 and lifting it, placed it on her hip.
1431 With the gold ornaments—earrings and crescent-shaped ornaments—she was wearing
1432 on her long, quivering ears touching her shoulders,
1433-34 she ran after the Ceṭṭi, weeping and screaming (in a heartbreaking manner), [blazing up] like a fire [brand] that has been thrown into an oven.
1435 "O man, O Ceṭṭiyār,
1436 didn't I give birth to a male child?"

[Ceṭṭi:]
1437-38 "Is the child born in the forest not a *kaḷḷi* plant, O young woman?
1439 Can a *kaḷḷi* plant turn into a child?
1440 Would it be accepted by the world?
1441 Didn't you take it to further your plundering [purposes]?"

[Icakki:]
1442 "O Ceṭṭiyār, you who spoil the family—
1443 the god (Śiva)[257] knows this.
1444 Umā,[258] the great lady, knows this too.
1445 I had thought that this would be a good family.
1446 I got married to experience family life,
1447 [and now] I am told (that I am) a bad, wicked woman.
1448 Before I got married, putting on the celebrated garland,
1449 my mother died.
1450 She couldn't inspect the agreement (of features in our two horoscopes).

---

[254] The reference is to Nīli. Infuriated (by his act of injustice), she refuses to feel sympathy for the Ceṭṭi in his fear.

[255] Literally: "impartiality, uprightness."

[256] The *kaḷḷi* plant produces a milk-like fluid, which gives rise to its association with babies. – I was told another story that portrays Icakki turning a *kaḷḷi* plant into a child. According to legend, Icakki was working in the cotton field *(parutti kāṭu)* when she was suddenly given chase to by Cuṭalaimāṭaṉ. When he gained ground on her, she turned a *kaḷḷi* plant into a child, and by thus feigning a married status saved herself from rape. (Interview held with Icakki's pūjārīs Paramacivaṉ Piḷḷai and Veyilukanta Perumāḷ Piḷḷai on 9 May 2002 in Paḻavūr). – Lines 272-84 of version N7 (the northernmost of all the versions available to me, and of the sword–fire type) contain an interesting variant found nowhere else in the versions I have used—one that deepens our understanding of why the *kaḷḷi* plant should have been turned into a child: Discovering his sister's dead body in the forest, the brother decides to commit suicide on the spot. Before doing so, he pierces his sister's stomach with his fingernail and plucks the child from her womb. Calling on different gods to be witnesses that the child is that of Āticēṣaṉ, the Brahmin, he throws the infant onto the *kaḷḷi* plant, repeating thrice that when his sister takes revenge, she will be able to turn the *kaḷḷi* plant back into a child.

[257] **வள்ளானார் – வள்ளரனார்.**

[258] Another name for the goddess Pārvatī.

1451-52 I became a widow[259] when I came to you as your wife."

[Ceṭṭi:]

1453-55 "I didn't know in former times that the clever girl, the eldest of the slanderer, dances on stage like a buffoon.
1456 Woman of vengeful character! Deceitful Icakki!
1457 You wretched, heinous criminal!
1458 Don't follow me like a malignant troublemaker!"

1459 As the merchant was speaking in this manner
1460 to that woman, she concocted a strategy.[260]
1461 She put on a red dot.
1462 She smeared(?) sacred ash.
1463 She applied musk perfume.
1464 All that she wore was by the god's compassionate giving[261]—Śiva's work.
1465 She adorned her circular hair knot with flowers.
1466 And she smeared turmeric powder (on her face).
1467 She garlanded herself with gold and a gold necklace studded with diamonds.
1468 She donned a number of necklaces.
1469-70 The woman put on a golden waist ornament, a crescent-shaped ornament for the forehead, and a crescent-shaped ornament worn on the crown of the head.
1471-74 Innumerable jewels, in sum. The god would grant (her) a favour—whatever she fancied—(her life) long.
1475 Wearing the jewels, Icakkiyamman̲
1476 shone in pure gold.

[Icakki:]

1477-78 "Would I let you go up to inside the entrance of the village, not following (you)?"
1479-80 She joined the merchant, [her forehead] running with sweat.
1481 "If [your] wife becomes unwanted,
1482 does (then) your own child (also) become a dire enemy (to you)? [Repeated in lines 1913-1914]
1483 You need not develop any hostility [for the child]!
1484 Look at the face of our child!" she said.

1485 "O Ceṭṭiyār, why should you run, straining your legs?
1486-87 I came in search of you, O Ceṭṭiyār.
1487 [But] you are telling me, again and again, to get out of your sight. O Ceṭṭiyār!
1488 (Even) demons show compassion if they see a woman.[262]
1489 Look, O Ceṭṭiyār, what a suitable wife I am for you!
1490 If you give in to me, you will know this, O Ceṭṭiyār."

[Ceṭṭi:]

1491 "Do I know you? Am I married (to you), O deceitful Icakki?
1492 You cunning woman, don't bind me with the chain of lust!"

---

259 Literally: "I lost my red dot (*tilakam*)."

260 At this point the goddess appears in her second *alaṅkāram*. Icakki beautifies herself again.

261 அருள்.

262 A proverb; see Jensen 1993:383, No. 3467.

[Icakki:]
1493 “You call me a cunning woman, O Ceṭṭiyār.
1494 Am I not a woman of chastity, O Ceṭṭiyār?
1495 I am your beautiful[263] wife! See my (mature) age!
1496 Don’t feel estrangement, O Ceṭṭiyār!”

[Ceṭṭi:]
1497 “You masquerading Icakki, what do you mean by ‘estrangement’?
1498 Did I ask you to follow me? Go! Go, Queen of Women[264]!
1499 Would [your] anger, (born of frustration,) encourage me [to want] to be <with you>[265]?
1500 You have no understanding of the <situation>[266]. <Don’t follow>[267] me! Go away at once!”[268]

[Icakki:]
1501 “[Do you think] I have come (just) to go away now, O Ceṭṭiyār?
1502 Are you not my handsome husband, O Ceṭṭiyār?
1503 You are talking improperly to me, O Ceṭṭiyār.
1504 You must resolve the distress (in my heart), O Ceṭṭiyār!”

[Ceṭṭi:]
1505 “What (are you saying)? The distress (of passion) is yours, deceitful Icakki. (I don’t have any difficulties.)
1506 Don’t contort your body, not even a bit! Go, you concubine!
1507 Don’t put me to shame, you deceitful Icakki!
1508 Because of you, wicked woman, my life is flying and <is going to leave me>[269].”

[Icakki:]
1509 “Before you die, let me enjoy the pleasures of love, O Ceṭṭiyār!
1510 Cast your eyes on me and give me a kiss![270]
1511 Can I forget and dismiss the memory of my desire for you?
1512 You must cease this false grief, O great sinner!”

---

[263] Literally: “tender.” I do not read பிள்ளை (child). These attributes refer to Icakki, as is clear from the additional lines in the versions N8.32c and N2.53c. N10.100b reads the same as N1.

[264] The use of பெண்ணரசி may not be purely coincidental. Special attention should here be paid to the palm-leaf manuscript of the Icakkiyammaṉ temple in Cukkuppāṟai near Akastīcuvaram, Kaṉṉiyākumari district; see Sect. 2.4, N4 above. This text, completely autonomous from the rest of the corpus, details the story of Princess Puruṣā Tēvi (the daughter of Queen Peṇṇaraci), a story that deals with two Icakkis: a Ciṉṉa Icakki (“Little Icakki”) and an elder Icakki. The matriarchal system underlying this text raises a series of questions that bear upon our understanding of the *Icakkiyammaṉ Katai*. Cf. also N10.111a பெண்பழிமிளவந்த பெண்ணராஜாள் நான்தான், and N8.38b, N2.64a போனசென்ம பழிக்காய்வந்த பெண்ணரசி நான்தான், where, at a later point in the *katai*, Icakki refers to herself as the “Queen of Women” (Ta. Peṇṇaraci).

[265] Em. ஆதரித்<துன்>னோடிருக்க.

[266] Em. <வ>கை அறியாமல்.

[267] Em. <பின்பற்றாதே>.

[268] Syntactical problems in this line remain unresolved.

[269] Em. <யிறக்கிறது>.

[270] Note that here the woman expresses her sexual longings and makes sexual advances, in violation of social norms that take such conduct as unfeminine, self-centred, and aggressive. Tamil society does not accept these characteristics in women, whom they expect to be loving, serving, devoted, caring, subordinate, and dependent. The Tamil women I talked to about sexuality confirm that the sexual initiative usually comes from men and is dependent on the man’s wishes, needs, and sexual rhythm, not those of the woman. This has been thematised in contemporary Indian novels; for instance, *A Married Woman* (Kapur 2002). While traditional Indian women often take satisfaction in giving pleasure and regard their own unfulfilled sexual longings as relatively unimportant—behaviour for which they are well schooled—the image of the woman in the *IK* is one of a female partner who demands satisfaction.

1513 The peacock-like woman of bewitching shape,
1514 that peacock-like woman, put the child on her arm,
1515 and as she crossed the stream and the sandy rivulet there,
1516 she said in a sugar-sweet voice: “Look at the child’s face!”
1517 “Look at the child’s face, Ceṭṭiyār!” – <(Child.)>[271]
1518-19 “Ceṭṭi, does your heart allow you to walk away without a glance at the child’s face, without a glance at the <child’s mother>[272]?
1520 Don’t you have the slightest feeling?
1521 Now why are you running, you idiot of a Ceṭṭiyār?
1522-23 Ceṭṭi, how many years must one do proper penance to give birth to a child?
1524 [Can] I bear a son just like that?
1525 Is there any reason for being [unnecessarily] cross and going away, O Ceṭṭi?” – <(Child.)>
1526-27:
1527 “Isn’t the child borne by the Queen of Women
1526 of great beauty: the eyes, the ears, and the lotus[-like] face?
1528 He (will) be admitted to school, [and] learn mathematics and the arts.
1529 There is a secret. I will tell it to you. – <(Child.)>
1530 Again and again, thinking that you would come, I waited along the path.[273]
1531 In a house to the north there lives a woman.
1532 She invited me to eat *kañci*[274], after she had carefully added some (magic) potion,
1533 and caused me, instead of living a family life, to run into the forest.” – <(Child.)>
1534 “It was that wicked, vengeful woman who told me to run in a great hurry [into the forest]. O god Paramaśivan!
1535 Hear about the justice, listen (to my words)! See, a drowsiness is coming over me, O Ceṭṭi.
1536 Oy, oy[275]! Take hold of my arm!” – <(Child.)>
1537 “Walk slowly, Ceṭṭiyār! Walk slowly!
1538 Walk slowly! Pal̲akai Nakar is far away.
1539 The small boy is crying and weeping to break one’s heart, thinking of you.
1540 And my arms hurt; my legs, too.
1541 And see the crying and weeping. The child is longing for you.” – <(Walk slowly.)>[276]
1542 “Son, you mustn’t weep, O Nākappā, my Ceṭṭi’s darling!
1543 You mustn’t cry! Don’t fall!
1544 Your father <has brought>[277] milk and fruits.
1545 Here is a mixture of five delicious things. Here is sugar, plantain, exquisite fruits. See, he gives you plenty to eat! – <(You mustn’t cry!)>[278]
1546-47 He will bring you to his shop. He will provide you with everything you need[279], with a bag and some money to begin with; I swear an oath to you. After stowing (everything) away, he will train you to do business. If we go to Pal̲akai, we shall come to see [this all] later.

---

[271] Echoed by the *kuṭam* player. This musician has the role of a respondent whenever the lead-singer pauses. This response, which establishes phatic communication and encourages the lead-singer to continue, picks out the most salient phrase in the section of narration just completed, and is tossed back to the singer as a means of giving the singer a convenient phrase with which to begin the next sentence and thus maintain the flow and coherence. These echoed replies identify important points in the narration. According to Blackburn (2001:271), “[t]he response is thus a built-in form of oral literary criticism.”

[272] Em. பெ<ற்றோர்>தனை.

[273] Other texts do not include the following passage (lines 1530-6), which seem to be out of its actual order.

[274] Gruel, a semi-liquid food.

[275] அய்யோ. An expression of sorrow.

[276] Em. பய் <யாநட>.

[277] Em. <கொடுவந்த> – கொண்டுவந்த.

[278] அள் of line 1546, where it is out of place. Em. <அழவேண்டாம்>.

[279] Literally: “all the essential commodities.”

1548-49 Give me the money one [usually] gives for the pleasure of bathing in turmeric[280]! Son of a Ceṭṭiyār, you are fined it, to be given (to me now) with interest [since you did not give it to me at the time of our wedding]. [Repetition of lines 1409-1410]
1550 The child's (heart) melts when [it] thinks of you.
1551 [My child], you weren't born with brothers and sisters, were you?
1552 Aren't we a people of a community who don't remarry if (once) one becomes a widow and the *tāli* is removed?[281]
1553 O merchant, don't you have any sympathy?"

1554-55 When the Ceṭṭi saw the child, he hit his stomach[282] with his fist and ran away.
1556 He ran as far as the locality of Paḻakai Nakar.

[Ceṭṭi:]
1557 Will this bad, wicked woman go away?
1558 Should I have come (here) to give up my life in vain?
1559 "Deceitful Icakki, you bad woman, have you come (here) for something else?"

1560 With a desolate look, he took his shoulder bag
1561 and, ignoring whomever he saw, he ran through the forest,
1562 crossed the stream and the sandy rivulet,
1563 and [finally] caught sight of the grove of trees of the village of Paḻakai.
1564 The Ceṭṭi became clear in his mind and concluded:
1565 "Now I can escape!"[283]
1566 He walked further, passing the *nāval*[284] trees and the adjoining (coconut) grove.

1567 When that good Ceṭṭi came along,
1568 Icakki followed him, blocking his way.
1569 She called out: "I won't let you go. Stop and then pass on!"

[Ceṭṭi:]
1570 "Don't block my way! Bite the dust[285]!
1571 The husband who garlanded you must be looking for you."

[Icakki:]
1572 "[My] husband, isn't it in search of you that I have come?
1573 Turn to me and speak a word!" she said.

1574 In the meantime the Ceṭṭi had walked off quickly,
1575-76 [but] deceitful Icakki followed her husband, quarrelling [with him].

---

280 See line 1409.

281 The opposite of அறுத்து கட்டும் சாதி.

282 The word வயிறு (stomach) in Tamil is commonly used when expressing negative emotions.

283 Literally: "Now life can cross [to] the [further] bank," i.e. salvation can be attained.

284 The *nāval* tree is associated with Auvaiyār, a Tamil poetess of the Middle Ages. The story goes as follows: Murukaṉ, disguised as a shepherd, is sitting on a branch of a *nāval* tree when Auvaiyār passes by. Murukaṉ decides to test her knowledge. He offers Auvaiyār a *nāval* fruit. She agrees to take it. He asks her whether she would like to have it hot or cool *(cuṭṭa paḻamā cuṭāta paḻamā)*. Auvaiyār asks laughingly, "Is there any hot or cool fruit on the tree?" When Murukaṉ shakes the branch, ripe fruits fall to the ground. Auvaiyār picks up one fruit from the dusty ground. Seeing her blow the dust away, Murukaṉ starts laughing at her. "O Auvaiyār, is it hot?" Auvaiyār is astonished. "Who are you to find fault with me? You are truly the god Murukaṉ." I would like to thank Ms. Sowmiya Madangopalan, Chennai for telling me this story. For a published narration of this story, see *Auvaiyār taṉippāṭalkaḷ,* ed. Puliyūrk Kēcikaṉ 2000:97f.

285 A curse. மண்ணவாய் போடி. Literally: "Become sand!"

1577-79 With jingling hollow anklets and tinkling anklets on her feet and the child on her arm, she followed her husband.
1580-81 Listen to the words the husband hastily spoke!

[Ceṭṭi:]
1582-83 "Look, there is South Pal̲akai, to the west!
1584 Life won't go to waste, you will see!"

[Icakki:]
1585 "O merchant, listen to the words I speak!
1586 Isn't it a male child I have given birth to?
1587-88 At the limits of South Pal̲akai there are all sorts of things.
1589 There are strings of small bells for the waist and feet, and a royal emblem.
1590 [Text missing] types of jewels are there.
1591 Let us have all that!"

[Ceṭṭi:]
1592 "You have uttered useless words,
1593 you vengeful, deceitful Icakki!"

[Icakki:]
1594-95 "If you come alone to Pal̲akai, you are bereft of all sense of honour."

[Ceṭṭi:]
1596 "Leave me in the middle of the path!
1597 Go and live somewhere else!"

[Icakki:]
1598 "You told me repeatedly to stop.
1599 O Ceṭṭiyār, would I [ever] stop?
1600-01 I have walked a long distance, and I have pain in the chest, you see!
1602 Come, let's take a (short) rest
1603 and sit in the shadow of this luxuriant tree!
1604-05 Everything I said before—doesn't it enter your ears?
1606-07 You see, our relationship by marriage is known to the god,"
1608 As she wailed on and on,
1609 he, panic-stricken, rushed away, stumbling [as he went].

[Icakki:]
1610 "O Ceṭṭi, you knowingly broke off (our relationship),
1611 you banished me, saying that I was not (your wife),
1612 and you flew away from our village.[286]
1613-14 [Now] right before entering renowned Pal̲akai Nakar—
1615 [before] you[287] grow weary (from the strain) and become very fatigued, [about to fall and die—I want you to let me happily enjoy the pleasures of love.][288]

---

[286] This refers to the events of his previous life.

[287] In the other versions, this physical state clearly refers to the Ceṭṭi. See N10.115a-b, N8.39a உமக்கு எய்ப்பும் உண்டு இளைப்பும் உண்டு.

[288] I add two lines from N8.39a and N2.65d-66a, lines that are missing in N1 and N10.115a-b, but which are essential for understanding the preceding lines properly: (உமக்கு எய்ப்பும் உண்டு இளைப்பும் உண்டு) மறிந்து விழுந்திடும்முன் – என்னை மனமகிழ்ச்சியுடன் சேர்த்திடுவீர்.

1616-17 You have left me.
1617 You ignore the child born (to you).
1618 *Āccāccu pēccācu*![289]
1619-20 Won’t you be made the talk of all good family women here? I swear an oath to you, (you will)!
1621 You took an oath by touching gold and <silver>[290].[291]
1622-23 You started a relationship with a beautiful dancing girl, and then you let intimacy wither.[292]
1624 Wouldn’t my mind [naturally] suffer?
1625 If I suffer, wouldn’t that [naturally] affect you?
1626-27 Wouldn’t that have an effect? Would the cat release the mouse only because it’s crying?[293]
[Repetition of lines 1417-1418]
1628 Is it Kālī?[294] Is it the Kali-yuga?[295]
1629 You are running in haste, <leaving me>[296] [behind] in the forest.
1630 Am I for you a reckless person who leads a loose life?
1631-32 If it happens that the milk doesn’t (boil and) spill over, will I not feel bad?
1633 Don’t shunt me aside at the crossroads!
1634 I am a woman of wealth.
1635 I got married at the age of five.
1636 I am a woman with unachieved aims,
1637 who followed you, praising ‘your strength’.”

1638 She kept up with the Ceṭṭi.
1639-41 “Hey Ceṭṭiyār, as soon as you enter Paḻakai Nakar I am going to kill you, just like a tiger on the run.”

1642 That young, parrot-voiced woman,
1643 that vengeful [woman] Icakki followed [him],
1644-49 while the merchant approached Paḻakai Nakar—came [on ahead]—leaving behind the beautiful banks of the river. Panic-stricken, he crossed a herd of cows belonging to the Karaiyāḷars, his bag striking against his shoulder.
1650 The women [of the village] standing there took pity on
1651 the merchant, who came [past] angrily.
1652-55:
1655 Along with those young women
1652 he, panic-stricken, ran
1655 into the village,
1653-54 like someone who has hanging over[297] him old legal cases.
1656 The merchant was exhausted

---

[289] This may mean: Shame on you! The blame he incurs is apparently for having ignored his child; see N10.115b, N8.39b.

[290] Em. <வெள்ளியும்>.

[291] A vow taken in this manner is customary among the merchant community.

[292] Here Icakki is seemingly referring to herself as Lakṣmī in her previous life. It is unlikely that she is speaking about a fictitious woman, as she does later in the presence of the Karaiyāḷars. When it comes to defending herself in the assembly of the Karaiyāḷars, her intention is obviously different, namely to manipulate them into believing that she and her child have been abandoned by her husband. In the forest scene, by contrast, she wants to be recognised by the Ceṭṭi, her lover in her previous life.

[293] A proverb. Literally: “If a mouse cries, would the cat that came to eat [it] let it go?”

[294] The deity presiding over the Iron Age.

[295] The current Iron Age, the last of the four ages of the world.

[296] Em. <என்னை> காட்டுக்குள்ளே <விட்டு >.

[297] Literally: “is pursued by.”

1657 and fearful, his mind wavering.
1658-60:
1660 He met up with people of the village,
1659 [and cried out, "Let] me not be devoured by the beautiful woman with
1658 voluptuous breasts full as pots!"[298]
1661-65 With the headmen [participating], the great village assembly[299] discussed the affair. Beating his thighs, the Ceṭṭi, panic-stricken, wailed, "Who will save my life?"
1666 Then he collapsed.
1667 The tip of his tongue retracted, along with his uvula.[300] He fainted.[301] As he dropped,[302] he grasped his turban.
1668 It then loosened and fell off.
1669 The people standing around the collapsing Ceṭṭi clasped[303] him.
1670 Supporting him,
1671 they laid him down, and as he looked more dead than alive[304],
1672 they slapped him lightly and watched [for a reaction].
1673 [Listen.] What will he tell us—[he] who [has hit himself and] cracked his head?

1674 Peering around again and again,
1675 he set aside his fear. What would he say?
1676 "[That's] Icakki [there]!"[305] As soon as the merchant had shouted this,
1677 the Karaiyāḷars who were nearby became frightened and confused.
1678 They cleared their minds. The Karaiyāḷars who were present
1679 retied[306] their long dhotis around their hips and braced themselves.
1680-82 "Let her come before us! We must all gather with sticks and give her a thrashing until (the sticks) break."

1683 Icakkiyammai took a different—an enticing—form.
1684 Listen to the kinds of ornaments the child on her hip (was embellished with)!
1685 She directed her thoughts towards the god.
1686 "It's for you, (my child).[307] Śiva planned it [so] in those days."
1687-88 A string shone on the waist of the boy she was carrying, and [from] his ankle [came] a tinkling sound.
1689 Along with becoming golden earrings, a ring shone.
1690-91 All the jewellery, especially that worn by Icakkiyammai, was glimmering and glittering in the bright daylight.
1692 On top of [her] soft knot of hair she wore jasmine flowers with tender shoots.
1693 Her sari, with threads forming the border, was dangling above the ground.
1694 In [her] beautiful, nectar-like mouth a betel nut gleamed.
1695 (With a) goose-like (gait) she approached the Karaiyāḷars.

---

[298] The direct speech at this point is somewhat clearer in N8.40b: குடந்தான் சுமந்தஸ்தனம் உள்ள கோதை நல்லாளென்னை தின்னவந்தாள் இடந்தாரும் ஊரவரே. N10.117a reads as follows: குடம்தான் சுமந்ததனம் ஒரு கொங்கை நல்லாள் என்னை கொல்லவாறாள் இடம்தாரும் ஊரவரே என்று ஏங்கியவன்தான் விழுந்தான்.

[299] The public body that oversees village affairs.

[300] A common expression in rural areas to describe a person on the brink of death.

[301] Literally: "He was, as it were, being burnt (from within)."

[302] விளுந்திடவே.

[303] Literally: "They embraced and took him."

[304] Literally: "having lost suppleness."

[305] Note that in N8.40c and N2.68a his words are "Paḻakai Icakki."

[306] An act one can observe in rural areas as a sign of resoluteness.

[307] The addressee here seems to be the child.

[Icakki:]
1696 “Does it appear proper to you to call me Icakki?
1697-98 You are all anxious. You all wonder who sent her, and suspect that I am a devadāsī. You are driving me away, (saying) that I am spoilt. What a sin!”
1699 Hearing from the villagers that she was a “seductive lady,” the young woman became amazed.

[Icakki:]
1700 “I am a modest woman! But this Ceṭṭi said, ‘She is a Kālī!’”

1701 As the villagers listened, they began to consider her a <modest woman>[308],
1702 and hearing more words from that friendly [woman] Icakki,
1703 the chaste women of Paḻakai and the judges were amazed.
1704 They began to inquire: “What is your (native) place? What is your country? To which family and community do you belong?
1705-06 Who are your father and mother? Who are your brothers and sisters?[309] Tell us in detail the whole background of events that made you both come here alone!”

1707 Handsome Āṉantaṉ prostrated at the feet [of the judges] and began to talk.
1708-10 “We Ceṭṭis [of a community of] ten thousand Ceṭṭis, [in status considered next to][310] the eight thousand petty <kings>, give heaps of gold to those with stretched-out hands.[311]
1711-12 I am the son of <Māṉākaṉ>[312], he of steady mind, who belongs to that industrious, good community. Look, you can see [his son right in front of you]!
1713 Nākappiḷḷai, my father, is known to all.
1714 I ignored the advice he gave me before he passed away.
1715 This sugar-tongued woman, Nīli, this wicked, ugly woman,
1716 this Icakki, she has come to kill me. [Only] if there is (a person who gives me) shelter will I be saved.”

1717 When he, the Ceṭṭi, had spoken (in this manner), that honey-voiced Icakkiyammai,
1718 beautiful Icakkiyammai, placed the child under her arm (on her hip).
1719 Veiled, [and determined] not to lose her standing, but to behave in a proper way, not deviating from the rules of good conduct[313],[314]
1720 and not blaming the Ceṭṭi, [but acting as the situation demanded], she opened her beautiful red lips.
1721 “O Elder brothers, please listen! I am a slave of my distressing birth.
1722-24 When I think of all I have suffered, born as a woman on earth, within the human world, I [feel like] telling the whole story. Listen to it, Elder brothers!
1725 You see, he is the son of Nāka Ceṭṭi.
1726 I am the daughter of Karppaka Ceṭṭi.
1727-30 It was his father who came with good intentions to our house in order to talk about a marriage alliance.
[After looking into the suitability of the two [of us], a woman and a man, and the suitability

[308] Em. <கற்ப்புள்ள திறியை>.

[309] Even today the standard way of inquiring about a person’s identity.

[310] Added according to N8.41a இளந்தாரி மன்னர் பின்னர் குலத்துதித்த மாநாகன்றன் மகன்நானே.

[311] In *Cil.,* Chap. 1, Ceṭṭis are described as princely merchants. In this literary work, the wealth and splendour of this community is described at length.

[312] Em. <மானாகன்>.

[313] For a Tamil woman this is equivalent to safeguarding her chastity.

[314] Two lines containing a description of Icakki’s beauty are missing in N1.

of names, my dear father came to the conclusion that this man didn't suit me.][315]
1731 'He doesn't know how to do business.[316]
1732 He is a rogue and a thief.
1733 He doesn't know how to test silver by using a touchstone.
1734 He doesn't know the quality of bronze.
1735-36 In fact, he is not [even] accustomed to weighing [precious metals] by balancing the scale and to cutting off (pieces).
1737 He doesn't know the price of lead.
1738 He doesn't know about iron and brass.
1739 He is not accustomed to use a steelyard.
1740 He doesn't know the business of selling at all.'
['I am not going to give my daughter in marriage to him,' my father said.][317]
1741-42 He didn't want to come and stay at my home and lead a family life with me.
1743 On the wedding day[318] itself
1744 he turned into a rogue.
1745-46 The people of this world know for a fact that we got married.
1747 He would go next-door to a stranger's house!
1748 The woman there is a great sinner[319].
1749-50:
1750 That *dāsī* gave (him) a love-potion
1749 so that he wouldn't come home.[320]
1751 During the days before she administered the love-potion,
1752 my husband and I
1753 were happy and
1754 I gave birth to this boy.
1755-56 My mother—the great sinner, that richly-bejewelled, hard-hearted woman—degraded and cheated me (by spinning) a lot of yarns. (Because of her) he garlanded me, [even though my father had said no].[321]
1757 [Later] he came running, fully mad because of the love-potion given (him) by the harlot.
[In order to protect my *tāli,* I came running after him.][322]
1758 Unable to cope, I rushed (after him), (my steps) leading me to Paḻakai.
1759-60 O Elder brothers, render your judgement so that your name will be known in all four

[315] At this point I add a phrase missing in N1 but found in other versions (N10, N8., N2): **பெண்பொருத்தம் ஆண்பொருத்தம் பேர்பொருத்தம்தான் பார்த்து அடக்கிளந்தன்அப்பச்சர்தான் ஆகாது இவரெனவே.** This probably was left out by the bow-song bard because we have been told already at an earlier stage (in the forest dialogue) that Icakki's mother had died before she could determine the compatibility of the two horoscopes. On the other hand, why should Icakki not tell different things to different persons? – The lines that follow are, according to the other versions, *reported speech,* i.e. what Icakki's father said.

[316] Literally: "He hasn't got a mind for sitting in a shop."

[317] This phrase is not found in N1. For clarity, I add it here. It is according to N10.121b and other versions that the father's words are related up to this point: **கொடுப்பதில்லை பெண்ணிவர்க்கு கூறிவிட்டார் எங்களப்பர்**. Cf. also N8.41d, where the text deviates only very slightly from version N1.

[318] A marriage is associated with expectations of happiness, prosperity, and protection.

[319] Although I do not emend this passage, I prefer the reading in N10.122a **(அயல்வீட்டில் போயிருப்பான) அவள் ஒருதி வேசியவள்** ([...] that woman is a harlot). In N10 this is clearly Icakki speaking.

[320] The *Kurukūrppaḷḷu,* belonging to the *paḷḷu* genre, contains a similar accusation by the senior *paḷḷi* against her husband's younger, second wife. See A.V. Subramanian 1993:284.

[321] This entire phrase is displaced and should have appeared after line 1740. – It is noteworthy that here a woman frankly blames her parents (specifically, the mother) for being responsible for her unhappy marriage. The *katai* thus may serve to voice social criticism.

[322] To make Icakki's statements more explicit, I add a phrase missing in N1 but found in N10.122c-d and N8.42b **என்தாலிபிளைக்கவென்று இவர்பிறகேஓடிவந்தேன்.**

quarters [of space] and send us back happily![323]
1761 O Elder brothers, O Elder brothers, O Karaiyāḷars of Paḻakai Nakar,
1762 listen to the reason for the trouble [caused to me] by this handsome man!"

[Ceṭṭi:]
1763 "Don't listen to that bad woman's words!
1764 She bewitches you with her cleverness."

[Icakki:]
1765 "In spite of my 'cleverness' and learning, I was foolish enough to garland[324] him, wasn't I?[325]
1766 I allowed this sinner to take my hand."

[Ceṭṭi:]
1767 "She says that she married me, O Elder brothers.
1768 The time she came to the forest she infuriated me,
1769 didn't she? Did you [Karaiyāḷars] see the birth of the child?"

[Icakki:]
1770 "You see, this is natural for all the people in this earthly realm.
1771 When you call me a spendthrift I[326] feel a sense of shame.
1772-73 O farmers, Karaiyāḷars, please listen carefully, listen!" deceitful Icakki said.

[Ceṭṭi:]
1774 "Don't yield to her, thinking that she is a smart woman!"

[Icakki:]
1775 "Have you touched and married me in order to leave me without yielding to me?"

[Ceṭṭi:]
1776 "You vengeful Icakki, you were born a pitiable, spoilt whore.
1777 I never saw you before, [you] criminal woman!"

[Icakki:]
1778-79 "You speak inconsistently. Don't you know that we lived harmoniously together? In Paḻakai shall we swear by the sword?
1780 O people of Paḻakai, please speak to those who are righteous!
1781 You will [then] understand completely everything that has been said; you will understand, O people of Paḻakai!

[Ceṭṭi:]
1782 "O worthy people of Paḻakai, look at this rare Nīli!
1783 O people of Paḻakai, don't push me (believing it is for my benefit,) into the hands of this destructive woman!"

---

[323] Lines 1761-94 are not found in the other versions.

[324] Literally: "to get into and give."

[325] Cf. the proverb used among Tamil women: பெண்புத்தி பின்புத்தி (a woman's thoughts are after-thoughts); see Lazarus 1991/[1894]:518, 7345. The meaning of the proverb is: "Women unnecessarily get into trouble due to their inexperience."

[326] Literally: "my body."

[Icakki:]

1784 “What does he mean by ‘pushing (him into my hands)’? (Does he) have no compassion for (his) child[327], O Elder brothers?

1785 O people of Paḻakai, look, he is my husband, who married me by tying on the *tāli*.

1786 See my husband, who petted and garlanded me at the age of five.

1787 [Now] he leaves me, saying I am not suitable, O people of Paḻakai!”

[Ceṭṭi:]

1788 “We never had a wedding, we never married, O Elder brothers!

1789 Look at her! She is Icakki who came to devour me in the middle of the forest!

1790 O Elder brothers, she speaks nonsense.”

[Icakki:]

1791 “He squandered[328] all the property and everything [else] upon the harlot, O Elder brothers!”

[Ceṭṭi:]

1792 “I have never seen her before, O Elder brothers!

1793 If you give me into this wicked woman’s hands,

1794 my life will be lost, O Elder brothers.

1795 O people of Paḻakai, O judges,

1796 O [generously minded,] fortunate people!

1797 You are well-to-do and good people, aren’t you? Speak [so that] people’s goodness may prosper!

1798 This young woman who is seducing you is none other than Icakki.”

[Icakki:]

1799-1800 “If there were fraud and cunning [from my side], O judges, [in the end] what [good] would it be? After you had investigated carefully[329]—and all of you were to see the deceit—wouldn’t your support [for me] be gone forever?

1801 This Ceṭṭi, who doesn’t know what a promise is, speaks <mischief>[330] in order to discard me.

1802 He doesn’t know what compliance is. I have been thinking that getting him for a husband must have been the result of past acts.

1803 He flies into fits of anger and says what shouldn’t be said.”

[Ceṭṭi:]

1804 “She speaks cunningly. Please don’t believe[331] her words!

1805 I don’t know about this relationship [with her], and I don’t know her native place either.

1806 O Elder brothers, she is a tricky woman with eyes (that are) black (and) long as spears.

1807 Imprison her; [otherwise] this vast land will be destroyed, O Elder brothers!”

[Icakki:]

1808 “If you put me in prison, wouldn’t the (people of this) country jeer at you?”

---

[327] **பிள்ளை இரங்காதே**. Unclear. Alternatively: “Don’t pity this [Ceṭṭi-]Piḷḷai!”; “Piḷḷai” is also found elsewhere as part of the name.

[328] Literally: “He pumped out.”

[329] Literally: “discovered and understood thoroughly.”

[330] Em. <**வம்புகள்**>.

[331] Literally: “Please don’t listen to.”

[Ceṭṭi:]
1809 "When I see your magic, what I hadn't thought of before I start thinking now.
1810 Don't throw your head back and look up at me! It makes me tremble.
1811 Hey, bite the dust! Won't your husband search for you?"

[Icakki:]
1812 "Haven't I been searching (for you)? I followed you with my sacred *tāli* shining.
1813 Having crossed over land and riverbanks, am I [now to be scolded as] a *kaḷḷi,* a wicked woman[332]?
1814 I have suffered a lot. You robbed me of all sense of honour.
1815 You don't seem to know the good life we had together."

[Ceṭṭi:]
1816 "Isn't this a sin to the core? Isn't <she>[333] deceiving when she says things that are not true again and again?
1817 Don't hand me over to that bad woman!
1818-20 In the forest full of stones, this *kaḷḷi,* this wicked woman, turned the *kaḷḷi* plant into a child on her arm and followed me in order to kill me.
1821 Save me from being killed!"

[Icakki:]
1822-23 "Have compassion, O Elder brothers! Don't fail to protect my *kaṟpu*[334]!
1824 If my husband, who has accepted me as his wife, speaks like this, where am I to go now?
1825 I was born into a [good] family, [but] my qualities have been ruined by him.
1826 Is it possible to change what Mahādeva has fixed upon?"

[Ceṭṭi:]
1827 [335]"Woman of [great] self-respect, don't you have any other <person similar>[336] to you?
1828 Would the son of Māṉākaṉ Ceṭṭi [really] wear an ornament around (the wrist of) his hand <for your sake>? [Do you really consider Māṉākaṉ Ceṭṭi's son to be a suitable husband?][337]
1829 O shameless woman, don't you have another husband?"
1830 Don't make me suffer[338]! When I look at you, my heart[339] starts quivering."

[Icakki:]
1831 "Even though you have rejected me over and over again, because of caste rules of conduct I followed you.
1832 I wonder whether it is destined by fate. (Yes,) it is fate!" she said.

---

[332] The word *kaḷḷi* can refer to either the milkweed-like plant or a woman, the latter either in a friendly way, connoting something like "You are a clever female!," or to assert the woman's wickedness.

[333] Em. அவே<ளா>.

[334] This is not merely a woman's modesty, but her deeper spiritual being as well. I would like to thank Prof. D. Shulman for this clarification.

[335] Note that at this point in the variants N8/N2, in an earlier line that is missing in our version N1, we find an allusion to Mātavi, the famous courtesan of Puhār and lover of Kōvalaṉ *(Cil.)*. The text reads as follows: மாதவி போலவிங்கே – என்னுடன் மல்லுப் பிடியாதே (Don't compel me the way Mātavi did [Kōvalaṉ]!) (N8.44c, N2.73b). The parallel line in N10.127 appears as: மாதேவி போலே வந்து – வளக்கிட்டு மல்லுபிடிாதே. The names Mātēvi and Mātavi are apparently interchangeable; see Obeyesekere (1984:459), for instance, expressly referring to the courtesan Mātavi of the *Cilappatikāram* as Mātēvi. This phrase is not found in the base version N1.

[336] Em. <சரிபோர்ந்தார்>.

[337] See N8.45b, which reads most convincingly at this point.

[338] Literally: "Don't make me physically suffer."

[339] Literally: "my mind."

1833-35 Having heard these words spoken by Icakki, the woman with the (graceful) gait of a goose, all the Karaiyāḷars were satisfied and [indeed] pleased.

[Karaiyāḷars:]
1836 “The foolish Ceṭṭi earlier displayed much lamentation.
1837 Didn’t you see? There is nothing wrong in the statements of that woman of noble character.”
1838 When the woman heard what[340] the Karaiyāḷars had spoken,
1839 Icakkiyammai wiped away the tears that were dropping onto her breast.
1840 When they saw her wiping away [the tears], the Karaiyāḷars [who were] present began to speak:
1841 “This lady, who is like a peacock feather, is seductive,[341] [just] like Icakki. There is something of mystery surrounding her,” <they>[342] said (wonderingly).

[Icakki:]
1842 “There is nothing mysterious other than what my own mother did to me [by giving me in marriage to this Ceṭṭi]—that woman doomed to bite the dust![343]
1843 I was weeping because of all the <worries>[344] in my mind. Who will resolve my distress?
1844 The husband who married me distresses me, speaking badly in this assembly[345] in such a way,
1845 [and this all] because of the magical(?) love-potion given him by that tarnished, criminal woman[346].
1846 Is there any doctor in this world who can remove this black magic medicine [with an antidote]?
1847 I would give (such precious gems as) rubies, pearls, and emeralds to that doctor.”

[Ceṭṭi:]
1848 “You bad woman, bite the dust! Where did you acquire this horrid knowledge?
1849 O Icakki, for employing fraudulent means you will receive (the punishment of begging with) a coconut shell[347],” he said.

[Icakki:]
1850 “Obtaining coconut shells[348] is for those who do business (with them)!
1850-51 Isn’t it common for many respectable women of wealth and social status like me to join well-educated men [in marriage]?”

[Ceṭṭi:]
1852 “O great Icakki, you slut, don’t talk, don’t wink at me (seductively) like that!”

1853 When [she heard her] husband, the merchant, talking in this way, she burst into tears.

---

[340] Literally: “heard that they said, ‘Didn’t you see?’”
[341] At this point I closely follow the other versions, which read மாயசுரூபம் (see N10.132c).
[342] Em. தென்றா<ர்>.
[343] Cf. N10.132c மாயமும் வேறில்லை எனை காண்ட மணவாளன்செய்தகுற்றம். N8 and N2 read the same as N1.
[344] Em. <கவலை>.
[345] Cf. N10.132d மணவாளன் சபைததனில் எனை கோட்டிகொள்ளுகிறான். N8.46a-b reads the same as N10.
[346] This refers to the fictive prostitute the Ceṭṭi is accused of having stayed with.
[347] Such shells are commonly used as begging bowls.
[348] Note the play on the word சிரட்டை.

[Icakki:]
1854-55 “You said in the Karaiyāḷars’ presence that I am a slut.
1856-57 Do you [really] think it is possible in this world that my body could take a different shape? [I am not a tricky woman!]”
1858 Icakki, all the while weeping,
1859 came to the front of the open assembly place.
1860 “You’re just chattering, telling cock-and-bull stories!
1861 You’re just chattering, telling cock-and-bull stories!
1862 You rebuke me, saying it is not like that.
1863 Ceṭṭiyār, you’ll be destroyed without fail!”

[Ceṭṭi:]
1864 “Have you made [your] claim according to the law?”

1865-66 All the respectable Karaiyāḷars from the agricultural community said, “Let’s find out!
1867-70 We can detect a swindle by seeing whose lap the innocent boy goes to. The child will reveal the trickery, so we can find out.”
1871-72 The Karaiyāḷars asked the young child to be put on the floor.
1873-74 The great woman whose fame is known throughout the world allowed her son to crawl.
1875-78 Icakkiyammai, the mother, put down the child, that beautiful boy, from her hip onto the floor.
1879 The child, being allowed to crawl,
1880 looked into the faces of the villagers,
1881 and pondering whom to choose,
1882 began to weep.
1883 With a stream of tears,
1884 and the string of small metal bells [jingling] in joyful zeal on its hollow anklet,
1885-86 Nīli’s child climbed straightaway onto the lap of the Ceṭṭi.
1887-88 Climbing onto his lap, Icakki’s child smiled happily.
1889 He called him papa
1890 and looked at him with joy.

[Karaiyāḷars:]
1891 “Because you performed severe austerities
1892 the child addresses you as father.”
1893-95 When they heard the child speaking properly, all the assembled Karaiyāḷars commented:
1896 “This is the Kali-yuga indeed.”[349]
1897-98 And while the Karaiyāḷars of renowned Paḻakai Nakar listened,
1899 Icakki’s child climbed onto (its father’s) lap,
1900 and sat there smiling and delighted.
1901-02 In the presence of the Karaiyāḷars who gathered there he, the harsh (father), tried to push it away—
1903 kept on pushing it away.
1904 Instead of going (back) to its mother,
1905 the child, having been chased away,
1906 rubbed its eyes and wept.
1907-08 The beautiful woman went quickly to take up her crying child.
1909 “Never mind, my son!
1910 You mustn’t tremble! You mustn’t cry!”

[349] Apparently a comment on the on-going quarrel between the parents. Kali-yuga is considered the worst of the four Yugas.

1911-12 Observing (all this), the Karaiyāḷars became angry. What did they say?
1913 “If the wife becomes unwanted,
1914 does (then) her own child (also) become a great enemy? [Repetition of lines 1481-1482]
1915-16 Isn’t it now a pity?
1916 We never saw [such things] anywhere.
1917 He pushed [her] aside and made her wander about restlessly.
1918 Look at this woman of a Ceṭṭi (family)! [She is a great woman. She is a Lakṣmī][350],” they said.
1919-20 He is a Mūtēvi[351] who brings misfortune. Even if he [only] looks at you, that will have a bad effect.
1921-22 Does the god couple a bad person with a person who is good?[352]
1923-24 That husband <is not suitable>[353] for the woman with beautifully thick hair.
1925-26 If this woman had become ours, we never would have left her.
1927-28 Would it [ever] enter our minds to separate from and desert a woman of golden-like fair complexion?”

[At sunset all the Karaiyāḷars carefully gave their faultless judgement and together came to a conclusion:][354]
1929-30 “Let’s put [the two tonight] hospitably into the *ilaṅkam*[355]*,* the building with ornate pillars[356]!” they said.
1931 “First of all, put them into the *ilaṅkam*!” the elders said too.
1932 “Only by locking the two up can we come to know an unequivocal yes or no.”

1933 When they ordered to put them in and shut (the door), Icakki, the beautifully bejewelled woman, began to speak:
1934 “If I should fall victim to this vengeful man, you (Karaiyāḷars) will never be rid of the blame of murder.”

[Karaiyāḷars:]
1935 “If one should fall a victim to the other out of vengeance, all of us together will repay with our lives for the blame,” they said.

[Icakki:]
1936 “You said that you would repay with your lives for the blame! Who in this earthly realm has ever heard of that?
1937 You must give me a token, O Elder brothers!”

[Karaiyāḷars:]
1938-39 “All right!” said the Karaiyāḷars, (agreeing,) and put a real *paral*-token[357] into the woman’s hand. She was quick to take it.

---

[350] For clarity, I add at this point text missing from N1.1918 but found in N10.137b and N8.47c: **சீதேவிப் பெண்பெருமாள் (செட்டியப்பெண் காணுமென்பார்**.

[351] A word of rebuke; also the goddess of misfortune, considered to be the sister of Lakṣmī.

[352] I translate this in the form of a question, following N10.137b-c.

[353] Em. <**போராது**>. See also line 1960.

[354] This passage is taken from other versions, namely N10.137c and N8.48a: **பொழுதுகுட திசைவரையில் புகுந்தடையும் நேரமதில் பழுதறவே கரையாளர் பார்த்துரைப்பாரெல்லோரும் ஒன்றுபோல மனமிசைந்து** [...].

[355] See Sect. 5.3, footnote to line 1929.

[356] See N10.137c, N8.48a-b.

[357] See Sect. 5.3, footnote to line 1940.

1940 The Karaiyāḷars gave her the *paral* while promising her twice that they would take the responsibility at the cost of their lives.

1941 After they had handed over the *paral* and had finalised (everything), the panic-stricken merchant,
1942 that Ceṭṭi, was thrown into a dither, like bits of straw on the waves of the sea[358].
1943-44 Shaken, he tumbled down[359] onto the ground and said:
1945 "Now we'll become prey [for her].
1946 Icakki is not going to leave me [in peace]."

[Ceṭṭi to Icakki:]
1947 "O strong-breasted woman,
1948 with great strength you followed me.
1949-50 O good woman, all I said to you was totally wrong.
1951 Kill me quickly!
1952 Don't show [your] (cruel) grimace!"

[While Icakki began to speak again, the Karaiyāḷars asked them to enter the *ilaṅkam*.][360]
1953-56:
1955 In giving the *paral*
1953 to Icakkiyammai, [a woman] slender and supple as the branch of a plant—
1954 [in giving it] to the lady who had shown her dissatisfaction and turned sad—
1956 the Karaiyāḷars were embracing the ill consequences of their fate.
1957-59 With the object of going to the *ilaṅkam*, all the seventy Karaiyāḷars proceeded to [it, saying],
1960 "That husband <doesn't suit>[361] the young woman.
1961 We want to know a straight reply of yes or no."

[The Ceṭṭi reflects out loud:]
1962 "Nīli[362] silenced the Karaiyāḷars by putting on a show.
1963 I was entrapped by the wicked woman's infant. It's a crime!
1964 Paḻakai Nakar will never flourish!"

1965-66 When Icakkiyammai, the mother, heard this, cunningly she wept, slapping her face.
1967 "O my son, you, my son, mustn't sob and weep!
1968-69 Is it the consequence of fate, written on my forehead, that we shall be locked up and kept in a room of the *ilaṅkam* to see what happens?" she thought out loud.

1970-73: [Ceṭṭi:]
1972 "I have been wondering whether all of you, O Elder brothers, demanded
1970-71 that (I), the Ceṭṭi, be locked up—[and] even both of us—in the *ilaṅkam*."
1973 Āṉantaṉ asked.
1974-76:
1974 After entering the *ilaṅkam,*
1976 that lady Icakkiyammai

---

[358] Cf. the proverb in Jensen 1993:371, No. 3351.

[359] Less likely: "he rolled around on the ground."

[360] N10.139b எல்லாம்இனிநல்லதுதான்இலங்கத்தில் போகவாருமென்றாரே. See also N8.48d.

[361] Em. <போராது>. See also the footnote to line 1924.

[362] Note the name Nīli here. Ever since the heroine made her appearance in the forest of Paḻakai she has only been called Icakkiyammai; in the *vacaṉam*s of N10 she is even called *eṉ tāyār* (our/my mother).

1975 started to speak sweetly[363].
1977 “O people of this place, have you heard
1978 [his] message? It will become famous.
1979-80 Will the words spoken by my husband, [the Ceṭṭi], be acceptable to the people of this land, I wonder?
1981-82 You don’t know about all those insane events in the forest, do you?
1983-86:
1985 Just like a house neglected
1986 for many days, so that some things get ruined,
1984 [in just the same way], born into this world, I
1983 am one who has become a vicious woman.”

[Karaiyāḷars:]
1987 “Don’t lament at the entrance!
1988 Fate, as the great dispenser, has written it on your forehead!”
1989-90 All the assembled Karaiyāḷars had listened to the words which had been spoken.
1991 “O griefless Ān̲antan̲,
1992 your wife and you,
1993-94 both of you, please lie down to sleep tonight in this *ilaṅkam*!”
1995 the Karaiyāḷars said.
1996-99:
1997 “O woman whose voice is as sweet as candy,
1998 don’t feel disturbed! Stay (here)!” they said,
1996 as they bolted the door of the *ilaṅkam*.
1999 Then the Karaiyāḷars
2000 went home in high spirits.
2001-02 Sixty-nine Karaiyāḷars went to their homes.
2003-04 Only one of the Karaiyāḷars [stayed back] and kept watch.

[Icakki:]
2005-06 “I am wondering whether I should trick him, too.” In this way the beautiful woman reflected on her tactics.
2007 “Last night
2008 you and I enjoyed the pleasures of love.
2009-10 We talked about property, loans, and so forth.
2011-12 Oh, <you>[364] made [everything] (just like) tamarind dissolving in a river.[365]
[You avert your face in displeasure, saying that you don’t want (me any more).][366]
2013-14 Even so, look! There is a delicious variety of sweet rice ball that has been brought![367]
2015 Please eat them and drink some water,
2016 O great man of the Ceṭṭi community!
2017 After you have finished eating and drinking
2018 [your] hunger will be gone[368],” [she mocked].[369]

---

[363] கண்டனய மொளிமடவார். Literally: “sugar candy–voiced woman.” கண்டனய – கண்டு/கற்கண்டு (sugar candy; *TL*).

[364] Em. ஆக்கிவிட்டாே<ன>. Literally: “Oh, you are the one who made.”

[365] Tamarind is bitter in taste.

[366] For a better understanding of the previous line, I add text that is lacking in N1 but found in N10.142d (after the line identical with N1.2011), and N8.50b, N2.82c (between N1.2010 and N1.2011): வேற்றுமுகப் பட்டீரோ வேண்டாமென்றெனைவெறுத்து.

[367] The food is perhaps a metaphor, eating often having sexual connotations.

[368] Literally: “the closure of the ears (which is caused by hunger) will have ceased.”

[369] According to N10.143a and N8.50b, it is Icakki who has been speaking up to this point.

[Ceṭṭi:]
2019 "Kill (me) quickly!
2020 Don't mock me!"[370] [Repetition of lines 1951-1952]

[Icakki:]
2021-22 [371]"Because of the love-potion of that Mūtēvi, that misfortune-bringing (other) woman—only because of that did (my) previous fury not disappear.
2023 Here is no rice for preparing gruel,
2024 no provisions for side dishes,
2025 no double-layered cotton mat,[372]
2026 and also no house to sleep in.
2027 I have become like a ball at a crossroads[373].
2028 I have become like a widow, who has lost [her] wedding strings.
2029-30 Among the women of my status I obtained the name[374] "Ēkki"[375].
2031 Instead of experiencing a house and its courtyard
2032 I encounter the roadside.
2033 Instead of experiencing a place for enjoyment[376]
2034 I become the object of public ridicule[377].
2035 Don't married women
2036 lead a family life in this earthly realm? But me!
2037-38 If he who married me by tying the *tāli* ruins [our] married state, who else will give me that status[378]?
2039-40 If he had built a house with a (spacious) central hall, I wouldn't have been exposed to the sun's heat, [but would have had a shelter].
2041-44 Was this all that I could expect in my life? Is it [to be] the *ilaṅkam* of the Karaiyāḷars, who chop down forests and cultivate [the cleared land], where [my] life [will] leave its nest?"
2045 Speaking in this manner, Icakkiyammai
2046 picked up the child.

2047-48 Icakkiyammai, tender as a vine, began to sing lullabies to her son:
2049 Are you the son of the milkweed-like plant(?) that stood [in the forest]?

---

[370] These two lines are not found at this point in the other versions.

[371] The next lines, up to 2048, are out of their actual order. Cf. N10.143a+b. In N8.48a+b, Icakki conveys the same message of lamentation, but with different wording, to the assembled Karaiyāḷars, before they locked the doors of the *ilaṅkam*.

[372] A mat for placing on a mattress; its upper part is finer than its lower.

[373] Meaning: I got kicked around. On crossroads as inauspicious locations, see Flood 1996:186.

[374] Literally: "I obtained the body of Ēkki."

[375] Another name for Icakki, common in the southernmost districts of Tamilnadu. Note version N7 (lines 57ff.), which touches on the same point but with a different reading: அன்னதாட்சியே நீ விவாகம் செய்துகொண்ட நாள் முதலாய் புருஷனிடத்தில் சேராதவளாதலால் உன்முகத்தில் மூதேவி வாசம் பண்ணுகின்றா ளென்றபோது அன்னதாட்சியும் மனதில் கிலேமுடையவளாய் ... பிராமணப்பெண்கள் சொன்ன மூதேவி ... பார்ப்போமென்று நிலக்கண்ணாடியிற்போய் தன்னுடைய முகத்தை பார்த்து நின்றனள். ... தன்னுடைய புருஷனாய ஆதிசேஷனென்னும் மறையவன பூரணச்சந்திரனைப் போல் கண்ணாடியில் தோற்ற அன்னதாட்சியுங் கண்டு ஆவென்று... பிடிக்கப்போகையில் மாயமாய் மறைந்து... உமிநீறை முழுங்கினள். அதுவே யவளுக்கு கெர்ப்பமான... ("O Aṉṉatāṭci! As you are not in union with your husband, Mūtēvi [the goddess of misfortune] has been residing on your face since the very day of your wedding." When Aṉṉatāṭci heard this she became distressed. To witness Mūtēvi as the Brahmin ladies had described, she went to look at her face in a mirror. [But what] Aṉṉatāṭci saw in the mirror was her husband. Āticēṣaṉ, the Brahmin, appeared like a full moon. She drew nearer to catch his figure, but it disappeared. When she swallowed the saliva (உமிநீர்) secreted in her mouth, she was impregnated by it.). For a synopsis of this version, see Sect. 2.4, N7 above.

[376] Meaning: The woman has been disempowered by the loss of both sexuality and status.

[377] Literally: "I face the state of being known to the public."

[378] Literally: "Who will come to [my] aid?"

2050 Are you the offspring born to the great Nīli[379]?
2051 You aren't the darling born in the dense forest to that *kaḷḷi,* that clever woman, are you?
2052 Are you a [true] son,[380] as (beautiful) as a statue, or are you offspring born to the *kaḷḷi* plant?
2053 Do you have a body full of thorns?
2054 Are you a sapling sprouting from the full-grown *kaḷḷi* plant?
2055 Are you green? Does your body drip milk?
2056 I wonder, if one cut you again and again, would you grow again luxuriantly?
2057 You aren't a boy with roots, are you?
2058-59 You stood as a new guard for humanity in this world.
2060-61 You aren't the darling who stands by protectively so that unattended growing crops are not eaten, are you?
2062 I wonder, are you a protective fence against the sand?
2063 Aren't you the one who clears up all confusion?
2064-65 You aren't the flower of victory, blossoming while standing in the hot sun, are you?
2066-67 Are you a boy who stands in disciplined straightness (in a row), blossoming like a flower at [its] tip? [No, you aren't].
2068 You have milk, you have cooked rice[381],
2069 (but) <do>[382] you feel hungry? [No, you are never hungry!]
2070 <Do> you have roots and branches of the roots
2071 to make you stand [upright] in the hot sun?
2072 Don't go after a mess of gruel!
2073 Sleep, my darling boy!
2074 You mustn't cry in fear!
2075 O Appā,[383] you don't have brothers and sisters! [Repetition of line 1551]
2076 And I became a spendthrift!"
2077 Going on in this manner, Icakkiyammai,
2078 that beautiful woman, sang the lullaby.

2079-80 The one Karaiyāḷar who had stayed back, [secretly listening]—[listen,] what is he going to say?
2081-83 "All our women[384] in this land have good qualities, but I have never witnessed anyone as modest and beautiful as her. This young woman belongs to the merchant. [Obviously they are husband and wife.][385]
2084 If we possessed this lady, we wouldn't leave her."
2085 Thus spoke the Karaiyāḷar,
2086 and went home highly delighted.

2087-88 The moment the woman saw that the Karaiyāḷar had left, [she], Icakki, said to herself: "This is the moment to take revenge."
2089 The moment the guilty merchant fell asleep,

---

[379] The lullaby contains a number of double entendres.

[380] Literally: "an offshoot."

[381] These two lines (2068-9), like the previous one, present the audience with a double view. Here, too, பால் (milk) can be used with reference to both the milkweed-like plant and the child.

[382] Though the text does not read as a question, I consider it to be one, based on the preceding lines. I treat line 2070 in the same way.

[383] A term used by elders and superiors to address youngsters.

[384] Cf. N10.144d and N8. 51a, where the number of women is specified as being seventy. Apparently, the reference is to the wives of the seventy Karaiyāḷars.

[385] My own addition for clarity.

2090 the margosa leaf glided out of his hand[386] and fell [to the ground].
2091 The margosa leaf glided and fell [to the ground], and he slept (on) soundly.
2092 Āṉantaṉ had been lulled to sleep.
2093 [Under the influence] of Mūtēvi, the goddess of misfortune, who had approached [him], he slept soundly and did not wake up.
2094 [In the meantime] <she>[387] (i.e. Icakki) came, circumambulating him. <She>[388] asked for the support of the sun god.
2095 "O god, you are my confirmation; O goddess Umā, you are my eyewitness!
2096 O god Paramaśiva, [you] who wears the crescent moon, you are my eyewitness!" she said.
2097-98 "I take my revenge. You are all eyewitnesses!" she said.
2099 She uttered a loud *kuravai* sound.
2100 [Then] Icakkiyammai, that woman as beautiful as a garland,
2101 jumped onto his chest,[389]
2102 which [soon] ran with boundless blood.
2103 She cut his throat.
2104 Blood spurted out.
2105 "I turned [you] into my son
2106 by breaking off a branch of the precious *kaḷḷi* plant.
2107 Weren't you previously an impartial witness on my behalf?
2108-09 Today, [too,] you are an impartial judge, inserted as an eyewitness into the chest [of the Ceṭṭi]."[390]
[Then Icakkiyammai called for her elder brother Nīlarājaṉ to come, and he and][391]
2110-12 beautiful, thick-tressed Icakkiyammai flew through the ridge of the roof away into the sky.[392]

2113-14 Icakkiyammai had planned as [her] strategy that the whole village should come to an end.[393]

---

[386] Cf. N8.51b, where the hand is specified as being the right one.

[387] Em. வந்தா<ள் >.

[388] Em. என்றா<ள்>.

[389] The chest is closely associated with a state of anguish. In Tamil proverbs the chest is "beaten as an expression of anguish" (Beck 1979:31). – In other versions it is said that she plucked out the heart, a body part that, according to Beck (ibid.:32), in Tamil proverbs is described as: "[...] the center of suffering. [...] Falseness and deception also issue from this important organ. [...] It is also a secret place."

[390] Icakki's revenge mirrors her own former suffering. She takes revenge tit for tat: the initial victimisation of the heroine is matched by the retaliatory action finally taken against the wrongdoer. Such patterns are also found in Tamil moral tales; see Blackburn 2001:284. Blackburn argues, with A.K. Ramanujan, that karma is not the moral principle that governs Indian folk tales. The principal difference between the karma system and the folk-tale system of morality, he states, lies in how the retribution is exacted. Whereas in the karma system it is impersonal and automatic, in the folk-tale system it is an act of human will, often carried out by the victim. He concludes that karma is part of the vocabulary, but not of the moral grammar, of Indian folk tales. It seems that this holds true for the *katai* (story) of Icakki as well. Leaving gender considerations aside, the *katai* views an ethics of justice and care (seemingly the most important principles) as the final end of moral development. This becomes clear not only at this point in the story, but also from the king's abandonment of his beloved children and the suicide of the seventy Karaiyāḷars.

[391] For a better understanding of the relationship between the twins, I add a portion of text that is found in N10.147c (தமயன்என்றநீலர்வர தங்கைஎன்றஇசக்கி, [...] இசக்கியம்மையும் என் அப்பனநீலராஜரும் ஆகாசதேரில் ஏறினாரே), and again, slightly different, in N8.51c and N2.84d/85a, of which the latter reads: காட்டில்நின்ற அண்ணனையும் கட்டழகி தானழைத்து.[...] அமைப்புடனே இலங்கம்விட்டு ஆவியெனத் தான்பறந்து (Nīli called to her brother, who was in the forest, [...] and she and her brother, in the form of spirits, flew away from the *ilaṅkam*.). This scene bears some resemblance to a scene in the *Cilappatikāram,* in which Kōvalaṉ, having been murdered, takes his grief-stricken wife Kaṇṇaki, after she had set fire to the town of Maturai, away in a chariot to Mt. Kailāsa.

[392] In N10, N8, and N2 it is added that they went to worship Śiva on Mt. Kailāsa.

[393] Interestingly enough, version N10.149c, in a line found nowhere else, speaks of the "extinction of the whole community" of Karaiyāḷars: முடிவுசெய்திடுவேன்பழகைமுதல்க்கரை / யாளார்களை / குடிகெடுத்துகுலம்அறுப்பேன் என்று [...]. For Icakki, this makes sense. If she leaves the children and wives alive, they will reproduce. The desire to hinder reproduction is what drives Icakki to extinguish the entire *ūr* (village).

2115-22 In order to kill in quick return all those (respected) Karaiyāḷars, she approached in the form of Ān̲antan̲'s mother—as a very grey-haired old woman—the street of the Karaiyāḷars, with a stout walking stick (for support) firmly planted in her hand, [and] coughing [all the while]. Like an old woman who beats raw cotton, she came.

2123 She, Icakki, approached that street in Paḻakai Nakar, made a humble bow,

2124 and joined—neatly dressed and well mannered—[the Karaiyāḷars] in the street.

2125-26 [Listen to] what matters that bold, grey-haired old woman, wizened, over a hundred years old, has to tell! – <Bold!>

2127 "In my[394] harsh life, how much sordid affliction have I met?

2128 Did you bring me to this stage, O my son?"[395]

[Emended order]

2210-12 [396][In the meantime] all the assembled Karaiyāḷars, sixty-nine [in number], went to the *ilaṅkam*, [where the Ceṭṭi had been staying],

2213 and unlocked the door of the building.

2214 When they all peered in,

2215 it looked like a field of slaughter.

2216-18:

2217 They saw the Ceṭṭi

2216 lying there in his own blood,

2218 [but] they did not find the woman with the golden bracelets.

2219 "Shall we now lay down our lives?

2220-22 Will that criminal old woman, that accuser,[397] leave us and go back to her own place?

2223-24 Let's beat up that old woman and drive her away!

2225-26 [But even then] can we escape the *paral*-token put into Icakki's hand?"[398]

2227 <The woman>[399] who has come [disguised] as a mother

2228 beats her head and asks:

2229-30 "Where shall I go to catch sight of (you), O my son Ān̲antan̲?[400]

2231-32 I shall die." She beats her belly and weeps.

2233 She raps her knuckles (on her head). She hits herself.

2234 She slaps her face.

2235-36 And while the bangles on her fair hands jingle, she tumbles over in the street and cries.[401]

---

[394] Literally: "our."

[395] After line 2128, the order of the text in N1 is highly corrupt. From line 2129 until the end (line 2484), the order has been emended by me. Line 2128 is followed directly by line 2210. Line 2129 appears at a later point.

[396] This scene (lines 2210-47) deviates slightly in other versions, both in terms of content and order of lines. In other versions, the lament of Icakki disguised as Ān̲antan̲'s mother (which includes the lines similar to N1.2227-40) follows directly after N1.2128. I quote N8.52.1774ff., which reads in my translation as follows: "'O my son, where are you? Are you alive or dead?' She beats her face, she falls on the ground, she cries, she gets up. She says to the Karaiyāḷars, 'You took hold of my son and left him in the hands of Icakki. O people of Paḻakai Nakar, because of the crime done to my son, this village will be destroyed. [...] I shall commit suicide by tying the sari around my neck.' Lamenting in this manner, she [...] rolled in the dust. [...] 'You made a misjudgement [...], you won't escape from this blame, you must suffer because of what you have done to my son. [...] [Do you think] I'll let you escape? You have given my son to a so-called modest woman.' The Karaiyāḷars answer, 'Can we force aside the lady who was given in marriage and has a child by him? [...] Isn't she a woman who deserves to be a wife to your son? Is that not good fortune for your son? [...] Your son and daughter-in-law are in the *ilaṅkam*. Let us take [out] your son with [your] daughter-in-law and [their] child.' When they had spoken in this way, Icakki smiled and said, 'All right, all right'" (N8.54a.1835). In the versions other than N1, Icakki at this point disguises herself as the daughter of the Karaiyāḷar who had kept watch over the couple during the night.

[397] **பாவி**, here "accuser" rather than "wicked woman"; see *TL* s.v.

[398] Literally: "The token put into Icakki's hand has not been found. (But does that imply that) we can escape?"

[399] Em. <**வந்தவள்** >.

[400] N10.150a.3712 and N8.52c.1774 read: **எங்கேஇருக்கிறாய் என்மகனே ஆனந்தனே** (Where are you, my son Ān̲antan̲?); and continue: **இருக்கிறாயோ இறந்தாயோ மகனே** (Son, are you alive or have you died?).

[401] The text is here oblivious of Tamil custom. An old woman would never wear bangles.

2237 Weeping endlessly, that old woman
2238 said that she would avenge her son.
2239-40 "I'll destroy without fail this fine village of Paḻakai—all of it!"

[Karaiyāḷars:]
2241 "Don't be agitated, old lady!
2242 We will repay for [what happened to] your son!
2243 We will give our lives, [will] make up for the blame!"
2244 Fully afraid [to do so] and tempted to run away,
2245-46 the foolish Karaiyāḷars [nevertheless] died by their own hands: some with a sword, some by using an axe;
2247 some died by consuming poison, [while] others died by hanging themselves.
2248 All sixty-nine persons of that place died.[402]
2249-50 The one last Karaiyāḷar, who had gone to plough, Icakkiyammai also planned to kill.
2251-57:
2255 [Therefore][403] Icakki
2257 took the form
2251 of his daughter.
2252 In order to carry gruel [to him],
2253-54 just as his daughter [would]—as if cast in the mould
2256 of his adolescent child—
2258-60 that vengeful Icakki of a vine-like waist took the shape of his adolescent child.
2261-62 Her coiled hair was <adorned>[404] with tender flowers of jasmine.
2263 The *pāṭakam*-anklet, a hollow anklet, and a tinkling anklet were jingling.
2264-65:
2265 Fine gold, gems, and pearls on a *tāvaṭam*-ornament were shining.
2264 On the vengeful Icakki—together with a golden bracelet—
2266 were glittering a pendent set with precious stones suspended from a necklace and—(also) on her neck—a *cavaṭi*-ornament with gold cords.
2267 At the edge of her eyelashes she applied collyrium, on her forehead
2268 she put a [black] dot, and on her neck turmeric paste mixed with oil.
2269 Just as the daughter of the death-bringing Karaiyāḷar would,
2270 the young woman draped her silk sari,
2271 her teeth as white as pearls,
2272 her lips coral-red like the petals of a *murukku* flower,
2273 [her] body sparkling.[405]
2442 Carrying the gruel, the young woman comes in search of the Karaiyāḷar.
2443 Spying her, the Karaiyāḷar says to himself: "My dear daughter is coming."
2444 He lifts up his head and watches her.
2445 "O my emerald! O my darling!"
2446 [Hear] what the Karaiyāḷar has to say!
2447 "Why have you come here, my daughter?
2448-49 O my [unmarried] daughter, who hasn't (yet) entered another (i.e. a husband's) house!"

---

[402] Note that in contrast to other versions, in N1 (and in N10, N8, N2—all the versions from Kaṉṉiyākumari district), the guilty Karaiyāḷars commit suicide in quite individual ways, but none by entering the fire.

[403] In N10.156 the second ஒருவனையும் கொல்லவென்று goes well with N1.2251, and must be read as: "In order to kill that one, too, she disguises herself as his daughter."

[404] Em. <சூட்டி>.

[405] N1.2273 is followed directly by N1.2442; see N10.157.

2450 The daughter of the Karaiyāḷar said:
2451 “The people on this earth don’t know.”

[Karaiyāḷar:]
2452-53 “You have come <to the paddy field>[406]. What has happened, O my girl of bright forehead?
2454 Are there some problems in the village?
2455 Tell me, O bright girl adorned with bracelets!
2456 Let us talk about [it]!”

[Daughter:]
2457 “Eat the gruel, father!
2458 It’s gruel. Let us eat it!”

[Karaiyāḷar:]
2459 “My dear (daughter), tell me!”

[Daughter:]
2460-61 “What difference does it make if I tell you or don’t tell you?
2462-63 Is it right to tell, unfortunate person that I am, that I was born to you?”

[Karaiyāḷar:]
2464-65 “[But] since the time you were born you have brought me gruel. (Doesn’t that require) a certain kind of determination?”

[Daughter:]
2466-67 “Even before I start to speak, I have completely forgotten [what I wanted to say].
2468-69 You reported a ‘correct’ judgement to the people[407], according to what you <came to know>[408] [in the *ilaṅkam*].[409]
2292-93 You delivered seventy Karaiyāḷars into Icakki’s hands.
2294 By that criminal Icakki,
2295 Paḻakai Nakar has been destroyed.
2296-97 You put her in a position to cause trouble [to us] for her own deceptive enjoyment.
2298-2301:
2301 You put the *paral*-token that brought vengeance
2300 into the hand of that wicked, worthless Icakki.
2299 Thus you caused the loss of the lives
2298 of those foolish Karaiyāḷars.[410]
2302-03 Giving her (the *paral*) has resulted in no good. Because it was given, that criminal woman killed [Āṉantaṉ][411].
2304 After she killed him, she flew away through the air.
2305 That criminal woman killed [him], and we have suffered under wretched conditions [ever since].
[Today in the morning an old woman came, beating on her belly and weeping, saying that she was the mother of the famous merchant. Going to each and every villager’s house, she

[406] Em. <உளவுதலம்தன்னில்>.
[407] Literally: “to the people of the land.”
[408] Em. <அறிந்து> இருந்தீர்களே.
[409] N1.2292 follows directly upon N1.2469; see N10.158f.
[410] N10.158d, N8.55.c, N2.91b read slightly differently: ஆகத்தக்க பேர்களெல்லாம் அழிந்துஉயிர் போவதற்காய்.
[411] See N10.159a, N8.55c, N2.91b கொடுத்ததினா லானந்தனை கொன்றாளே பாதகத்தி.

complained to the Karaiyāḷars.][412]
2306 As the weeping voice (of the old woman) was unbearable, they went to the *ilaṅkam*.
2307 When they unlocked the door of the *ilaṅkam*
2308 and all looked [in],
2309 the steady-minded Karaiyāḷars saw a scene of slaughter.
2310-11 The old woman saw the battlefield and began to weep, beating her breast[413] in front of their feet. She did not permit the culprits to come closer.
2312 Unable to bear her weeping voice, each and everyone died.
[Except (you) yourself who have come here to plough.][414]"

[As soon as the Karaiyāḷar heard that all had died, he trembled, as if his life would fly away and be gone.][415]
2313 "If I die, it is a loss to the family.
2314 But if I [remain] alive, wouldn't that be an insult (to our community's code)?
2315 I don't know how to die,
2316 O my respectable(?) daughter!
2317-18 In this uninhabited(?) tract of land, who is going to pick up a stone and attack me?

[Daughter:]
2319-20 "If one is angry, one can die even with the sharpened end of a ploughshare."

[Karaiyāḷar:]
2321 "There is no chance, my daughter!"

[Daughter:]
2322 "Nobody is in this lonely field[416] [now].
2323 [But] if anybody else comes,
2324 you will feel distress, Father!
2325-26 At a fortunate time[417] I came here with gruel (for you), earning a good name.
[There is nobody to advise you how to die in this lonely field.][418]
2327-28 Don't tremble (in fear), Father! In a dangerous situation no [ill] consequences accrue from blameful deeds!
2329 If anything happens to your life
2330 our people will necessarily come to know (it).
2331-32 Since I am here why should you tremble, greatly frightened, O Father?"
2333 With bangles jingling on her red(-painted) hands,
2334 she went and took the plough.
2335-36 The Karaiyāḷar lunged against the ploughshare and died.

---

[412] For clarity, at this point I add text that is missing in N1 but found in N10.159a, N8. 55c, and N2.91c: இன்றுதயம் ஆனதிலே இயல்வணிகன்தாயெனவே / வந்து ஒருகிழவியவள் வயற்றிலடித்தேஅழுது / உழவர்பதிதோறும் முறைஉரைத்திடவேகரையாளர்.

[413] A woman's way of venting her overpowering grief for the recently departed.

[414] The line added at this point is missing in N1 and N10: உழவந்த நீரொருவர் உயிரோடே இருப்பதல்லால் (N8.55d).

[415] The line added at this point is missing in N1 and N10: இறந்துவிட்டார் எல்லோரும் என்றவுடன் கரையாளன் / பறந்து உயிர்போவதுபோல் பதைபதைத்து (N8.55d).

[416] வயல்+காட்டில் (field + *pālai* tract of land).

[417] Cf. N10.160.3976-7 நல்வளமாய்; N8.56.1902 நல்வளம்.

[418] I add a line that is missing in N1 but found in N10.160bc and N8.56a: இல்லையிந்தவயற்காட்டில்இறக்கமதி சொல்வாரில்லை.

2337 After the (last) Karaiyāḷar was dead,
2338 Icakki—that lady,
2339 peacock-like, with a slender waist resembling a *tuṭi* drum—
2340 came [back] to the renowned village of Paḻakai.
2341 Once the beautiful Icakkiyammai had come into the village,
2342 she sang praises. Listen to what she said!

[Icakki:]
2343-44 "All the Karaiyāḷars[419] in this village are dead." In this way she spoke, while listening to the sounds of mourning[420].
2345 "Ayyo![421] Karaiyāḷars, all of you have died."
2346 She[422] showed great compassion.[423]
2347 "It is very good to see that all the Karaiyāḷars are dead.
2348 Now I must make a plan.
[If not, Icakki herself will be accused of having engaged in killing.][424]
2351 However, even if Icakki has earned the reputation of being capable of killing,[425]
2349 one thing has come to an end; everything[426] must be brought to an end[427]!
2350 If a single [person] survives, then necessarily (all) will survive!"[428]
2352-57:
2357 And [so] Icakkiyammai planned
2352 to kill all the people in the village:
2353 mothers, fathers, kith and kin.
2354 [She was] without hesitation, steady and strong;
2356-55 absolutely everyone she wanted to destroy in the village.
2358 "How shall I do it?"
2359 [The plan] occupied her thoughts
2360 as she came to a place adjacent to the deep forest.[429]

---

[419] Em. இறந்தா<ர்>.

[420] The public mourning for the dead.

[421] An exclamation of pity.

[422] Literally: "her mind."

[423] Lines 2345-6 are not found in the other texts.

[424] I add a line that I consider relevant to the themes of fate and blame. The line is missing in N1 but found in all other relevant versions, namely N10.162a, N8.56c, N2.93b: அல்லவே இயக்கி கொன்றாளென்னப்பே ரெடுக்கவென்றால் (N8.56c). At this point Icakki makes it clear that she had no intention of committing murder herself, but rather wanted the Karaiyāḷars to commit suicide. As it was not her own life but her brother's that had been destroyed by the Karaiyāḷars—and that also only indirectly, as a result of their felling of the margosa tree—Icakki apparently does not want to take the blame for killing them. Her means of revenge in the case of the Karaiyāḷars is characteristically Indian, namely that of apportioning *blame and shame*. – Note that this line is taken out of its actual order in N1 (see N1.2351), where it conveys a message completely silent about the theme of fate and blame. In N1 Icakki does not mind dirtying her own hands with blood.

[425] The line has been taken out of its actual order and context. Cf. the different meaning conveyed in N10.162a, N8.56c, N2.93b அல்லவே இயக்கிகொன்றாளென்னப்பே ரெடுக்கவென்றால் (If not, I shall earn the reputation that Icakki herself has engaged in killing.) (N8.56c).

[426] உகம். Literally: "the world."

[427] As at the end of a yuga.

[428] This sentence is interesting in that it reflects Icakki's main intention, namely to hinder the village from procreating.

[429] The placement and actual order of the text up to this line is certain. Inserting the following passage, N1.2129-50, at this particular point is, however, somewhat arbitrary, if only for lack of a better place. The sense of the passage is in agreement with parallel texts in N10, N8, and N2; however, the wording is not exactly the same. There is no evidence that the displaced passage was ever located between N1.2360 and N1.2361, since N10.162c, the text parallel to N1.2360-1, has no gap either. Only N8.56d in any measure allows for this placement. N8, lines 1925 and 1928 (text that parallels N1.2360-1), does contain a gap, with the following passage: ஈஸ்வரரை அடிதொழுது இயக்கியம்மை பால்வகைகள் ஏதேது எடுக்கு–கிறாளப்போ (N8.56d.1926). Note that the placement of N1.2135 is supported by the reference given in the footnote to that line.

<2129-34:[430]

<2134/30	That lady, Icakkiyammai, coming
<2133	to the place adjacent to the forest
<2132	in order to kill
<2131	the wives and children of the seventy persons,
<2129-30	after the seventy Karaiyāḷars had died,
<2135	meditated on the god Śiva.[431]>

2361-62	By hand, Icakki drew two *nāḻi*-measures and four *nāḻi*-measures of milk from the *kaḷḷi* plant.
2363-64	Contemplating how to draw four *nāḻi*-measures of cardamom milk, she [somehow managed to] draw it.[432]
2365	“Who will give now the cow milk, O god Śiva?”
2366	While thinking in this way, [she somehow got it] milked and done (with).[433]
<2136	She drew milk and prepared it as cardamom milk,
<2137	with one-eighth [of a measure][434] of the milk from the *kaḷḷi* plant,
<2138	one-eighth of milk containing strychnine.
<2139	one-eighth of cardamon milk,
<2140	and one-eighth of *erukkalam*[435] milk.>[436]
2367	O Paramaśiva, (give me)[437] the poison of the *paccaiṉāvi* shrub.
2368	I am going to take revenge,” she said.[438]
2369	She put everything into a single vessel.
2370	Icakki, in the guise of a beautiful woman,
2371	put [everything] together into a single vessel and prepared buttermilk[439].
2372	Satisfied, she took a *kuṭukkai*[440]-vessel for buttermilk.
2373	Putting on a disguise, Icakki, that lady,
2374	appeared in the form of a beautiful cowherd woman.[441]
<2141-42	Taking the shape of a woman of the herdsmen—with a waist like a vine—

---

[430] The following text is out of its actual and logical order. Cf. N10.150a.3711, N8.52c.1773. Apparently, the scribe of the paper manuscript mixed up the pages of the palm leaves. In brief, the narrative sequence prior to the supplying of the buttermilk is as follows: Āṉantaṉ’s mother accuses the Karaiyāḷars of placing her innocent son in the hands of Icakki. When the Karaiyāḷars, convinced that the couple and the child are in the *ilaṅkam*, want to show her that all is well, Icakki laughs for having attained her aim. She appears disguised as the daughter of the Karaiyāḷar who had guarded the couple during the night and had told the other Karaiyāḷars that everything was fine. She goes to meet him in the field, reporting that the sixty-nine Karaiyāḷars have committed suicide in reaction to the Ceṭṭi’s death. She convinces him to do the same. Having carried out her second plan, she returns to the village, lamenting the death of her father in the field. She then consoles the women of the dead Karaiyāḷars and offers them milk.

[431] Cf. N8.56d யீச்பரரை அடிதொழுது.

[432] The milking was done with the help of Śiva. See also the *vacaṉam* of N10.164.

[433] She petitioned the god, and he granted her a favour. Cf. N10.162d ஆவின் பால் ஆர் தருவார் அரநாரேதாருமென்றாள் / அவள்நினைத்தபடி ஆவின்பால் கறந்தாள் (“Who will give me cow milk? O Śiva, give (some to me)!” she said, and somehow drew the milk of a cow.).

[434] It is noteworthy that we find here a different unit of measure (ஆளாக்கு – ஆழாக்கு) being used than the *nāḻi*-measure. This suggests that this displaced passage is not part of the circulating text of the *IK*, but rather an addition by the performing artist.

[435] A plant.

[436] The placement of the inserted text is based on N10.162d.4037-9, where a passage containing the same meaning is found, though with different wording. It occurs in N10 between the parallel lines N1.2366 and 2367.

[437] My translation closely follows N10.162d.

[438] On the belief that *yakṣa*s malevolently poison food, see Misra 1981:154.

[439] Buttermilk is much liked by Tamils for its refreshing taste.

[440] The dry and hollow shell of some gourds, used as a vessel (Cre-A).

[441] The belief in the supernatural is a component of popular religion in general, and reflected in the *yakṣī* concept in particular. *Yakṣa*s can change their appearance at will (Misra 1981:147); also *Jātaka* (No. 545), Vol. 6, p. 326 (tr. Cowell 1901 [Vol. 6]:146).

<2143 [and] carrying a pot of buttermilk on her head,
<2144 she, of the beautiful, thick tresses, came walking along the path.>[442]
2375-76 In order to sell buttermilk in Paḻakai, she appeared like a cowherd woman, like a cowherd woman familiar [to us] from olden days.
2377 Her eyes bathed in tears,
2378 Icakki carried the buttermilk in a bamboo vessel.
<2145-48:
<2148 Wailing all along, the woman stood weeping
<2145 in the streets of Paḻakai,
<2147 at each house of
<2146 those blameworthy Karaiyāḷars.> [Listen to what she said!][443]
<2149 "I have been eating your cooked food.[444]
<2150 [Now] I realise that fate has taken its course.>[445]
2379 [Up to now] I have survived by eating your cooked food.[446]
2380 Isn't fate most powerful?"[447]
2381-82 That cowherd woman came street by street, like a proper woman,[448] to the famous(?) street of the Karaiyāḷars.
2383-84 <She>[449] came to the renowned [part of] Paḻakai Nakar where the seventy persons[450] resided.
2385 Hesitating, she stood at the crossing for a long time.[451]
2386 "Unless I weep, will anybody pay attention?
2387 If I go along the middle of the street,
2388 nobody will come and respond. [Why?]"
2389 Coming into the street of the Karaiyāḷars,
2390 Icakki, that young woman,
2391-96:
2395 called out:
2391 "Hey, An̲antāyi, Veyilukantāḷ[452]!
2392 Hey, Ammaimuttu! Buttermilk [for sale]! [Come here!]
2393 Hey, Mār̲ukaṇṇi, Putumāṭi,
2394 Mandirakaṇṇi! [Here is] buttermilk [for sale]!

---

[442] The reconstructed placement of this portion of the text is a mere conjecture.

[443] The placement of this displaced portion of text follows the other versions. The sense is the same, if not the wording. Cf. N10.163c.4056-7, N8.57b.1940-1 [கடையாவின் பால்தூக்கிகொண்டு] கதறி கதறி அழுது கரையாளர் தெருவில் நின்று / கன்னியரும் ஏது மொழிசொல்வாள்.

[444] I render சோறு as "food."

[445] Note that the two lines 2149-50, which are out of their actual order in the hand-written manuscript of N1, have almost the same wording as lines 2379-80, a fact that suggests that these displaced lines do not belong to the circulating bow-song text but are rather due to a lapse on the part of the singer.

[446] Cf. N10.163c கரையன்மார் சோறு உண்டு வாழ்ந்தேனே இதுவரைக்கும். – It is unclear whether this should be seen in terms of a subsistence economy, the Karaiyāḷars and the cowherds exchanging buttermilk for cooked food. – Literally: "boiled rice and curry."

[447] Literally: "Is there anything other than fate?"

[448] கிழவி here "lady/mistress" rather than "old woman."

[449] Em. வந்தா<ள்>.

[450] Referring to the seventy Karaiyāḷars.

[451] It is interesting to see the different ways the various versions draw upon the fairly complete text of the *IK* as found in N10.163c-165a. While N8.57b-c incorporates only the first part (N10.163c-d), namely Icakki's inner speech before she acts, N1.2383ff. taps the second part (N10.164d-165a), which has the same contents but describes the action rather than reporting Icakki's foregoing thoughts.

[452] A list of proper names follows. Other than the first two names, the lists vary from version to version. Cf. N10.165a-166b, N8.57d.

<2178 Hey, Piccappiḷḷai! [Come here!] Buttermilk [for sale]![453]
<2179 Hey, Piṇamālai! Buttermilk [for sale]! [Come here!]
<2180 Hey, gossiping woman of the Paṇṭāram community[454]!
<2181 Hey, cowherd women! Buttermilk [for sale]!
<2182-83 Hey, termagant, [you] who speaks with significant gestures! Buttermilk [for sale]!
<2184-85 Hey, Pēkṣi Ammāḷ, [you] who plunders children's minds! Buttermilk [for sale]!
<2186 Hey, Ciṉṉaṇañci!
<2187 Hey, Sivakāmi!
<2188-89 Hey, Apirāmi, [you] who acts as messenger for others!
<2190 Hey, Piccappiḷḷai, Piccamuttu,
<2191 [women] of Paḻakai! Buttermilk [for sale]! [Come here!]
<2192 Hey, Muttāci!
<2193 Hey, Mōkaṉappiḷḷai!
<2194 Hey, Aṇañcippiḷḷai!
<2195 Hey, Apirāmi!
<2196 Hey, Ciṉṉaṇañci!
<2197 Hey, Sivakāmi!
<2198 Hey, Muttāci!
<2199 Hey, Cittāci!
<2200 Hey, Aṇañcippiḷḷai!
<2201 Hey, Ammaimuttu! Buttermilk [for sale]!"[455]>

2395 Calling the names in this manner,
2396 the cowherd woman came into the street.
2397 None of those who heard this came and responded.

2398 "No one welcomes and invites (me) [in].
2399 I must join the ladies and mourn (with them),"
2400 deceitful Icakki decided.
["I must go to each house and mourn with each of them." [...] She came to the northern street of Paḻakai and wept, telling everyone of her suffering. She dried the tears of the weeping wives of the Karaiyāḷars. Listen to what she has to say!][456]
2401-05:
2402 "Those men have brought (on) hardship after their pitiable deaths.
2403 They will attain the final state of heavenly bliss, O Mother.
2404 Weeping won't help. It won't revive[457] anybody.
2405 Please calm down!" Thus she spoke, embracing [each of] them
2401 at the time when all had weepingly gathered.
2406 "You dear mothers, the loss won't come back!
2407 Women, you have wept enough!"
2408 The cowherd woman herself wept on and on.
2409 She consoled them:
2410 "Don't tremble! Don't tremble!
2411 O pitiable women, let go [of them]!

[453] Calls used by vendors to sell goods on the street.

[454] A community of non-Brahmin Śaivas who sell flower garlands.

[455] There is no significance in the repetition of proper names, as here Ammaimuttu again in N1.2392, and Śivakāmi and Muttāci (N1.2187/N1.2197 and N1.2192/N1.2198). Therefore I do not find it necessary to link N1.2201 and N1.2392. Repetitions of the same names after some lines is also found in N10.165b.4101 and N10.165d.4109.

[456] For clarity I add seven lines from N10.167a. For the Tamil text, see lines 4139-45 of N10 in Appendix C.

[457] Literally: "won't open the eyes of."

2412-13 Let go [of them]! They will attain full *mōkṣa* hereafter without fail.
2414 If you wail, will [the dead] come back?
[If you wail and weep, the dead will remain in the intermediate realm.][458]
2415-17:
2416 Even if seventy persons are dead,
2417 there are (still) women and children.
2415 It will be a mean and sinful act [not to take care of them]!"

<2151 "O vine-like woman, you mustn't cry!
<2152-53 If you weep, will the one who has died come back again?[459] He is released from *saṁsāra*.
<2154 Don't be foolish!">

[The wives of the Karaiyāḷars, completely at a loss, said: "How can we manage in the future, O my cowherd woman?"][460]
2418 "Come, O cowherd woman,
2419 O young woman, advise [us]!"

[Icakki replied: "Don't be agitated!][461]
<2155 Please come drink (some) buttermilk!
<2156 Hey, wouldn't you like to get together in one house?>
2420-21 Let's drink the buttermilk and satisfy your hunger[462], (and then) we can talk, O women with thick braids!"
2422-23 The women assembled in the house of Muttaraci[463]

<2202-03 "Hey, wouldn't you all like to get together and assemble in her (house)?"
<2204 So said vengeful Icakki,
<2205 and they gathered in that agreeable house.>

<2157 "Place the small children to one side,
<2158 and gather together, O women with beautiful ornaments!"
<2159-60 Thus beautiful Icakkiyammai instructed all of them.
<2161 "Take[464] cups and small milk-vessels with narrow necks,
<2162 and pass [around] the small bowls!
<2163 Take small cup-like *keṇṭi*-vessels with spouts!"
<2164 Icakkiyammai requested (them to take these things).
<2165 When they had gathered with delight,
<2166-67 [she called out to them] "Hey, you ladies with thick braids, please come, all of you, to drink buttermilk!"
<2169 And the ladies assembled
<2168 in the house of Aṉantaraci>.

[458] This view is not expressed in N1. I add it based on the following line in N10.168c: ஏங்கி நீங்கள் அழுததுண்டால் இறந்தவர் இடவழியில் நின்றிடுவார்; also found in N8.58c.

[459] Mourning, a complex phenomenon, can be seen as a rite of transition for the survivors (147). "During mourning, the living mourners [...] constitute a special group, situated between the world of the living and the world of the dead. [...] During mourning, social life is suspended for all those affected by it. [...] If the dead man was a chief, the suspension affects the entire society" (Gennep 1960:147f.). This is seen happening at the death of the seventy Karaiyāḷars.

[460] Added according to the text in N10.169a, c.

[461] Added according to the text in N10.169a, c.

[462] Literally: "close the hunger."

[463] A proper name. Literarlly: "Queen of Pearls."

[464] யெடுப்பாரும். I read an imperative rather than the future tense.

2424 They [all] take cups and vessels.
2425 They take small, cup-like *keṇṭi*-vessels with spouts (for the children) and small metallic *cempu*-vessels with narrow necks,
2426 *tāraittāḷ*-vessels, metallic *tavalai*-pots with wide mouths, *cempu*-vessels,
2427 and for the shallow, wide-mouthed vessel, small bowls and cups.
2428-29 Icakkiyammai, beautiful as a painting, poured out absolutely everything, till the last drop.
<2170 Not knowing their fate to come,
<2171 the women drank the buttermilk.>
2430 Not knowing that she was Icakki in person,
2431 everyone drank the buttermilk.
<2206 Together with the young ladies,
<2207 all of them drank the buttermilk.
<2208 Just like very small children,
<2209 those (beautiful,) fair-complexioned women were drinking the buttermilk.>
2432 As soon as they drank the buttermilk,
2433 they felt an unbearable shivering (as if from the cold).
2434 As it infused the body,
2435 their legs and hands began suffering fits;
2436 their tongues and (whole) body, too.
2437 "Calmly drink the milk,"[465] [the cowherd woman advised].
2438 Their legs collapsed, their whole body twitched,
2439 [and] finally [the wives of the seventy Karaiyāḷars][466] died.[467]

<2172 Before the consumed buttermilk can settle [in their stomachs],
<2173 she begins her murderous work.
<2174 "O pitiable women, O pregnant women!"
<2175-77 She killed all the little babies by cutting them into pieces and impaling them on pointed stakes.>[468]
2440-41/
2470 The beautiful woman, her head veiled and with arms swinging, walked quickly towards their children, making jokes and amusing them,[469]
2470 [intending now] to kill [the children of the seventy Karaiyāḷars too.][470]
2471-74 Icakkiyammai—the criminal, cruel Nīli—mixed lime with boiled rice, supplied it (to the children) and (so) killed (them).
2475 When they all are dead
[she performs the *kuravai* sound].[471]
2476 [Then] that (cunning) fox ran away[472]

---

[465] Here the text of N1 takes on the wording of the other versions, where it is **பால்** (milk) rather than **மோர்** (buttermilk) that is supplied by Icakki.

[466] Cf. N10.171a **இறந்தனரே கரையாளர் எழுபதுபேர்பெண்டுகளும்**.

[467] Literally: "their life was over."

[468] This line, like many others in this section, is out of order and not found in the versions N10, N8, or N2.

[469] Line N1.2441 is directly followed by N1.2470; see N10.171.

[470] Cf. N10.171b.4243 and 172.4272 *vacaṉam:* "she went into the street of the Brahmin community." This is not found in N1.

[471] I add a line missing in N1 but found in N10.171d, N8.59a, and N2.97d to demonstrate the significance of the *kuravai* sound. Note that in the *IK* this sound is produced following either the birth of a child or a revenge murder. In my fieldwork conducted in March-May 2002, I heard the sound being uttered by women at the Icakki temples of Muppantal and Paḻavur at the points in the ritual ceremonies and in the pūjās when the goddess was most present.

[472] Line 2476 is out of its actual order. In N10.171d it appears logically, after Paḻakai has been set on fire. A parallel line is missing in N8.59a and N2.97d.

2477-78 <[after]>[473] <she>[474] had set Paḻakai on fire[475].
[With finally three hundred people having had to die to avenge her elder brother and the margosa tree, she left.][476]
2479 Believing that Śiva was their guide,
2484 the two went
2480 to the supreme guru's[477] abode on Mt. Kailāsa—
2481 to Mt. Kailāsa,
2482 to the side of the god with the dark-coloured throat;
2483 to Śiva's abode [they went].
[After they had worshipped Śiva and had received the god's favour, Icakki and Nīlaṉ left for the southern parts of the land to live as deities who destroy evil men and who protect people who love them. They resided under a margosa tree (and were) worshipped by the people].[478]

Here ends the story of Icakki, who resembles Bhagavatī[479].

---

[473] In order to construct a logical sequence with the previous line 2476, I add a conjunction.

[474] Em. விட்டா<ள்>.

[475] Note that all the other relevant texts (N10.171d, N8.59a, N2.97d) also mention this fact: எல்லதிலே திக்/தீகொழுத்தி இயல் பழகை ஊரைவிட்டு (N8/N2); பளகநகர் தெருவதிலே பகலதீகொடுத்தி வைத்தாள் (N10.171d). Note, too, the parallel here to Kaṇṇaki's incendiary act in the *kāppiyam* work *Cilappatikāram.*

[476] I add a line missing in N1 but found in N10.172a, N8.59ab, and N2.97d to demonstrate the importance of the sister–brother relationship and the gravity of felling trees that are the abode of spirits: அண்ணருட பழியுடனே அருள்வேம்பின் பழியுங்கொண்டு முன்னெடுத்த பழியதற்காய் முன்னூறு பழியுங்கொண்டு (N8.59ab). – For a further discussion of the sister–brother bond and the theme of retaliation, see Sect. 6.3 below.

[477] Em. <குருபரனார்>.

[478] I add lines from N8 that are not found in N1. These describe Nīli and Nīlaṉ's journey to the southern land, where they watch over justice in the world: ...சென்றுநின்று தான்தொழுது / எம்பெருமாள் துணையெனவே இயக்கியுடன நீலனுமாய் / நம்பிக்கையாய் துதிபுரித்து நாடிவரம் பலதுப் பெற்று / ...தெட்சணத்தில் வந்துஇரு தெய்வமென வேவாழ்ந்து / பட்சமுள்ளோர் தமைக்காத்து பாவிகளை சிட்சைசெய்து / வேப்பமர மூடதிலே வேனுதலாள் நீலியுடன் / காப்பான நீலனுமாய் கட்டுடனே பூசையுண்டார். (N8.59b-c.2006-13).

[479] This line is clearly a sign of the process of adaptation and integration. On the transformation of Iyakki/Icakki shrines into places of Bhagavatī worship, see my conclusion to Sect. 7.3.1 and Vētācalam 1989:103. – On Nīli as a multiform of Bhagavatī, see *Cēntaṉtivākaram* 1958:7f. – Bhagavatī is the predominant Hindu deity of Kerala. To cite Cardwell (1999:59, n. 1): "The term 'Bhagavati' generally refers in Kerala to the generic Devi. It can indicate a benevolent form of the goddess, and may even refer to Pārvati, Sarasvati, or other pleasing incarnations. The name Bhadrakāḷi, on the other hand, refers unequivocally to the goddess in her violent form. [... T]he names Bhagavati, Kāḷi, Dēvi, and Bhadrakāḷi [are] used interchangeably [...]." Elsewhere (ibid:10) Cardwell states: "As Bhagavati, the goddess is conceived of as primarily benevolent and powerful, simultaneously a chaste virgin and a caring mother. She is seldom portrayed either in mythology or iconography as being the consort of any male deity, but stands on her own. [...] Bhagavati is important to Malayalis not only as a legendary protectress, but as a deity of the land. Thousands of temples dedicated to Bhagavati grace the landscape of Kerala [...]. For communities dwelling in the hills, she is the spirit of the mountains; for lowland agriculturists, she is the paddy and the earth from which it grows; for toddy-tappers, the graceful coconut palm is her form." Caldwell (ibid.) considers the "concept of Bhagavati as permeating all living things through the energies of the soil," and concludes that Bhagavatī "is essentially life itself."